

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

27 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wysokińska-Walczak

Protokolant: Aleksandra Adamska, Tomasz Siefkowski, Beata Wachowicz, Emilia Tłaga, Paulina Łuczyńska, Patrycja Brzozowska, Tobiasz Deja, Kamila Wróbel, Urszula Karasewicz, Marlena Migda

przy udziale Prokuratora: Ewy Niczyporuk, Marcina Bagińskiego, Krzysztofa Kamińskiego, Przemysława Roli, Tomasza Stelmasiaka, Barbary Koszałki, Moniki Mazur, Mariusza Kierepki, Mariusza Sadło, Andrzeja Michalskiego, Mariusza Czaplńskiego, Piotra Łopatyńskiego, Wojciecha Skóry

przy udziale oskarżycieli posiłkowych: (...), Bank (...) S.A., (...) SA w upadłości, (...) S.A., L. K. Syndyk masy upadłości (...) w upadłości, (...) S.A., Bank (...) S.A., (...).

po rozpoznaniu w dniach 05.12.2016 r., 16.12.2016 r., 05.01.2017 r., 13.01.2017 r., 27.01.2017 r., 30.01.2017 r., 03.02.2017 r., 20.02.2017 r., 22.02.2017 r., 27.02.2017 r., 07.03.2017 r., 13.03.2017 r., 17.03.2017 r., 20.03.2017 r., 27.03.2017 r., 03.04.2017 r., 10.04.2017 r., 27.04.2017 r., 24.05.2017 r., 08.06.2017 r., 14.06.2017 r., 28.06.2017 r., 20.07.2017 r., 25.07.2017 r., 28.07.2017 r., 08.08.2017 r., 11.08.2017 r., 18.09.2017 r., 29.09.2017 r., 06.10.2017 r., 13.10.2017 r., 30.10.2017 r., 09.11.2017 r., 16.11.2017 r., 27.11.2017 r., 11.12.2017 r., 18.12.2017 r., 12.01.2018 r., 22.01.2018 r., 02.02.2018 r., 20.02.2018 r., 07.03.2018 r., 16.03.2018 r., 19.03.2018 r., 27.03.2018 r., 06.04.2018 r., 17.04.2018 r.,

sprawy:

1/ M. J. (1), ur. (...) w W., s. J. i C. z d. K., **oskarżonego o to, że:**

1. w okresie od 21 października 2010r. do 1 czerwca 2012r. w W. i innych miejscowościach na terenie kraju, kierował działalnością zorganizowanej grupy przestępczej, mającej na celu dokonywanie przestępstw przeciwko mieniu i dokumentom, polegających na wyłudzeniu towarów i pieniędzy na szkodę różnych podmiotów gospodarczych,

tj. o przestępstwo z art. 258§3 kk

II. w dniach 21 i 22 października 2010r. w W., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną osobą, doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 47 000zł, w ten sposób, że podrobił zaświadczenie potwierdzające zatrudnienie N. J. (1) w sp. z o.o. (...) na stanowisku asystenta zarządu i osiągnięcie przez nią dochodów w kwocie (...) miesięcznie, w sytuacji gdy nie była ona tam zatrudniona i nie osiągała dochodów, zaś na podstawie tego zaświadczenia N. J. (1) zawarła umowę o kredyt odnawialny w kwocie 10 000zł, w prowadzonym na jej rzecz rachunku oszczędnościowo-kredytowym nr (...), umowę nr (...) o wydanie i używanie karty kredytowej na kwotę 2 000zł oraz umowę kredytu (...) w kwocie 35 000zł, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do swoich możliwości płatniczych oraz zamiaru zwrotu pobranych pieniędzy, nie mając zamiaru zwrotu pożyczek, działając na szkodę (...) Bank (...) S.A. w W., czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

III. w dniu 11 lutego 2011r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną osobą, w warunkach przestępstwa ciągłego, doprowadził (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 43 000zł, w ten sposób, że podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, potwierdzającym zatrudnienie w sp. z o.o. (...), na podstawie którego wymieniona zawarła umowę o kredyt w kwocie 40 000zł, umowę o kartę kredytową w kwocie 2 000zł oraz umowę o limit w prowadzonym na jej rzecz rachunku w kwocie 3 000zł, fałszywie zapewniając udzielających kredyt o zamiarze i możliwości wywiązania się z warunków zawartych umów i dokonania spłaty pobranych pożyczek, nie mając zamiaru dokonania ich zwrotu, działając na szkodę Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (...), czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

IV. w dniu 28 marca 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75 000zł, w ten sposób, że podrabiając podpis N. J. (1), złożył w jej imieniu w (...) S.A. wniosek o sfinansowanie zakupu w systemie leasingowym samochodu marki N. (...), wprowadzając w błąd przedstawiciela leasingodawcy co do osoby zawierającej umowę oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków tej umowy, nie mając zamiaru spłaty wymaganych rat, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania leasingu wynikającą z braków w przedłożonej dokumentacji,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

V. w dniu 20 czerwca 2011r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić kredyt w kwocie 58 085,50zł na szkodę (...) Bank S.A., w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu P. S. (1) w (...) oraz informację o dochodach wymienionego za 2010r., a następnie na podstawie tych dokumentów P. S. (1) na polecenie innej osoby złożył wniosek o kredyt w tej wysokości, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do faktu swojego zatrudnienia i osiąganych dochodów, nie mając zamiaru i możliwości spłat rat kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie bezpośredniego sprawcy przez funkcjonariuszy Policji,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

VI. w dniu 11 lipca 2011r. w W., woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez N. J. (1) leasingów na zakup 10 samochodów marki K., podrobił dokumenty, w ten sposób, że podrobił informację PIT-11 o dochodach za 2010r. w sp. z o.o. (...), poprzez podpisanie się imieniem i nazwiskiem wystawcy tego dokumentu S. S. (1), w którym poświadczono zostało, iż M. S. (2) był zatrudniony w sp. z o.o. (...) i osiągnął w 2010r. dochód w kwocie (...), podczas gdy w rzeczywistości nie był on tam zatrudniony i nie osiągnął dochodów, a następnie posłużył się tym dokumentem oraz podrobioną informacją PIT-11 w (...), potwierdzającą zatrudnienie M. S. (2) w tej firmie oraz poświadczającą nieprawdę deklaracją PIT-37 M. S. (2) o wysokości osiągniętego w 2010r. dochodu, przekazując te dokumenty M. S. (2) i polecając mu ich przedłożenie jako poręczycielowi w (...), w związku z ubieganiem się przez N. J. (1) o leasingi na zakup 10 samochodów marki K.,

tj. o przestępstwo z art. 270§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 65§1 kk

VII. w okresie od 3 sierpnia 2011r. do 30 września 2011r. w m. W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czynem ciągłym, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, kierował doprowadzeniem przez N. J. (1) i T. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci dwóch samochodów marki S. o numerach rejestracyjnych (...), łącznej wartości około 100 000zł, w ten sposób, że polecił i zorganizował wymienionym zawarcie umów najmu tych pojazdów, nie mając zamiaru dokonania zapłaty za korzystanie z tych samochodów, powodując straty w łącznej kwocie około 40 000zł, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę (...) S.-C.,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

VIII. w 6 września 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 259 500zł, w ten sposób, że w zamiarze zakupu 5 samochodów marki S. (...), złożył w imieniu N. J. (1) zamówienia na te pojazdy, a następnie wnioski o leasing na ten cel w (...) S.A., wprowadzając w błąd przedstawiciela leasingodawcy co do możliwości i zamiaru zwrotu pobranych pożyczek, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania leasingów,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

IX. w dniu 10 października 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną ustaloną osobą, doprowadził przedstawiciela Banku (...) S.A. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 96 474zł, w ten sposób, że polecił zawarcie umowy o sfinansowanie przez ten bank zakupu samochodu V. (...) i pobranie na ten cel kredytu we wskazanej kwocie, wprowadzając w błąd przedstawiciela leasingodawcy co do osiąganych dochodów przez firmę (...), możliwości i zamiaru zwrotu pobranej pożyczki, nie mając zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę Banku (...) S.A. (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

X. w dniu 12 października 2011r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 65 853,66zł, w ten sposób, że polecił N. J. (1) zawarcie umowy o sfinansowanie zakupu samochodu marki S. (...) z (...), wprowadzając w błąd przedstawiciela leasingodawcy co do osiąganych przez nią dochodów i możliwości oraz zamiaru zwrotu pobranej pożyczki, nie mając zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę sfinansowania zakupu,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XI. w dniu 28 października 2011r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 81 300zł, w ten sposób, że polecił W. A. zawarcie umowy o sfinansowanie zakupu samochodu marki N. (...) z (...), przejmując następnie zakupiony pojazd, przy czym leasingodawca został wprowadzony w błąd co do osiąganych przez kupującego dochodów i możliwości oraz zamiaru zwrotu pobranej pożyczki, nie mając zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę banku (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XII. w dniu 3 listopada 2011r. w W., w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie z T. P. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził przedstawiciela (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 166 050zł, w ten sposób, że po wcześniejszych ustaleniach co do tego zakupu polecił T. P. (1) zawarcie umowy leasingowej na zakup 3 samochodów marki S., wprowadzając w błąd przedstawiciela firmy

leasingowej co do możliwości oraz zamiaru spłaty rat wynikających z zawartej umowy, nie mając zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, działając na szkodę (...) S.A. we W., czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XIII. w dniu 23 listopada 2011r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 85 500zł, w ten sposób, że dokonując wpłaty częściowej opłaty wstępnej polecił K. J. (1) zawarcie umowy o sfinansowanie zakupu samochodu marki C. (...) z (...), wprowadzając w błąd przedstawiciela leasingodawcy co do osiąganych przez niego dochodów i możliwości oraz zamiaru zwrotu pobranej pożyczki, nie mając zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę sfinansowania zakupu,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XIV. w okresie od 2 lutego 2012r. do 1 marca 2012r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną osobą, czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić mienia znacznej wartości w kwocie 462 500zł na szkodę (...) (...), w ten sposób, że polecił R. W. (1), dokonanie zakupu w systemie leasingowym 5 samochodów osobowych marki S. oraz samochodów T. i A., a także uzyskanie na ten cel leasingu w (...) (...), zaś R. W. (1) w wykonaniu tego polecenia złożył trzy wnioski o leasingi we wskazanej kwocie, przedkładając podrobione zeznania o wysokości osiągniętych dochodów w 2011r. i 2010, wprowadzając w błąd przedstawiciela (...) S.A. co do wysokości osiąganych dochodów, możliwości i zamiaru spłaty rat leasingowych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania leasingu,

tj. o przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zw. z art.294§1 kk

w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

XV. w okresie od 30 marca 2012r. do 1 czerwca 2012r. w K., W. i P., woj. (...), w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie z M. S. (3), T. P. (1) i inną osobą, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w G. oraz (...) z siedzibą w W. P. W. (1), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 444 374,84zł w ten sposób, że działając w imieniu sp. z o.o. (...) na podstawie trzech faktur o numerach (...) zakupił od firmy (...) sprzęt do wyposażenia warsztatu samochodowego o wartości 111 835,04zł, przedkładając podrobione przez siebie zeznanie o wysokości osiągniętego przez spółkę (...) w 2011r. dochodu, a następnie na podstawie faktury o numerach (...) zakupił od (...) sprzęt do wyposażenia warsztatu samochodowego o wartości 59 163zł, wprowadzając w błąd sprzedających co do zamiaru i możliwości dokonania zapłaty za pobrany towar, a także zlecił i zorganizował zakup przez T. P. (1) wspólnie z M. S. (3), działających w imieniu firmy (...), na podstawie faktur o numerach (...) sprzętu do wyposażenia warsztatu o wartości 78 203,58zł, przy czym M. S. (3) podrobił podpis poręczyciela na wystawionym wekslu zabezpieczającym zapłatę za transakcję oraz zorganizował zakup przez M. K. (2) działającego w imieniu sp. z o.o. (...), na podstawie faktury o numerze (...) sprzętu o wartości 195 173,22zł, posługującego się podrobioną deklaracją podatkową za 2011r. i bilansem spółki, odbierając zakupiony sprzęt, przez co sprzedający zostali wprowadzeni w błąd co do zamiaru i możliwości zapłaty za pobrany towar, nie dokonując zapłaty należności, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 297§1 kk

i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art.65§1 kk

2/ T. P. (1), ur. (...) w Ł., s. J. i A. z d. K., **oskarżonego o to, że:**

XVII. w okresie od 5 sierpnia 2011r. do 2 kwietnia 2012r. w W., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się wyłudzeniem towarów, leasingów i kredytów, podrabianiem dokumentów, w tym zaświadczeń o

zatrudnieniu i zarobkach, służących do tych wyłudzeń, wystawiając w ramach działalności tej grupy podrobione dokumenty oraz wyłudzając leasingi i kredyty,

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk

XVIII. w dniu 5 sierpnia 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, pomógł J. Ż. (1) w wyłudzeniu kredytów w łącznej kwocie 38 210,33zł w (...) Bank (...) S.A., w ten sposób, że wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu wymienionej w zarejestrowanej na niego firmie (...), w którym podał, iż J. Ż. (1) jest zatrudniona na stanowisku przedstawiciela handlowego i zarabia 2 993zł netto miesięcznie, podczas gdy wymieniona nie była tam zatrudniona i nie osiągała dochodów, zaś zaświadczenie to przedłożyła w banku ubiegając się kredyty, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do faktu swojego zatrudnienia, działając na szkodę (...) Bank (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

XIX. w dniu 22 września 2011r. w W., woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził pieniądze w kwocie 52 177,50zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról podrobił zaświadczenie o jego zatrudnieniu, potwierdzając, iż w prowadzonej przez niego firmie (...) zatrudniony jest na stanowisku hydraulika-glazurnika G. K. (1) i osiąga dochód w wysokości 2 993zł netto, podczas gdy w rzeczywistości wymieniony nie był zatrudniony w tej firmie i nie osiągał takich dochodów, zaś posługując się tym zaświadczeniem G. K. (1) pobrał kredyt w kwocie 52 177,50zł w Banku (...), wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zamiaru i możliwości zwrotu pobranych pieniędzy, nie dokonując spłat pobranego kredytu, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk i art.270§1 kk w zw. z art.11§2 kk

w zw. z art.65§1 kk

XX. w dniu 30 września 2011r. w miejscowości W., woj. (...), działając wspólnie z M. J. (1), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził pracowników spółki jawnej (...) -C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu osobowego marki S., nr rej. (...), o wartości około 50 000zł, w ten sposób, że zawarł z wymienioną spółką umowę najmu tegoż pojazdu, zobowiązując się do ponoszenia opłat z tego tytułu, nie wywiązując się z warunków umowy, nie płacąc czynszu oraz nie zwracając pojazdu, powodując straty w łącznej kwocie około 20 000zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę (...) S.-C.,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXI. w dniu 23 listopada 2011r. w W., woj. (...), działając w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie z inną osobą, w celu użycia za autentyczny, podrobił dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, w ten sposób, że podpisał się w miejscu wystawcy tego dokumentu jako główny księgowy w spółce z o.o. (...), potwierdzając, iż w spółce tej zatrudniony jest na stanowisku kierownika do spraw sprzedaży W. A. (1) i osiąga dochód w wysokości (...) brutto, podczas gdy w rzeczywistości wymieniony nie był zatrudniony w tej spółce i nie osiągał takich dochodów, a spółka nie prowadziła żadnej działalności, działając w zamiarze uzyskania przez W. A. (2) kredytu w kwocie 95 000zł w (...) Banku S.A.,

tj. o przestępstwo z art.270§1 kk i 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw.

z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

XXII. w dniu 26 listopada 2011r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) (...) Bank (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6 855zł, w ten sposób, że zawarł umowę o kredyt w tej wysokości, zobowiązując się zwrócić pobrane pieniądze, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zamiaru i możliwości zwrotu pobranej kwoty, działając na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XXIII. w dniu 1 grudnia 2011r. w W., działając wspólnie z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, doprowadził przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 46 000zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, w dniu 30 listopada 2011r. podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu w sp. z o.o. (...), poręczyciela kredytu, potwierdzając, iż jest on zatrudniony na stanowisku kierownika ds. sprzedaży i zarabia (...) brutto miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości nie był tam zatrudniony i nie osiągała dochodów, zaś R. K. (1) przedkładając podrobione zaświadczenie o swoim zatrudnieniu w sp. z o.o. (...) z 25 listopada 2011r., podpisał umowę kredytową i pobrał kredyt, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodów, działając na szkodę (...) Bank (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 65§1 kk

XXIV. w dniu 19 grudnia 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z D. W. (1) usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) Banku (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 000zł, w ten sposób, że w zamiarze uzyskania przez wymienionego kredytu bankowego w kwocie 50 000zł w (...) Banku (...) S.A. w W., podrobił dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i raporty miesięczne do ZUS, potwierdzając w imieniu sp. z o.o. (...), jako główny księgowy, zatrudnienie D. W. (1) w tej spółce, w sytuacji gdy wymieniony nie był tam zatrudniony, a następnie D. W. (1) przedłożył te dokumenty w związku z ubieganiem się o kredyt, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do faktu swojego zatrudnienia i osiąganych dochodów, nie mając zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania kredytu,

tj. o przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art.286§1 kk i 270§1 kk w zw.

z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

XXV. w okresie od 31 marca 2012r. do 2 kwietnia 2012r. w W., w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie z M. J. (1) i M. S. (3), doprowadził przedstawiciela (...) S.A. z siedzibą w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 78 203,58zł, w ten sposób, że na polecenie M. J. (1), dokonał zakupu sprzętu do wyposażenia warsztatów samochodowych na podstawie faktur o numerach (...) z odroczonym terminem płatności, zaś M. S. (3) podrobił weksel zabezpieczający tę transakcję, podpisując się imieniem i nazwiskiem innej osoby, wprowadzając w błąd sprzedającego co do możliwości i zamiaru dokonania zapłaty za pobrany towar, nie dokonując zapłaty należności, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art.65§1 kk

XXVI. w dniu 2 marca 2012r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził S. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 30 000 zł, w ten sposób, że w imieniu firmy (...) zawarł z PPHU (...) umowę najmu samochodu P. (...), nr rej. (...), dokonując wpłaty jedynie części należności z tego tytułu w kwocie 2 000 zł, a następnie pojazd ten przekazał M. J. (1), wprowadzając w błąd użyczającego co do faktu prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej, możliwości i

zamiaru zwrotu pożyczonego auta, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk.

a nadto oskarżonego T. P. (1) i M. J. (1) o to, że

XXVII. w dniu 17 stycznia 2012r. w W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 26 178,01 zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, podrobili zaświadczenie o zatrudnieniu w sp. z o.o. (...), potwierdzające świadczenie przez D. P. (1) pracy na stanowisku kierowcy i osiąganie dochodów w kwocie(...)brutto miesięcznie, w ten sposób, że M. J. (1) wypełnił to zaświadczenie, a T. P. (1) podpisał się w miejscu jego wystawcy, na podstawie którego to zaświadczenia D. P. (1) i A. W. (1) zawarli umowę kredytową nr (...) o pożyczkę w tej kwocie, przedkładając nadto podrobione przez inną osobę zaświadczenie potwierdzające zatrudnienie A. W. (1) w sp. z o.o. (...) na stanowisku przedstawiciela handlowego i osiąganie dochodów w kwocie (...)miesięcznie, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do faktu zatrudnienia wymienionych oraz zamiaru i możliwości spłaty przez nich pobranego kredytu, nie mając zamiaru i możliwości spłaty pobranego kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 65§1 kk

3/M. S. (3), ur. (...) w W., s. J. i D. z d. B., oskarżonego o to, że:

XXVIII. w okresie od 1 grudnia 2010r. do 30 kwietnia 2012r. w W., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się wyłudzeniem kredytów bankowych, różnych towarów, podrabianiem dokumentów, w tym zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach, w ten sposób, że dostarczał podrobione dokumenty, udostępnił mieszkanie dla celów działalności grupy, a także zajmował się wyłudzeniem towarów,

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk

XXIX. w okresie od 20 do 22 lipca 2010r., daty dziennej nie ustalonej, w W., w celu użycia za autentyczny, podrobił dokument w postaci upoważnienia do odbioru zaświadczenia o niezameldowaniu w domu mieszkalnych, w ten sposób, że wypełnił ten wniosek, a następnie podpisał się na nim imieniem i nazwiskiem D. S. (1), po czym tak podrobionego dokumentu użył przedkładając go w dniu 22 lipca 2010r. w Urzędzie Gminy J. ,

tj. o przestępstwo z art. 270§1 kk

XXX. w okresie od 31 marca 2012r. do 30 kwietnia 2012r. w W., w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie z T. P. (1), M. K. (2) i M. J. (1), w krótkich dostęпах czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził przedstawiciela (...) S.A. z siedzibą w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 385 211,84zł, w ten sposób, że podczas dokonywanego przez M. J. (1) zakupu sprzętu do wyposażenia warsztatu w spółce (...), na podstawie faktur o nr (...), podrobił podpis G. C. (1), podpisując się jego danymi jako poręczyciel spłaty weksla z tytułu tych zakupów, a następnie na polecenie M. J. (1), w ramach uzgodnionego podziału ról, T. P. (1) dokonał zakupu sprzętu do wyposażenia warsztatów samochodowych na podstawie faktur o numerach (...) na kwotę 78 203,58zł z odroczonym terminem płatności, zaś M. S. (3) dokonał wyboru tego sprzętu, a następnie podpisał się na wekslu poręczającym spłatę należności za zakupiony towar imieniem i nazwiskiem E. K. (1), podrabiając jego podpis, po czym po uprzednim zamówieniu przez M. K. (2) sprzętu do wyposażenia warsztatu, dostarczył do sprzedającego dokumenty dotyczące tego zakupu, w tym podrobione dokumenty dotyczące nabywcy, na podstawie których M. K. (2) zakupił na podstawie faktury nr (...) sprzęt do wyposażenia warsztatu za kwotę 195 173,22zł, przy czym sprzedający został wprowadzony w błąd przez kupujących co do możliwości i zamiaru dokonania zapłaty za pobrane towary, nie dokonując zapłaty należności, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk i w zw. z art. 294§1 kk i art. 270§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

4/ B. R. (1), ur. (...) w W., c. S. i S. z d. W., oskarżonej o to, że:

XXXI. w okresie od 23 sierpnia 2011r. do 13 października 2011r. w W., woj. (...), wzięła udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wyłudzeniu kredytów, w ten sposób, że w ramach tej grupy potwierdzała zatrudnienie ustalonych osób w sp. z o.o. (...) podczas weryfikacji ich zatrudnienia przez przedstawicieli banków, jak również podpisywała zaświadczenia o ich zatrudnieniu,

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk

5/ D. C. (1), ur. (...) w M., s. J. i A. z d. K., oskarżonego o to, że:

XXXII. w okresie od 1 maja 2011r. do 30 czerwca 2012r. w W., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się wyłudzeniem kredytów bankowych i różnych towarów, podrabianiem dokumentów, w tym zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach, w ten sposób, że pobierał i usiłował pobierać kredyty na podstawie podrobionych zaświadczeń o zarobkach, a także pośredniczył w wyłudzeniu kredytów przez inne osoby,

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk

XXXIII. w dniu 2 kwietnia 2012r. w M., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, dwukrotnie usiłował doprowadzić przedstawiciela Banku (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem nieustalonej wartości, w ten sposób, że złożył wniosek o ofertę kredytową, podając, iż jest zatrudniony w sp. z o.o. (...) na stanowisku pracownika obsługi klienta i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie (...)miesięcznie, podczas gdy nie był zatrudniony w tej spółce, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia pożyczki, przy czym czynu tego dopuścił się po upływie 10 miesięcy i 26 dni od odbycia kary roku, 9 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 11 października 2005r. za przestępstwo z art. 282kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 lipca 2009r. do 6 maja 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1kk i art. 65§1 kk

XXXIV. w dniu 5 czerwca 2012r. w E., woj. (...)- (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, usiłował doprowadzić przedstawiciela Banku (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 500zł, w ten sposób, że złożył wniosek o kredyt w tej wysokości, podając, iż jest zatrudniony w firmie (...) na stanowisku kierownika i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie (...)miesięcznie, podczas gdy nie był zatrudniony w tej spółce, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia pożyczki, przy czym czynu tego dopuścił się po upływie roku i 29 dni od odbycia kary roku, 9 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 11 października 2005r. za przestępstwo z art. 282kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 lipca 2009r. do 6 maja 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1kk i art. 65§1 kk

XXXV. w dniu 13 czerwca 2012r. w E., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, usiłował wyłudzić kredyt na szkodę (...), w ten sposób, że złożył wniosek o

pożyczkę w kwocie, którą miał zaproponować bank, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do faktu swojego zatrudnienia w firmie (...) oraz osiąganiu dochodów, przedkładając nierzetelne pisemne oświadczenie o swoim zatrudnieniu i osiąganiu dochodów w tej firmie, z którego wynikało, iż jest tam zatrudniony na stanowisku kierownika do spraw sprzedaży i zarabia(...) miesięcznie, co miało istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, nie mając zamiaru i możliwości zwrotu pożyczonych pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania kredytu, przy czym czynu tego dopuścił się po upływie roku, miesiąca i 7 dni od odbycia kary roku, 9 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 11 października 2005r. za przestępstwo z art. 282kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 lipca 2009r. do 6 maja 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i art. 65§1 kk

XXXVI. w dniu 26 czerwca 2012r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, usiłował wyłudzić kredyt na szkodę (...), w ten sposób, że złożył u pośrednika kredytowego wniosek o pożyczkę w kwocie, którą miał zaproponować bank, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do faktu swojego zatrudnienia w sp. z o.o. (...) oraz osiąganiu dochodów, przedkładając nierzetelne pisemne oświadczenie o swoim zatrudnieniu w tej firmie i osiąganiu dochodów, co miało istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, nie mając zamiaru i możliwości zwrotu pożyczonych pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania kredytu, przy czym czynu tego dopuścił się po upływie roku, miesiąca i 21 dni od odbycia kary roku, 9 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 11 października 2005r. za przestępstwo z art. 282kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 lipca 2009r. do 6 maja 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1kk i art. 65§1 kk

XXXVII. w okresie od 25 do 27 czerwca 2012r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, pięciokrotnie usiłował doprowadzić przedstawiciela Banku (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 37 153,31zł, w ten sposób, że złożył wnioski o kredyt w tej wysokości, przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, w którym wskazano, iż jest on zatrudniony w sp. z o.o. (...) na stanowisku specjalisty do spraw logistyki i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie (...)miesięcznie, podczas gdy nie był zatrudniony w tej spółce, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia pożyczki, przy czym czynu tego dopuścił się po upływie roku, miesiąca i 29 dni od odbycia kary roku, 9 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 11 października 2005r. za przestępstwo z art. 282kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 lipca 2009r. do 6 maja 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1kk i art. 65§1 kk

XXXVIII. w dniu 4 lipca 2013r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić kredyt na szkodę Banku (...), w ten sposób, że złożył wniosek o pożyczkę w kwocie 50 000zł, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do faktu swojego zatrudnienia w sp. z o.o. (...) oraz osiąganiu dochodów, przedkładając nierzetelne pisemne oświadczenie o swoim zatrudnieniu i osiąganiu dochodów w tej firmie, co miało istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, nie mając zamiaru i możliwości zwrotu pożyczonych pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania kredytu, przy czym czynu tego dopuścił się po upływie 2 lat, 2 miesięcy i 8 dni od odbycia kary roku, 9 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo

umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 11 października 2005r. za przestępstwo z art. 282kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 lipca 2009r. do 6 maja 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk

w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk

XXXIX. w dniu 24 sierpnia 2013r. w W., woj. (...), działając w celu uzyskania dla siebie kredytu na zakup w systemie ratalnym kuchni mikrofalowej, złożył nierzetelne oświadczenie, mające istotne znaczenie dla udzielenia pożyczki, podając, iż jest zatrudniony w firmie (...) i z tego tytułu osiąga dochody, podczas gdy w rzeczywistości nie był tam zatrudniony,

tj. o przestępstwo z art. 297§1 kk

a ponadto:

M. J. (1), M. S. (3) i B. R. (1), oskarżonych o to, że:

XL. w dniu 26 sierpnia 2011r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić przedstawiciela (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 13 000zł, w ten sposób, że M. J. (1) polecił A. S. (1) pobranie kredytu w tej wysokości, na podstawie podrobionego przez M. S. (3) i M. J. (1) zaświadczenia o zatrudnieniu w (...), potwierdzającego jej zatrudnienie w tej firmie i osiąganie dochodów oraz polecił M. S. (2) poręczenie tej pożyczki, na podstawie podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu w sp. z o.o. (...), podpisanego na jego polecenie przez B. R. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę przyznania kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

M. J. (1) i M. S. (3), oskarżonych o to, że:

XLI. w okresie od 1 grudnia 2010r. do 15 grudnia 2010r. w S., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili L. B., (...) z siedzibą w S., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w postaci sprzętu komputerowego o wartości 246 782 zł, w ten sposób, że działając w imieniu sp. z o.o. (...) z siedzibą w W., zawarli w dniu 1 grudnia 2012 r. umowę kupna z (...) L. B. sprzętu, wprowadzając pracownika tej firmy w błąd co do kondycji finansowej i możliwości wywiązywania się z zaciągniętych zobowiązań przez (...) sp. z o.o. oraz co do zamiaru zapłaty za towar, pobierając sprzęt komputerowy w postaci: 180 zestawów komputerowych, 150 zestawów „monitor (...) + mysz + klawiatura + słuchawki z mikrofonem", 4 urządzeń wielofunkcyjnych K. (...), 4 projektorów multimedialnych B. (...), 4 laptopów (...)L. o łącznej wartości 246 782 zł, nie dokonując zapłaty za pobrany towar, działając na szkodę L. B., czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk w zw. z art. 12 kk

w zw. z art. 65§1 kk

XLII. w dniu 4 lipca 2011r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu i z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 1 878 000 zł (...) Bank SA w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról M. J. (1) działając jako pełnomocnik M. S. (2), polecił mu podpisanie wniosku o kredyt, a następnie posługując się: podrobionym przez M. S. (3) zeznaniem o wysokości osiągniętego dochodu w 2010 r.; podrobioną przez M. S. (2) i M. S. (3) umową zlecenia z 4 maja 2010 r. z (...) .H.U. (...) A. B. (1); podrobionymi przez M. S. (2) i M. S.

(3) rachunkami od numerów 1 do 10 za 2010r. oraz od numerów od 1 do 8 za 2011r. z tytułu realizacji tej umowy, podrobionymi przez M. S. (3) raportami miesięcznymi dla M. S. (2) do ZUS za okres od maja 2010r. do maja 2011r. nr (...), z tytułu zatrudnienia w (...) .H.U. (...), podrobionymi przez M. J. (1) i nieustaloną osobę raportami miesięcznych dla osoby ubezpieczonej (...) nr (...) z tytułu zatrudnienia w spółce z o.o. (...), podrobionymi przez nieustaloną osobę raportami miesięcznymi dla osoby ubezpieczonej (...) z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o., podrobioną przez M. S. (3) informacją o wysyłce zgłoszenia ubezpieczenia do ZUS i potwierdzeniu z dnia 31 maja 2011 r.; podrobioną przez M. S. (2) wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą umową zlecenia w (...) sp. z o.o. datowaną na 3 stycznia 2011r.; podrobionym przez M. S. (2) wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą rachunkiem do umowy zlecenia nr (...) za wykonanie pracy wystawionym przez (...) sp. z o.o.; podrobioną przez M. J. (1) i M. S. (2) oraz nieustaloną osobą umową pożyczki datowaną na 30 maja 2011 r. pomiędzy K. M. (1) a M. S. (2); podrobionymi przez M. J. (1) wspólnie z M. S. (2) i nieustaloną osobą dowodami wypłaty datowanymi na 10 czerwca 2011 r., 31 maja 2011 r., 29 kwietnia 2011 r., 31 marca 2011 r., 28 lutego 2011 r., 30 czerwca 2011 r., 10 czerwca 2011 r. z (...) sp. z o.o.; podrobionymi przez M. J. (1) wspólnie z nieustaloną osobą, dowodami wypłaty datowanymi na 31 stycznia 2011 r., 31 grudnia 2010 r., 30 listopada 2010 r., 29 października 2010 r., 30 września 2010 r., 31 sierpnia 2010 r., 30 lipca 2010 r. z (...) sp. z o.o.; podrobionym przez M. J. (1) wspólnie z M. S. (2) i nieustaloną osobą kontraktem menadżerskim datowanym na 1 czerwca 2010 r. w (...) sp. z o.o.; podrobionym przez M. J. (1) wspólnie z M. S. (2) i nieustaloną osobą załącznikiem nr 1 do kontraktu menadżerskiego w (...) sp. z o.o. datowanego na 1 czerwca 2011 r.; podrobionym przez M. J. (1) informacją o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za okres od 1 czerwca 2010r. do 31 grudnia 2010r. PIT-11; złożył wniosek o kredyt we wskazanej wysokości, wprowadzając w błąd pracownika banku i pośrednika kredytowego (...) SA w W., co do autentyczności wymienionych dokumentów oraz zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę przyznania kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk z wz. z art. 294§1 kk

i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65§1 kk

XLIII. w dniu 12 lipca 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, przywłaszczyli powierzony im samochód marki B. (...) o wartości około 100 000zł, w ten sposób, że po uprzednim zakupie tegoż pojazdu przez sp. z o.o. (...) i pobraniu na ten cel kredytu w (...), zaniechali spłat kredytu i nie zwrócili pojazdu bankowi, który z tytułu umowy przewłaszczenia stał się właścicielem tegoż samochodu, dysponując nim jak własnym, powodując straty w kwocie 105 175,92zł na szkodę (...), czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 284§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLIV. w dniu 27 lipca 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wyłudzili pieniądze w kwocie 25 000zł, w ten sposób, że M. J. (1) zlecił G. F. (1) pobranie kredytu w tej kwocie, dostarczając mu w tym celu podrobione przez M. S. (3) zaświadczenie o zatrudnieniu wymienionego w F.U.H. UR A. B. (2), potwierdzające jego zatrudnienie na stanowisku przedstawiciela handlowego i osiąganie zarobków w kwocie (...)brutto miesięcznie oraz podrobioną przez M. J. (1) i inną osobę umowę o pracę w tej firmie, po czym G. F. (1) zawarł z (...) umowę nr (...) o kredyt w kwocie 25 000zł, wprowadzając w błąd pracownika banku co do możliwości i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, działając na szkodę Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. (...) w G., czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk i art.270§1 kk i art. 297§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLV. w dniu 19 sierpnia 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, doprowadzili przedstawiciela Polskiej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

w kwocie 20 000zł, w ten sposób, że M. J. (1) dostarczył G. F. (1) podrobione przez M. S. (3) zaświadczenie o zatrudnieniu w F.U.H. UR A. B. (2), potwierdzające jego zatrudnienie na stanowisku przedstawiciela handlowego i osiąganie zarobków w kwocie (...)brutto miesięcznie, polecając mu zawarcie umowy nr (...) o kredyt w kwocie 20 000zł, wprowadzając w błąd pracownika banku co do możliwości i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, działając na szkodę Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. (...) w G., czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 65§1 kk wobec M. J. (1), zaś wobec M. S. (3)

o przestępstwo z art.286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 65§1 kk

XLVI. w dniu 11 października 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, doprowadzili (...) Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 44 088,40zł, w ten sposób, że po uprzednim zarejestrowaniu na polecenie M. J. (1) przez K. M. (2) działalności gospodarczej i poleceniu mu dokonania zakupu samochodu marki M. (...), zawarł on umowę o kredyt na ten cel we wskazanej kwocie, przedkładając przekazane mu przez M. J. (1) i M. S. (3) podrobione dowody wpłat zaliczek na podatek, a następnie M. S. (3) złożył wniosek o zarejestrowanie tego pojazdu, po czym przejęli zakupiony samochód, wprowadzając w błąd przedstawiciela kredytodawcy co do zamiaru i możliwości spłaty pobranego kredytu, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę (...) Bank,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 65§1 kk

XLVII. w dniu 18 października 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, usiłowali wyłudzić pieniądze w kwocie 30 000zł, w ten sposób, że polecili K. M. (2) złożenie wniosku w (...) o kredyt w tej kwocie, przekazując mu w tym celu podrobione dokumenty w postaci kopii decyzji o przyznaniu mu renty i przekazu pocztowego, przez co przedstawiciel (...) został wprowadzony w błąd co do możliwości zwrotu pobranej pożyczki, nie mając zamiaru i możliwości wywiązania się z obowiązku zwrotu pobranego kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLVIII. w dniu 19 października 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. R. (1) i B. R. (1), usiłowali doprowadzić przedstawiciela Banku (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 000zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, w celu uzyskania przez M. R. (1) pożyczki, M. J. (1) dostarczył B. R. (1) podrobione przez M. S. (3) zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach M. R. (1) w (...), na podstawie którego M. R. (1) złożyła wniosek o kredyt w tej wysokości, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę wypłaty pieniędzy przez bank,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLIX. w dniu 2 stycznia 2012r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, doprowadzili do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. w kwocie 35 000zł, w ten sposób, że M. J. (1) przekazał D. P. (1) podrobione przez M. S. (3) zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, potwierdzające, iż jest on zatrudniony na stanowisku kierowcy w sp. z o.o. (...) i osiąga dochody w wysokości (...) miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości nie był tam zatrudniony, na podstawie którego to zaświadczenia D. P. (1) podpisał umowę o kredyt w tej wysokości, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zamiaru i możliwości spłaty pobranej pożyczki, nie mając zamiaru dokonania jej zwrotu, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę (...) Bank (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk wobec M. J. (1) i o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk wobec M. S. (3)

8/ M. J. (1) i T. P. (1), oskarżonych o to, że:

L. w dniu 9 września 2011r. w W., woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali wyłudzić mienie znacznej wartości w kwocie 228 700 zł, w ten sposób, że w zamiarze dokonania zakupu 25 sztuk automatów (...) i wrzutników, M. J. (1) polecił T. P. (1) złożenie wniosku o sfinansowanie tych zakupów w systemie leasingowym przez (...) S.A. w W., wypełniając w jego imieniu formularz osobisty podczas ubiegania się o ten leasing, zaś T. P. (1) złożył ten wniosek, przedkładając podrobione zeznanie o wysokości osiągniętych dochodów w 2008, 2010 i wrześniu 2011r., wprowadzając w błąd przedstawiciela (...) S.A. co do wysokości osiąganych dochodów, możliwości i zamiaru spłaty rat leasingowych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia leasingów,

tj. o przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zw. z art.294§1 kk i art.297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

LI. w dniu 27 września 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną osobą, doprowadzili przedstawiciela Banku (...) S.A. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 96 921,89zł, w ten sposób, że M. J. (1) polecił T. P. (1) zakup samochodu i przekazał mu pieniądze, celem zawarcia przez niego umowy o sfinansowanie przez ten bank zakupu samochodu A. (...), zaś T. P. (1) działając w imieniu firmy (...) zawarł umowę o leasing na ten cel we wskazanej kwocie, wprowadzając w błąd przedstawiciela leasingodawcy co do osiąganych dochodów, możliwości i zamiaru zwrotu pobranej pożyczki,, a następnie pojazd ten N. J. (1) wypożyczała innym osobom, nie mając zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę Banku (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

LII. w dniu 30 września 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną osobą, doprowadzili przedstawiciela (...) Banku S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 24 884,91zł, w ten sposób, że polecili K. M. (2) zawarcie umowy kredytowej w tej kwocie, dostarczając mu podrobioną decyzję o przyznaniu świadczenia emerytalnego, na podstawie której K. M. (2) zawarł umowę o kredyt w tej wysokości, a następnie przejęli uzyskane w ten sposób pieniądze, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zamiaru i możliwości spłaty pobranej pożyczki, nie mając zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę (...) Banku S.A.

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 65§1 kk

LIII. w dniu 14 października 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu, doprowadzili przedstawiciela Banku (...) S.A. do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 142 968zł, w ten sposób, że T. P. (1) na polecenie M. J. (1) i po otrzymaniu od niego środków na pierwszą wpłatę, działając w imieniu firmy (...), zawarł umowę o sfinansowanie przez ten bank zakupu samochodu (...), wprowadzając w błąd przedstawiciela leasingodawcy co do osiąganych dochodów, możliwości i zamiaru zwrotu pobranej pożyczki, nie mając zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę Banku zachodniego (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

LIV. w dniu 26 października 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadzili przedstawiciela (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 98 900zł, w ten sposób, że T. P. (1) na polecenie M. J. (1) dokonał zakupu samochodów , zaś M. J. (1) wypełnił wniosek o leasingi dwóch pojazdów marki K., na podstawie którego to wniosku T. P. (1), przedkładając podrobione informacje o dochodach za 2010r., zawarł umowy leasingowe o nr (...), zobowiązując się do spłaty w ratach kosztów poniesionych przez spółkę (...) na sfinansowanie zakupu tych pojazdów, wprowadzając w błąd przedstawicieli leasingodawcy co do zamiaru i możliwości spłaty rat leasingowych, nie mając zamiaru zwrotu pobranej pożyczki, działając na szkodę (...) sp. z o.o., czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

LV. w dniu 28 października 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną osobą, doprowadzili przedstawiciela Banku (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 60 200zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, M. J. (1) podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu w sp. z o.o. (...), wskazując, iż jest on zatrudniony na stanowisku kierownika sprzedaży i zarabia (...) miesięcznie, na podstawie którego W. A. złożył wniosek o kredyt, przedkładając nadto podrobione deklaracje podatkowe za 2010r., a następnie zawarł umowę o kredyt w kwocie 60 200zł, wprowadzając w błąd pracownika banku co do faktu swojego zatrudnienia oraz możliwości i zamiaru zwrotu pobranej pożyczki, nie mając zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy, a następnie W. A. posłużył się podrobioną przez T. P. (1) fakturą nr (...) wystawioną w imieniu firmy (...), przedkładając ten dokument w banku, celem udokumentowania wydatkowania pobranej pożyczki, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę Banku (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i art.270§1 kk i art. 297§1 kk w zw.

z art. 11§2kk w zw. z art. 65§1 kk wobec M. J. (1), zaś o przestępstwo z art. 286§1 kk i art.270§1 kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 65§1 kk wobec T. P. (1)

LVI. w dniu 29 listopada 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, usiłowali doprowadzić przedstawiciela (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 302,04zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, podrobili zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach W. P. (1) w sp. z o.o. (...) na stanowisku menagera, potwierdzające jego zatrudnienie i osiąganie zarobków w kwocie (...) miesięcznie, mające istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, poprzez wypełnienie tego zaświadczenia, które to zaświadczenie następnie W. P. (1) złożył wraz z wnioskiem o kredyt, wprowadzając w błąd pracownika banku co do możliwości i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę przyznania kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 kk i art. 270§1 kk w zw.

z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

M. J. (1), M. S. (3) i T. P. (1), oskarżonych o to, że:

LVII. w dniu 25 stycznia 2012r. w W., działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, usiłowali doprowadzić przedstawiciela (...) Bank z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 1 100 000zł, w ten sposób, że po uprzednim uzgodnieniu ról, na polecenie M. J. W. A. złożył wniosek o kredyt w kwocie 950 000 zł na zakup nieruchomości oraz wniosek o kredyt gotówkowy w kwocie 150 000zł, przedkładając podrobione dokumenty w postaci: kopii zeznania podatkowego za 2010r., wydruku z rachunku bankowego o numerze (...) w (...) Banku, rachunku wyników, księgi przychodów i rozchodów za grudzień 2011r. firmy (...) W. A. (1) i podrobionego przez T. P. (1) z inną osobą zaświadczenia z 23 stycznia 2012r. o zatrudnieniu i zarobkach w sp. z o.o. (...), z którego wynikało, iż jest on zatrudniony na stanowisku kierownika do spraw sprzedaży i zarabia (...) brutto miesięcznie, podczas gdy nie był tam zatrudniony, zaś M. J. (1) i M. S. (3) zlecili dokonanie wyceny zajmowanego przez M. S. (3) mieszkania należącego do D. S. (1), mającego być zabezpieczeniem pobranych kredytów, a nadto M. S. (3) dostarczył jej dowód osobisty, celem ustanowienia pełnomocnictwa do zabezpieczenia tych kredytów, przy czym przedstawiciel kredytobiorcy został wprowadzony w błąd co do możliwości oraz zamiaru spłaty zaciągniętych kredytów, nie mając zamiaru zwrócić pobranych pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę udzielenia kredytów,

tj. o przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk

i art.297§1 kk w zw. z art.11§2 kk i w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

wobec M. J. (1) i M. S. (3) oraz o przestępstwo z art.13§1 kk

w zw. z art.286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art.270§1 kk w zw. z art.11§2 kk

i w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk wobec T. P. (1)

a nadto

M. J. (1), T. P. (1), D. C. (1) i

6) A. G. (1), ur. (...) w P., c. T. i A. z d. Ł., oskarżonych o to, że:

LVIII. w dniu 22 grudnia 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym M. J. (1), D. C. (1) i T. P. (1) w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadzili przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 35 000zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, M. J. (1) podrobił dokument poprzez wypełnienie zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach D. C. (1) w sp. z o.o. (...) na stanowisku konserwatora maszyn i urządzeń, zaś T. P. (1) podpisał się w miejscu wystawcy tego dokumentu, zaś A. G. (1) podrobiła zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach poręczyciela tego kredytu A. M. (2), wskazując, iż wymieniona jest zatrudniona na stanowisku asystentki zarządu w sp. z o.o. (...) i zarabia 5 500zł miesięcznie, podczas gdy nie była tam zatrudniona, które to zaświadczenia następnie D. C. (1) przedłożył w banku i pobrał kredyty we wskazanej kwocie, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do swoich możliwości płatniczych, nie mając zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego kredytu oraz usiłowali na podstawie tych dokumentów wyłudzić kredyt w kwocie 2 000zł, poprzez złożenie przez D. C. (1) wniosku o kartę kredytową z limitem w tej wysokości, podając nieprawdziwe okoliczności dotyczące jego zatrudnienia w sp. z o.o. (...), przy czym czynu tego dopuścił się po upływie 7 miesięcy i 16 dni od odbycia kary roku, 9 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 11 października 2005r. za przestępstwo z art. 282kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 lipca 2009r. do 6 maja 2011r., działając na szkodę (...) Bank (...) S.A.

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 13§1 kk

w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

w zw. z art. 65§1 kk wobec M. J. (1) i T. P. (1),

o przestępstwo z art.286§1 kk i art.297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 65§1 kk wobec D. C. (1) oraz o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk wobec A. G. (1)

M. J. (1), T. P. (1) i D. C. (1), oskarżonych o to, że:

LIX. w dniu 10 stycznia 2012r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, doprowadzili przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 81 000zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, M. J. (1) podrobił wspólnie z T. P. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu w sp. z o.o. (...), z którego wynikało, iż jest on tam zatrudniony na stanowisku konserwatora maszyn i urządzeń i zarabia 6 300zł miesięcznie, podczas gdy nie był tam zatrudniony, a zaświadczenie to następnie D. C. (1) przedłożył jako poręczyciel spłaty kredytu (...) w kwocie 81 000zł, zawartego przez M. M. (4) w (...), wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, nie mając zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy, działając na szkodę (...) Bank (...) S.A., czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, przy czym D. C. (1) czynu tego dopuścił się po upływie 8 miesięcy i 15 dni od odbycia kary roku, 9 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 11 października 2005r. za przestępstwo z art. 282kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 lipca 2009r. do 6 maja 2011r.,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk i art.270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 65§1 kk wobec M. J. (1) i T. P. (1)

oraz tj. o przestępstwo z art.286§1 kk i art.297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 65§1 kk wobec D. C. (1)

M. J. (1) i D. C. (1), oskarżonych o to, że:

LX. w dniu 13 maja 2011r. w P., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 5 100zł przez M. S. (2), w ten sposób, że po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach M. S. (2) w (...) .H.U. (...) A. B. (2), w którym wykazano, iż jest on zatrudniony na stanowisku serwisanta komputerowego i zarabia 4 000zł brutto miesięcznie, M. J. (1) polecił M. S. (2) zawarcie z tym bankiem umowy kredytowej na zakup w systemie ratalnym dwóch telewizorów (...) i pobranie na ten cel kredytu, a także zawarcie umowy o kartę kredytową z limitem 500zł, przy czym przedstawiciel banku został wprowadzony w błąd co do możliwości i zamiaru spłaty pobranego kredytu, zaś D. C. (1) nakłonił M. S. (2) do tej czynności oraz wspólnie z inną osobą przywiózł go do sklepu celem zakupu towarów, po czym zakupiony sprzęt przejęli od M. S. (2), czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, powodując straty w kwocie 4 390zł, na szkodę (...) (...) Banku, przy czym D. C. (1) czynu tego dopuścił się po upływie 7 dni od odbycia kary roku, 9 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 11 października 2005r. za przestępstwo z art. 282kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 lipca 2009r. do 6 maja 2011r.,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk i art.270§1 kk w zw. z art.11§2 kk

w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk wobec M. J. (1),

zaś o przestępstwo z art. 286§1 kk i art.297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art.12 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 65§1 kk wobec D.

C.

M. J. (1) i B. R. (1), oskarżonych o to, że:

LXI. w dniu 23 sierpnia 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, usiłowali doprowadzić przedstawiciela Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 28 000zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, M. J. (1) polecił M. S. (2) złożenie wniosku o pożyczkę w tej wysokości, przekazując mu podrobione na jego polecenie przez B. R. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w sp. z o.o. (...), z którego wynikało, iż M. S. (2) jest zatrudniony na stanowisku menagera i zarabia 25 000zł miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości nie był tam zatrudniony, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do faktu zatrudnienia, możliwości i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę przyznania kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

LXII. w dniu 13 października 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie z inną osobą, doprowadzili przedstawiciela Banku (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 60 600zł, w ten sposób, że w zamiarze uzyskania przez W. A. (2) kredytu bankowego, podrobili w celu użycia za autentyczne zaświadczenie o zatrudnieniu wymienionego w spółce z o.o. (...), potwierdzając, iż w spółce tej zatrudniony jest na stanowisku kierownika do spraw sprzedaży W. A. (1) i osiąga dochód w wysokości(...) netto, podczas gdy w rzeczywistości wymieniony nie był zatrudniony w tej spółce i nie osiągał takich dochodów, na podstawie zaś tego zaświadczenia W. A. (1) pobrał kredyt w kwocie 59 600zł oraz podpisał umowę o kartę kredytową w kwocie 1 000zł, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zamiaru i możliwości zwrotu pobranych pieniędzy, nie mając zamiaru i możliwości zwrotu pobranej pożyczki, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę Banku (...),

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk i art.270§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw.

z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

a nadto

M. J. (1) i

7) K. P. (1), ur. (...) w W., s. B. i K. z d. M., oskarżonych o to, że:

LXIII. w dniu 16 grudnia 2011r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu, przy czym M. J. (1) w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili przedstawiciela (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 108 054,14zł, w ten sposób, że po wcześniejszych uzgodnieniach, K. P. (1) zawarł umowę na zakup samochodu marki H., zaś M. J. (1) przejął zakupiony pojazd i dysponował nim jak własnym, przy czym przedstawiciel banku został wprowadzony w błąd co do zamiaru zwrotu

pobranymi pieniędzmi i obowiązku regulowania rat wynikających z zawartej umowy, nie mając zamiaru i możliwości zwrotu pobranych pieniędzy, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę (...) Banku S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk wobec M. J. (1)

i o przestępstwo z art. 286§1 kk wobec K. P. (1)

D. C. (1) i A. G. (1), oskarżonych o to, że:

LXIV. w dniu 4 lipca 2013r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, doprowadzili przedstawiciela (...) Banku S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 52 731,28zł, w ten sposób, że D. C. (1) przedkładając podrobione przez A. G. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu z 25 czerwca 2013r., w którym wykazano, iż jest on zatrudniony w sp. z o.o. (...) na stanowisku specjalisty ds. logistyki i zarabia 4 595,05 zł netto miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości nie był tam zatrudniony, zawarł umowę o wydanie karty kredytowej z limitem 8 168zł oraz umowę pożyczki w kwocie 44 563,28zł, wprowadzając w błąd pracownika banku co do możliwości i zamiaru spłaty pobranych pożyczek, nie mając zamiaru wywiązania się z obowiązku zwrotu pobranych pieniędzy, działając na szkodę (...) Banku S.A. we W., przy czym D. C. (1) czynu tego dopuścił się po upływie 2 lat, 2 miesięcy i 8 dni od odbycia kary roku, 9 miesięcy i 20 dni pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 11 października 2005r. za przestępstwo z art. 282kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 16 lipca 2009r. do 6 maja 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk wobec D. C. (1)

oraz o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

w zw. art. 12 kk wobec A. G. (1).

T. P. (1) i A. G. (1), oskarżonych o to, że:

LXV. w dniu 8 grudnia 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, zaś T. P. (1) w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, doprowadzili przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tegoż banku w kwocie 25 400zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, A. G. (1), po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o zatrudnieniu M. T. (1) w prowadzonej przez nią firmie (...), potwierdzającym jej zatrudnienie na stanowisku menedżera do spraw administracyjno-prawnych i osiąganie dochodów w kwocie (...)brutto miesięcznie, poleciła M. T. (1) wypełnienie zaświadczenia o zatrudnieniu W. A. (2) w sp. z o.o. (...), które to zaświadczenie następnie podpisał T. P. (1), potwierdzając zatrudnienie W. A. (2) w tej spółce na stanowisku kierownika do spraw sprzedaży i osiąganie dochodów w kwocie (...) brutto miesięcznie, na podstawie którego to zaświadczenia W. A. (1) pobrał kredyt w kwocie 25 400, którego spłatę poręczyła na polecenie A. G. (1) M. T. (1), przy czym pracownik banku został wprowadzony w błąd co do możliwości i zamiaru spłaty zaciągniętego kredytu, nie mając zamiaru dokonania zwrotu pobranych pieniędzy,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk wobec A. G. (1) oraz o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk wobec T. P. (1)

8/ K. M. (2), ur. (...) w B., s. H. i Z. z d. O.,

oskarżonego o to, że:

LXVI. w okresie od 8 marca 2011r. do 18 października 2011r. w W., woj. (...), wspólnie z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej, zajmującej się wyludzaniem kredytów

i różnych towarów, na podstawie podrobionych dokumentów, w ten sposób, że na polecenie kierującego grupą przestępczą zarejestrował na swoje dane firmę służącą do wystawiania nieprawdziwych zaświadczeń, a także pobierał kredyty, na podstawie podrobionych dokumentów,

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk

LXVII. w dniu 18 października 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), M. S. (3) i inną osobą, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, usiłował wyłudzić pieniądze w kwocie 30 000zł, w ten sposób, że złożył wniosek w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej S. przy ul. (...) w W., o kredyt w tej kwocie, przedkładając podrobione dokumenty w postaci kopii decyzji o przyznaniu mu renty i przekazu pocztowego, wprowadzając w błąd przedstawiciela (...) (co do faktycznej sytuacji finansowej kredytobiorcy) możliwości zwrotu pobranej pożyczki, nie mając zamiaru i możliwości wywiązania się z obowiązku zwrotu pobranego kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania kredytu, przy czym czynu tego dopuścił się po upływie 2 lat, 8 miesięcy i 4 dni od odbycia kary 2 lat pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 5 września 2005r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

orzeka:

1. Oskarżonego M. J. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt I (I aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 258§3 kk, na podstawie art. 258§3 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności
2. Oskarżonego M. J. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt II (II aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnego tego, że w dniu 21 października 2010r. w Ł., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z ustaloną osobą, doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 37 000zł, w ten sposób, że wystawił poświadczający nieprawdę dokument potwierdzający zatrudnienie N. J. (1) w spółce z o.o. (...) na stanowisku asystenta zarządu i osiąganie przez nią dochodów w kwocie 5 640, zaś na podstawie tego zaświadczenia N. J. (1) zawarła umowę nr (...) o wydanie i używanie karty kredytowej na kwotę 2 000zł oraz umowę kredytu (...) w kwocie 35 000zł, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do swoich możliwości płatniczych oraz zamiaru zwrotu pobranych pieniędzy, nie mając zamiaru zwrotu pożyczek, działając na szkodę (...) Bank (...) S.A. w W., czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w z art. 65§1 kk skazuje go;
3. oskarżonego M. J. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt III (III aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) przy czym ustala, że działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz, że jego zachowanie polegało na wystawieniu poświadczających nieprawdę dokumentów potwierdzających zatrudnienie N. J. w spółce (...) i osiąganie dochodów w wysokości wykazanej w zaświadczeniach i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w z art. 65§1 kk skazuje go;
4. oskarżonego M. J. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt IV (IV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65 §1 kk skazuje go;
5. oskarżonego M. J. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt V (V aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. w zw. z art. 12 kk w z art. 65§1 kk skazuje go;

6. oskarżonego M. J. (1) uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego w pkt VI (VI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i w tym zakresie kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;

7. oskarżonego M. J. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt VII (VII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnego tego, że w dniu 3 sierpnia 2011r. w m. W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą doprowadził (...) S.-C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 50 000 (pięćdziesiąt tysięcy) złotych w ten sposób, że zorganizował zawarcie umowy najmu na samochód marki S. o numerze rejestracyjnym (...) wprowadzając przedstawiciela w/w spółki w błąd co do zamiaru wywiązania się z tej umowy i dokonania zapłaty za korzystanie z tego samochodu, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art.286 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to skazuje go;

8. oskarżonego M. J. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt VII (VII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) a oskarżonego T. P. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt XX (XIX aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnych tego, że w dniu 30 września 2011r. w m. W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu doprowadzili (...) S.-C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 50 000 zł w ten sposób, że M. J. (1) zorganizował, a T. P. (1) podpisał umowę najmu na samochód marki S. o numerze rejestracyjnym (...) wprowadzając przedstawiciela w/w spółki w błąd co do zamiaru wywiązania się z tej umowy i dokonania zapłaty za korzystanie z tego samochodu, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 286 § 1kk w zw. z art. 65 § 1 kk oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) skazuje;

9. Oskarżonego M. J. w ramach czynu zarzucanego w pkt VIII (VIII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnego tego, że w październiku 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach uzgodnionego podziału ról usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 65 853,66 zł netto, w ten sposób, że w zamiarze zakupu samochodu marki S. (...), N. J. (1) złożyła zamówienie na ten pojazd, a następnie wniosek o leasing na ten cel w (...) S.A., wprowadzając w błąd przedstawiciela leasingodawcy co do możliwości i zamiaru zwrotu pobranej pożyczki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania leasingu i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go;

10. Oskarżonego M. J. uznaje za winnego czynu zarzucanego w pkt IX (IX aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go;

11. Oskarżonego M. J. uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt X (X aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) z tym, że eliminuje z jego opisu stwierdzenie że „polecił N. J. (1) zawarcie umowy o sfinansowanie”, ustalając, że działał on wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w ramach uzgodnionego podziału ról i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i skazuje go;

12. Oskarżonego M. J. uznaje za winnego czynu zarzucanego w pkt XI (XI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) z tym, że eliminuje z opisu czynu stwierdzenie, że „polecił W. A. zawarcie umowy o sfinansowanie”, ustalając, że działał on wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w ramach uzgodnionego podziału ról, i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go;

13. Oskarżonego M. J. uznaje za winnego czynu zarzucanego w pkt XII (XII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) z tym, że eliminuje z opisu czynu stwierdzenie, że „polecił T. P. (1) zawarcie umowy leasingowej na zakup 3 samochodów marki S.”, zastępując je stwierdzeniem, że „w ramach uzgodnionego podziału ról T. P. (1) zawarł umowy leasingowe na zakup 3 samochodów marki S.” i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go;

14. Oskarżonego M. J. uznaje za winnego czynu zarzucanego w pkt XIII (XIII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) z tym, że ustala, iż oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), eliminuje z opisu czynu stwierdzenie że „polecił

K. J. (1) zawarcie umowy o sfinansowanie zakupu samochodu marki C. (...) z (...), zastępując je stwierdzeniem, że „w ramach uzgodnionego podziału ról K. J. (1) zawarł umowę o sfinansowanie zakupu samochodu marki C. (...) z (...) i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk skazuje go;

15. Oskarżonego M. J. w ramach czynu zarzucanego w pkt XIV (XIV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnego tego, że w okresie od 2 lutego 2012r. do 1 marca 2012r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić mienie znacznej wartości w kwocie 357 500 zł na szkodę (...) (...), w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról R. W. (1) złożył 3 wnioski leasingowe celem zakupu w systemie leasingowym 3 samochodów osobowych marki S. oraz samochodów T. i A., a także uzyskanie na ten cel leasingu w (...) (...), przedkładając podrobione zeznania o wysokości osiągniętych dochodów w 2011 r. i 2010 r., wprowadzając w błąd przedstawiciela (...) S.A. co do wysokości osiąganych dochodów, możliwości i zamiaru spłaty rat leasingowych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania leasingu i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go;

16. Oskarżonego M. J. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt XV (XV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) eliminując stwierdzenie z jego opisu „zlecił” i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk i skazuje go;

17. Oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) uznaje za winnych popełnienia czynu z pkt XXVII aktu oskarżenia (I aktu oskarżenia PK II WZ Ds. (...))r.) ustalając, że działali wspólnie i w porozumieniu z D. P. (1) i inną ustaloną osobą, że zaświadczenie o zatrudnieniu D. P. (1) w spółce (...) potwierdzało nieprawdę i przyjmując, że wobec oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) czyn stanowi przestępstwo z art.286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

18. Oskarżonych M. J. (1), M. S. (3) i B. R. (1) w ramach czynu z pkt XL (XXXVII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnych tego, że w dniu 26 sierpnia 2011r. w W., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym z M. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić przedstawiciela (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 13 000zł, w ten sposób, że A. S. (1) złożyła wniosek o kredyt w tej wysokości, na podstawie podrobionego przez M. S. (3) i M. J. (1) zaświadczenia o zatrudnieniu w (...), potwierdzającego jej zatrudnienie w tej firmie i osiąganie dochodów a M. S. (2) poręczył tę pożyczkę, na podstawie podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu w sp. z o.o. (...), podpisanego na polecenie M. J. (1) przez B. R. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę przyznania kredytu i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

19. Oskarżonych M. J. (1) i M. S. (3) uznaje za winnych popełnienia czynu z pkt XLI (XXXVIII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

20. Oskarżonych M. J. (1) i M. S. (3) uznaje za winnych czynu z pkt XLII (XXXIX aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) przy czym zmienia opis czynu w ten sposób, że stwierdzenie w opisie czynu „polecił mu podpisanie wniosku o kredyt” zastępuje stwierdzeniem „złożył wniosek o kredyt” oraz ustala, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2) i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

21. Oskarżonych M. J. (1) i M. S. (3) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XLIII (XL aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i przyjmując, że wyczerpuje on znamiona czynu zabronionego z art. 284§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich na karę po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności;

22. Oskarżonych M. J. (1) i M. S. (3) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XLIV (XLI aktu oskarżenia) przy czym ustala, że działali wspólnie i w porozumieniu z G. F. (1) oraz inną nieustaloną osobą, zaś stwierdzenie w opisie czynu „wyłudziła pieniądze w kwocie 25 000 zł” zastępuje stwierdzeniem „doprowadziła do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 25 000 zł” i przyjmując, że czyn wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

23. Oskarżonych M. J. (1) i M. S. (3) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XLV (XLII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) przy czym ustala, że działali wspólnie i w porozumieniu z G. F. (1), eliminuje z opisu czynu stwierdzenie „polecając mu zawarcie umowy” i zastępuje je stwierdzeniem „zaś G. F. (1) zawarł umowę” i przyjmując, że wobec oskarżonego M. J. (1) czyn wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk i przyjmując, że wobec oskarżonego M. S. (3) czyn wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

24. Oskarżonych M. S. (3) i M. J. (1) w ramach czynu z pkt XLVI (XLIII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnych tego, że w dniu 11 października 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. M. (2) doprowadzili (...) Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 44 088,40zł, w ten sposób, że K. M. (2) zawarł umowę nr (...) o kredyt w w/w kwocie na zakup samochodu marki M. (...) z 2006 r., przedkładając uzyskane od M. J. (1) i M. S. (3) podrobione dowody wpłat zaliczek na podatek, wprowadzając w błąd przedstawiciela kredytodawcy co do faktycznej sytuacji finansowej kredytobiorcy, zamiaru i możliwości spłaty pobranego kredytu, i czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu oraz działając na szkodę (...) Bank i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

25. Oskarżonego M. J. (1) w ramach czynu z pkt XLVIII (XLV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnego tego, że w dniu 19 października 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. R. (1) i B. R. (1), usiłował doprowadzić przedstawiciela Banku (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 000 zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, w celu uzyskania przez M. R. (1) pożyczki, M. J. (1) dostarczył B. R. (1) podrobione przez nieustaloną osobę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach M. R. (1) w (...), na podstawie którego M. R. (1) złożyła wniosek o kredyt w tej wysokości, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę wypłaty pieniędzy przez bank, i przyjmując, że czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go ;

26. Oskarżonego M. S. (3) uniewinnia od popełnienia czynu z pkt XLVIII (XLV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i w tym zakresie kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;

27. Oskarżonych M. J. (1) i M. S. (3) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XLIX (XLVI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)), przy czym ustala, że działali wspólnie i w porozumieniu z D. P. (1) i przyjmując, że wobec oskarżonego M. J. (1) czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go oraz przyjmując, że wobec oskarżonego M. S. (3) czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go;

28. Oskarżonych M. J. (1) i M. S. (3) uznaje winnych popełnienia czynu z pkt. XLVII (XLIV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) oraz oskarżonego K. M. (2) uznaje za winnego popełnienia czynu w pkt. LXVII (II aktu oskarżenia PK II WZ Ds. (...)), eliminując przy tym z opisu czynu stwierdzenie, że oskarżony K. M. (2) działał w zorganizowanej grupie przestępczej, oraz przyjmując, że wobec oskarżonych M. J. (1) i M. S. (3) czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich; zaś przyjmując, że wobec oskarżonego K. M. (2) czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk skazuje go zaś na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

29. W ramach czynu z pkt L (XLVII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) uznaje za winnych tego, że w dniu 9 września 2011r. w W., woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie

i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 228 700 zł, w ten sposób, że działając w ramach uzgodnionego podziału ról, w zamiarze dokonania zakupu 25 sztuk automatów (...) i wrzutników, M. J. (1) wypełnił w imieniu T. P. (1) formularz osobisty podczas ubiegania się o ten leasing, zaś T. P. (1) złożył wniosek o sfinansowanie tych zakupów w systemie leasingowym przez (...) S.A. w W., przedkładając podrobione zeznanie o wysokości osiągniętych dochodów w 2008, 2010 i we wrześniu 2011r., wprowadzając w ten sposób w błąd przedstawiciela (...) S.A. co do wysokości osiąganych dochodów, możliwości i zamiaru spłaty rat leasingowych, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę udzielenia leasingu, przyjmując, że czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 13§1 kk w zw. art. 286§1 kk w zw. z art. 294 §1 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich ;

30. W ramach czynu z pkt LI (XLVIII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) uznaje za winnych tego, że w dniu 27 września 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, doprowadzili przedstawiciela Banku (...) S.A. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 96 921,89zł, w ten sposób, że w ramach ustalonego podziału ról T. P. (1) działając w imieniu firmy (...) zawarł umowę o sfinansowanie w systemie leasingowym przez ten bank zakupu samochodu A. (...) wprowadzając w błąd przedstawiciela leasingodawcy co do osiąganych dochodów, możliwości i zamiaru zwrotu pobranej pożyczki, tego kto faktycznie będzie dysponował samochodem, nie mając zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę Banku (...) S.A., przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

31. Oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt. LII (XLIX aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) ustalając, że dopuścili się czynu wspólnie i w porozumieniu z K. M. (2) oraz innymi osobami, przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

32. Na podstawie art.46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonych M. J. (1) oraz T. P. (1) do solidarnego częściowego naprawienia szkody poprzez zapłacenie na rzecz (...) Banku SA kwoty 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych;

33. W ramach czynu z pkt LIII (L aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) uznaje za winnych tego, że w dniu 14 października 2011r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu, doprowadzili przedstawiciela Banku (...) S.A. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 142 968 zł, w ten sposób, że w ramach ustalonego podziału ról T. P. (1) działając w imieniu firmy (...) zawarł umowę o sfinansowanie w systemie leasingowym przez ten bank zakupu samochodu B. (...), wprowadzając w błąd przedstawiciela leasingodawcy co do osiąganych dochodów, możliwości i zamiaru zwrotu pobranej pożyczki oraz tego kto faktycznie będzie dysponował samochodem, nie mając zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, i działając w ten sposób na szkodę Banku (...) S.A., przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art.286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

34. Oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt LIV (LI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)), przy czym ustala, że działali oni w ramach uzgodnionego podziału ról, oraz eliminuje z opisu czynu stwierdzenie „w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru” oraz stwierdzenie „na polecenie M. J. (1)”, przyjmując, że czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

35. W ramach czynu z pkt LV (LII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) oskarżonego M. J. (1) uznaje za winnego tego , w dniu 28 października 2011r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie z inną ustaloną osobą, doprowadził przedstawiciela Banku (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 60 200zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, M. J. (1) podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu w sp. z o.o. (...), wskazując, iż jest on zatrudniony na stanowisku kierownika sprzedaży i zarabia (...) miesięcznie, na podstawie którego A. W. (2) złożył wniosek o kredyt,

przedkładając nadto podrobione deklaracje podatkowe za 2010 r., a następnie zawarł umowę o kredyt w kwocie 60 200zł, wprowadzając w błąd pracownika banku co do faktu swojego zatrudnienia oraz możliwości i zamiaru zwrotu pobranej pożyczki, nie mając zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, działając w ten sposób na szkodę Banku (...) S.A., przyjmując, że czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 65§1 kk na podstawie tej kwalifikacji prawnej skazuje go,

36. Na podstawie art. 46§1 kk zobowiązuje oskarżonego M. J. (1) do naprawienia szkody przez zapłacenie na rzecz (...) kwoty 55 859,98 zł (pięćdziesiąt pięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy);

37. Oskarżonego T. P. (1) uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego w pkt. LV (LII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i w tym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

38. Oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt. LVI (LIII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) ustalając, że zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach W. P. (1) w sp. z o.o. (...) na stanowisku menagera potwierdzało nieprawdę eliminując stwierdzenie o jego podrobieniu i przyjmując, że czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

39. Oskarżonych M. J. (1) i M. S. (3) w ramach czynu z pkt LVII (LIV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i T. P. (1) w ramach czynu z XXI i LVII (XX i LIV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnych tego, że w okresie od 19 grudnia 2011 r. do 25 stycznia 2012 r. w W., woj. (...), działając w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach uzgodnionego podziału ról, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić przedstawiciela (...) Bank z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 1 100 000zł, w ten sposób, że A. W. (2) złożył wniosek o kredyt w kwocie 950 000 zł na zakup nieruchomości oraz wniosek o kredyt gotówkowy w kwocie 150 000zł, przedkładając podrobione dokumenty w postaci kopii zeznania podatkowego za 2010r., wydruku z rachunku bankowego o numerze (...) w (...) Banku, rachunku wyników, księgi przychodów i rozchodów za grudzień 2011r. firmy (...) W. A. (1) oraz wystawione przez T. P. (1) a stwierdzające nieprawdę dokumenty w postaci zaświadczenia z dnia 23 listopada 2011 r. i zaświadczenia z dnia 23 stycznia 2012r. o zatrudnieniu i zarobkach w sp. z o.o. (...), z którego wynikało, iż A. W. (2) jest zatrudniony na stanowisku kierownika do spraw sprzedaży i zarabia (...) brutto miesięcznie, podczas gdy nie był tam zatrudniony, zaś M. J. (1) i M. S. (3) przekazali operat szacunkowy dotyczący nieruchomości przy ul. (...) w W. mającej być zabezpieczeniem pobranych kredytów, a nadto M. S. (3) dostarczył dowód osobisty D. S. (1), właścicielki w/w nieruchomości, celem ustanowienia pełnomocnictwa do zabezpieczenia tych kredytów, przy czym przedstawiciel kredytobiorcy został wprowadzony w błąd co do możliwości oraz zamiaru spłaty zaciągniętych kredytów, a także co do faktu, iż D. S. (1) wyraziła zgodę by nieruchomość przy ul. (...) w W. była zabezpieczeniem dla tych kredytów, nie mając zamiaru zwrócić pobranych pieniędzy lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę udzielenia kredytów i przyjmując, że wobec oskarżonych M. J. (1), M. S. (3) i T. P. (1) czyn ten stanowi przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zb. z art.297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

40. W ramach czynu z pkt LVIII (LV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) oskarżonych M. J. (1), T. P. (1), D. C. (1) i A. G. (1) uznaje za winnych tego, że w dniu 22 grudnia 2011r. w W., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym M. J. (1), D. C. (1) i T. P. (1) w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, a nadto w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu także z A. M. (2), doprowadzili przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 35 000zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, M. J. (1) wypełnił potwierdzający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach D. C. (1) w sp. z o.o. (...) na stanowisku konserwatora maszyn i urządzeń, zaś T. P. (1) podpisał się w miejscu wystawcy tego dokumentu, zaś A. G. (1) wystawiła nieprawdziwe zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach poręczyciela tego kredytu A. M. (2), wskazując, iż wymieniona jest zatrudniona na stanowisku asystentki

zarządu w sp. z o.o. (...) i zarabia (...) miesięcznie, podczas gdy nie była tam zatrudniona, które to zaświadczenia następnie D. C. (1) przedłożył w banku i pobrał kredyt we wskazanej kwocie, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do swojej oraz poręczyciela kredytu sytuacji finansowej, a nadto oskarżeni M. J. (1), T. P. (1) i D. C. (1) usiłowali przy użyciu potwierdzającego nieprawdę dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach D. C. (1) w sp. z o.o. (...) doprowadzić przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2 000zł, poprzez złożenie wniosku o kartę kredytową z limitem w tej wysokości, a zatem wprowadzając w błąd co do faktycznej sytuacji finansowej D. C. (1), lecz wniosek nie został uwzględniony, przy czym D. C. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne, działając na szkodę (...) Bank (...) S.A., i przyjmując, że wobec oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zb. art.297§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk, wobec D. C. (1) czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zb. art.297§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk oraz wobec A. G. (1) czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk skazuje ich;

41. Oskarżonych M. J. (1), T. P. (1) i D. C. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt. LIX (LVI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)), uznaje za winnych tego, że w dniu 10 stycznia 2012r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, doprowadzili przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 81 000zł, w ten sposób, że w ramach uzgodnionego podziału ról, M. J. (1) wspólnie z T. P. (1) wystawił poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w sp. z o.o. (...), z którego wynikało, iż jest on tam zatrudniony na stanowisku konserwatora maszyn i urządzeń i zarabia 6 300zł miesięcznie, podczas gdy nie był tam zatrudniony, a zaświadczenie to następnie D. C. (1) przedłożył jako poręczyciel spłaty kredytu (...) w kwocie 81 000zł, zawartego przez M. M. (4) w (...), wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, nie mając zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy, działając na szkodę (...) Bank (...) S.A., czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, przy czym D. C. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne i przyjmując, że wobec oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zb. art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk oraz przyjmując, że wobec oskarżonego D. C. (1) czyn ten wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art.286§1 kk w zb. z art.297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 65§1 kk - skazuje ich;

42. W ramach czynu z pkt LX (LVII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) oskarżonych M. J. (1) i D. C. (1) uznaje za winnych tego, że w dniu 13 maja 2011 r. w P., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej i uzgodnionych ról, w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym z M. S. (2), doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 5 100zł, w ten sposób, że po uprzednim podrobieniu przez M. J. (1) zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach M. S. (2) w (...) .H.U. (...) A. B. (2), w którym wykazano, iż jest on zatrudniony na stanowisku serwisanta komputerowego i zarabia 4 000zł brutto miesięcznie, M. S. (2) zawarł z tym bankiem umowę kredytową na zakup w systemie ratalnym dwóch telewizorów (...) i pobranie na ten cel kredytu, a także zawarł umowę o kartę kredytową z limitem 500zł, przy czym przedstawiciel banku został wprowadzony w błąd co do możliwości i zamiaru spłaty pobranego kredytu, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, powodując straty w kwocie 4 390zł na szkodę (...) (...) Banku, przy czym D. C. (1) czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne, i przyjmując, że wobec oskarżonego M. J. (1) czyn ten stanowi przestępstwo z art.286§1 kk w zb. z art.270§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk, zaś wobec oskarżonego D. C. (1) czyn ten stanowi przestępstwo z art.286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na podstawie tych przepisów skazuje ich;

43. Oskarżonych M. J. (1) i B. R. (1) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt. LXI (LVIII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)), przy czym eliminuje z opisu czynu stwierdzenie o treści „M. J. (1) polecił M. S. (2)” oraz

stwierdzenie „na jego polecenie”, i ustala, że działali wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2) oraz że zaświadczenie o zatrudnieniu M. S. w spółce (...) zostało podrobione przez oskarżoną B. R. (1), i przyjmując, że wobec oskarżonego M. J. (1) czyn ten stanowi przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk, zaś wobec oskarżonej B. R. (1) czyn ten stanowi przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

44. Oskarżonych M. J. (1) i B. R. (1) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt. LXII (LIX aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art.286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje ich;

45. Oskarżonych M. J. (1) i K. P. (1) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt. LXIII (LX aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) ustalając, że przedstawiciel banku został wprowadzony w błąd co do tego kto faktycznie będzie dysponował samochodem oraz płacił raty, eliminuje z opisu czynu stwierdzenie „czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu” i przyjmując, że czyn ten wobec oskarżonego M. J. (1) stanowi przestępstwo z art.286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go, przyjmując, że wobec oskarżonego K. P. (1) czyn ten stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk skazuje go na i na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 33§2 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

46. na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk, art. 72§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. P. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku próby zobowiązując oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

47. oskarżonego T. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt XXVI (I aktu oskarżenia PK II WZ 47.2016) i za to na podstawie art. 286 § 1 w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go;

48. Oskarżonego T. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XVII (XVI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) z art. 258§1 kk i na podstawie art. 258§1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

49. Oskarżonego T. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XVIII (XVII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) ustalając, wystawione zaświadczenie o zatrudnieniu i osiągnięciu dochodów przez J. Ż. (1) w firmie (...) potwierdzało nieprawdę, i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art.18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk, skazuje go;

50. Oskarżonego T. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XIX (XVIII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)), ustalając, że czynu dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), a wystawione zaświadczenie o zatrudnieniu i osiągnięciu dochodów przez G. K. (2) w firmie (...) nie było dokumentem podrobionym, a potwierdzającym nieprawdę i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk, skazuje go;

51. Oskarżonego T. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XXII (XXI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i na za to podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go;

52. Oskarżonego T. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XXIII (XXII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)), ustalając że wystawione zaświadczenie o zatrudnieniu i osiągnięciu dochodów przez A. W. w firmie (...) potwierdzało nieprawdę i eliminując z opisu czynu stwierdzenie o jego podrobieniu, oraz przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk, skazuje go;

53. Oskarżonego T. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XXIV (XXIII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)), ustalając, że czynu dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z D. W. (1), a wystawione zaświadczenie o zatrudnieniu i osiągnięciu dochodów przez D. W. (1) w firmie (...) oraz raporty miesięczne do ZUS nie były dokumentami

podrobionymi, a potwierdzającymi nieprawdę i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk, skazuje go;

54. Oskarżonego T. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XXV (XXIV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) przyjmując, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu w oskarżonymi M. S. (3) oraz M. J. (1) w ramach uzgodnionego podziału ról, eliminując z opisu czynu stwierdzenie „ na polecenie M. J. (1)”, i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go ;

55. Oskarżonych T. P. (1) i A. G. (1) uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w pkt. LXV (LXII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)), przyjmując, że działali wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, zaś wystawione przez oskarżoną A. G. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu M. T. (1) na stanowisku menadżera ds. administracyjno-prawnych i osiąganiu dochodów w kwocie 3 500 zł było dokumentem nierzetelnym, a wystawione przez oskarżonego T. P. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu A. W. w spółce (...) było dokumentem poświadczającym nieprawdę przyjmuje, że wobec oskarżonego T. P. (1) czyn ten stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk, skazuje go, a przyjmując, że wobec oskarżonej A. G. (1) czyn stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk z art.11§2 kk skazuje ją;

56. przyjmując, że czynów przypisanych w pkt od 2 do 5, od 7 do 14, od 17 do 19, od 22 do 25, od 27 do 28, od 30 do 31, od 33 do 35, 38, od 40 do 45 wyroku oskarżony M. J. (1) dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk, na podstawie tego przepisu w zw. z art. 286§1 kk i art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 33§2 kk wymierza mu za te czyny jedną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

57. przyjmując, że czynów opisanych w pkt 15, 16, 20, 29, 39 wyroku oskarżony M. J. (1) dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk, na podstawie tego przepisu w zw. z art. 294§1 kk i art. 14§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 33§2 kk wymierza mu za te czyny jedną karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 400 (czteryście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

58. na podstawie art. 85§1 kk w zw. art. 86§1 i 2 kk w zw. z art. 91§2 kk łączy kary wymierzone oskarżonemu M. J. (1) w pkt 1, 21, 56, 57 wyroku i wymierza oskarżonemu M. J. (1) karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 500 (pięćset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

59. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza M. J. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 13 lutego 2018 r.;

60. przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 8, 17, 30, 31, 33, 34, 38, 40, 41, 47, 49 i od 50 do 55 wyroku oskarżony T. P. (1) dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk, na podstawie tego przepisu w zw. z art. 286§1 kk i art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 19§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i na podstawie art. 33§2 kk wymierza mu za te czyny jedną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

61. przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 29 i 39 wyroku oskarżony T. P. (1) dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk, na podstawie tego przepisu w zw. z art. 14§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 33§2 kk wymierza mu za te czyny karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

62. na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 85§1 kk w zw. art. 86§1 i 2 kk łączy kary wymierzone oskarżonemu T. P. (1) w pkt 48, 60 i 61 wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 4 (czterech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

63. oskarżonego M. S. (3) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XXVIII (XXV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) z art. 258§1 kk i na podstawie art. 258§1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

64. Oskarżonego M. S. (3) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XXIX (XXVI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i na podstawie art. 270§1 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

65. Oskarżonego M. S. (3) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XXX (XXVII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i przyjmując, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu w oskarżonymi T. P. (1), M. J. (1) oraz inną ustaloną osobą w ramach uzgodnionego podziału ról, eliminując z opisu czynu stwierdzenia (...) i „na polecenie M. J. (1)” i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk skazuje go;

66. przyjmując, że oskarżony M. S. (3) czynów przypisanych w pkt 18, 22 do 24, 27 i 28 dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk, na podstawie tego przepisu w zw. z art. 286§1 kk i art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i na podstawie art. 33§2 kk wymierza mu za te czyny jedną karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

67. przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 19, 20, 39, 65 wyroku oskarżony M. S. (3) dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk, na podstawie tego przepisu w zw. z art. 294§1 kk i art. 14§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 33§2 kk wymierza mu za te czyny karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

68. na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 85§1 kk w zw. art. 86§1 i 2 kk łączy kary wymierzone oskarżonemu M. S. (3) w pkt 63, 64, 66, 67 wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

69. Oskarżoną B. R. (1) uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XXXI (XXVII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i na podstawie art. 258§1 kk w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4§1 kk skazuje ją na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

70. przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 18, 43, 44 wyroku oskarżona B. R. (1) dopuściła się w warunkach określonych w art. 91§1 kk, na podstawie tego przepisu w zw. z art. 286§1 kk i art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 19§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i na podstawie art. 33§2 kk w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4§1 kk wymierza mu za te czyny jedną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i jedna karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

71. na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 85§1 kk w zw. art. 86§1 i 2 kk w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4§1 kk łączy kary wymierzone oskarżonej B. R. (1) w pkt 69 i 70 wyroku i wymierza oskarżonej karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

72. na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk, w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej B. R. (1) łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 2 (dwóch) lat próby;

73. Oskarżonego D. C. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XXXII (XXIX aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) przy czym ustala, że okres przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej był od 10 maja 2011 r. do dnia 8 czerwca 2011 r. oraz od dnia 3 sierpnia 2011 r. do 13 czerwca 2012 r. i na podstawie art. 258§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

74. Oskarżonego D. C. (1) uniewinnia od popełnienia czynów zarzucanych w pkt. XXXIII (XXX aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i w pkt XXXVI (XXXIII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) i w tym zakresie kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;

75. Oskarżonego D. C. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt. XXXIV (XXXI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnego tego, że w dniu 5 czerwca 2012r. w E., woj. (...) - (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, usiłował doprowadzić przedstawiciela Banku (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 500zł, w ten sposób, że złożył wniosek o kredyt w tej wysokości, podając, iż jest zatrudniony w firmie (...) na stanowisku kierownika i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie (...) miesięcznie, podczas gdy nie był zatrudniony w tej spółce, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia pożyczki, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i skazuje go;

76. Oskarżonego D. C. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt. XXXV (XXXII aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnego tego, że w dniu 13 czerwca 2012r. w E., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej, usiłował wyłudzić kredyt na szkodę (...) , w ten sposób, że złożył wniosek o pożyczkę w kwocie, którą miał zaproponować bank, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do faktu swojego zatrudnienia w firmie (...) oraz osiąganiu dochodów, przedkładając nierzetelne pisemne oświadczenie o swoim zatrudnieniu i osiąganiu dochodów w tej firmie, z którego wynikało, iż jest tam zatrudniony na stanowisku kierownika do spraw sprzedaży i zarabia(...)miesięcznie, co miało istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, nie mając zamiaru i możliwości zwrotu pożyczonych pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania kredytu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 64§1 kk skazuje go;

77. Oskarżonego D. C. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt. XXXVII (XXXIV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnego tego, że w okresie od 25 do 27 czerwca 2013r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pięciokrotnie usiłował doprowadzić przedstawiciela Banku (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 37 153,31zł, w ten sposób, że złożył wnioski o kredyt w tej wysokości, przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, w którym wskazano, iż jest on zatrudniony w sp. z o.o. (...) na stanowisku specjalisty do spraw logistyki i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie (...)miesięcznie, podczas gdy nie był zatrudniony w tej spółce, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia pożyczki, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk , skazuje go;

78. Oskarżonego D. C. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt. XXXVIII (XXXV aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnego tego, że w dniu 4 lipca 2013r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić kredyt na szkodę Banku (...), w ten sposób, że złożył wniosek o pożyczkę w kwocie 50 000zł, wprowadzając w błąd przedstawiciela banku co do faktu swojego zatrudnienia w sp. z o.o. (...) oraz osiąganiu dochodów, nie mając zamiaru i możliwości zwrotu pożyczonych pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania kredytu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk skazuje go;

79. Oskarżonego D. C. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XXXIX (XXXVI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) ustalając, że oskarżony złożył nierzetelne, pisemne oświadczenie mające istotne znaczenie dla udzielenia pożyczki, podając, iż jest zatrudniony w firmie (...) i z tego tytułu osiąga dochody, podczas gdy w

rzeczywistości nie był tam zatrudniony i przyjmując, że czyn ten stanowi przestępstwo art. 297§1 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

80. Oskarżonych D. C. (1) i A. G. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt. LXIV (LXI aktu oskarżenia PK WZ Ds. (...)) uznaje za winnych tego, że w dniu 4 lipca 2013r. w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, doprowadzili przedstawiciela (...) Banku S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 52 731,28zł, w ten sposób, że D. C. (1) przedkładając podrobione przez A. G. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu z 25 czerwca 2013r., w którym wykazano, iż jest on zatrudniony w sp. z o.o. (...) na stanowisku specjalisty ds. logistyki i zarabia 4 595,05 zł netto miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości nie był tam zatrudniony, zawarł umowę o wydanie karty kredytowej z limitem 8 168zł oraz umowę pożyczki w kwocie 44 563,28zł, wprowadzając w błąd pracownika banku co do możliwości i zamiaru spłaty pobranych pożyczek, nie mając zamiaru wywiązania się z obowiązku zwrotu pobranych pieniędzy, działając na szkodę (...) Banku S.A. we W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne i przyjmując, że czyn stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk wobec D. C. (1) i skazuje go, oraz przestępstwo z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk wobec A. G. (1) i skazuje ją;

81. przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 40 do 42, 75 do 78 i 80 wyroku oskarżony D. C. (1) dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk, na podstawie tego przepisu w zw. z art. 286§1 kk i art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i na podstawie art. 33§2 kk wymierza mu za te czyny jedną karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

82. na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 85§1 kk w zw. z art. 86§1 i 2 kk łączy kary wymierzone oskarżonemu D. C. (1) w pkt 73,79, 81 wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

83. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu D. C. (1) okres zatrzymania w sprawie od dnia 1 października 2015 r. do dnia 2 października 2015 r. ;

84. przyjmując, że czynów opisanych w pkt 40, 55, 80 wyroku oskarżona A. G. (1) dopuściła się w warunkach określonych w art. 91§1 kk, na podstawie tego przepisu w zw. z art. 286§1 kk i art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i na podstawie art. 33§2 kk (w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015 r.) w zw. z art. 4§1 kk wymierza jej za te czyny jedną karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

85. na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk, art. 73§1 kk w brzmieniu ustawy obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej A. G. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 4 (czterech) lat próby, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora sądowego;

86. Oskarżonego K. M. (2) uniewinnia od popełnienia czynu w pkt. LXVI (I aktu oskarżenia PK II Wz Ds. (...)) i w tym zakresie kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;

87. Zasądza od oskarżonych M. J. (1), M. S. (3), K. P. (1), B. R. (1), A. G. (1) opłatę sądową oraz częściowe koszty procesu

88. Oskarżonych T. P. (1), D. C. (1) i K. M. (2) zwalnia od ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt XII K 143/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od października 2010 roku do czerwca 2012 r. na terenie W. oraz w innych miejscowościach na terenie kraju, działała zorganizowana grupa przestępcza mająca na celu dokonywanie przestępstw przeciwko mieniu i dokumentom, która zajmowała się wyłudzeniem towarów oraz pieniędzy na szkodę różnych podmiotów gospodarczych.

Na terenie województwa (...) doszło do szeregu wyłudzeń kredytów bankowych, leasingów oraz towarów. Klienci przekładali w instytucjach kredytowych i firmach zaświadczenia potwierdzające zatrudnienie i wysokość zarobków, podczas gdy faktycznie nie świadczyli pracy na rzecz wskazanych pracodawców. Po zawarciu umowy pobierali pieniądze lub towary, a następnie nie spłacali zobowiązań. Zmieniali numery telefonów i adresy, nie informując o tym swoich wierzycieli, w związku z czym kontakt w związku ze spłatą zadłużenia był znacznie utrudniony.

Działaniami tymi kierował M. J. (1). Do grupy poza M. S. (3), bliskim współpracownikiem M. J., należał m.in. T. P., N. J., D. C., B. R., W. A. (1), M. S. (2), J. M. (1). M. J. (1) wspólnie m.in. z M. S. (3), T. P. (1) i B. R. (1) przygotowywał zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach. Działający w ramach grupy D. C. (1) zajmował się wyszukiwaniem tzw. słupów, tj. osób, które, po odpowiednim przygotowaniu przedkładały zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach i pobierały kredyty bankowe – faktycznie nie świadcząc pracy na rzecz wskazanych podmiotów. Pieniądze z kredytów były przekazywane M. J. (1), zaś osoby podpisujące umowy otrzymywały niewielką zapłatę.

Niektóre osoby były zgłaszane do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako pracownicy spółek, które faktycznie nie prowadziły żadnej działalności bądź - pomimo, że prowadziły taką działalność - osoby faktycznie nie świadczyły żadnej pracy w tym podmiotach. Ponadto w większości wypadków spółki nie opłacały żadnych składek z tego tytułu. Grupa zajmowała się także wyłudzeniem leasingów przede wszystkim na samochody oraz wyłudzeniem towarów, także przy użyciu nieprawdziwych dokumentów.

W ramach opisanej działalności jako „pracodawcy” występowały firmy: (...), (...) oraz (...) (...), (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. Firmy te miały strony internetowe przygotowane przez M. O. na prośbę M. S. (3), jednakże były to tylko wizytówki – nie zawierały nic poza nazwą firmy i logiem. Nie działały na nich żadne odnośniki.

Firma (...) to zarejestrowana w dniu 19 sierpnia 1992 roku działalność gospodarcza bliskiego współpracownika M. J. (1) T. P. (1). W 2011 roku zgłosił on do ubezpieczenia społecznego 12 osób, jednak nie odprowadzał żadnych składek do ZUS. Wskazane osoby nie świadczyły żadnej pracy na rzecz T. P. (1). Wśród zgłoszonych osób były m.in. G. F. (1), G. K. (1) i J. Ź. (1).

Przy ulicy (...) w W. miały również zarejestrowaną siedzibę (...) (...). Adres ten był wynajęty od W. M. – było to tzw. wirtualne biuro, służące jedynie do odbioru korespondencji. Najem trwał jedynie do 20 września 2011 roku – z powodu zaległości w opłacaniu czynszu umowa została wypowiedziana. Firmy te również zgłaszały do ubezpieczenia osoby, które faktycznie nie świadczyły na ich rzecz pracy. Nie odprowadzali również składek. B. R. (1) figurowała na liście „pracowników” (...), zaś P. S. (1) – (...) (...).

(...) Sp. z o.o. została zarejestrowana w 2004 roku przez I. C. na prośbę jej syna G. C. (1). Działalność firmy trwała około roku. W dniu 12 września 2011 roku została ona sprzedana T. P. (1). W 2011 roku – pomimo nieprowadzenia żadnej działalności – do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zostali zgłoszeni m.in. N. J. (1) (partnerka M. J. (1)), W. A. (1) i M. S. (2). Nie została jednak odprowadzona ani jedna składka z tytułu zatrudnienia.

G. C. (1) był prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. Udziały w tej spółce posiadała również jego matka I. C.. Od 2006 roku spółka nie prowadziła jednak faktycznie żadnej działalności. W dniu 12 września 2011 roku udziały w niej wykupił M. J. (1). W dniu 19 stycznia 2012 roku odsprzedał je T. P. (1), pozostając jednak na stanowisku prezesa zarządu spółki.

Żadna ze wskazanych firm faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej i nie zatrudniała wskazanych osób, pomimo dokonania zgłoszenia do ubezpieczenia. Pieczętki tych firm niezbędne do wystawiania zaświadczeń o

zatrudnieniu i zarobkach posiadał M. J. (1). Trzymał je w zajmowanym wspólnie ze swoją partnerką N. J. (1) mieszkaniu przy ulicy (...) w W., należącym do M. S. (3). Tam przygotowywane były nie tylko zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, ale również inne dokumenty mające uwiarygodnić osoby starające się o przyznane nie kredytów, m.in. deklaracje podatkowe i deklaracje do ZUS. Zaświadczenia były wypełniane przez M. J. (1), T. P. (1), M. S. (3) oraz B. R. (1). Podpisywali się oni również jako wystawcy przedmiotowych zaświadczeń.

Z tak przygotowanymi dokumentami wybrane przez nich osoby udawały się do banków, gdzie składały wnioski o przyznanie kredytów.

Ponadto M. J. (1), wspólnie z M. S. (3), M. G. (1) i A. T. założył w dniu 13 stycznia 2009 roku spółkę (...), która również miała swoją wirtualną siedzibę przy ulicy (...) w W.. W dniu 21 września 2009 roku A. T. (prezes zarządu) oraz M. G. (1) sprzedali swoje udziały, lecz dopiero w dniu 15 grudnia 2010 roku zostali wykreśleni z KRS. Prezesem zarządu został zaś M. S. (3). Pomimo, że spółka (...) świadczyła drobne usługi, głównie transportowe, kurierskie, czy nawet remontowe nie prowadziła działalności jaka wynikałaby z dokumentów tej spółki.

W okresie od 2010 r. do 2013 r. M. J. (1) pozostawał w nieformalnym związku z N. J. (1), działając wspólnie i w porozumieniu pobrali kredyty których nie zamierzali spłacać. Inicjatorem pobrania tych kredytów był M. J. (1), on przygotowywał dokumenty potwierdzające zatrudnienie N. J. w prowadzonej przez niego spółce (...) oraz zawoził ją do banków, w których N. J. złożyła wnioski kredytowe.

Co do zarzutu z pkt II (M. J. (1))

W dniu 21 października 2010 roku N. J. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) udała się do Oddziału Banku (...) w Ł., gdzie zawarła umowę numer (...) o wydanie karty kredytowej z limitem 2 tys. złotych. Tego samego dnia zawarła również umowę o kredyt (...) w kwocie 35 tys. złotych, który miał być przeznaczony na remont mieszkania. W imieniu Banku (...) działał L. Z. oraz G. B.. Do wniosku N. J. (1) załączyła zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, z którego wynikało, iż pełni ona funkcję asystenta zarządu w spółce (...) i osiąga dochody w wysokości 5640 złotych miesięcznie. Zaświadczenie o dochodach z dnia 19.10.2010 r. zostało podpisane przez M. J. (1), nadto na dokumencie tym widnieje adnotacja o treści „ zatrudnienie potwierdził Pan M. J. (1) dnia 21.10.2010 r. godz. 14.21”. Zarówno wykorzystany limit kredytowy, jak i kredyt (...) nie zostały spłacone, zatem bank wypowiedział wspomniane umowy.

N. J. (1) zawarła także w dniu 22 października 2010 r. umowę kredytu odnawialnego na cele konsumpcyjne w formie limitu kredytowego w kwocie 10 000 zł 3 oddziale banku (...) ul. (...). W imieniu Banku (...) działały U. R. oraz J. K. (1). Z danych istniejących jedynie w formie elektronicznej (w dokumentacji kredytowej nie odnaleziono zaświadczenia z miejsca zatrudnienia) wynika, iż kredytobiorczyni osiągała dochody z tytułu umowy o pracę w (...) Sp. z o.o.

Dowód, m.in.: częściowo zeznania N. J. (1) (k. 3575- 3578 t. 18, k. 3594-95 t. 18, 6734-6736 t. 73); dokumenty z k. 8134-39 t. 24, k. 4847-4859 t. 25, k. 4614-4617 t. 24) k. 8633 – 8649 t. 81 – informacje z banku (...) dotyczące umowy kredytu odnawialnego z dnia 22 października 2010 r.

Co do zarzutu z pkt. III (M. J. (1))

Parę miesięcy później, w dniu 11 lutego 2011 roku N. J. (1) udała się do oddziału Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...) w W., gdzie zawarła umowę o preferencyjną linię pożyczkową w wysokości 3 tys. złotych ((...)) oraz umowę pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe ((...)) w wysokości 40 tys. złotych. Do wniosku ponownie załączyła zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków w spółce (...) na stanowisku asystentki zarządu, zarabiającej(...) złotych. Obie pożyczki nie zostały spłacone, zatem umowy zostały wypowiedziane.

N. J. (1) nigdy nie była zatrudniona w spółce (...). Od 14 czerwca 2010 roku miała ona zarejestrowaną własną działalność gospodarczą. Zaświadczenia przedłożone w Banku (...) i w (...) przygotował i przekazał jej partner M. J. (1). Jak również pieniądze z tego kredytu zostały w znacznej części przekazane M. J..

Dowód, m.in.: k.4613-4622 t. 24 – dokumenty z (...), k.4847-4859 t. 25, 8134-39 - dokumenty z Centrum (...), k. 8167 t. 41 - informacja z ZUS-u, częściowo zeznania N. J. (1) (k. 3575- 3578 t. 18, k. 3594-95 t. 18, 6734-6736 t. 73).

Co do zarzutu V z a/o (M. J. (1))

W dniu 16 czerwca 2011 roku w placówce (...) (...) Bank przy ulicy (...) w W. zjawiał się P. S. (1), trudniący się zbieraniem złomu wraz z J. K. (2) oraz D. M., zajmującymi się pozyskiwaniem klientów na usługi bankowe. P. S. (1) przywieziony na miejsce przez swojego znajomego A. W. (3), który dał mu również przygotowane uprzednio przez M. J. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) z dnia 14 czerwca 2011 r. oraz informację o osiągniętych przez P. S. (1) dochodach w 2010 roku, jednak nie wszedł z nim do wnętrza banku. Na zaświadczeniu widniał podpis Salon (...) jako pracodawcy i właściciela firmy (...). Jak ustalono pismo ręczne oraz podpis na tym zaświadczeniu nie zostało nakreślone ani przez A. W. (3), P. S. (1) czy S. R.. Zaświadczenie z dnia 14 czerwca 2011 r. zostało wypisane oraz podpisane przez M. J. (1).

Po wejściu do banku P. S. udał się do stanowiska obsługiwanego przez B. P. (1). Przedstawił jej swój dowód osobisty i złożył ustne oświadczenie o swoich dochodach. Pracownica banku wpisała dane do wniosku o udzielenie kredytu. Do wniosku załączył PIT-11 oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach. Po wprowadzeniu danych do systemu banku B. P. przedstawiła ofertę kredytu na 50 tys. złotych na okres 72 miesięcy. P. S. (1) wyraził chęć zaciągnięcia takiego kredytu, więc B. P. (1) podjęła czynności mające na celu weryfikację przedstawionych danych. P. S. (1) i J. K. (2) opuścili placówkę banku.

W trakcie sprawdzania danych B. P. (1) stwierdziła, że pod adresem internetowym wskazanym na pieczęci pracodawcy nic się nie znajduje. Pozostałe czynności pozostawiła centrali w Departamencie (...). Przed podpisaniem umowy skontaktowała się z D. M. i umówiła się na spotkanie z nią i P. S. (1), którego termin został ustalony na dzień 20 czerwca 2011 roku. B. P. (1) przygotowała wszystkie niezbędne dokumenty. W momencie podpisania przez niego umowy został on zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji. Tego dnia zatrzymany został także A. W. (3), który przywiózł P. S. (1). Został przeszukany samochód marki F. (...) A. W. (3) a którym mężczyźni przyjechali do banku. W wyniku przeszukania znaleziono szereg dokumentów ze spółki (...) z podpisami M. J. (1).

Jak ustalono P. S. (1) zmarł w dniu 11 marca 2016 r. i wobec niego postępowanie zostało umorzone przez prokuratora w dniu 26 lipca 2016 r. (k. 8280-8281 t. 80). Wobec A. W. (3) nadal toczy się postępowanie karne (k. 6449 t. 72).

Dowód, m.in.: zeznania P. S. (1) (k. 9814-9816, 9905-9908 t. 50); zeznania B. P. (k. 9793-9801 t. 49); zeznania D. M. (k. 9785-9787 t.49) ; zeznania M. W. (2) (k. 9804-06 t. 50) ; zeznania S. W. (2) (k. 9808- 9811 t. 50); dokumenty dot. kredytu, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu (k. 9999-1001 t. 50); opinia biegłego P. G. (1) z zakresu pisma ręcznego (k. 9887- 9893 t. 50 i k. 9931-9937 t. 50); wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) (k. 6760 t. 34) ; protokoły zatrzymania (k. 9767 , 9770 t. 49) , protokoły przeszukania (k. 9768-69, k. 9771-73 , 9780- 84 t. 49); dokumenty (k. 9958- 9996 t. 50)

Co do zarzutu z pkt. XL wyroku (M. J. (1), M. S. (3), B. R. (1))

W wakacje 2011 roku A. S. (1) znajdowała się w trudnej sytuacji finansowej. Opowiedziała o swojej sytuacji swojej bratowej A. S. (2). Ona zaoferowała jej pomoc i skontaktowała ją z M. J. (1). Wspólnie z nim i M. S. (2), w dniu 26 sierpnia 2011 roku A. S. (1) złożyła wniosek o kredyt na kwotę 13 tys. złotych w oddziale Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej w W.. Do wniosku załączyła zaświadczenie o zatrudnieniu w (...), które zostało przygotowane przez M. J. (1) i M. S. (3), przy czym zaświadczenie wypisywał M. S. (3). Pożyczkę podżyrował jej M. S. (2), przedstawiając zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, które zostało dla niego przygotowane przez B. R. (1). Zarówno M. S. (2), jak i A. S. (1) nie byli zatrudnieni w spółkach wskazanych jako wystawcy zaświadczeń. Po weryfikacji złożonych dokumentów (...) odmówił udzielenia kredytu.

Dowód m.in.: zeznania A. S. (1) (t. LXXIV, k. 7033v-7036 k. 6975-6977 tom 74) zeznania M. S. (2) (k. 2459 ; t. LXX, k. 6201-6209; t. LXX, k. 6201-6209; t. LXX, k. 6232-6235; t. LXX, k. 6239v-6240; t. LXXI, k. 6414v-6420v)

; dokumenty (k.6938-6952 t. 35 dokumentacja bankowa ze (...), częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S. (3) (k. 11 713 t. 59).

Co do zarzutu z pkt. XLII (M. J. (1) i M. S. (3))

W dniu 4 lipca 2011 roku do pracownika firmy (...) zajmującej się doradztwem finansowym zgłosił się M. J. (1). Podał on, iż działa w imieniu M. S. (2) i przedłożył stosowne pełnomocnictwo. Złożył on wniosek o kredyt hipoteczny przeznaczony na zakup domu położonego w miejscowości M. R. (2). Jednocześnie poinformował obsługującego go S. M. (1), iż M. S. (2) często wyjeżdża i dlatego zmuszony jest załatwiać wszelkie formalności przez pełnomocnika. Podał, iż chce on uzyskać pożyczkę w wysokości 1 578 000 złotych na zakup domu oraz 300 000 złotych na jego remont. Do wniosku załączył: zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w 2010 roku przez M. S. (2), umowę zlecenia z 4 maja 2010 roku z (...) .H.U. (...) A. B. (1), z której wynikało, iż M. S. zajmuje się dla tej firmy serwisem informatycznym, rachunki z tytułu realizacji tej umowy, raporty miesięczne do ZUS za okres od maja 2010r. do maja 2011r. nr (...)z tytułu zatrudnienia w (...) .H.U. (...), raporty miesięczne dla osoby ubezpieczonej (...) nr (...) z tytułu zatrudnienia w spółce z o.o. (...), raporty miesięczne dla osoby ubezpieczonej (...) z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o., informację o wysyłce zgłoszenia ubezpieczenia do ZUS i potwierdzeniu z dnia 31 maja 2011 roku, umowę zlecenia w (...) sp. z o.o. datowaną na 3 stycznia 2011 roku, rachunek do umowy zlecenia nr (...) za wykonanie pracy wystawionym przez (...) sp. z o.o., umowę pożyczki datowaną na 30 maja 2011 roku pomiędzy K. M. (1) a M. S. (2), dowody wypłaty z dnia 10 czerwca 2011 r., 31 maja 2011 r., 29 kwietnia 2011 r., 31 marca 2011 r., 28 lutego 2011 r., 30 czerwca 2011 r., 10 czerwca 2011 r. z (...) sp. z o.o.; dowody wypłaty datowanymi na 31 stycznia 2011 r., 31 grudnia 2010 r., 30 listopada 2010 r., 29 października 2010 r., 30 września 2010 r., 31 sierpnia 2010 r., 30 lipca 2010 r. z (...) sp. z o.o.; kontrakt menadżerskim datowanym na 1 czerwca 2010 r. w (...) sp. z o.o. wraz z załącznikiem nr 1 do kontraktu menadżerskiego w (...) sp. z o.o. datowanym na 1 czerwca 2011 r. i informację o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za okres od 1 czerwca 2010r. do 31 grudnia 2010r. PIT-11.

Wniosek wraz z załączonymi dokumentami został przez S. M. (1) przekazany do (...) (...) Banku w W.. Jednakże S. M. (1) nalegał na osobiste spotkanie z M. S. (2). Jego wątpliwości wzbudził sposób wypłacania wynagrodzenia na rzecz klienta. Pieniądze w wysokości około 17 tys. złotych miesięcznie nie były przelewane na rachunek bankowy, a wypłacane w gotówce „do ręki”.

Już po przekazaniu dokumentów S. M. (1) spotkał się osobiście z M. S. (2). Zachowanie klienta podczas spotkania wzbudziło w nim pewne wątpliwości. M. S. (2) zachowywał się nerwowo, jękał się. Cała jego postawa nie pasowała do zajmowanego przez niego wysokiego stanowiska menagera. Po tym spotkaniu S. M. (1) zasugerował pracownikom (...) (...) Banku przeprowadzenie dokładniejszej weryfikacji klienta i złożonych dokumentów.

M. S. (2) nigdy nie pracował ani nie współpracował z żadnym ze wskazanych w załącznikach podmiotów. Przedstawione dokumenty zostały przez niego podpisane po tym, jak przedstawił mu je M. J. (1). Dokumenty związane ze współpracą z (...) zostały podpisane nazwiskiem B. przez M. S. (3). Podpisy S. S. (1) na dokumentach związanych ze współpracą z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością zostały podrobione przez M. J. (1). Nieautentyczne były także podpisy I. W.. Nadto dołączona umowa pożyczki na kwotę 50 tys. złotych nie zawierała autentycznego podpisu pożyczkobiorcy K. M. (2) i fakt takiej pożyczki nie miał miejsca. Na dokumentach związanych z firmą (...) znajdowały się nieprawidłowe pieczętki, zaś prezes zarządu spółki nie znał M. S. (2), ani z nim nie współpracował. Co więcej, nigdy nie zatrudniał głównego księgowego, którego podpis widnieje na przedstawionych w banku dokumentach.

Po przeprowadzeniu czynności weryfikacyjnych przez pracowników (...) (...) Banku wydana została decyzja o odmowie udzielenia kredytu.

Dowód, m.in.: zeznania świadka M. S. (2) (k. 2633) , zeznania świadka K. S. (1) (k.2030-2032 t. 11 k. 2585 t. 13) ; zeznania W. T. (k. 2073 k. 2150 t. 11) ; zeznania świadka S. M. (1) (k. 2077-78 t. 11, t. LXVIII, k. 5783-5784); zeznania świadka S. S. (1) (k. 2079-2080 t. 11); zeznania świadka I. W. (k. 2102-03 t. 11); częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) (k. 6759 t. 34) , częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S. (3) (k. 11 712 t. 59) dokumentacja bankowa , opinie

z zakresu badania dokumentów k.2308-2398 t. 12 k. 2474 – 2566 t. 13; k. 2065 t. 13 - umowa pożyczki zawarta w dniu 30 maja 2011 roku pomiędzy K. M. (2), a M. S. (2); załącznik nr (...)

Co do zarzutu z pkt. XLIV i XLV wyroku (M. J. (1) i M. S. (3))

Również w okresie wakacji 2011 roku M. J. (1) poznał G. F. (1) i zaproponował mu pracę w UR A. B. (2). Panowie podpisali umowę, lecz G. F. (1) nie wykonywał żadnej pracy na rzecz firmy. Następnie M. J. (1) przekazał mu przygotowane wcześniej przez M. S. (3), fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu. Z dokumentu wynikało, iż G. F. (1) zajmuje stanowisko przedstawiciela handlowego i uzyskuje z tego dochody w wysokości 4210 złotych brutto miesięcznie. W dalszej kolejności, zgodnie ze wskazówkami M. J. (1), G. F. (1) udał się do właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, gdzie otrzymał zaświadczenie potwierdzające, iż został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego. W pewnym momencie G. F. chciał się wycofać z wzięcia kredytu ale kiedy to oznajmił S., przyjechali do niego nieznani mu mężczyźni informując, iż obecnie nie może się już wycofać.

Zatem ze zgromadzonymi dokumentami udał się do oddziału Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej w W., gdzie złożył wniosek o kredyt. Po przeprowadzeniu weryfikacji G. F. (1) podpisał w dniu 27 lipca 2011 roku umowę nr (...) o kredyt w wysokości 25 tys. złotych. Kredyt powinien być spłacony do dnia 26 lipca 2016 roku. Po otrzymaniu pieniędzy G. F. (1) przekazał uzyskane środki M. J. (1), który zapłacił mu 1000 złotych.

W dniu 18 sierpnia 2011 roku G. F. (1) zwrócił się do S. – znajomego M. J. (1) z zapytaniem czy może dobrać kredyt ponieważ potrzebuje pieniędzy. W tej sytuacji ponownie otrzymał od M. J. (1) wypełnione wcześniej przez M. S. (3) zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) A. B. (2) na stanowisku przedstawiciela handlowego i udał się do innego oddziału Spółdzielczej (...), gdzie złożył wniosek o przyznanie kredytu. Po przeprowadzeniu weryfikacji w dniu 19 sierpnia 2011 roku podpisał umowę numer (...) o kredyt w wysokości 20 tys. złotych.

Kredyty zaciągnięte przez G. F. (1) zostały w całości spłacone w drodze egzekucji komorniczej.

G. F. (1) nie znał T. P. kojarzył jednak iż dysponował także zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) T. P. (1), jednak faktycznie tam nie pracował ani na umowę o pracę ani na zlecenie. Zaświadczenie uzyskał do M. J. (1). Nie znał także M. S. (3), który wypisywał i podpisywał się jako właściciel firmy A. B. bądź jako Kierownik Działu Kadr i Płac E. S. (1).

G. F. (1) został skazany za wyłudzenie w/w kredytów wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 3 listopada 2016 r. (k. 6181-83 t. 70)

Dowód, m.in.: zeznania świadka G. F. (1) (częściowo zeznania z k. 4788- 4790, zeznania z k. 4812 , k. 4814 t. 24; częściowo postępowanie sądowe rozprawa z dnia 13 marca 2017 r.) dokumenty- k.3911-3943 t. 20; k. 5490-5528 t. 28; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) (k.6763-6770 t. 34), dokumentacja komornicza (k. 8703-8704 t. 44); częściowo wyjaśnienia M. S. (3) (k. 11 713 t. 59).

Co do zarzutu z pkt. XVIII wyroku (T. P. (1))

W międzyczasie, w dniu 5 sierpnia 2011 roku J. Ż. (1), za namową swojego znajomego J. S. (1), zawarła dwie umowy o kredyt w Banku (...) na łączną kwotę 38 210,33 złotych. Do wniosku o udzielenie obu kredytów załączyła przygotowane przez pomagającego jej T. P. (1) zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...), z których wynikało, iż jest ona zatrudniona w tej firmie na stanowisku przedstawiciela handlowego i zarabia (...) złote netto miesięcznie, podczas gdy J. Ż. (1) nigdy nie była zatrudniona we wspomnianej firmie i nie osiągała dochodów. Po uzyskaniu pieniędzy J. Ż. (1) przekazała je J. S. (1), który obiecał jej spłacać zobowiązania. Nie uczynił tego jednak, zatem spłacała go J. Ż. (1).

Dowód, m.in. : k.4415-4483 t. 22 i 23 - dokumenty bankowe k. 4467 – zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...)) ; zeznania świadka J. Ż. (1) (k. 1864-65 , k. 3696 t. 19 , k. 4747- 4750 t.24 , zeznania na rozprawie w dniu 13.03.2017 r.) częściowo zeznania świadka J. S. (k. 4826-29 , k. 9054-56, zeznania na rozprawie w dniu 13 marca 2017 r.); wyjaśnienia oskarżonego T. P. (1) (k. 5355- 5356 t. 66).

Co do zarzutu z pkt. XIX wyroku (T. P. (1))

Nieco ponad miesiąc później T. P. (1) wystawił również zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach G. K. (1), pomimo iż ten nie był zatrudniony w firmie (...) i nie osiągał dochodów. Z dokumentu tego wynikało, iż G. K. (1) zatrudniony jest na stanowisku hydraulika – glazurnika i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości (...) złotych netto miesięcznie. Zaświadczenie to zostało dołączone do wniosku o udzielenie kredytu w Banku (...), który został zaakceptowany i w dniu 22 września 2011 roku G. K. (1) podpisał umowę o kredyt w wysokości 52 177,50 złotych (45 tys. kapitału oraz koszty związane z pobraniem kredytu). Po przelaniu na rachunek bankowy pieniądze zostały natychmiast wypłacone. Zobowiązanie nie zostało spłacone nawet w części.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z 27 marca 2014r. G. K. (1) został skazany za wyłudzenie tego kredytu na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. (k.11587)

Dowód m.in. : częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. P. (1) - t. LXVI, k. 5355-5358, częściowo zeznania świadka G. K. (1) (protokół rozprawy z dnia 13 marca 2017 r.); dokumentacja bankowa k.934 t. 5; zeznania świadka P. J. (1) – k. 938-941 t. 5, t. LXXIII, k. 6711v-6713.

Co do zarzutu z pkt LII wyroku (M. J. (1) i T. P. (1))

W 2011 roku M. J. (1) pojechał do B. wraz z dwoma kolegami. Będąc na miejscu, poszli na skwerek, gdzie grupa kilku mężczyzn spożywała alkohol. Zawołali jednego z nich, K. M. (2), którego znał kolega M., M. i zapytali, czy chce zarobić. Wyraził on zgodę i umówili się na spotkanie za godzinę. Miał on założyć własną działalność gospodarczą. Gdy ponownie się spotkali, obecny był jedynie M., który przez telefon otrzymał dane firmy, tj. jej nazwę oraz szczegółowe instrukcje dotyczące wszystkich formalności. Spisał to wszystko na kartce, którą wręczył K. M. (2). Wraz z nim udał się do właściwych urzędów, lecz wszelkie formalności załatwiała sam K. M. (2). Następnie przekazał wszystkie dokumenty M. i umówili się na spotkanie następnego dnia na tym samym skwerku.

Dzień później ponownie spotkali się na skwerku. W spotkaniu brał udział M. oraz M. J. (1). Zawieźli K. M. (2) do właściwego urzędu, by uzyskał REGON. Wszystkie uzyskane dokumenty M. przekazał M. J. (1). Nie otrzymał za to żadnych pieniędzy. Odwieźli go do B. i powiedzieli, że się skontaktują.

Po kilku dniach do K. M. (2) przyjechał M. J. (1) i wspólnie pojechali do W., gdzie wraz z T. P. (1) przekazali mu podrobioną decyzję o przyznaniu świadczenia emerytalnego w wysokości 2200 złotych netto miesięcznie. Następnie K. M. (2) udał się do oddziału (...) Banku, gdzie złożył wniosek o kredyt i dołączył tą decyzję. W dniu 30 września 2011 roku podpisał umowę o kredyt w wysokości 24 884,91 złotych. Otrzymał kartę do bankomatu wraz z numerem PIN. Wszystkie uzyskane dokumenty przekazał czekającym przed bankiem M. J. i T. P.. Potem udali się do bankomatu, gdzie M. J. i T. P. wypłacili pieniądze i zapłacili K. M. (1) 50 złotych, za które kupił bilet powrotny do B..

Wyrokiem z 29 lipca 2014 r. K. M. (2) został skazany za wyłudzenie tego kredytu na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (w wyroku przyjęto że brał udział w nieustalonymi sprawcami a K. M. działał w ramach recydywy) , orzeczono obowiązek naprawienia szkody w części tj. 5000 zł na rzecz E. - k.8532, t. 43.

Dowód, m.in. : częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. M. (2) k. 7937-40 t. 40; k. 8518 t. 43; k. 8526-27 t. 43; dokumentacja bankowa k.8495-8508 t. 43; zeznania J. K. k. 8511 t. 43, k. 8510 t. 43 – informacja z ZUS-u

Co do zarzutu z pkt. XLVI wyroku (M. J. (1) i M. S. (3))

W październiku 2011 roku M. J. (1) wraz z M. ponownie przyjechali po K. M. (1) i wspólnie udali się do W., gdzie zatrzymał się w mieszkaniu M. S. (5). Następnie udali się do (...) Banku, gdzie złożył wniosek o przyznanie kredytu na zakup samochodu marki M. (...) z 2006 roku. By uzyskać kredyt wskazał, iż uzyskuje dochód z założonej przez siebie uprzednio działalności gospodarczej i przedłożył uzyskane od M. J. (1) i M. S. (3) podrobione dowody wpłat zaliczek na podatek. Wniosek został zaaprobowany i w dniu 11 października 2011 roku K. M. (2) zawarł umowę numer (...) o

kredyt na kwotę 44 088,40 złotych. Dokumenty związane z rejestracją kupowanego pojazdu otrzymał od M. J. (1), któremu również przekazał tablice rejestracyjne. Wniosek o rejestrację tego samochodu był natomiast wypełniony przez M. S. (3). K. M. (2) nigdy nie wszedł w posiadanie pojazdu, zaś zaciągnięty kredyt nie został spłacony.

K. M. (2) wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli z 5 kwietnia 2016r. został skazany za wyłudzenie tego kredytu w sprawie IV K 1233/13 (k. 847 t. 5).

Dowód, m.in. : wyjaśnienia oskarżonego K. M. (2) k. 8291- 93 t. 42; dokumentacja bankowa - k.8177-8194 t. 41; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S. (3) k. zeznania K. D. z k. 8180 t. 41 ; k. 8185 – umowa kupna-sprzedaży zawarta 10 października 2011 roku ; k. 8188 - umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie oraz cesji praw z polisą, zawarta w dniu 10.10. 2011 roku oraz umowy ubezpieczenia, k. 8203 t. 42 - kserokopia karty pojazdu oraz dowodu rejestracyjnego, samochód marki M. (...) numer rejestracyjny (...) (poprzedni nr rej. (...)) , pozwolenie czasowe z dnia 10 października 2011 roku ; k. 8218 - wniosek o potwierdzenie nadania NIP w US w BP z dnia 11 sierpnia 2011 ; k. 8220 – zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON z 18 sierpnia 2011 roku; k. 8224 - zaświadczenie o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej z 27 lipca 2011 roku dotyczące firmy (...); k. 8223, 27 potwierdzenie wpłaty na rzecz urzędu skarbowego w B. od firmy (...) wpłat z tytułu podatków za okres od kwietnia do września 2011 roku; k. 8270 - Informacja naczelnika urzędu skarbowego w B., k. 8278 t. 42 opinii grafologiczna; k. 9210 – 32 t. 47 dokumentacja związana z rejestracją samochodu marki M..

Co do zarzutu z pkt. XLVII oraz LXVII wyroku (M. J. (1) i M. S. (3), K. M. (2))

Po upływie niecałego tygodnia M. J. (1) ponownie przywiózł K. M. (2) do W.. Ten, działając zgodnie z jego wskazówkami, udał się do oddziału Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej przy ulicy (...) w W.. Wcześniej otrzymał od M. J. (1) i M. S. (3) podrobione dokumenty w postaci kopii decyzji o przyznaniu mu renty i przekazu pocztowego. W dniu 18 października 2011 r. K. M. (2) złożył wniosek o przyznanie mu kredytu w wysokości 30 tys. złotych, załączył przekazane dokumenty i wrócił do mieszkania M. S. (3), gdzie oczekiwał na decyzję.

W wyniku podjętych czynności pracownicy (...) ustalili, iż K. M. (2) nie figuruje w ewidencji osób pobierających świadczenie emerytalne prowadzonej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w wyniku czego kredyt nie został mu przyznany. W międzyczasie M. J. (1) powiedział K. M. (2), że powinien wracać do domu, gdyż umowa nie zostanie podpisana.

Dowód, m.in.: zeznania świadka R. K. (2) k.6313-6315 t. 32; wyjaśnienia oskarżonego K. M. (2) k. 7939-40 t. 40; k. 6343 t. 32 – informacja z ZUS-u ; k. 6354 t. 32 – informacja z ZUS-u iż od 1 marca 2010 r. do 30 czerwca 2011 r. ; dokumentacja bankowa.

Co do zarzutu z pkt XLVIII wyroku (M. J. (1) i M. S. (3))

W dniu 17 października 2011 r. M. R. (1), córka B. R. (1), złożyła wniosek o przyznanie kredytu w wysokości 10 tys. zł, do wniosku dołączyła zaświadczenie z dnia 17 października 2011r., które nie było wystawione na druku banku (...), potwierdzające jej zatrudnienie w (...) na stanowisku sekretarki od 1 lutego 2011r. i osiąganie dochodu netto w kwocie 2 505,34zł, podpisane imieniem i nazwiskiem kierownika działu kadr E. S. (1). Zaświadczenie B. R. (1) otrzymała od M. J. (1). Nie ustalono kto wypisywał te zaświadczenie. Z uwagi jednak na fakt, iż wcześniej dokonywana przez bank weryfikacja zatrudnienia M. R. (1) w firmie (...), w związku ze złożonym przez nią w sierpniu 2011r. wnioskiem o kredyt, nie potwierdziła istnienia tej firmy, bank odmówił udzielenia kredytu i o zdarzeniu poinformowano Policję. W dniu 19 października 2011r. w Banku (...) S.A. w W. przy Al. (...) zostały zatrzymane B. R. (1) i M. R. (1). W trakcie przeszukania B. R. (1) i miejsca jej zamieszkania ujawniono i zabezpieczono szereg dokumentów, m.in. w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu M. R. (1), M. S. (2), a także zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego na te osoby, czystych druków zaświadczeń o zatrudnieniu oraz pieczętki o treści (...).

Wyrokiem z dnia 23 października 2012r. B. R. (1) i M. R. (1) zostały skazane za opisane zdarzenie, wyczerpujące znamiona występku z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk. (k.6796-6797 t. 34)

Dowód, m.in.: k.9387-9435 t. 47 dokumentacja, k.9431-9435 t. 47; protokół przeszukania; częściowo wyjaśnienia oskarżonej B. R. z k. 9411 t. 48, zeznania świadka Ł. I. z k. 9395-9397 t. 47

Co do zarzutu z pkt. LV (M. J. (1) i T. P. (1))

Z kolejnego zaświadczenia, podrobionego przez M. J. (1), wynikało, iż A. W. w spółce (...) pełni funkcję kierownika ds. sprzedaży i jest zatrudniony od 3 stycznia 2011 roku i zarabia 9500 złotych brutto miesięcznie, podczas gdy W. A. (1) nie pełnił żadnej funkcji we wskazanej spółce i nie był w niej zatrudniony. Następnie W. A. (1) w oddziale Banku (...) S.A. przy ulicy (...) w W. złożył wniosek o kredyt do którego załączył przedmiotowe zaświadczenie oraz podrobione deklaracje podatkowe za 2010 rok. Wniosek został zaakceptowany i w dniu 28 października 2011 roku podpisał on umowę numer (...) o kredyt na cele konsumpcyjne w wysokości 60 200 złotych, który miał zostać spłacony do listopada 2011 roku. Pomimo takiego obowiązku, z przedmiotowego kredytu nie została spłacona ani jedna rata. Wśród dokumentów znajdowała się także faktura wystawiona przez firmę (...), która nie miała żadnego znaczenia dla uzyskania przez A. W. kredytu.

Dowód, m.in.: k.3655-3656 t. 19 - zeznania B. D.; k. 3945-3979 t. 20, k. 6048-6049t. 31 – dokumentacja bankowa i raport z BIK-u ; zeznania świadka M K. z t. LXXIV, k. 6928-6931; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) z k. 6761

Co do zarzutu z pkt. LVI wyroku (M. J. (1) i T. P. (1))

Następnie M. J. (1) i T. P. (1) przygotowali poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu W. P. (1) na stanowisku menagera w spółce (...) S.A. i osiągniętych przez niego zarobkach w wysokości 6685,77 złotych miesięcznie. W dniu 29 listopada 2011 roku W. P. (1) złożył w (...) Banku S.A. wniosek o przyznanie kredytu w wysokości 50 302,04 złotych. Wobec negatywnej weryfikacji tego wniosku bank odmówił wydania kredytu.

Dowód, m.in.: k.8044-8061 t. 41 - dokumentacja bankowa z (...) Bank;

Co do zarzutu z pkt. XXI i LVII (T. P. (1)) i z pkt. LVII (M. J. (1), M. S. (3))

Bliskim współpracownikiem M. J. (1) był również M. S. (3). Jego matka, D. S. (1), była właścicielką m.in. nieruchomości położonej przy ulicy (...) w W.. M. S. (3) zabrał dowód osobisty swojej matki i przekazał go M. J. (1), który uzyskał pełnomocnictwo do dysponowania wskazanym wyżej mieszkaniem. M. Ł. (1) w 2011 r. zamierzał sprzedać nieruchomość w miejscowości K., poszukiwał nabywcy o czym poinformował J. M. (1) która skontaktowała go z A. W. (2). W związku z tym, iż A. W. zainteresowany był zakupem nieruchomości, doszło do podpisania między nimi umowy przedwstępnej w dniu 31.10.2011 r. aneksowanej 30.11.2011 r.

Następnie, w dniu 19 grudnia 2011 roku W. A. (1) złożył u pośrednika D. B. wniosek o przyznanie kredytu hipotecznego w wysokości 950 tys. złotych na zakup nieruchomości położonej w miejscowości K.. W starania o kredyt zaangażowana była A. G. (1) kompletując m.in. niezbędne dokumenty. Jak wynikało ze złożonego wniosku A. W. jako zabezpieczenie kredytu wskazał nabywaną nieruchomość oraz mieszkanie przy ulicy (...) – bez wiedzy i zgody właścicielki nieruchomości D. S. (1). Składając ten wniosek W. A. (1) przedłożył szereg dokumentów mających wykazać osiągnięcie przez niego dochodów, tj. potwierdzających posiadanie udziałów w spółkach, świadczenie usług w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, faktury sprzedaży towarów przez zarejestrowaną na niego firmę (...) W. A. (1) wystawione na firmy (...), czy M., kopie deklaracji podatkowych za 2010r., wydruki z kont w E., potwierdzenie zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego przez spółkę (...) oraz zaświadczenie z 23 listopada 2011r. potwierdzające jego zatrudnienie w sp. z o.o. (...) na stanowisku kierownika do spraw sprzedaży i osiągnięcie dochodów w kwocie (...) brutto miesięcznie, wypełnione przez M. T. (1) na polecenie A. G. a podpisane przez głównego księgowego T. P. (1). W. A. (1) dostarczył także umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości, której zakup chciał skredytować, gdzie sprzedającym był M. Ł. (1), znajomy A. G., wypisy z księgi wieczystej oraz wycenę zakupywanej nieruchomości oraz mieszkania w W..

Dnia 22 stycznia 2012 roku W. A. (1) złożył pisemne oświadczenie, z którego wynikało, iż rezygnuje z usług (...), gdyż będzie korzystał z usług (...) z firmy (...). Jak wynikało z jego oświadczenia decyzję argumentował brakiem kontaktu ze strony dotychczasowego doradcy ale potwierdził aktualność dostarczonych pierwotnie w listopadzie 2011 r. dokumentów.

Następnie, dnia 9 lutego 2012 roku do (...) Bank S.A. wpłynął wniosek W. A. (2) o przyznanie kredytu na zakup nieruchomości w kwocie 950 tys. złotych oraz 150 tys. złotych kredytu gotówkowego. Do wniosku zostały załączone dokumenty takie jak: kopia zeznania podatkowego za 2010 rok, wydruk z rachunku bankowego o numerze (...) w (...) Banku, rachunek wyników, księga przychodów i rozchodów za grudzień 2011r. firmy (...) W. A. (1) oraz wystawione przez T. P. (1) dokumenty w postaci zaświadczenia z dnia 23 listopada 2011 roku i kolejnego nowego zaświadczenia z dnia 23 stycznia 2012 roku o zatrudnieniu i zarobkach w sp. z o.o. (...), z którego wynikało, iż A. W. (2) jest zatrudniony na stanowisku kierownika do spraw sprzedaży i zarabia (...)złotych brutto miesięcznie. Podobnie jak zaświadczenie z 23 listopada 2011 r. zaświadczenie z 23 stycznia 2012 r. także zostało wypisane przez M. T. (1), na polecenie A. G. (1) a podpisane przez T. P. (1).

Kopie deklaracji podatkowych dołączone do wniosku różnią się jednak od tych złożonych w Urzędzie Skarbowym. Z danych Urzędu Skarbowego wynika, iż W. A. (1) w 2010 roku osiągnął straty w wysokości 177 768,01 złotych, podczas gdy z tych dołączonych do wniosku wynika, iż osiągnął zysk w kwocie (...) złotych. Ponadto przedstawione wydruki z rachunków bankowych zawierają potwierdzenia transakcji, które nie miały miejsca. Wynika z nich bowiem, że od sierpnia do listopada 2011 roku oraz od 27 września 2011 roku do 27 stycznia 2012 roku W. A. (1) otrzymywał wynagrodzenie ze spółki (...) Sp. z o.o., podczas gdy nie świadczył on żadnej pracy na rzecz wspomnianej spółki, pomimo, iż był zgłoszony do ubezpieczenia. Składki nie były jednak odprowadzane do urzędu.

M. J. (1) i M. S. (3) – działając bez wiedzy i zgody właścicielki mieszkania D. S. (1) – zlecili wycenę mieszkania przy ulicy (...) w W.. Mieszkanie zostało wycenione na kwotę 225 tys. złotych. Właściciel nieruchomości, która miała być sfinansowana przez ten kredyt, również zlecił dokonanie wyceny. Jego nieruchomość miała wartość 926 677 złotych.

Złożone przez W. A. (2) dokumenty wzbudziły szereg wątpliwości u pracowników banku, zatem nie doszło do podpisania umowy.

Dowód, m.in.: k.37-47 t. I – zeznania świadka Ł. Z. k. 48 t. I – 477 t. 3 – dokumentacja zeznania D. S. (1) k. 1693 t. 9, k. 3045 t. 16 ; zeznania D. S. k. 1570 i k. 1577 t. 8; zeznania F. P. (1) k. 1572 t. 8 k. 3309; zeznania M. T. (1) (protokoły jej przesłuchania w charakterze podejrzanej z k. 10 844-847 t. 55, k. 7427- 7428 t. 76); częściowo zeznania świadka M. Ł. (1) (k. 1585 ; . LXXIV, k. 6959v-6964); częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. G. z k. 11 620-623 t. 59; k.33.490-492 t. 3 - informacja ZUS

Co do zarzutu z pkt. LX wyroku (M. J. (1) i D. C. (1))

Jednym ze znajomych M. J. (1) był również D. C. (1), który wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 11 października 2005 roku został uznany winnym popełnienia czynu z art. 282 k.k. i skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 16 lipca 2009 roku do 6 maja 2011 roku. D. C. (1) który zajmował się poszukiwaniem tzw. słupów, przedstawił M. J. M. S. (2). M. J. (1) zaproponował M. S. zarobek w zamian za pobieranie kredytów, na co ten wyraził zgodę.

W dniu 13 maja 2011 roku D. C. (1) wspólnie ze swoim znajomym E. K. (2) pojechali po M. S. (2). Następnie pojechali do sklepu (...) w P., gdzie czekał na nich M. J. (1). Razem weszli do sklepu. M. J. (1) przekazał mu podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach. Wynikało z niego, że M. S. (2) jest zatrudniony na stanowisku serwisanta komputerowego w (...) i zarabia 4000 złotych brutto miesięcznie, podczas gdy S. nigdy nie był w tej firmie zatrudniony. Następnie powiedział mu, że ma zakupić na raty dwa telewizory marki S.. Po wybraniu towaru M. S. (2) zawarł umowę kredytu ratalnego oraz umowę o kartę kredytową z limitem 500 złotych, łączna kwota kredytu wynosiła 4390 złotych.

Po wyjściu ze sklepu telewizory oraz wszystkie dokumenty zostały przekazane M. J. (1), który następnie je sprzedał. M. S. (2), E. K. (2) i D. C. (1) otrzymali za to do podziału 2100 złotych.

Podczas oględzin komputera M. J. (3) ujawniono na nim kopię umowę o kredyt z 13 maja 2011r. zawartej przez M. S. (2). - k.10644-10650

Dowód, m.in.: zeznania świadka M. S. (2) k. 2633 t. 14 ; k. 2458-2459 (w części) k. 3415; zeznania z postępowania sądowego; k.2613-2625 t. 14, k. 1125-1138 t. 6 – dokumentacja bankowa; k. 3468 t. 18 – informacja (...) (...) o spłacie kredytu ; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) z k. 6760 t. 34.

Co do zarzutu z pkt. LXI wyroku (M. J. (1) i B. R. (1))

M. J. (1) ponownie skontaktował się z M. S. (2) i namówił go do złożenia wniosku o kredyt w wysokości 28 tys. złotych. W dniu 23 sierpnia 2011 roku M. S. (2) złożył wniosek w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej, do którego załączył wypełnione przez B. R. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu na stanowisku menagera w (...) Sp. z o.o. i zarabia 25 tys. złotych miesięcznie. Jednak po dokonaniu czynności weryfikacyjnych, okazało się, że nie jest on tam zatrudniony. Bank odmówił udzielenia kredytu.

Dowód, m.in.: k.8116-8127 t. 41 – dokumentacja bankowa ; wyjaśnienia oskarżonej B. R. (1) z k. 3590; zeznania M. S. (2) z k. (t. LXX, k. 6201-6209; t. LXX, k. 6201-6209; t. LXX, k. 6232-6235; t. LXX, k. 6239v-6240; t. LXXI, k. 6414v-6420v)

Co do zarzutu z pkt. LXII wyroku (M. J. (1) i B. R. (1))

M. J. (1) i B. R. (1) podrobili również zaświadczenie potwierdzające zatrudnienie w firmie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością W. A. (2). Z dokumentu tego wynikało, iż jest on zatrudniony na stanowisku kierownika ds. sprzedaży i osiąga dochód w wysokości (...) netto miesięcznie. Zaświadczenie to zostało dołączone do złożonego przez W. A. (2) w Banku (...) wniosku o udzielenie kredytu. Wniosek został zaakceptowany i w dniu 13 października 2011 roku została podpisana umowa. W. A. (1) pobrał kwotę 59 600 złotych kredytu oraz podpisał umowę o kartę kredytową z limitem 1000 złotych. Żadnego z powziętych zobowiązań nie spłacił. Z tytułu tego kredytu zostały spłacone cztery raty od listopada 2011r. do marca 2012r., które były opóźnione i po nich nie było dokonanych żadnych płatności z tytułu zaciągniętej pożyczki.

Dowód, m.in.: k.1695-1700 t. 9 zeznania M. D. (1); k. 1402 t. 8; k. 6654-6671 t. 35 - dokumentacja bankowa; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) k. 6659 t. 34; wyjaśnienia oskarżonej B. R. (1) z k. 3589- 90 t. 18

Co do zarzutów z pkt XXXIII, XXXIV, XXXVII wyroku (D. C. (1))

W okresie od 2 kwietnia 2012 r. do 27 czerwca 2013 r. D. C. (1) ubiegał się też o pożyczki w Banku (...).

W dniu 2 kwietnia 2012r. za pośrednictwem (...) w M. przy ulicy (...). C. złożył dwukrotnie wnioski o oferty kredytowe (o nr (...) i (...)) podając, iż jest zatrudniony na stanowisku pracownika obsługi klienta na pełny etat od 1 lutego 2011 r. w spółce (...) i zarabia 6 000zł miesięcznie. W przedmiotowych wnioskach brak było danych co do kwoty kredytu, o jaką ubiegał się wnioskodawca, gdyż było to zapytanie ofertowe. W przypadku takich zapytań ofertowych klienci, otrzymują bądź też nie ofertę od banku zawierającą maksymalną kwotę kredytu, jaka może być przyznana oraz warunki kredytowe niezbędne do uzyskania kredytu. Jeden z wniosków został odrzucony z uwagi na nieaktualną serię i numer dowodu osobistego, drugi wniosek zostało odrzucony z uwagi na to, umieszczenie spółki (...) w bazie nierzetelnych firm.

Następnie w dniu 5 czerwca 2012r. w E., złożył wniosek o kredyt w wysokości 10 500zł, podając, iż jest zatrudniony w firmie (...) na stanowisku kierownika i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie (...) miesięcznie, lecz z uwagi na

brak zdolności kredytowej wniosek ten został odrzucony przez bank. Jak wynika z informacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych D. C. (1) nie był zgłoszony do ubezpieczenia jako pracownik tej firmy i nie był jej pracownikiem.

D. C. (1) w dniach 25 – 27 czerwca 2013 r. roku starał się także o przyznanie kredytu w wysokości 37 153,31 złotych w banku (...). Przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku specjalisty ds. logistyki i osiąganiu dochodów w wysokości (...) złotych miesięcznie. Na zaświadczeniu widniał podpis K. G. (1), jako prezesa zarządu. Faktycznie jednak dokumentu tego nie podpisał K. G. (1). Bank nie był w stanie zweryfikować miejsca jego zatrudnienia, zatem D. C. (1) nie otrzymał wnioskowanego kredytu.

Dowód, m.in.: zeznania świadka K. G. (1) (k. 6485-6486, t. 33 k. 8462-8463, t.43 t. LXXI, k. 6320v-6322v); dokumenty bankowe k.6263-6295 t. 32 - dokumenty z banku (...), k. 8969;k. 6272-6280 tom 32; częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. C. k. 9037-9040; częściowo zeznania świadka M. K. (3) t. 79, k. 8075v-8076v

Co do zarzutu z pkt. XXXV wyroku (D. C. (1))

D. C. (1) poza tym, iż w E. składał wniosek o udzielenie kredytu w (...) także starał się o uzyskanie kredytu w (...) Banku składając wniosek w dniu 13 czerwca 2012 roku. Składając wniosek podał iż jest zatrudniony w firmie (...) i osiąga dochody w wysokości (...)złote miesięcznie, pomimo iż nie świadczył on pracy na rzecz wskazanego podmiotu. Kredyt nie został przyznany.

Dowód, m.in.: dokumentacja bankowa k.6773-6776 t.34; wyjaśnienia oskarżonego D. C. (1) z k. 9037- 9040 ; opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego k. 7917-7925 t. 78.

Co do zarzutu z pkt XXXVI wyroku (D. C. (1))

W dniu 26 czerwca 2013r. (w akcie oskarżenia podano datę 26 czerwca 2012 r.) w W.), złożony został u pośrednika finansowego A. G. z (...) wniosek o ofertę kredytową na dane D. C. (1). Kwotę pożyczki miał zaproponować (...). Do wniosku podano, iż wnioskujący zatrudniony jest w sp. z o.o. (...) na stanowisku kierownika i zarabia (...)zł netto miesięcznie. Decyzja banku była odmowna po jego weryfikacji przez system i nie ustalono, jaka kwota pożyczki byłaby przyznana D. C. (1). Nie ustalono kto się podpisał danymi D. C. (1) pod oświadczeniem dniu 26 czerwca 2013r jakie zostało złożone do wniosku o ofertę kredytową.

Dowód, m.in.: dokumentacja bankowa k. 6772 t. 34 ; wyjaśnienia oskarżonego D. C. (1) z k. 9037- 9040.

Co do zarzutu z pkt. XXXVIII wyroku (D. C. (1))

W dniu 4 lipca 2013 roku D. C. (1) złożył w (...) Oddziale Banku (...) wniosek o pożyczkę w kwocie 50 tys. złotych podając, iż jest od 1 maja 2012 r. zatrudniony (...) Sp. z o.o. na czas nieokreślony. Nie został on pozytywnie zweryfikowany – bank odmówił udzielenia mu kredytu. D. C. (1) faktycznie nie pracował w firmie (...)

Dowód, m.in.: dokumentacja bankowa k.6871-6880 t.35; częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. C. k. 9037- 9040

Co do zarzutu z pkt. LXIV wyroku (D. C. (1) i A. G. (1))

Tego samego dnia (tj. 4 lipca 2013 r.) w oddziale (...) Banku w W. D. C. (1) podpisał umowę pożyczki numer (...) na kwotę 44 563,28 złotych oraz umowę o kartę kredytową numer KK (...) z limitem na kwotę 8168 złotych. Do wniosku o pożyczkę załączył podrobione przez A. G. (1) zaświadczenie z dnia 25 czerwca 2013 roku o zatrudnieniu na stanowisku specjalisty ds. logistyki w (...). Pobrany kredyt był obsługiwany jedynie częściowo i na dzień 24 czerwca 2015r. zadłużenie z tytułu umowy (...) wyniosło 37 459,11ł, zaś z tytułu karty kredytowej wyniosło 8 704,21 zł. Jak wynika z informacji banku raty były płacone w okresie od 20 lipca 2013 roku do stycznia 2014 roku w ratach około 800 zł, nadto w dniu 1 sierpnia 2014 roku wpłynęła kwota ponad 11 000 zł z tytułu raty. Jak wynika z umowy kredyt został przekazany na rachunek (...) prowadzony przez (...) Bank i z tego rachunku miały być ściągane raty, a wnioskodawca miał zapewnić środki na tym rachunku; Wystawione w imieniu K. G. (1) zaświadczenia nie zostały przez niego podpisane. Nadto

wymieniony podał, iż w firmie (...) pełnił funkcję dozorca, zaś na polecenie A. G. (1) został tam prezesem, lecz nie zajmował się działalnością spółki, a po kilku tygodniach od objęcia tej funkcji został przez A. G. (1) zwolniony. D. C. (1) nie pracował w spółce (...).

Dowód, m.in.: k.6205-6226 t. 32 ,6896-6898 t. 35 – dokumentacja bankowa k.6486 t. 33 zeznania K. G.; wyjaśnienia oskarżonego D. C. k. 9039;

Co do zarzutu z pkt. XXXIX wyroku (D. C. (1))

W dniu 24 sierpnia 2013 roku D. C. (1) zakupił dla siebie w systemie ratalnym kuchenkę mikrofalową. By otrzymać pożyczkę, złożył oświadczenie, iż jest zatrudniony w firmie (...) i osiąga z tego tytułu dochody. Wniosek ten został uwzględniony.

D. C. (1) nie był zatrudniony na stanowisku specjalisty ds. logistyki ani nie pełnił innej funkcji w firmie (...), zaś K. G. (1) nie podpisywał żadnych zaświadczeń. Zanim został on prezesem zarządu, pełnił funkcję dozorca. Na objęcie tej funkcji namówiła go A. G. (1). Nie zajmował się on działalnością spółki i po kilku tygodniach został odwołany, a następnie zwolniony.

Dowód, m.in.:k.6257-6262 t. 32 dokumentacja z banku – umowa na zakup na zakup towarów ; wyjaśnienia oskarżonego D. C. (1) k. 9039; k.6486 t. 33 zeznania K. G..

Co do zarzutu z pkt. XXII wyroku (T. P. (1))

T. P. (1) również osobiście złożył wniosek o kredyt w banku (...). W dniu 26 listopada 2011 roku podpisał umowę i otrzymał kwotę 6855 złotych, którą miał spłacić w ratach. Pozorując chęć wywiązania się z umowy trzykrotnie dokonał wpłat na poczet spłaty długu w łącznej kwocie 990,44 złote. W pozostałej części zobowiązanie nie zostało spłacone.

Dowód, m.in.: k. 8801-8813, 9300-9300a - dokumentacja bankowa; wyjaśnienia oskarżonego T. P. (1) z LXVI, k. 5355-5358.

Co do zarzutu z pkt. XXIII wyroku (T. P. (1))

Parę dni później, w dniu 30 listopada 2011 roku T. P. (1) wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach dla W. A. (2) w spółce (...) Sp. z o.o., podczas gdy ten nigdy nie pracował we wskazanej firmie ani nie osiągał dochodów. Z dokumentu wynikało jednak, iż jest zatrudniony na stanowisku kierownika ds. sprzedaży i osiąga dochody w wysokości (...) złotych brutto miesięcznie. Zaświadczenie to W. A. (1) przedłożył w oddziale (...) poręczając zaciągnięty w dniu 1 grudnia 2011 roku przez R. K. (1) kredyt w wysokości 46 tys. złotych. Do wniosku o kredyt R. K. (1) załączył wypełnione przez A. G. (1), zaś podpisane przez M. G. (2) zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. Zobowiązanie to nie zostało spłacone nawet w części.

Dowód, m.in.: dokumentacja bankowa k.4691-4692,4731-4742, t. 24; k. 5804 - 44 t. 30; częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. G. z k 11 622 t. 59; k. 5856 t. 30 - informacja z ZUS-u.

Co do zarzutu z pkt. XLIX wyroku (M. J. (1) i M. S. (3))

Jednym ze znajomych M. J. (1) był również D. P. (1), który czasami pełnił rolę jego kierowcy. M. J. (1) przekazał mu uprzednio przygotowane przez M. S. (3) zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce (...) Sp. z o.o. na stanowisku kierowcy, z tytułu czego osiągać on miał dochody w wysokości (...) złotych brutto miesięcznie. Z zaświadczeniem tym D. P. (1) udał się do oddziału (...) S.A., gdzie załączył je do wniosku o udzielenie kredytu. Po weryfikacji, w dniu 2 stycznia 2012 roku podpisał on umowę i otrzymał kredyt w wysokości 35 tys. złotych. Faktycznie nie był zatrudniony w spółce (...) jako kierowca na umowę na czas nieokreślony z wynagrodzeniem ponad 5000 zł brutto.

Dowód, m.in.: częściowo zeznania świadka D. P. (k. 148-149 akt XII K 289/16 tom I, 11 668-11670, t. LIX. 623-625, t. IV, akt sprawy XII K 289/16; t. LXXIV, k. 6964-6968; dokumentacja bankowa - k.8582-8587 t. 43; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) i M. S. (3) (11 713 t. 59), zeznania G. C. - k. 8620 t. 44.

Co do zarzutu z pkt. XXVII wyroku (M. J. (1) i T. P. (1))

Następnie, w dniu 17 stycznia 2012 roku D. P. (1) wspólnie z A. W. (1), zawarli umowę o kredyt z (...) w wysokości 26 178,01 złotych. D. P. (1) do wniosku załączył zaświadczenie o zatrudnieniu na stanowisku kierowcy w spółce (...) Sp. z o.o. i osiągnięciu z tego dochodów w kwocie 5640 złotych brutto miesięcznie, wypełnione uprzednio przez M. J. (1) i podpisane przez T. P. (1), zaś A. W. (1) – zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce (...) Sp. z o.o. na stanowisku przedstawiciela handlowego i osiągnięciu zarobków w kwocie 6000 złotych. D. P. (1) nigdy nie był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. i nie osiągał wskazanych w zaświadczeniu dochodów. Zobowiązanie nie zostało spłacone. D. P. w 2011 r. był zatrudniony w firmie (...) oraz prowadził własną działalność gospodarczą (...), firma (...) nie przesyłała żadnych deklaracji podatkowych dot. D. P. (1).

D. P. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego został skazany za wyłudzenie kredytów w dniu 2 i 17 stycznia 2012 r.

Wobec śmierci A. W. (1) śledztwo w jego zakresie zostało umorzone w dniu 11 maja 2017 r. (Tom 76 k. 7598-7600)

Dowód, m.in.: częściowo zeznania świadka D. P. (k. 148-149 akt XII K 289/16 tom I, k. 11 668-11670, t. LIX ; k. 623-625, t. IV, akt sprawy XII K 289/16; t. LXXIV, k. 6964-6968; dokumentacja bankowa – 583-598 XII K 289/16 ; k. 132, 154- 157 – informacje z urzędów skarbowych XII K 289/16; zeznania G. C. (1) (k. 8620 t. 44)

Co do zarzutu z pkt. LXV wyroku (T. P. (1) i A. G. (1))

Na początku grudnia 2011 roku A. G. (1) wystawiła M. T. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce (...) na stanowisku menagera ds. administracyjno – prawnych i osiągniętych dochodach w wysokości (...) złotych brutto miesięcznie, podczas gdy M. T. (1) pełniła w tej firmie jedynie rolę sekretarki i nie osiągała takich dochodów, nadto nie była zatrudniona od września 2011 r. a od grudnia 2011 r. Następnie A. G. poleciła jej wypełnić zaświadczenie o zatrudnieniu W. A. (2) w (...) Sp. z o.o., które zostało podpisane przez T. P. (1). Z dokumentu tego wynikało zaś, że jest on zatrudniony na stanowisku menagera ds. sprzedaży i osiąga dochody w wysokości 9500 złotych brutto miesięcznie, podczas gdy nie świadczył on pracy na rzecz spółki i nie pobierał z tego tytułu wynagrodzenia. Dokumenty te posłużyły do uzyskania w dniu 8 grudnia 2011 roku kredytu w (...) w wysokości 25 400 złotych, który zaciągnął W. A. (1), a poręczyła – na prośbę i pod wpływem A. M. (3) T..

Dowód, m.in.: k.4691-4720, k. 5785-5788 t. 29 - zeznania M. P. (1); k. 5800-5803 t. 29 zeznania K. K. (5); k. 5824-5844 t. 30 dokumentacja bankowa, k. 5428 , k. 5432 t. 28 - informacja z KRS dotycząca (...), k. 5447 t. 28 - Informacja z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dot. M. T. (1); k. 10 843 t. 55 – wyjaśnienia M. T.; częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. G. z k. 11 620-623 t. 59 ; K 10 853 - świadectwo pracy M. T. (1).

Co do zarzutu z pkt. LXIII wyroku (M. J. (1) i K. P. (1))

J. M. (1) na S. prowadziła bar o nazwie Pralnia. Z usług tego baru korzystali m.in. taksówkarze z korporacji (...), w której zatrudniony był także syn J. M. (1), J. M. (2). K. P. (1), także prowadzący działalność gospodarczą w zakresie transportu osób, za pośrednictwem J. M. (2) poznał jego matkę J.. W czasie kiedy K. P. rozważał zakup nowego samochodu, J. M. (1) poinformowała go iż jej znajomy M. J. (1) może przejąć wynajęty przez niego samochód, by wstawić go do wypożyczalni. K. P. (1) wyraził na to zgodę. Umówili się, że z czynszu za użytkowanie samochodu M. J. (1) będzie opłacał raty kredytu.

W dniu 29 września 2011 r. K. P. (1) złożył wniosek o przyznanie pożyczki w wysokości 108 054,14zł na dowolny cel pod zabezpieczenie samochodu, dotyczyło to pojazdu marki H. (...) aut z 2010 r. Do wniosku nie dołączono zaświadczenia

o dochodach, umowa została zawarta na podstawie oświadczenia o źródle i dochodach klienta. K. P. określił swój dochód z 3 ostatnich miesięcy na kwotę 8500 zł, natomiast średni miesięczny przychód na kwotę 14 300 zł.

W dniu 16 grudnia 2011 roku doszło do podpisania umowy kredytu w wysokości 108 054,14 złotych w (...) Bank na zakup samochodu osobowego marki H. o numerze nadwozia (...). Pomimo, iż umowa w imieniu banku została podpisana przez T. N., wszelkie formalności załatwiała współpracująca z nią córka R. N. (1). Bank został wprowadzony w błąd co do tego kto faktycznie będzie posiadał samochód oraz kto będzie płacił raty. Zarówno T. N. ja i R. N. (1) znały J. M. (1). Pojazd został nabyty na podstawie faktury z dnia 15 grudnia 2011 roku o numerze (...)wystawionej przez firmę (...). Następnie K. P. (1) zarejestrował samochód w Urzędzie (...) W. pod numerem (...). K. P. (1) wspólnie z M. J. (1) zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami wstawili go do wypożyczalni (...) należącej do R. N. (2).

W dniu 21 grudnia 2011 roku samochód ten został wypożyczony przez C. M. (1). Wypożyczalnia ta została mu polecona przez M. J. (1), któremu wcześniej pożyczał pieniądze. Podczas użytkowania tego samochodu C. M. (1) wziął udział w kolizji drogowej w N.. Skontaktował się z ubezpieczycielem, którym było (...), a następnie z M. J. (1). Ten ostatni polecił mu, by samochód został przewieziony do warsztatu do S.. Pomimo przejęcia przez M. J. (1) samochodu, nie płacił on rat kredytu. W związku z tym w lutym 2012 r. K. P. kilkakrotnie kontaktował się z J. M. (1) by wpłynęła na M. J. (1). Przekazała prośbę P. do M., M. zapewniał ją, że ma z P. kontakt i wszystko z nim załatwi.

W dniu 16 lutego 2012 roku K. P. (1) złożył wniosek o wypłatę odszkodowania. Wniosek zyskał akceptację i w dniu 25 czerwca 2012 roku zostały wypłacone kwoty: 16 618,35 złotych na jego rzecz oraz 15 966,65 złotych na rzecz (...) Banku. Po grudniowej kolizji samochód przez kilka miesięcy stał na terenie warsztatu J. J. (5), skąd został przetransportowany przez M. J. (1) oraz A. W. (5) do M. P. (2) w m. Ż., gdzie w dniu 3 lipca 2012r. został zabezpieczony przez funkcjonariuszy Policji. Ekspertyza numerów identyfikacyjnych tego pojazdu wykazała, iż zostały one przerobione, zaś po odczytaniu oryginalnych numerów identyfikacyjnych ustalono, iż pojazd ten został skradziony w dniu 31 października 2011r. w Ł. na szkodę J. R..

Na dzień 15 czerwca 2015r. zadłużenie z tytułu pobranej pożyczki wyniosło 128 351,37zł, w tym z tytułu należności głównej 88 236,20zł. Z dołączonego zestawienia spłat wynika, iż wpłaty miały miejsce w okresie od marca do czerwca 2012r., przy czym wpłata w czerwcu wynikała z częściowej wypłaty odszkodowania z tytułu kolizji. Następnie w dniu 1 lutego 2013r. wpłacono 3 761zł na poczet zadłużenia i dniach 15 kwietnia 2014r. oraz 26 sierpnia 2014r. wpłaty po 150zł.

Materiały dot. udziału M. J. w sprawie podrobienia numerów identyfikacyjnych i wyłudzenia poświadczenia nieprawdy przy rejestracji samochodu marki H. (...) wyłączono celem ich dołączenia do postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w R. V (...) (k. 7608 t. 39).

Dowód, m.in.: częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. P. (k. 7903-7906); zeznania świadka J. M. (1) (k. 4922 t. 25) ; częściowo zeznania świadka T. N. (k. 8480-85 t. 81) ; zeznania świadka R. N. (1) (k. 8722- 8726 t. 82) ; zeznania J. R. (k. 5158-5163 t.) zeznania M. P. (2) k. 5030,5098-5104 ; zeznania J. J. (5) (k. 4952-53 t. 25)– zeznania C. M. k. 4925 t. 25; zeznania J. M. (3) (k. 4978 t. 25) k.4989-4992 (5062 t. 26) t. 25, k.6853-6864t. 35 - dokumentacja przesłana z (...) Banku), k, k. 10962-11057 t. 55 akta szkodowe; k. 5133 t. 26 – ekspertyza, k. 4878 t. 25 – zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa

Co do zarzutu z pkt. XXIV wyroku (T. P. (1))

W dniu 19 grudnia 2011 roku D. W. (1), pracujący w firmie (...) jako kierowca złożył w (...) Banku (...) S.A. wniosek o kredyt w wysokości 50 tys. złotych. Do wniosku załączył zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku głównego księgowego i uzyskiwaniu z tego tytułu dochodów w wysokości 6300 złotych brutto miesięcznie oraz raporty zgłoszenia do ubezpieczenia. Dokumenty te przygotował i podpisał T. P. (1), pomimo iż D. W. (1) nigdy nie był zatrudniony we wskazanej spółce. Po weryfikacji dokumentów bank nie udzielił D. W. (1) wnioskowanego kredytu.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z 27 marca 2014r. D. W. (1) został skazany za usiłowanie wyłudzenia tego kredytu oraz inne przestępstwa na karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3. (k.11 587)

Dowód, m.in.: k.1529-1538 t. 8 – dokumentacja bankowa; częściowo zeznania świadka D. W. k. 1971 t. 10 k. 3423-3425, t.17, częściowo zeznania w postępowaniu sądowym – rozprawa z dnia 13 marca 2017 r.; częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. P. (1) k. 10 876 t. 55 ;

Co do zarzutu z pkt LVIII (M. J. (1), T. P. (1), D. C. (1), A. G. (1))

Parę dni później, w dniu 22 grudnia 2011 roku w oddziale Banku (...), złożył wniosek o udzielenie kredytu w wysokości 35 tys. złotych. Do wniosku załączył wypełnione przez M. J. (1), a podpisane przez T. P. (1), zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w (...) Sp. z o.o. na stanowisku konserwatora maszyn i urządzeń, z tytułu czego miał uzyskiwać dochody w wysokości (...)netto miesięcznie. Jako poręczyciel tego kredytu została wskazana A. M. (2). D. C. (1) przedstawił w banku wystawione na jej dane przez A. G. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu na stanowisku asystentki zarządu w (...) Sp. z o.o., z tytułu czego miała uzyskiwać dochody w wysokości (...) złotych miesięcznie. Treść tego zaświadczenia przed jego podpisaniem przez A. G. został wypisany przez M. B. (2), księgową (...).

Wniosek został zaakceptowany i tego samego dnia podpisał umowę i pobrał kredyt, który był częściowo spłacony.

Tego samego dnia D. C. (1), używając wypełnionego przez M. J. (1), a podpisanego przez T. P. (1) zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. na stanowisku konserwatora maszyn i urządzeń, złożył również wniosek o wydanie karty kredytowej z limitem 2 tys. złotych. Wniosek ten nie został zaakceptowany.

Jak ustalono, zarówno zaświadczenie co do D. C. (1) jak i A. M. potwierdzało nieprawdę.

A. M. (2) za udział w tym przestępstwie została skazana wyrokiem z dnia 9 marca 2017 wydanym przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim II K 960/16 (k. 6284 - 85t. 71)

Dowód, m.in.: dokumenty z banku (...) - k.6228-6256 t. 32, informacja z (...) dot. karty kredytowej z k. 6651-6653; częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. C. (1) (k. 9037 – 9039 t. 46); częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) (k. 6761-62); częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. G. (k. 11 620 t. 59) ; częściowo zeznania świadka M. B. (2) (t. LXXVI, k. 7571-7574), zeznania świadka M. T. z k. 10 843-847.

Co do zarzutu z pkt. LIX wyroku (M. J. (1), T. P. (1), D. C. (1))

W styczniu 2012 roku M. J. (1) ponownie skontaktował się z D. C. (1) i poprosił go o poręczenie kredytu w wysokości 81 tys. złotych, który miała wziąć M. M. (4). W dniu 10 stycznia 2012 roku M. M. (4) podpisała w oddziale (...) umowę o kredyt (...) o numerze (...), który miał zostać spłacony w ciągu 8 lat. Poręczycielem tej pożyczki był D. C. (1), który przedłożył przygotowane przez M. J. (1) i T. P. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu na stanowisku konserwatora maszyn i urządzeń w spółce (...) Sp. z o.o. i wykazujące, iż z tego tytułu otrzymuje on wynagrodzenie w wysokości (...) złotych brutto miesięcznie. Raty tego kredytu były płacone częściowo i nieterminowo, wobec czego bank wypowiedział umowę.

Zaświadczenie przedłożone przez D. C. (1) w banku nie odzwierciedlało stanu rzeczywistego. Nie pracował w spółce (...).

Dowód, m.in.: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. C. (1) z k. 9039; k.8066-8109 t. 41 , k. 8674 - dokumentacja bankowa.

Kolejnym przedmiotem działalności zorganizowanej grupy przestępczej były czynności podejmowane w związku z zawieraniem umowami leasingów, głównie dot. samochodów. Po zaakceptowaniu wniosku i podpisaniu umowy odbierali finansowane towary i – działając bez wymaganej wiedzy i zgody leasingodawcy wstawiali je do wypożyczalni

samochodów. Nie spłacali jednak rat i m. in. nie informowali leasingodawców o zmianie adresów, przez co niemożliwe było nawiązanie z nimi kontaktu w sprawie spłaty zadłużenia.

Co do zarzutu z pkt. IV wyroku (M. J. (1))

W dniu 28 marca 2011 roku M. J. (1), działając rzekomo w imieniu swojej dziewczyny N. J. (1) złożył u pracownika (...) S.A. M. R. (3) wniosek o sfinansowanie zakupu w systemie leasingowym samochodu marki N. (...) za kwotę 75 tys. złotych, na którym podpisał się jej nazwiskiem. Wniosek ten dotyczył leasingu zwrotnego. Jako dostawca wskazany został M. J. (1), zaś jako odbiorca m.in. J. J. (6). W ramach czynności podjętych przez (...) (...) została wezwana do uzupełnienia złożonego wniosku poprzez dołączenie dodatkowej dokumentacji. Nie uczyniła tego, zatem nie doszło do podpisania umowy.

Dowód, m.in.: k.2732 – zeznania R. B. (1); k. 2747-2762 t.14 dokumentacja z wnioskiem; zeznania N. J. (1) z k. 6734-36 t. 73.

Co do zarzutu z pkt. VI wyroku (M. J. (1))

W czasie kiedy podejmowano działania w celu uzyskania kredytu z (...) (...) Bank w wysokości ponad 1 mln złotych (zarzut XLII) N. J. (1) starała się także w (...) o leasingi na zakup 10 samochodów marki K.. W dniu 11 lipca 2011r. N. J. (1) złożyła wnioski w (...) S.A. o sfinansowanie w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, zakupu 10 samochodów K. (...). Jako poręczyciela spłaty pożyczek pobranych na ten cel wskazała ona M. S. (2), który podpisał wymagane w tym przedmiocie dokumenty działając na prośbę M. J. (1). Podczas weryfikacji dokonywanej przez leasingodawcę N. J. (1) podała, iż zakupione pojazdy będą służyły dla przedstawicieli handlowych w prowadzonej przez nią hurtowni kosmetycznej, których to przedstawicieli zamierzała ona zatrudnić. Po rozpoznaniu złożonych wniosków w dniu 18 lipca 2011r. zawarty zostało dziesięć umów leasingowych, a następnie N. J. (1) odebrała 10 samochodów marki K. (...). M. S. (2) nie składał żadnych dokumentów, wśród dokumentacji dotyczącej tych leasingów znajdują się jedynie potwierdzone za zgodność kopie dokumentów związanych z M. S. tożsame z tymi jakie zostały złożone do wniosku o pożyczkę w dniu 4 lipca 2011 r. Dokumenty te nie były prawdziwe i M. S. nie pracował ani nie osiągnął wskazanych w dokumentach dochodów.

Wobec faktu, iż raty leasingowe były spłacane tylko początkowo – została zapłaconych 5 rat leasingowych, ostatnia wpłata miała miejsce w dniu 1 lutego 2012 r. , zaś następnie zaprzestano ich regulowania, leasingodawca rozwiązał umowy co do wszystkich pojazdów a następnie odebrał przekazane N. J. (1) samochody. (...) sprzedał pojazdy. Z tytułu zawartych umów kapitał pozostały do spłaty wynosi 25 206 zł 50 gr.

Dowód, m.in.: zeznania M. S. (2) (k.2458, k. 3417 t. 17 ; t. LXX, k. 6201-6209; t. LXX, k. 6201-6209; t. LXX, k. 6232-6235; t. LXX, k. 6239v-6240; t. LXXI, k. 6414v-6420v) ; zeznania N. J. (1) z k. 3575- 3578 t. 18; dokumentacja bankowa k. 4000 t. 20

Co do zarzutu z pkt. L wyroku (M. J. (1) i T. P. (1))

Następnie na początku września 2011 roku M. J. (1) wspólnie z T. P. (1) ubiegali się o zakup w drodze umowy leasingu 25 sztuk automatów do kawy (...) i wrzutników o łącznej wartości 228 700 złotych. W trakcie procedury M. J. (1) wypełnił w imieniu T. P. (1) formularz osobisty, zaś T. P. (1) w dniu 9 września 2011 roku złożył go w (...) S.A. w W.. Do wniosku załączył kopię deklaracji podatkowych za lata 2008 i 2010, z których wynikało, iż w 2010 roku osiągnął dochód w wysokości (...) złotych. W rzeczywistości nie tylko osiągnął takich dochodów, ale nawet nie składał takich deklaracji w Urzędzie Skarbowym. Pracownicy zajmujący się weryfikacją wniosku zwrócili się do T. P. (1) o uzupełnienie dokumentacji. Nie uczynił on tego, w związku z czym nie doszło do zawarcia umowy.

Nieco ponad miesiąc później, na początku października 2011 roku T. P. (1) skontaktował się telefonicznie z pracownikiem (...) S.A. i poprosił go o przygotowanie oferty dotyczącej leasingu 25 automatów, lecz po jej wysłaniu nie skontaktował się z nim ponownie.

Dowód, m.in.: zeznania świadka M. B. k.9734-9735 t.49 ; dokumentacja k. 9738 ; załącznik nr (...).

Co do zarzutu z pkt. LI wyroku (M. J. (1) i T. P. (1))

W ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej T. P. (1) zakupił w dniu 26 września 2011 roku od firmy (...) samochód marki A. (...) o wartości 107 700 złotych. Zakup ten został sfinansowany przez Bank (...) na podstawie zawartej z T. P. (1) w dniu 27 września 2011 roku umowy. Została mu udzielona pożyczka w wysokości 96 921,89 złotych. Pieniądze na pokrycie pozostałych kosztów T. P. (1) otrzymał od M. J. (1), który miał również opłacać raty leasingowe, jak również załatwiał sprawy formalne. Zabezpieczeniem umowy była umowa przewłaszczenia, zgodnie z którą T. P. nie mógł – bez zgody leasingodawcy – przekazać tego pojazdu nikomu innemu. Pomimo tego, bez wiedzy i zgody banku, w dniu 6 października 2011 roku, T. P. (1) za pośrednictwem N. J. (1) wstawił samochód do wypożyczalni (...) w W.. Za użytkowanie samochodu wypożyczalnia płaciła 2500 złotych miesięcznie. (...) podnajmował także ten samochód innej wypożyczalni.

Pożyczka udzielona T. P. (1) powinna zostać spłacona do dnia 22 sierpnia 2016 roku. Wobec niewywiązywania się leasingobiorcy z zawartej umowy, w dniu 18 stycznia 2012 roku umowa została wypowiedziana, zaś sprawa przekazana do firmy windykacyjnej. Pracownik firmy (...) wielokrotnie bezskutecznie próbował skontaktować się z T. P. (1). W końcu umówił się z nim na spotkanie celem zwrotu zakupionego samochodu, lecz T. P. (1) nie zjawił się na umówionym spotkaniu. Nie zwrócił samochodu, jak również nie spłacił zaciągniętej pożyczki.

Dowód, m.in.: k.9485-9503 t. 48 - dokumentacja ; zeznania A. Ś. k. 9506 t. 48 – K. 9516 – zeznania M. N. ; K 9522 t. 48 - zeznania G. K. (3) ; k. 9527 t. 48 – zeznania T. W. ; K 9528 t. 48 – zeznania J. M. (3) ; k. 9529 t. 48 – umowa najmu podpisana przez N. J. z (...); K 9531 – protokół zdawczo odbiorczy; zeznania R. N. (3) k. 11466-11467 tom 58; t. LXXII, k. 6525-6527.

Co do zarzutu z pkt. LIII wyroku (M. J. (1) i T. P. (1))

Nieco ponad dwa tygodnie później, w dniu 14 października 2011 roku T. P. (1) zawarł z Bankiem (...) S.A. (...) kolejną umowę o sfinansowanie w systemie leasingowym przez ten bank zakupu samochodu B. (...). Bank udzielił mu pożyczki w kwocie 142 968 złotych, która powinna zostać spłacona do dnia 20 września 2016 roku. Ponownie pieniądze na pierwszą ratę i wszelkie opłaty uzyskał od M. J. (1), który miał również opłacać pozostałe raty leasingowe. Zabezpieczeniem przedmiotowej umowy również była umowa przewłaszczenia zabraniająca leasingobiorcy przekazania przedmiotu leasingu innemu podmiotowi bez zgody leasingodawcy.

Pomimo postanowień umownych T. P. (1) ponownie wstawił zakupiony samochód do wypożyczalni (...). Umowę podpisali w dniu 2 listopada 2011 roku. Samochód był ostatni raz wynajmowany przez klienta do dnia 4 lutego 2012 roku. W dniu 27 lutego 2012 roku pojazd został zabezpieczony przez funkcjonariuszy Policji, jako kradziony.

Z tytułu zaciągniętego przez T. P. (1) zobowiązania kilkakrotnie podmioty takie jak spółka (...), P. B. (2), R. N. (2) i M. J. (1) dokonały wpłat na poczet jego spłaty, lecz z uwagi na zaległości umowa została wypowiedziana. T. P. (1) nie zwrócił zakupionego pojazdu.

Dowód, m.in.: k. 11466-11467 tom 58; t. LXXII, k. 6525-6527) - zeznania R. N. (3) ; k. 11472 t. 58 - zeznania R. N. (2); K 11 486 – zeznania świadka A. R. (1); k.9576-9593 t. 48 - zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa (...); k. 11 533 - częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. J.–k. 11 468 t. 58 - protokół zatrzymania samochodu marki B..

Co do zarzutu z pkt. X wyroku (M. J. (1))

Dwa dni później, w dniu 12 października 2011 roku N. J. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) zawarła z Bankiem (...) umowę leasingu operacyjnego na zakup samochodu marki S. (...) o wartości 65 853,66 złotych, którego dostawcą miała być spółka jawna (...) -C.. Raty leasingowe w kwocie 1 495,28 złotych miały być spłacane do 20 września

2016 roku. Z uwagi jednak na podanie przez nią nieprawdziwych danych, co zostało ustalone podczas dokonywanej weryfikacji przez bank, umowa ta została rozwiązana przed jej aktywacją i bank nie sfinansował zakupu tego pojazdu.

Dowód, m.in.: k.9576 t. 48 - pisemne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa (...), k. 9661-9668, t. 49 - umowa między (...) a N. J. (1); k. 8659 – 8672 t. 81 – dokumentacja; częściowo zeznania N. J. (1) z k. 3575-78 t. 18; k. 6734-6736 t. 73.

Co do zarzutu z pkt. LIV wyroku (M. J. (1) i T. P. (1))

Dwa tygodnie później, T. P. (1) dokonał zakupu w drodze sprzedaży leasingowej dwóch samochodów marki K. (V. i C.) o łącznej wartości 98 900 złotych. W dniu 26 października 2011 roku podpisał dwie umowy leasingowe z firmą (...) Sp. z o.o. (... i (...)), przedkładając wypełniony uprzednio przez M. J. (1) wniosek oraz dołączając deklaracje o osiągniętych w 2010 roku dochodach, z której wynikało, iż osiągał on dochody na poziomie (...) złotych. Nadto oświadczył, iż jest właścicielem trzech nieruchomości. W rzeczywistości nie osiągał takich dochodów oraz nie posiadał wskazanych przez siebie nieruchomości. Samochody odebrał od autoryzowanego dystrybutora marki K. Ł. K. w dniu 8 listopada 2011 roku. Samochody zostały wstawione do wypożyczalni S. H. (1) w G., który płacił opłaty za wynajęte samochody. W związku z nieregulowaniem miesięcznych opłat leasingowych w dniu 5 kwietnia 2011 roku umowy zostały wypowiedziane, zaś T. P. (1) wezwany do zwrotu przedmiotów leasingu. Pomimo podjętych działań windykacyjnych spółka nie odzyskała pieniędzy ani samochodów.

Dowód, m.in.: zeznania świadków: K. P. (3) - k.7630-7632 t. 39, k. 6013v, t. 69, R. S. - k. 7653-7717 t. 39 i S. H. (1) - k. 6993-6994v, t. 74; k.7634-7649, dokumentacja - k. 7656- 7717 t. 39.

Co do zarzutu z pkt. XI wyroku (M. J. (1))

Dwa dni później, M. J. (1) wspólnie z W. A. (3) zawarli kolejną umowę leasingu, dot. samochodu osobowego marki N. (...). W dniu 28 października 2011 roku W. A. (1) zawarł umowę leasingu operacyjnego na jego zakup w Banku (...) S.A., z tytułu której uzyskał pożyczkę w kwocie 81 300 złotych. Samochód ten został zakupiony od firmy (...) Sp. z o.o., która to z kolei przyjęła go do sprzedaży od N. J. (1) (partnerki M. J. (1)). Na poczet zadłużenia z tytułu zawartej umowy M. J. (4) i M. K. (2) dokonali po jednej wpłacie, przy czym ostatnia miała miejsce w dniu 23 stycznia 2012 roku. Bank (...) S.A. nie odzyskał ani pieniędzy, ani przedmiotu umowy.

Dowód, m.in.: dokumenty z banku - k. 5861-5873 t. 30, zeznania świadka J. M. (1) - k. 5452-5453 t. 28.

Co do zarzutu z pkt. XIII wyroku (M. J. (1))

W ofercie spółki (...) znajdował się również pojazd marki C. (...) o wartości 85 500 złotych. W dniu 23 listopada 2011 roku, również w Banku (...) S.A., umowę o sfinansowanie zakupu tego pojazdu w drodze leasingu podpisał K. J. (1). Warunkiem sfinalizowania umowy było dokonanie wpłaty własnej w wysokości 9500 złotych. W dniu 13 grudnia 2011 roku M. J. (1), współdziałający z K. J. (1), wpłacił 2400 złotych, zaś 29 grudnia 2011 roku wpłynął przelew od K. J. (1) w wysokości 6000 złotych. Nie była to jednak cała wymagana kwota, wobec powyższego leasingodawca odstąpił od sfinansowania przedmiotowego zakupu. Samochód ja również inne samochody w których leasingu współdziałał M. J. miał zostać przekazany do dalszego wypożyczenia, o tym komu nie wiedział leasingobiorca K. J.. Sytuacja firmy K. J. nie była dobrej formie, borykając się z problemami finansowymi przystał na propozycje J. co do wzięcia samochodu w leasing.

K. J. (1) został skazany za usiłowanie oszustwa na szkodę (...) w związku z zawarciem umowy o sfinansowanie zakupu w/w samochodu wyrokiem SR dla Warszawy Żoliborza z dnia 19 kwietnia 2017 r. (k. 6551-6552 t. 72)

Dowód, m.in.: zeznania świadków K. J. (1) - k. 7051v-7054, t. 74, k. 6623-6625, t. 72 i R. B. (1) - k. 1009 – 1010, k. 5936-5940, t. 69, dokumentacja - k. 9607 – 9611, t. 49, zawiadomienie z (...) k.9576-9579

Co do zarzutu z pkt. VII, VIII i XII (M. J. (1)) i z pkt. XX wyroku (T. P. (1))

W wakacje 2011 roku M. J. (1) skontaktował się z pracownikiem dealera pojazdów marki S. firmy (...) T.B. i powiedział mu, iż działa w imieniu firmy prowadzonej przez N. J. (1), która jest zainteresowana wynajęciem pojazdu marki S. (...). Następnie przesłał do spółki dokumenty potwierdzające prowadzenie działalności gospodarczej przez N. J. (1) i wraz z nią, w dniu 3 sierpnia 2011 roku stawił się w siedzibie firmy. N. J. (1) podpisała umowę najmu pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), zgodnie z którą za użytkowanie pojazdu miała ona płacić czynsz w wysokości 1500 złotych miesięcznie. Należności nie były uiszczane, zatem spółka wypowiedziała umowę i podjęła próby odzyskania samochodu. W lutym 2012 roku pracownicy (...) skontaktowali się z M. J. (1) i poprosili go, by przywiózł wypożyczony samochód do serwisu, bowiem miały być w nim wymienione opony. Powód ten nie był jednak prawdziwy – spółka chciała odzyskać nieopłacone samochody. W umówionym dniu pracownik M. J. (1) o imieniu M. przyprowadził pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i pozostawił go w serwisie. Spółka odzyskała samochód, lecz należności z tytułu zawartej umowy nie zostały uregulowane.

We wrześniu 2011 roku M. J. (1) ponownie skontaktował się z T. B. (1) i poinformował go, że jego znajomy T. P. (1) jest zainteresowany zakupem pojazdów tej marki i przesłał mu, za pośrednictwem poczty elektronicznej, informacje o prowadzonej przez niego firmie. Następnie panowie spotkali się w salonie, gdzie T. B. (1) przekazał im kontakt do K. K. (6) pracownika (...) odpowiedzialnego za umowy leasingu. Ta skontaktowała się z nim. T. P. (1) wraz z M. J. (1) pojechali do siedziby firmy leasingowej, gdzie wskazał go jako osobę odpowiedzialną za wszelkie formalności związane z przedmiotowym zakupem. Po dokonaniu weryfikacji przedstawionych dokumentów w dniu 3 listopada 2011 roku T. P. (1) podpisał trzy umowy leasingu – o numerach (...), (...), (...) - na trzy pojazdy marki S. na łączną kwotę 166 050 złotych. Kupujący zobowiązany był dokonać wpłaty własnej w wysokości 5% wartości pojazdów. Umowy były podpisane w obecności M. J. (1) i to jemu zostały przekazane pojazdy. On również miał odpowiadać za spłacanie rat leasingowych. Zobowiązanie nie było wypełniane, zatem w dniu 23 lutego 2012 roku umowy zostały rozwiązane. Pomimo licznych prób kontaktów, pożyczka nie została spłacona, jak również (...) nie odzyskał wydanych pojazdów.

T. P. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego Warszawa-Śródmieście został skazany za przywłaszczenie trzech samochodów marki S. nr rej. (...) F; (...), (...) (k. 3991; k. 5584 t. 28 i t. 29 – dokumenty ze sprawy II K 17/13).

Podczas zorganizowanego z inicjatywy M. J. (1) spotkania w siedzibie spółki (...) wyraził również chęć wynajęcia samochodu z możliwością jego późniejszego odkupu. Podjął decyzję o wynajęciu samochodu marki S. o numerze rejestracyjnym (...), wartości 50 tys. złotych. W dniu 30 września 2011 roku podpisał umowę najmu. Za użytkowanie samochodu miał płacić miesięczny czynsz. Nie zapłacił jednak ani jednej kwoty. Umowa była przedłużana jedynie telefonicznie.

W dniu 1 marca 2012 roku pracownik (...) T. B. (1) skontaktował się z T. P. (1) i umówił się z nim, że samochód zostanie zwrócony dnia 6 marca 2012 roku. Gdy spotkanie nie doszło do skutku, T. B. (1) ponownie próbował się skontaktować z T. P. (1), jednakże nie odbierał on telefonów. Udało mu się natomiast dodzwonić do jego asystenta, który miał ustalić, co się stało z autem. Nie skontaktował się ponownie. Pomimo licznych prób nie udało się im odzyskać samochodu, w związku z powyższym pracownicy spółki zwrócili się do firmy mającej możliwość namierzenia sygnału (...) pojazdu. Okazało się, że znajduje się on na terenie F. i stamtąd został przywieziony z powrotem do Polski.

Spółka (...) współpracowała również z (...) (...). T. B. (1) przekazał jednemu z pracowników (...) R. B. (1) kontakt do M. J. (1), który był zainteresowany zakupem pojazdów w systemie leasingowym. Po poczynieniu ustaleń R. B. (1) przygotował oferty leasingowe, które przesłał do N. J. (1), R. W. (1) i firmy (...).

W okresie współpracy z (...) M. J. poinformował T. B. iż N. J. zainteresowana jest leasingiem samochodów marki S.. Ostatecznie wniosek o udzielenie leasingu został złożony jedynie w zakresie jednej S., rozpatrzony negatywnie z powodu wątpliwości w zakresie złożonej dokumentacji. Samochodami, którymi wstępnie zainteresowana była N. J. zainteresowany był później także R. W., który wniosek o udzielenie leasingu złożył w (...) (...) (zarzut z pkt XIV wyroku)

Dowód, m.in.: zeznania świadków: T. B. (1) - k. 1114-115 t. 6, k. 6195-6198, t. 70, R. J. - k. 1034-36 t. 6, k. 5591v – 5592, t. 67, M. S. (6) k. 797-800 t. 4, k. 5590 – 5591 t. 67, A. M. (5) – k. 1122, k. 5591-5591v, t. 67, K. K. (6) wraz ze

złożoną przez nią dokumentacją - k. 1493-1515, t. 8, k. 5592-5593, A. R. (2) – k. 5637, t. 29, k. 5838v t. 68, dokumenty złożone przez R. J. do zawiadomienia - k. 1039 – 11 09 t. 6, kopia umowy najmu samochodu marki S. (...) przez T. P. (1) - k. 802, aneks do w/w umowy przedłużający czas trwania umowy do 29 lutego 2012 r. (nigdy nie podpisany) – k. 807, kopia umowy z dnia 3 sierpnia 2011 r. co do wynajmu samochodu marki S. (...) przez N. J. (1) – k. 808, t. 4, protokół zatrzymania rzeczy od M. S. (6) k. 894-905. t. 4.

Co do zarzutu z pkt IX wyroku (M. J. (1))

W dniu 10 października 2011 r. umowę leasingu z Bankiem (...) zawarł także M. K. (2), działający w imieniu zarejestrowanej na jego nazwisko sp. Z o.o. (...) z siedzibą w Ł.. Na podstawie tej umowy leasingodawca sfinansował zakup przez M. K. (2) samochodu marki V. (...) 4 (...) z 2010r. o wartości 107 900zł, przy czym na poczet umowy leasingowej wpłacona została kwota 11 426zł, zaś leasingodawca udzielił kredytu w wysokości 96 474zł, zobowiązując się do jego zwrotu do 20 września 2016r. Zgodnie z umową zabezpieczeniem spłaty pożyczki było przewłaszczenie zakupionego z jej środków samochodu. Z uwagi na brak spłat rat wynikających z zawartej umowy, bowiem dokonano wpłat jedynie 4 rat ostatnia miała miejsce w dniu 23 stycznia 2012r., bank wypowiedział umowę, żądając jednocześnie zwrotu przedmiotu leasingu. Pomimo podjętych działań, w tym przez firmę windykacyjną, należność jak również zakupione auto nie zostały odzyskane. Ustalono, iż M. K. (2) zmarł w dniu 3 listopada 2012r. (k. 1954 t. 10). Ustalono iż współpracującym z M. K. (2), podobnie jak w przypadku innych umów leasingowych, był M. J. (1).

Dowód, m.in.: k. 9576- 79 t. 48 – zawiadomienie ; k.9594-9599 t. 48, 11185-11208 t. 57 ,11215 t. 57 ,11282 t. 57

Co do zarzutu XIV (punkt 15 sentencji wyroku - M. J. (1))

W dniu 2 lutego 2012 roku R. W. (1) złożył wniosek o leasing samochodu marki A. (...), zaś 21 lutego 2012 roku – 3 pojazdów marki S. (...). Dokumenty zostały wypełnione przez M. J. (1). Do wniosku załączono fakturę pro-forma na zakup samochodów marki S. z instalacjami gazowymi z dnia 8 lutego 2012 roku oraz przygotowane przez M. J. (1) PITy – 36 R. W. (1) za lata 2010 i 2011. Z przedłożonych dokumentów wynikało, iż w 2010 roku osiągnął on dochód w wysokości (...)złotych, zaś w 2011 – (...)złote, podczas gdy faktycznie nie składał on deklaracji za rok 2010 roku (podlegał opodatkowaniu w formie karty podatkowej), zaś w 2011 roku złożył PIT – 37 i osiągnął dochód w wysokości (...) złotych.

Przedmiotem leasingu miał być również pojazd marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Wniosek o sfinansowanie jej zakupu, wypełniony częściowo przez M. J. (1) i podpisany przez R. W. (1), został złożony w dniu 20 lutego 2012 roku. W toku dokonanych przez pracownika (...) S.A. oględzin ww. pojazdu ustalił on, iż jego numer identyfikacyjny VIN nie figuruje w ewidencji pojazdów. Po odkryciu tego faktu, (...) (...) odmówił finansowania wszystkich zakupów R. W. (1), których łączna wartość miała wynosić 357 500 złotych.

Dowód, m.in.: zeznania świadków T. B. (1) - k. 1115 t. 6, k. 1520 t. 8, K. K. (6) - k. 1495, dokumenty dotyczące R. W. (1) - k. 829 – 883 t. 5, k. dokumenty związane z leasingiem a złożone przez R. B. (1) – k. 1011-29 t. 6, dokumentacja podatkowa - k.1355-1360; zeznania R. W. (1)

W ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej M. J. (1), wraz z innymi osobami, składał zamówienia na różne towary. Odbierał przedmioty umów, rozporządzał nimi jak właściciel, jednak nie spłacał zaciągniętych zobowiązań.

Co do zarzutu z pkt XLIII wyroku (M. J. (1) i M. S. (3))

M. S. (3), działając w imieniu (...) sp. z o.o., w dniu 27 maja 2010 roku zawarł z (...) S.A. umowę nr (...) o kredyt na zakup samochodu marki B. (...), którego wartość wynosiła 195 338,16 złotych. Następnego dnia złożył oświadczenie, z którego wynikało, iż środki na zakup pojazdu pochodzą z prowadzonej działalności gospodarczej, zaś pojazd miał być użytkowany jako pojazd służbowy prezesa (...) (...) – M. J. (1). Podał, iż w 2009 roku spółka osiągnęła zysk na

poziomie (...) złotych. Z deklaracji podatkowej wynika jednak, iż w 2009 roku spółka ta poniosła stratę w kwocie 58 564,45 złotych.

Z tytułu zawartej umowy spółka zobowiązana była do spłaty pożyczki w 72 ratach po 2384,95 złotych każda. Zabezpieczeniem spłaty kredytu była umowa przewłaszczenia, zgodnie z którą bank kredytujący posiadał 49/100 udziałów w pojeździe, zaś w przypadku braku spłat kredytu - uprawnienie do przeniesienia na siebie własności pozostałego udziału w samochodzie. Spółka dokonała wpłaty wkładu własnego w wysokości 40 500 złotych, a w okresie od 27 czerwca 2010 roku do 27 grudnia 2010 roku dokonywała regularnych spłat rat kredytu, zaś od 27 stycznia 2011 roku zaprzestała płatności. Konsekwencją nieregulowania zobowiązań było rozwiązanie przez Bank umowy, które nastąpiło w dniu 12 lipca 2011 roku. Bank wzywał do zwrotu pojazdu, wezwania były bezskuteczne. Zgodnie z zapisami umowy, właścicielem całości pojazdu został bank, lecz pojazd nie został zwrócony i nadal był użytkowany przez M. J. (1) i M. S. (3). Następnie wszczęta została egzekucja, lecz okazała się bezskuteczna. Bank poniósł straty w wysokości 105 175,92 złotych.

Dowód, m.in.: dokumentacja - k. 7374-7424 t. 76, k. 7661- 94 t. 77, akta komornicze z 2014 r. - k. 9140-9194 t. 46, dokumenty z (...) S.A - k. 9236-9254, t. 47, akta PR (...) 2 Ds. (...) - k. 7660 – 95 t. 77.

Co do zarzutu z pkt. XXIX (M. S. (3)) oraz XLI wyroku (M. J. (1) i M. S. (3))

W dniu 2 listopada 2010 roku, działający w imieniu (...) sp. z o.o. M. J. (1) i M. S. (3) skierowali do firmy (...) ze S., prowadzonej przez L. B. zapytanie o ofertę na zakup sprzętu komputerowego w postaci 180 komputerów, 150 zestawów, 4 urządzeń wielofunkcyjnych, 4 projektorów multimedialnych i 4 laptopów. Ustaleniami dotyczącymi specyfikacji i ceny sprzętu zajmował się działający na polecenie M. J. (5), M. M. (8). W wyniku przeprowadzonych negocjacji w dniu 1 grudnia 2010 roku M. J. (1), działający w imieniu spółki (...), podpisał umowę o dostawę sprzętu w postaci 180 zestawów komputerowych, 150 zestawów „monitor (...) + mysz + klawiatura + słuchawki z mikrofonem”, 4 urządzeń wielofunkcyjnych K. (...), 4 projektorów multimedialnych B. (...), 4 laptopów (...)L. o łącznej wartości 246 782 złotych.

W dniach 10 i 15 grudnia 2010 roku M. J. (1) i M. S. (3) odebrali zamówiony towar, wpłacając 12 tys. złotych tytułem zaliczki. W dniu 10 grudnia 2010 roku sprzedający wystawił fakturę o numerze (...), zaś 15 grudnia faktury: (...), (...), (...), (...) oraz (...), z których wynikało, iż pozostała należność w kwocie 230 753 złotych powinna zostać zapłacona w terminie 14 dni. Pomimo upływu tego terminu należność nie została uiszczona. M. J. (1) i M. S. (3) zapewniali, iż należność zostanie zapłacona.

W dniu 10 kwietnia 2011 roku M. J. (1) zaproponował zabezpieczenie spłaty tej należności poprzez wpisanie hipoteki na nieruchomości należącej do D. S. (1), położonej w m. B., przy ul. (...). Przedstawił operat szacunkowy wykonany na swoje zlecenie, z którego wynikało, iż nieruchomość ta jest warta 856 000 złotych. Przedłożył on również podpisane notarialnie upoważnienie dla M. J. (1) od D. S. (1) na obciążenia hipoteką tej nieruchomości. W rzeczywistości D. S. (1) nie tylko nie wyraziła zgody na udzielenie takiego zabezpieczenia, ale nawet nie udzieliła M. J. (1) pełnomocnictwa do dysponowania wskazaną nieruchomością. Jej podpis na pełnomocnictwie został podrobiony. Ponadto do dokonywanej wyceny nieruchomości przedłożono odebrane przez M. S. (3) w dniu 22 lipca 2010 roku zaświadczenie z Urzędu Gminy w J., wskazujące, iż nikt nie jest zameldowany pod adresem przedmiotowej nieruchomości. D. S. (1) nigdy nie występowała o wydanie takiego zaświadczenia, zaś jej podpis na pełnomocnictwie udzielonym M. S. (3) został przez niego podrobiony.

W czerwcu 2011 roku przedstawiciele firmy (...) umówili się z M. J. (1) i M. S. (3) na spotkanie celem podpisania umowy dot. uregulowania należności. Żaden z nich jednak nie stawił się na to spotkanie. Firma (...) kierowała liczne ponaglenia, wystąpiła również z pozwem o zapłatę, na podstawie którego Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał nakaz zapłaty. Firma nie odzyskała jednak należności, a prowadzona egzekucja należności była bezskuteczna.

Dowód, m.in.: zawiadomienie złożone przez L. R. w imieniu M. wraz z załącznikami, k.2773-2782 t. 14, zeznania świadka K. B. (1) wraz ze złożonymi dokumentami k. 2830 – 2911, 2912 – 3029 t. 15, k. 3185 t. 16, opinia biegłego z zakresu badania dokumentów k. 3331 – 3353 t. 17, zeznania M. Z. z k. 3291-3292 ; zeznania D. S. (1)

k. 1693-1694, 3044-3046.		
-----------------------------	--	--

Co do zarzutu z pkt. XV (M. J. (1)) XXX wyroku (M. S. (3)) oraz XXV wyroku (T. P. (1))

Firma (...) zajmowała się sprzedażą sprzętu do wyposażenia warsztatów, zaś jeden z jej oddziałów znajdował się w miejscowości K., położonej w okolicach W.. W marcu 2012 roku osoba korzystająca z telefonu T. P. (1) skontaktował się z przedstawicielem firmy (...) i umówiła się z nią na spotkanie przy ulicy (...) w W..

Na umówione spotkanie przybyli T. P. (1) i M. S. (3). T. P. (1) przedstawił M. S. (3) jako swojego asystenta i wskazał, że chce zakupić wyposażenie do warsztatu samochodowego, który zamierza otworzyć na terenie zakupionej przez siebie posesji. M. S. (3) wskazał jaki sprzęt chcą zakupić, po czym drogą mailową wysłane zostało zamówienie w imieniu firmy (...) wraz z dokumentami dotyczącymi kupującego. Po dokonanej weryfikacji A. N. (1) ponownie udała się na teren posesji przy ulicy (...), gdzie zawarta została transakcja zakupu, zabezpieczeniem zaś płatności, która była odroczone, był weksel podpisany w obecności A. N. (1) przez T. P. (1) oraz poręczyciela, którym według dokumentów był E. K. (1). Podpis poręczyciela złożył jednak w obecności sprzedającego za E. K. (1) M. S. (3), czego A. N. (1) wówczas nie zauważyła.

Sprzedający wystawił fakturę sprzedaży nr (...) na łączną kwotę 72 816 złotych oraz fakturę (...) na kwotę 5 387,58 złotych, wskazując, iż płatność winna nastąpić w terminie 60 dni. Zakupiony towar został odebrany przez M. M. (10), działającego na polecenie M. J. (1) i dostarczony na posesję przy ulicy (...).

Po kilku dniach od zakupu dokonanego przez T. P. (1), również telefonicznie skontaktował się z A. N. (1) M. J. (1), wskazując, iż reprezentuje (...) Sp. z o.o. i chciał zakupić sprzęt do wyposażenia warsztatu w postaci podnośników, kompresora i wózka narzędziowego. Po dokonanej weryfikacji przesłanych przez M. J. (1) dokumentów dotyczących prowadzonej przez niego spółki, podjęto decyzję o sprzedaży zamówionego sprzętu, który został odebrany przez M. M. (10) działającego na zlecenie M. J. (1). Za zakupiony towar firma wystawiła faktury nr (...) na kwotę 75 973,41 złotych oraz nr (...) na kwotę 12 915 złotych, za które płatność miała nastąpić w ciągu 60 dni. Zabezpieczeniem zapłaty za towar był podpisany przez M. J. (1) weksel, którego spłatę poręczyć miał G. C. (1), jednak podpis jego imieniem i nazwiskiem, na prośbę M. J. (1), złożył M. S. (3), zaś już podpisany przez poręczyciela weksel dostarczył M. J. (1), dołączając nadto podrobioną przez siebie deklarację CIT-8 za 2011 rok, w której wskazano, iż spółka osiągnęła dochody, podczas gdy nie wykazano ich w deklaracjach podatkowych.

Po kilku dniach od tego zakupu M. J. (1) złożył też zamówienie na urządzenie do ustawiania geometrii kół i urządzenie spawalnicze. Warunkiem sprzedaży tego towaru była jednak płatność za kupione wcześniej przez M. J. (1) wyposażenie. Po upływie około 2 tygodni płatność ta nie nastąpiła, wobec czego A. N. (1) poinformowała M. J. (1), iż odsyła towar do producenta. Wówczas M. J. (1) przysłał po ten towar inną osobę, informując, iż sam już jedzie i dokona płatności. Pomimo jednak tego zobowiązania nie dojechał on do A. N. (1) i nie uregulował należności, zaś A. N. (1) wydała zamówiono dodatkowo towar. Za ten sprzęt spółka (...) wystawiła fakturę (...) na kwotę 22 946,63 złotych, wysyłając ją na adres spółki (...), lecz faktura ta nie została odebrana.

A. N. (1) działała również jako pełnomocnik firmy (...) prowadzonej przez P. W. (1) i zajmowała się sprzedażą urządzenia do wyposażenia warsztatów w postaci zestawu do wulkanizacji, montażownicy i wyważarki spółce (...). Zakupiony sprzęt został odebrany przez M. M. (10), działającego na polecenie M. J. i dostarczony na ul. (...) w W.. Z

tytułu tej transakcji wystawiona została faktura .nr (...) na kwotę 59 163 złotych, z terminem jej płatności wynoszącym 30 dni.

W kwietniu 2012 roku z A. N. (1) skontaktował się M. K. (2), mówiąc, iż kontakt ma od M. J. (1). Przedkładając wymagane do transakcji dokumenty, które zostały dostarczone A. N. (1) przez M. S. (3), zakupił on w imieniu (...) sp. z o.o. podnośniki, stacje klimatyzacji, urządzenia myjące, zestawy do wulkanizacji i narzędzia specjalistyczne w zestawach, na łączną kwotę 207 345,15 złotych. Na potwierdzenie tej transakcji wystawiona została faktura nr (...) w dniu 30 kwietnia 2012r. z terminem płatności wynoszącym 60 dni. Towar ten został również odebrany przez M. M. (10) - który zlecenie to otrzymał od M. J. (1) - i przewieziony na ulicę (...), przy czym część zamówionego towaru nie została odebrana, w związku z czym wystawiona została korekta tej faktury, zmniejszając wartość zakupionego towaru na kwotę 195 173,22 złotych. Wśród dostarczonych przez M. S. (3) dokumentów znajdowały się kopie deklaracji podatkowej (...) sp. z o.o., gdzie wykazano dochód spółki za 2011 rok w kwocie (...) złotych, podczas gdy spółka (...) nie złożyła takich deklaracji podatkowych we właściwym urzędzie. Nadto dostarczył on też bilans zysków i strat tej spółki oraz weksel in blanco wystawiony przez M. K. (2), a poręczony przez B. B. (3) i W. B., przy czym B. B. (3) zaprzeczył, aby dokument taki podpisał.

Pomimo upływu wskazanych w fakturach terminów płatności, żadna z należności nie została uregulowana.

Dowód, m.in.: zeznania świadków: A. N. (1) - k. 972-974, t. 5, k. 1162-1166, k. 1189-1192 t. 6, k. 1250-1252 tom 7, k. 7184v - 7187, t. 75, A. S. (3) - k. 1269-1270 tom 7, k. 6715-6717, t. 73, P. W. (1) - k. 976-979, t. 5, k. 1178-1180, t. 6, k. 5626 - 5626v, t. 67, dokumenty złożone przez A. S. (3), dotycząca spółki (...), (...) - k. 1270, dokumentacja k. 1193 t. 7, protokół oględzin dokumentów w rzeczy zatrzymanych w dniu 21 lipca 2012 roku od T. S. (3) - k. 11377, t. 58.

Co do zarzutu z pkt XXVI wyroku (I z a/o PK II WZ Ds. (...) – XII K 199/16 (T. P. (1))

W międzyczasie w marcu 2012 roku T. P. (1) zwrócił się do zajmującej się m.in. wynajmem samochodów PPHU (...) prowadzonej przez S. W. (1) z siedzibą w K., chcąc wypożyczyć pojazd. W dniu 2 marca 2012 roku T. P. (1) – działający w imieniu (...) – zawarł umowę najmu pojazdu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 30 tys. złotych na okres 1 miesiąca. Zgodnie z umową pojazd miał zostać zwrócony w dniu 2 kwietnia 2012 r. (k. 4859 t. 63) . Na poczet spłaty zobowiązania wpłacił 2 tys. złotych. Po odebraniu tego pojazdu przekazał go M. J. (1). Pojazd został przerejestrowany i sprzedany.

Gdy upłynął termin zwrotu pojazdu S. W. (1) próbował skontaktować się z T. P. (1), dzwoniąc pod wskazany w umowie numer telefonu komórkowego. Został mu wskazany kolejny numer telefonu. Gdy w końcu udało mu się dodzwonić, T. P. (1) powiedział mu, że samochód pożyczyl swojemu koledze. S. W. (1) poinformował go, że pojazd nie może być podnajmowany. Po tej rozmowie T. P. (1) przestał odbierać telefony. Po kilku miesiącach, 13 października 2012 roku samochód został zabezpieczony przez funkcjonariuszy Policji w L.. Był uszkodzony zarówno wewnątrz, jak i z zewnątrz. S. W. (1) odebrał go w dniu 4 stycznia 2016 roku.

Dowód, m.in.: zeznania świadków T. S. (4) – k. 65-69, 86-87, k. 88 z akt XII K 199/16, W. G. – k. 246 – 248 akt XII K 199/16, k. 6136 – 6137v, t. 70, S. W. (1) – k. 271-273, 278-279 akt XII K 199/16, k. 6135 – 6136, t. 70, dokumentacja nadesłana przez S. W. (1) dotycząca zawarcia umowy najmu samochodu P. (...) - k. 4855 t. 63, maile z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie pożyczania samochodu oraz z 26 marca 2012 r. - k. 4876.

Oskarżony M. J. (1) nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów. Przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 5 lutego 2015 roku (k. 5724-5726 t. 29) podał, iż nie działał on z zamiarem oszukania kogokolwiek. W toku przesłuchania w dniu 11 marca 2015 (k. 11058-11060 t. 56) podał, iż prowadził legalną działalność wraz z M. S. (3) i współdziałali z różnymi firmami na terenie całej Polski. Podał również, iż zna T. P. (1), ale gdy go poznał, to on już od 20 lat prowadził działalność gospodarczą. Następnie, w dniu 13 marca 2015 roku (k. 11 531-532 t. 58) wyjaśnił, iż jego związek ze sprawą pani M. polegał jedynie na tym, że firma, w której pracował była leasingobiorcą samochodu marki B. (...), który okazał się kradziony. 18 stycznia 2016 roku (k. 11 533-535 t. 58) podał zaś, że samochód ten kupił T. P. (1) w leasingu udzielonym przez (...). Pomógł mu załatwić ten leasing. Samochód był wcześniej zarejestrowany na jakiegoś

słupa z T.. Nie przerabiał ani nie podrabiał żadnych dokumentów związanych z tym samochodem. Następnie auto zostało wstawione do wypożyczalni (...) R. N. (2), gdzie został zabezpieczony przez Policję. Podobno miał przerobiony numer VIN i pochodził z przestępstwa.

W toku przesłuchania w dniu 9 czerwca 2015 roku (k. 6756-6762 t. 34) odniósł się do czynu związanego z podpisaniem umów najmu pojazdów marki S. (...). Podał, iż jeden z nich był użytkowany przez niego i N. J. (1) w związku z działalnością jej firmy. Nawet spłacali część rat, ale ponieważ (...) (...) N. było nierentowne, zaprzestali spłat. Samochód zwrócili. Drugi samochód był użytkowany przez T. P. (1), który mówił mu, że ten samochód komuś sprzedał, a ten ktoś miał kolizję. Nie pamiętał, ile mieli płacić za samochód, ani czy był w wypożyczalni (...) razem z T. P. (1). Podał, iż chce spłacić ten samochód, który wziął z N., ale obecnie nie ma z nią kontaktu i nie wie, jak wygląda kwestia spłat. Odniósł się również do umów leasingowych zawieranych przez R. W. (1). Podał, iż wspólnie załatwiali te umowy, ale samochody miały pójść na działalność gospodarczą W.. Jego rola polegała na znajdowaniu wypożyczalni, do której miał trafić samochód. Po spłaceniu leasingu pojazdy miały zostać u W.. Nadwyżkę pozostałą po spłacie raty leasingowej mieli dzielić między siebie. W pierwszej połowie 2012 roku W. podpisał umowę przedwstępną z dużą wypożyczalnią, jednak z uwagi na fakt, iż od kwietnia czy maja M. J. ukrywał się przed organami ścigania, biznes nie doszedł do skutku. Wyjaśnił, iż dokumenty składał W., a on jedynie pomógł mu zmienić nazwę działalności gospodarczej. Odnośnie zarzutu związanego z usiłowaniem wyłudzenia kredytu w wysokości 1 878 000 złotych z (...) (...) Banku podał, iż pamięta, że sam podrabiał dokumenty potrzebne do tego kredytu. Budynek miał być przeznaczony na prowadzenie przedszkola. To S. miał wziąć kredyt, a on miał go spłacać z zysków z działalności. Nie pamiętał, dlaczego nie dostali tego kredytu. Odnośnie zarzutu dotyczącego oszustwa na szkodę firmy (...) ze S. wyjaśnił, iż wszelkie formalności załatwiał informatyk M. M. (8). Podał, iż wcześniej zadłużył się u lichwiarzy na około 100 tys. złotych. Część zakupionego sprzętu oddał im w rozliczeniu, a resztę musiał sprzedać, by oddać im pieniądze. Wyjaśnił, iż z tego interesu nie miał żadnych korzyści majątkowych. W toku przesłuchania okazano mu szereg zaświadczeń o zatrudnieniu. Część z nich rozpoznał jako te, które sam wypełniał i podpisywał, w tym posługując danymi osobowymi innych osób. Podał, iż dysponował odpowiednimi pieczętkami potrzebnymi do wystawiania podrobionych zaświadczeń. Zaprzeczył by wiedział dla jakich potrzeb służyły wypisane przez niego zaświadczenia, jak np. dla P. S. (1) czy G. F. (1). W pozostałym zakresie w toku postępowania przygotowawczego odmówił składania wyjaśnień.

W toku postępowania sądowego potwierdził, iż nie przyznaje się do zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Podał, iż T. P. (1) przekazał mu samochód marki P., żeby go zwrócić i firma odzyskała ten samochód. Wskazał, że brał udział w kilku inwestycjach, które miały sens gospodarczy, jednak dokumentacja była prowadzona nierzetelnie i nieterminowo. Przez to przysporzył sobie i innym ludziom wielu problemów. Podkreślił, iż nie kierował grupą przestępczą z osobami z aktu oskarżenia. Zaprzeczył, by czerpał korzyści majątkowe z rzeczy wymienionych w akcie oskarżenia. Wskazał, iż był wiceprezesem spółki o nazwie R. (...), która przynosiła dochód z legalnych interesów i faktycznie wykonywała działalność związaną z usługami kurierskimi. Podał, że wszystkie szkody, które powstały na skutek źle prowadzonej działalności chce naprawić zadośćuczynieniem. Odnosząc się do K. M. (1) wskazał, iż nie namawiał go nigdy do założenia działalności gospodarczej. Natomiast odnośnie K. P. (1), to tylko pośredniczył we wstawieniu samochodu do wypożyczalni inwestując w zimowy ekwipunek tego auta i nie miał związku z zakupem tego samochodu. Jeśli chodzi o A. G. (1) to nigdy nie robił z nią żadnych interesów a spotkali się kilka razy tylko dlatego, że firmy w których pracowali byli w tym samym budynku przy Al. (...). Jeśli chodzi o wątek D. C. (1) to udzielał mu tylko porad w zakresie konsolidacji kredytów, jak również pomagał znaleźć pracę. Nie łączyły go z nim, żadne sprawy biznesowe. Nie łączyły go też żadne interesy z E. K. (2), spotkał go kilka razy i nie wyklucza, iż za jego pośrednictwem poznał M. S. (2). Jeśli chodzi o zarzut próby wyłudzenia domu wraz z M. S. (2) to tam jest tylko jego wina, ale dom chciał kupić tylko po to żeby prowadzić w nim legalny biznes tj. przedszkole. W przypadku zarzutów związanych ze sprzętem warsztatowym zadeklarował złożenie dokumentacji stwierdzając, iż nie działał w „złej wierze”. Odnośnie samochodu B. (...), to samochód ten został wstawiony do wypożyczalni i był obsługiwany do momentu póki nie zabrała go policja. Do momentu, kiedy go nie zatrzymywała był samochód obsługiwany i przynosił stały legalny dochód. Jeśli chodzi o wątek N. J. (1) to pani J. pomagała mu w prowadzeniu działalności. Jeśli chodzi o zarzuty dot. S. to ta S. była używana tylko i wyłącznie przez N. J. (1) i jej pracowników a S. były T. P. (1). Były cztery S., jedna była wynajęta,

trzy w leasingu, jedna została odzyskana, bo znaleziono ją we F. to wszystkie te samochody zostały wynajęte temu jednemu panu, którego dokumenty znaleziono w samochodzie. Do momentu końca leasingu miały przynosić około 1000 złotych dochodu każde z tych aut.

Po odczytaniu uprzednio złożonych wyjaśnień podał, iż nie przypomina sobie przesłuchania z dnia 9 czerwca 2015 roku. Potwierdził wyjaśnienia dotyczące wątków związanych ze S. i N. J. (1), umów leasingu zawieranych przez R. W. (1), oszustwa na szkodę firmy (...), zaświadczenia dot. B. R. (1). Zaprzeczył stwierdzeniu, iż podrobił dokumenty. Nie potwierdził również wyjaśnień dotyczących zaświadczenia z dnia 14 czerwca 2011 roku z firmy (...) Al. (...) dla P. S. (1), zaświadczeń z 20 lipca 2011 roku i 02 sierpnia 2011 roku dla G. F. (1) oraz zaświadczenia z 21 grudnia 2011 roku dla D. C. (1). W pozostałej części potwierdził wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Odnosząc się do D. P. (1) podał, iż zatrudniał go od kilku lat, pracował dla niego jako kierowca. (k. 5350 – 5355 t. 66). Odnosząc się do spółki (...) podał, iż w momencie kiedy ją zakupił spółka ta prowadziła działalność zwłaszcza, iż miała koncesję na sprzedaż paliwa. Co do samochodów K. były one wypożyczone S. H. (1) prowadzącemu wypożyczalnię na P. o nazwie (...), były problemy z płatnościami bo właściciel miał problemy z prawem, ale firma leasingowa odzyskała dwa samochody. (k. 5358 t. 66).

Oskarżony T. P. (1) w toku postępowania przygotowawczego konsekwentnie nie przyznawał się do dokonania zarzucanych mu czynów i odmawiał składania wyjaśnień.

Przesłuchiwany przed sądem nie przyznając się do winy złożył wyjaśnienia. Podał, iż podpisywał wiele dokumentów, w tym wiele in blanco. Potwierdził, iż wydał zaświadczenia o zatrudnieniu dla J. Ż. (1), ale obiecała ona, że kredyt zostanie spłacony i tak się stało. Podał, iż zatrudnił G. K. (1), ale po tym jak K. wziął kredyt, to „zwinął swoje graty i więcej się nie pokazał”. Odnośnie S. wyjaśnił, iż pożyczył go znajomemu, który pojechał nim do P., a potem nie można było się z nim skontaktować. Pracownicy wypożyczalni pojechali po ten pojazd i drodze powrotnej mieli wypadek. Przyznał, iż wziął 5 tys. złotych kredytu w banku (...). Potwierdził, iż prowadził rozmowy co do automatów (...), ale interes nie doszedł do skutku, gdyby doszedł automaty same by się spłaciły. Odnośnie samochodu A. (...) raty miała spłacać N. J. (1), do czego zobowiązała się notarialnie. Odnośnie B. (...) zaś, samochód został wstawiony do wypożyczalni, gdzie zarabiał 3500 złotych, a rata leasingu wynosiła 2000 złotych. Wyraził zdziwienie, iż nikt wcześniej nie sprawdził tego, że z samochodem jest coś nie tak. Odnośnie samochodów marki K., to zostały one wstawione do wypożyczalni w G. i to wypożyczalnia miała spłacać raty, a nadwyżkę przesyłać na konto firmy. Samochody wzięte w leasing miały na siebie zarabiać, a kredyty miały być spłacone. W pozostałym zakresie odmówił on składania wyjaśnień. (k. 5355- 5356 t. 66)

Oskarżony M. S. (3) w postępowaniu przygotowawczym częściowo przyznał się do zarzucanych mu czynów i złożył na ich okoliczność wyjaśnienia. (k. 3240-3243 t. 17, 11 610-611 t. 59 11 711-713 t. 59). Wypowiadając się co do samochodu marki B. (...) (zarzut XL) - k. 3241 – wówczas przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 13 sierpnia 2012 r. (do sprawy 4 Ds. (...) prowadzonej wówczas przez PR (...) - sprawa oszustwa na szkodę spółki (...)) podał, że spółka (...) zajmująca się transportem różnego rodzaju przesyłek, z tego tytułu współpracująca z E. &Y., miała jeden samochód marki B. (...) w kredycie zakupiony w 2010 r. Miesięczne raty z tytułu kredytu wynosiły 2500 zł i były przez niego opłacone. Był to samochód reprezentacyjny, nie przewożono nim przesyłek. Na święta wielkanocne 2011 r. przekazał samochód J., który poinformował go, że samochód jest wynajmowany. Nie miał z tego tytułu żadnych pieniędzy. Nie sprzedali samochodu marki B. ponieważ był kredytowany. Podobne wyjaśnienia co do tej okoliczności podał przesłuchany w dniu 5 lipca 2016 r. (k. 11 712 – 713 t. 59) uzupełniając je stwierdzeniem, iż M. J. samochód B. (...) przekazał A. L. lub L. , którzy go zabrali jako zadośćuczynienie za straty moralne. Kwestię odzyskania samochodu oraz płacenia rat pozostawił M. J., gdyż nie czuł się winny tej sytuacji. Z tego co wie to M. J. nie odzyskał tego samochodu. Odnosząc się do zarzutu związanego z usiłowaniem wyłudzenia kredytu w (...) (...) Bank (zarzut z pkt XLII wyroku) (k. 11 712 t. 59) podał, że prawdą jest, że wypełnił te dokumenty zgodnie z wytycznymi M. J. i na jego prośbę. Powodem dla których miał te dokumenty wypełnić był fakt posiadania przez niego ładniejszego charakteru pisma od M. J.. Nie wiedział w jakim celu były wypełniane te dokumenty. Nie kojarzy by w kontekście tych dokumentów J. mówił o kredycie. Podał, że zna M. S. jedynie z widzenia i mężczyzna ten nie był u niego w domu. Przyznał się także do wypełnienia zaświadczenia potwierdzającego zatrudnienie G. F. w firmie (...), na stanowisku przedstawiciela handlowego. Podał, że wypisał je na prośbę M., nie wiedząc, że robi coś złego. Nie potrafił powiedzieć

ile takich zaświadczeń wypełnił ani też czy dostawał za to pieniądze. Nie wie po co były te zaświadczenia M. potrzebne. Jak podał nie zna G. F. (1). Co do zaświadczenia związanego z A. S. oskarżony M. S. (3) podał, że nie znał A. S. (1). B. R. kiedyś widział, ale nie pamięta w jakich okolicznościach. Po okazaniu zaświadczenia o zatrudnieniu jako kelnerki i zarobkach A. S. (1) w firmie A. B. (k. 6947 t. 35 – zaświadczenie na druku (...) z 05.08.2011 r.) przyznał, że je wypełnił, podpisywał się nazwiskiem A. B.. Możliwe, że podpis E. S. (2) został złożony przez M. J. (k. 11 713 t. 59). Co do K. M. i kredytu w (...) podał, iż że nie kojarzy takiej sytuacji a M. nocował u niego w mieszkaniu kilka razy gdyż nie miał się gdzie zatrzymać i przygarnął go (k. 11 713 t. 59). Co do zarzutu związanego z usiłowaniem wyłudzenia kredytu w dniu 19.10.2011 r. w Banku (...) SA (zarzut z pkt XLVIII) po okazaniu mu zaświadczeń z 18.10.2011 r. (k. 9433 t. 47) i 8 września 2011 r. (k. 9433) potwierdził, że je wypełniał nie znał celu ich wystawienia, robił to na prośbę M. J. ale nie pamiętał tej sytuacji. Nie znał M. R.. Nie miał pieczętki UR i nie wie kto ją miał. Przyznał, iż zabrał dowód osobisty swojej matki D. S. (1) i przekazał M. J. (1) oraz podpisał i odebrał zaświadczenie dot. niezameldowania pod adresem nieruchomości należącej do jego matki. Jak podał w tamtym czasie M. wówczas dysponował kluczami od mieszkania na ulicy (...) i nie wie co on tam wówczas robił, M. nie miał, gdzie wówczas spać, więc mieszkał przez kilka miesięcy u niego, dał mu klucze do swojego mieszkania. Nie kojarzy, aby znał A. W.. (k. 11 713 t. 59). W swoich wyjaśnieniach dotyczących pełnomocnictwa M. J. (1) do obciążenia domu jego matki podał, że rzeczywiście zabrał dowód osobisty matki D. S. (1) i przy czym nie pamięta, kiedy to było. Przyznał się także do podrobienia podpisu swojego matki na pełnomocnictwie, jaki niby mu udzieliła celem odebrania z Urzędu Gminy zaświadczenia dotyczącego nieruchomości w miejscowości B.. To zaświadczenie z Urzędu Gminy było potrzebne M., ale nie wie w jakim celu. W późniejszym okresie to jest po lipcu 2010 roku jeszcze raz zabrał dowód osobisty matki na prośbę M., który określił, że było mu to potrzebne do pełnomocnictwa notarialnego. Oskarżony M. S. (3) potwierdził złożone wyjaśnienia na rozprawie w dniu 17 stycznia 2017 roku i w postępowaniu sądowym skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 5426 t. 66).

Oskarżona B. R. (1) przesłuchiwana w dniu 8 stycznia 2014 roku (k. 3588- 3591 t. 18) potwierdziła wystawianie zaświadczeń oraz potwierdzanie zatrudnienia w różnych firmach, różnym osobom, w tym A. W. i M. S.. Odnośnie zdarzenia z 13 października 2011 r. (zarzut z pkt LXII wyroku) podała, że zadzwonił do niej M. J. z informacją, że przyjedzie do niej kobieta i mężczyzna, tu podał obcobrzmiące nazwisko. Miała im podpisać oraz podbić zaświadczenie o zatrudnieniu i jeżeli dobrze pamięta w spółce (...). Nie pamiętała czy wypełniała te zaświadczenia, ale na pewno je podpisała. Po okazaniu jej zaświadczenia z dnia 12.10.2011 r. dot. A W. z k. 1371, potwierdziła widniejący na zaświadczeniu podpis, ale nie kojarzyła by wypełniała treść tego zaświadczenia, jak również nie wstawiała daty na tym zaświadczeniu (k. 3589- 90 t. 18). Podała w jakich okolicznościach poznała M. J.. Podała, iż była zatrudniona w (...) (...), ale to J. miał wypłacać jej wynagrodzenie. Podała, iż dostała od niego pieczętkę ze swoim nazwiskiem, jakoby miała być kadrową i księgową, lecz nigdy nie pełniła żadnej z tych funkcji. Wypełniała i podpisywała zaświadczenia oraz telefonicznie potwierdzała zatrudnienie, za co miała otrzymywać kwotę 50 zł. Na polecenie M. J. (1) podpisywała również deklaracje i zgłoszenia do ZUS-u. Przypomina sobie, iż wypełniała dokumenty potwierdzające zatrudnienie M. S. (2), było to potrzebne do (...) -u. Tego typu zaświadczeń wypełniała kilkanaście razy, pojawiały się nazwiska M. S. czy A. W., nie pamiętała innych. Wyjaśniła, iż pamięta taką sytuację, że kiedy ze (...) chcieli się z nią spotkać w miejscu pracy w związku z koniecznością zweryfikowania faktu zatrudnienia M. S. w spółce (...), skontaktowała się z M. J. (1), który polecił jej by udała się w okolice Al. (...), gdzie udostępniono jej pomieszczenie, gdzie następnie odbyło się spotkanie z przedstawicielem (...). W trakcie spotkania z pracownikiem (...) okazywała dokumenty potwierdzające zatrudnienie M. S.. Z tego co kojarzy S. nie uzyskał jednak kredytu. Pamiętała, iż spotkała się z właścicielem spółki (...) z którym jak oświadczył M. J. będą współpracować. Opisała go jako starszego mężczyznę, ale nie potrafiła wskazać jego wizerunku. Nie kojarzy D. C. (1), kojarzy natomiast M. S. (3) określając go jako współpracownika M. J.. Od niego dostawała dokumenty, które następnie składała do ZUS-u. Słyszała także nazwisko N. J. (1) ale nie potrafiła nic więcej powiedzieć na temat tej osoby i nie wie czy byłaby w stanie ją rozpoznać. Podała także, iż pomimo deklaracji M. J. nie dostała od niego żadnych pieniędzy ani za pracę w (...) (...) ani za wystawianie zaświadczeń czy telefoniczne potwierdzanie zatrudnienia. W trakcie konfrontacji z N. J. (k. 3595 t.18) podała, iż nie pamięta by widziała tę osobę, nie potrafiła określić czy mogła być to narzeczona M. J.. Sprostowała także swoją wcześniejszą wypowiedź, iż wizyta przedstawiciela (...) w sprawie M. S. (2) miała miejsce przy Al. (...) a nie przy Al. (...).

W toku postępowania sądowego B. R. (1) nie przyznała się do dokonania zarzucanych jej czynów. Zaprzeczyła, by była członkiem zorganizowanej grupy przestępczej i czerpała z tego korzyści majątkowe, jednocześnie przyznając, że wypełniała zaświadczenia. W pozostałym zakresie odmówiła składania wyjaśnień (k. 5358 t. 66). Składając uzupełniające wyjaśnienia na rozprawie w dniu 7 marca 2018 r. ponownie podała, iż nie uczestniczyła w grupie przestępczej, o istnieniu takiej grupy dowiedziała się na sali sądowej. Z oskarżonych widywała się sporadycznie z M. J. (1), pozostałych oskarżonych nie zna. Poznała ich na sali sądowej. Nigdy w życiu nie była w L., nie pracowała, ani nie zamieszkiwała w tej miejscowości (k. 8435 v t. 80).

Oskarżony D. C. (1) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do wzięcia kredytów w (...) Bank (...), lecz podkreślił, iż były one zgodne z prawem i zostały spłacone. Przyznał się również do poręczenia kredytu M. M. (4). Do wzięcia pozostałych kredytów nie przyznał się. Potwierdził znajomość z M. S. (2) lecz zaprzeczył by był z nim w P.. Potwierdził spotkanie z M. S. w okolicach galerii handlowej lecz nie rozmawiali wówczas o kredytach. Potwierdził znajomość z M. J., którego prosił o załatwienie zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach na potrzeby wzięcia kredytu. Wówczas zaciągnął kredyt w (...), który częściowo spłacił ale z powodu problemów alkoholowych zaprzestał płatności rat. Potwierdził, iż faktycznie nie pracował w firmie w której miał potwierdzone zatrudnienie. Kredyt w (...) Banku zaciągnął gdyż chciał spłacić wcześniejszy kredyt i pieniądze z tego kredytu częściowo przeznaczył na firmę, zaś pozostałą część przepił. Na prośbę M. J. (1) i mężczyzny o imieniu B. poręczył kredyt dla M. M.. Zaświadczenie o jego zatrudnieniu na potrzeby kredytu dla M. M. dostał od M. J. (1). Faktycznie pobrał kredyt na zakup kuchenki mikrofalowej i został ten kredyt spłacony. Przy kredycie tym podał, iż pracował w firmie (...) lecz faktycznie tam nie pracował. Do pozostałych czynów nie przyznał się i nie należał do żadnej grupy przestępczej. Nie usiłował pobrać żadnych kredytów i jego zdaniem wnioski w jego imieniu składały inne osoby. Potwierdził swoje podpisy oświadczeniu z dnia 5 czerwca 2012 r. złożone w E. i 27 czerwca 2013 r. w W. (k. 6265, 6266 t. 32) ale nie wypełniał ich treści. Jak podał podpisał je na prośbę J., ale nie pamięta po co to podpisywał, na pewno nie było to w celu pobrania kredytu. Nie miał zamiaru pobierać żadnych kredytów. Jak już mieli jego dane to wysyłali wszędzie do banków. Podał, że nie kojarzy zaświadczenia z dnia 25 czerwca 2013 r. potwierdzającego jego zatrudnienie w firmie (...), nic mu nie wiadomo o takim zaświadczeniu (k. 6267 t. 32). Podał, że poza kredytami w E., (...) i poręczeniem dla M. M. i na zakup kuchenki mikrofalowej nie brał innych kredytów. Jego zdaniem J. z A. wciskali mu różne dokumenty do podpisu. (k. 9037 – 9039 t. 46).

W toku postępowania sądowego D. C. (1) nie przyznał się do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, ani do wyłudzenia kredytów. Przyznał, że brał kredyty, jednak było legalne – był wtedy zatrudniony i spłacał zadłużenie. Wyjaśnił, iż poprosił M. J. (1) o załatwienie pracy a potem, kredytu. Następnie wskazał, iż w styczniu 2011 roku opuścił zakład karny i chciał normalnie funkcjonować, nawet założył firmę. Mikrofalówkę wziętą na raty spłacił całkowicie. Nie udało mu się jednak spłacić pozostałych zobowiązań. Podał, iż nie miał zamiaru oszukać banków, wtedy legalnie pracował, a kredyt wziął, by odbić się od dna. Następnie wskazał, iż przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego powiedział, że nigdzie nie pracował, gdyż nie chciał narażać innych osób (w tym J., G. i T. P.) na kłopoty, faktycznie jednak pracował a potem założył własną firmę. Potwierdził swoje wyjaśnienia ze śledztwa ale zaprzeczył, by M. J. (1) podsuywał mu do podpisania różne dokumenty. J. tylko pomagał mu załatwić kredyt konsolidacyjny i wtedy podpisał mu jakieś dokumenty. Zaprzeczył, by czerpał korzyści majątkowe z tej działalności, skoro wraz z żoną spłacali wszystkie kredyty i ledwie starczało im na życie. Z oskarżonych zna M. J., A. G. i T. P., innych oskarżonych nie zna. (k. 5423-5426 t. 66).

Oskarżona A. G. (1), zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego konsekwentnie nie przyznała się do dokonania zarzucanych jej czynów. Przesłuchiwana jako podejrzana w dniu 21 czerwca 2015 roku (k. 11 620-623 t. 59) wyjaśniła, iż w grudniu 2011 roku A. M. (2) była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. jako asystent prezesa, sekretarka. W firmie tej pracowała również M. T. (1). Podała, iż W. A. poznała przez A. S. (5), jednak nie pamiętała, by poleciła M. T. (1) wystawić mu zaświadczenie o jego zatrudnieniu. Wskazała, iż (...) zajmowała się usługami kurierskimi. Swoje udziały sprzedała K. G. (1), który wcześniej – w zamian za opiekowanie się posesją – mieszkał na jej terenie. W spółce pracował również mąż A. D. C.. Pracownicy byli zgłoszeni do ubezpieczenia, składki były początkowo opłacane, potem już nie. Wskazała, iż M. J. (1) widziała kilka razy, gdy mieli siedzibę przy Alejach (...), jak rozmawiał z A. S.

(5). Zaprzeczyła, by cokolwiek dla niego robiła. Zaprzeczyła również, by poleciła M. T. (1) poręczenie kredytu dla W. A. (2). Podała osoby związane z (...). (...) nie był oficjalnie pośrednikiem kredytowym lecz A. S. mówił, iż jest w stanie załatwić kredyt gdyż jego dziewczyna pracuje z (...). Pomagała w załatwieniu kredytów za co miała sprawę. Nie kojarzy T. P. (1) ale pamięta, iż w otoczeniu M. J. kręcił się starszy siwy mężczyzna i mógł nim być T. P.. Potwierdziła wystawienie zaświadczeń dla A. M. i D. C., które były zgodne z prawdą. D. C. (1) pracując w (...) w 2013 r. był kierowcą, załatwiał różne sprawy. Na rozprawie w dniu 13 stycznia 2017 odmówiła składania wyjaśnień (k. 5426-5427 t. 66). W postępowaniu sądowym tj. na rozprawie w dniu 20 lutego 2018 r. złożyła uzupełniające wyjaśnienia (k. 8300-8302 t. 80) wypowiadając się co do prowadzonej przez spółkę (...) działalności, osób tam zatrudnionych, znajomości z D. C. (1), A. S. czy M. J.. Ponownie twierdziła iż we wrześniu 2012 r. spółka została sprzedana K. G., pomimo jednak jej sprzedania, ona nadal pracowała w spółce. G. natomiast nie mając własnego mieszkania korzystał z pomieszczeń w Ł. i w wolnych chwilach jako prezes spółki zajmował się podwórkami, roślinnością. Odniosła się również do zachowania K. G., w tym jego skłonności do alkoholu. Określiła także zakres pracy A. M. (2) podając, iż ta zajmowała się kserowaniem dokumentów, obsługą urządzeń biurowych a także sprząaniem. Co do D. C. (1) podała, iż nie pamięta jakie stanowisko zajmował ale razem z Ł. zajmował się wyszukiwaniem robót budowlanych, czasami gdzieś jeździł coś załatwić ponieważ ona nie miała prawa jazdy, nie zajmował się już wtedy kurierami, pomagał jedynie w oddawaniu aut do leasingu. Oskarżona A. G. na jednej z ostatnich rozpraw sądowych (t. 82 k. 8750-8751) potwierdziła wyjaśnienia jakie złożyła w innym postępowaniu karnym (V K 505/13k) zakończonym wydaniem wobec niej wyroku skazującego (k. 8358- 8377 t. 80). W wyjaśnieniach tych przyznała fakt podrabiania dokumentów na potrzeby uzyskania kredytów czy podpisywania się danymi innymi osobami, wystawiania nieprawdziwych zaświadczeń o zatrudnieniu (k. 8600 – 8602 t. 81) W odpowiedzi na pytania obrońcy podała, iż złożyła takie wyjaśnienia w tamtej sprawie, ponieważ wiedząc że jest winna, chciała się z tego oczyścić i nigdy więcej w życiu czegoś takiego nie zrobić. Żadne z tych zaświadczeń o których wspominała w tamtych wyjaśnieniach nie dotyczyły, ani pana C., ani M. T. (1), ani A. M. (2). To było znacznie wcześniej. Jak podała ten fakt ją nauczył by nigdy w życiu takich rzeczy nie robić.

Oskarżony K. P. (1) nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu. Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego podał, iż J. M. (1) poznał przez jej syna K. M. (4), z którym współpracował w korporacji taksówkowej. Dowiedział się, że pośredniczy ona przy kredytach na zakup samochodu. Spotkał ją w prowadzonym przez nią barze na S.. Powiedziała, że pomoże mu załatwić kredyt i przedstawiła swoją znajomą R., która miała być pośrednikiem, jednak na dokumentacji widniał podpis T. N.. Zaproponowały mu zakup H. (...). Oglądał ten samochód na zdjęciach i zdecydował się na jego zakup. Te kobiety powiedziały mu, jakie dokumenty ma przygotować. Dał im wymagane dokumenty. Nigdy nie był w tej sprawie w żadnym banku, wszystko załatwiał z nimi. Dokumenty dotyczące samochodu również zostały mu dostarczone przez te dwie kobiety. Zarejestrował samochód i otrzymał z banku pożyczkę. Kwotę 80 tys. złotych, przekazał R. i J. M. (1). W tej kwocie było również wynagrodzenie dla nich. Z pozostałych pieniędzy płacił początkowe raty. Samochód przekazała mu R.. Po jakimś czasie J. zaproponowała, by wstawić go do wypożyczalni prowadzonej przez jej znajomego. Wypożyczalnia miała spłacać raty leasingowe, a reszta miała być mu zwracana. Wtedy pierwszy raz spotkał M. J. (1), który przysłał mu mailem umowę dot. wypożyczenia tego samochodu, ale ostatecznie nie została ona podpisana. M. J. (1) miał zapłacić ratę, lecz tego nie uczynił. Po jakimś okresie płacenia rat, dowiedział się, że samochód miał wypadek i stoi w warsztacie w S.. Widział go tam. Spotkał się z kierowcą, który miał ten wypadek, on miał na nazwisko M.. Złożył wniosek o odszkodowanie z tytułu wypadku, a potem z powodu kradzieży, którą zgłosił w dniu 15 czerwca 2012 r. Wówczas bowiem nie mógł się skontaktować ani z J. M. ani z R. N. (1). Dostał odszkodowanie jedynie z tytułu wypadku. Potem nie mógł się już skontaktować z M. J. (1). Prosił o pomoc J. M. (1), ale ona mówiła, że też nie ma kontaktu z J.. Nie spłacał rat, bo nie miał z czego. Jego zdaniem gdyby samochód nie był kradziony naprawiłby powypadkowe uszkodzenia i samochód nadal by na siebie zarabiał. Jego zdaniem odpowiedzialność ponoszą J. M. oraz R.. (k. 7903-7906 t. 40).

Na rozprawie w dniu 5 stycznia 2017 roku odmówił składania wyjaśnień, potwierdzając wcześniej złożone wyjaśnienia. Dodał, iż z oskarżonych zna jedynie M. J. i nie rozumie dlaczego znalazł się w tej sytuacji. (k. 5359-5360 t. 66) Podobnej treści wyjaśnienia, do tych złożonych w śledztwie, złożył w końcowym etapie postępowania sądowego tj. na rozprawie w dniu 2 lutego 2018 r., dodatkowo wyjaśniając, iż został tak „nakręcony” przez J. M. (1) oraz R. N. (1), iż nie widział różnicy między przychodem o dochodem (k. 8176v – 8177 t. 79).

Oskarżony K. M. (2) (k. 7937-7940, k. 8291-8293 t. 42; k.8518-8519 tom 43; k. 8526-8527 tom 43. k. 852-854. a akt XII K 256/16;) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów i złożył szczegółowe wyjaśnienia dot. okoliczności, w jakich poznał M. J. (1), T. P. (1) i M. S. (3). Opisał, jak za namową M. J. (1) zarejestrował działalność gospodarczą, a następnie kilkakrotnie udawał się do różnych banków, gdzie przedkładał przygotowane przez M. J. (1) i M. S. (3) dokumenty i składał wnioski kredytowe. Podał, iż otrzymane pieniądze przekazywał M. J. (1), który czasami płacił mu za to niewielkie pieniądze.

W toku postępowania sądowego zaś nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów, ponownie opisując okoliczności w jakich poznał M. J., przebieg spotkań z nim oraz z T. P. czy M. S. (3). Ponownie opisał okoliczności pobrania kredytów (za które częściowo został już skazany). Jako uzależniony od alkoholu często był na głodzie alkoholowym gdy był w banku. Po kredyt czasami przyjeżdżał bezpośrednio z B. ale nocował też w W., w tym mieszkaniu M. i M., czy raz u P.. Pamiętał, iż raz chciał uciekać z mieszkania, wówczas doszło do szarpaniny z M. S. (3), którego uspokajał J.. Jak podał, to dopiero na przesłuchaniu na policji w B. dowiedział się jak było naprawdę tj. firma nie działała a on był tzw. słupem. Potwierdził wizytę u notariusza gdzie udzielał pełnomocnictwa T. P. (1), który miał się zajmować sprawami zarejestrowanej na niego firmy (k. 5427-5434 t. 66).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie, w jakim nie przyznają się oni do dokonania wszystkich zarzucanych im czynów i podawane przez nich relacje nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonych i uznanych z wiarygodnych przez sąd dowodach.

Odnosząc się do wyjaśnień złożonych przez M. J. (1) wskazać należy, iż w znacznej mierze stanowią one próbę wytłumaczenia zaistniałych sytuacji młodym wiekiem i brakiem doświadczenia oskarżonego. Podkreślał on wielokrotnie, że chce spłacić powstałe zobowiązania. W ocenie Sądu taka postawa oskarżonego stanowi jedynie przyjętą przez niego linię obrony, mającą na celu uniknięcie konsekwencji swoich zachowań. Przede wszystkim należy wskazać, iż pomimo znacznego upływu czasu od wydarzeń objętych aktem oskarżenia, nie podjął on żadnych czynności wskazujących na zamiar spłaty swoich zobowiązań.

Ponadto nie sposób dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. J. (1) w zakresie, w jakim podaje on, iż nie działał ani nie kierował żadną grupą przestępczą. Ze zgromadzonego materiału dowodowego, a przede wszystkim z zeznań świadków M. S. (2) czy R. W. (1) czy analizy poszczególnych sytuacji związanych np. z wypożyczeniem samochodów, leasingiem samochodów, wyłudzeniem kredytów, wyłudzeniem sprzętu warsztatowego czy komputerowego wyłania się obraz struktury przestępczej kierowanej przez M. J. (1). To on był pomysłodawcą dokonanych wspólnie i w porozumieniu w innymi osobami czynów. Dysponował również niezbędnym sprzętem w postaci pieczętek używanych przy fałszowaniu zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach oraz innych dokumentów niezbędnych do uzyskania kredytu. To on również przygotowywał inne osoby do wizyt w bankach czy na ewentualne przesłuchania na policji. Z zeznań ww. świadków wynika wyraźnie, iż inne osoby podporządkowywały się M. J. (1). To on stał na czele grupy i do niego trafiały w większości wypadków pieniądze z pobranych kredytów oraz przedmioty umów leasingu. M. J. (1) decydował również o tym, co będzie się z nimi później działo. Nie sposób także uznać za zgodne z prawdą w świetle np. zeznań M. S. (2), R. W. (1), K. M. (2), N. J. (1), G. F. (1) twierdzenia oskarżonego jakoby nie miał on świadomości dla jakich celów miały służyć zaświadczenia jakie wypełnił oraz podpisał, nie tylko swoim ale także imieniem i nazwiskiem innych osób. Poza tym, iż tej treści wyjaśnienia są sprzeczne z innymi dowodami zebranymi w tej sprawie, są sprzeczne z jego wcześniejszymi wyjaśnieniami złożonymi w śledztwie gdzie wypowiadając się co do zaświadczenia dla P. S. (1) z firmy (...) Al. (...) stwierdził wprost „ pieczętki i zaświadczenia zostały wytworzone na potrzeby wystawiania zaświadczenia żeby uzyskać kredyt” k. 6760 t. 34. Najpełniejsze wyjaśnienia oskarżony M. J. złożył w śledztwie w dniu 9 czerwca 2015 r. (k. 6756-6762 t. 34), okazywano mu wówczas szereg dokumentów, które przyznał iż wypełniał. Pomimo przyznania się do udziału w wynajęciu samochodów czy do wystawiania tych zaświadczeń co znajduje potwierdzenie np. w opinii biegłego negował np. znajomość z tymi osobami czy wiedzę czemu służyły wypełnione przez niego zaświadczenia, bądź umniejszał swoją rolę w inkryminowanych sytuacjach. W odniesieniu do R. W. (1) przyznał, iż samochody uzyskane w leasingu na firmę (...) W. miały być wstawione do wypożyczalni na cały okres trwania umowy leasingowej i miało to

przynosić określony dochód. Okoliczności te faktycznie znajdują potwierdzenie w zeznaniach R. W.. Nie można jednak dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż jego rola w interesie z R. W. ograniczała się do znalezienia wypożyczalni oraz że nie wystawiał W. dokumentów, gdyż był on dla banku „wiarygodnym klientem” i nie potrzebował żadnych dodatkowych papierów do leasingu. To zupełnie kłóci się z uznanymi za wiarygodne zeznaniami W., który podał wprost iż od M. J. (1) uzyskał szereg „zrobionych” dokumentów („J. drukował te dokumenty w biurze przy Al. (...), nie pobierał ich z ZUS-u czy Urzędu Skarbowego, ale to co potrzebował to sobie drukował. Miał to na twardym dysku i to sobie drukował. (...)Treść tych dokumentów to była „lipa”). Z kolei ta wypowiedź R. W. koreluje z zeznaniami M. S. opisującymi proces tworzenia takich dokumentów (k. 2461, k. 3438). Pomimo, iż oskarżony przyznał się także do podrobienia dokumentów związanych z usiłowaniem wyłudzenia kredytu z (...) (...) Bank jego deklaracja o zamiarze spłaty tego kredytu na wiarę nie zasługuje. Niewykluczone, iż oskarżony M. J. (1) był zainteresowany zakupieniem tej nieruchomości co potwierdzili świadkowie T. S. (5) (k. 7504-05 t. 76) i R. T. (k. 8175-8176 t. 79). Nie można także wykluczyć, w świetle zeznań M. S. (2) (k. 2635 – „ On mówił że jak wezmę mu kredyt to on otworzył w tym domu przedszkole i będzie spłacał ten kredyt”) zamiaru urządzenia w zakupionym z kredytu budynku w M. przedszkola, co jednak dla odpowiedzialności z art. 286 kk nie ma znaczenia, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia. Nie można uznać za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego M. J. w zakresie braku zamiaru oszustwa właścicieli spółki (...) i chęci rozliczenia się z nimi za zakupiony sprzęt komputerowy. W ocenie Sądu zamiarem obu oskarżonych (M. J. i M. S. (3)) było wyłudzenie tego sprzętu zwłaszcza w kontekście zeznań K. B. (k. 5784-5785 t. LXVIII) co do chęci uniknięcia zapłaty zaliczki („ Było wpłacone chyba pięć tysięcy zaliczki, z tego, co pamiętam. Nie była to znaczna kwota, nie chcieli i tego wpłacić, ale był to warunek rozpoczęcia współpracy. Nie było podanego konkretnego powodu, dla którego nie chcieli wpłacić tej zaliczki. Zasłaniaли się tym, że nie mają pieniędzy, że jest daleko do bankomatu. To ja im wskazałem, gdzie jest bankomat, wypłacili. Z tego, co pamiętam miało być wpłacone 10 tysięcy, a było wpłacone pięć.”) czy późniejszego odwlekania spłaty zobowiązań z tytułu zakupu tego sprzętu oraz prób zabezpieczenia przedmiotowych zobowiązań przy pomocy spreparowanych dokumentów („ Kiedy nastąpił już termin zapłaty, zaczęło się wymigiwanie. Kilukrotnie obiecywali, że już za tydzień będą robić przelew, ale nigdy taki przelew nie został wykonany. My nie wiedząc, co robić z żoną za pośrednictwem prawnika wysłaliśmy zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa oraz wysłaliśmy wezwanie do zapłaty. Przez jakiś czas był jeszcze kontakt telefoniczny z panem J., bardzo trudny, ale był. Trudno było się do niego dodzwonić, na dziesięć prób nawiązania kontaktu, udawała się jedna. Odrzucał połączenia, mówił, że jest zajęty, oddzwoni, nie oddzwaniał. W fazie wstępnej była propozycja pana J., by wpisać się do księgi wieczystej nieruchomości, jak się później okazało należącej do matki M. S. (3). My nie skorzystaliśmy z tej propozycji. Później okazało się, że operat szacunkowy nieruchomości był nie wiadomo skąd, jak i też pełnomocnictwo do zarządzania nieruchomością”). Twierdzenie o zabranii sprzętu komputerowego firmy (...) na poczet długów lichwiarskich w które popadł oskarżony M. J. nie zasługuje na uwzględnienie, zwłaszcza w kontekście zeznań świadka A. O. (1) (k. 3314-16 t. 17, k. 6938-46 t. 74) z których wynika, iż sprzęt ten był mu oferowany przez oskarżonego jako rozliczenie istniejących między nimi wierzytelności z tytułu zaopatrzenia w sprzęt komputerowy biura (...) (...) („ (...) kojarzę nazwisko B.. Pamiętam, że był taki pan, był bardzo rozloszczony. Ja już nie pamiętam czy ja się z nim kontaktowałem czy on ze mną. Pamiętam, że ta osoba dzwoniła do mnie parę razy, podpowiadała gdzie mogę szukać Pana J.. Wypytywał się jak ja zostałem oszukany (...) Po kontakcie z tym panem który doznał dużych strat to według specyfikacji, które podał mi przez telefon M. J. (1), w rozmowie z tym panem doszliśmy do wniosku, że chodzi o te same komputery, które zostały przez tego poszkodowanego pana sprzedane. Ciekawe jest to, że ja dostałem już propozycję rozliczenia takiego ze wskazaniem sprzętu zanim ten pokrzywdzony pan wydał ten sprzęt. M. powiedział, że możemy przyjąć że około 500 zł ten jeden komputer będzie wart i w ramach tego długu wychodziło 10 zestawów. Wzbudziło to u mnie wątpliwości, bo nie ma takich cen sprzętu, cen jest o wiele wart niż zaproponowano, dlatego też nie byłem tym dalej zainteresowany” - k. LXXIV, k. 6938-6946). Z zeznań A. O. wynika również, iż to jego sprzęt był w lombardzie na (...), nie zaś K. B..

Oskarżony M. J. odnosząc się do dokumentów związanych z G. F. przyznał, iż mógł je wypełniać lecz nie znał takiego mężczyzny. Wyjaśnienia dot. nieznamości z G. F. uznać należy za niewiarygodne, zwłaszcza w kontekście zeznań G. F., który szczegółowo pamiętał zaangażowanie M. J. przy pobraniu przez niego dwóch kredytów i rozpoznał oskarżonego bez żadnych wątpliwości na tablicy pogładowej, jaka była mu okazywana w dniu 02.10.2014 r. (k. 4814 t. 25). Twierdzenia oskarżonego M. J. co do zaświadczenia G. F. i braku wiedzy co do tego kto je wypisywał jest sprzeczne

z wyjaśnieniami M. S., który podał iż wypisywał je na polecenie M. J. (k. 11 713 t. 59) czy zeznaniami M. S. (2), który był świadkiem „tworzenia” tego typu dokumentów przez M. J. i M. S. (3) na których podpisywali się bądź to jeden, bądź drugi oskarżony (k. 2635).

Fakt „preparowania” dokumentów oraz powiązania z tymi dokumentami M. J. i M. S. (3) znajduje potwierdzenie w wynikach oględzin komputera M. J. (1), w którym ujawniono szereg plików zawierających kopie dowodów osobistych, dowodów rejestracyjnych, druki dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu, faktur, umów o pracę, dowodów wypłat, wydruków z kont bankowych, deklaracji podatkowych, deklaracji do ZUS, dotyczących al. (...), spółek (...), (...)-R., spółki (...) (k.8696-8700,10346-10672).

Oskarżony M. J. w postępowaniu sądowym nie potwierdził złożonych przez siebie wyjaśnień w śledztwie, co było wynikiem przyjętej przez niego linii obrony, bowiem po części w wyjaśnieniach tych potwierdził tezy oskarżenia.

Oskarżony powoływał się także wielokrotnie, iż prowadził legalną działalność gospodarczą we własnym zakresie, jak również pomagał ówczesnej narzeczonej N. J. (1) przy organizowaniu (...). Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w zeznaniach niektórych świadków (zeznania m.in. M. M. (14), A. O. (1), R. W. (1) czy M. S. (2), P. B. (2)), a prowadzenie przez N. J. (1) działalności gospodarczej w zakresie usług (...) znajduje potwierdzenie w aktach sprawy (vide informacja z k. 5567 t. 28 z której wynika iż spółka (...) współpracowała z N. J. , której zadaniem było pozyskiwanie klientów dla w/w spółki i pośredniczenie w podpisywaniu umów z nowymi klientami). Potwierdzenie tych okoliczności nie wyklucza jednak popełnienia przez oskarżonego wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami szeregu oszust i przywłaszczeń i osiągania z tego tytułu stałego dochodu.

Podobnie ocenić należy wyjaśnienia złożone przez T. P. (1). Miał on pełną świadomość tego, w ramach jakiej struktury działa. Przedstawione przez niego tłumaczenia uznać należy za przyjętą linię obrony, mającą na celu umniejszenie jego roli w przestępczym procederze. Twierdzenia oskarżonego, iż w zasadzie podpisywał dokumenty in blanco nie mając wiedzy w jakim celu zostać wykorzystane w świetle całokształtu materiału dowodowego, w tym świadków mających bezpośredni kontakt z oskarżonym w zdarzeniach dotyczących np. leasingów, wynajmowania aut, wyłudzenia sprzętu warsztatowego uznać należy za nieprawdziwe. Oskarżony był określany przez świadków jako „księgowy”, co znajduje także potwierdzenie w wynikach oględzin teczki, jaka została zabezpieczona na posesji wynajmowanej przez T. P.. Wśród tej dokumentacji były m.in. dokumenty dot. działalności B. K. M. (2) oraz pełnomocnictwo dla T. P. (1) do reprezentowania tej firmy, dokumenty dotyczące kredytów K. M. (2), dokumenty dot. kredytu G. K. (1), dokumenty dot. sp. o.o. (...) (...), dokumenty dot. zatrudnienia D. P. (1) w spółce (...) w spółce (...), druki rozliczeniowe firmy (...), a także deklaracje ZUS tej firmy, dokumenty dot. zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. (k.987-989,załącznik nr 5 i 6).

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej B. R. (1) w zakresie, w jakim przyznała się ona do wypełniania zaświadczeń i potwierdzania zatrudniania. W pozostałym zakresie zaś nie dał jej wiary. Podobnie jak T. P. (1) zdawała sobie ona w pełni sprawę z tego, w ramach jakiej struktury działa i do czego miały posłużyć wypełniane przez nią dokumenty.

Odnosząc się zaś do wyjaśnień oskarżonej A. G. (1) Sąd nie dał wiary tej części jej wyjaśnień, w której podaje ona, iż w spółce byli zatrudnieni D. C. (1) i A. M. (2). Pomimo, iż do akt sprawy oskarżona nadesłała dokumenty mające potwierdzać okoliczności zatrudnienia D. C. (1) w okresie od 1 maja 2012 r. do 30 września 2013 r. na stanowisku specjalisty ds. transportu i logistyki czy A. M. (2) na stanowisku asystentki zarządu w spółce (...) w okresie od 01 grudnia 2011 r. do 29 lutego 2012 r. (k. 4584-4604 t. 62) faktycznie dokumenty te potwierdzały nieprawdę. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało by osoby te faktycznie były tam zatrudnione. Wskazać należy, że swoje zatrudnienie w firmie (...) negował oskarżony D. C. (1) w pierwszych wyjaśnieniach (k. 9037-9040 t. 46).

Faktycznie zatrudnienie A. M. (2) potwierdziła przesłuchana w postępowaniu sądowym świadek M. B. (2) (t. LXXVI, k. 7571-7574). Świadek potwierdzając swoje zatrudnienie w okresie od grudnia 2011 r. do marca 2012 r., zatem w okresie nakładającym się na pracę A. M. w (...) zeznała, iż „kojarzy A. M. jako asystentkę zarządu, wg. jej pamięci A. M. pracowała krótki okres czasu, bywała w firmie choć nie każdego dnia”. Jednak w świetle innych

dowodów twierdzeniom świadka nie można dać wiary. Niewykluczone, że złożenie tej treści zeznań wynikało z obawy świadka przed poniesieniem konsekwencji prawnych związanych z wystawieniem nieprawdziwych dokumentów, zwłaszcza wobec wiedzy świadka o powodach zatrzymania A. G. czy wiedzy co do zarzutów wobec M. T. („Tak jak powiedziałam może ze dwa, poproszono mnie żebym przepisała, napisała, ale ja nie miałam świadomości. Teraz wiedząc z perspektywy czasu że pani A. była oskarżona o wyłudzenie kredytu to ze dwa druki wypełniałam, ale nie miałam świadomości, że one mogą być „lewe”). Co do D. C. (1) M. B. spontanicznie podała iż nic jej nie mówi to nazwisko. Wprawdzie po okazaniu jej dokumentu z k. 6882-6883 tom 73 ze spisem pracowników podanych do ZUS- u i odnosząc się do widniejącego w spisie D. C. (1) skojarzyła je z kierowcą zatrudnionym w (...), jednak tej okoliczności nie była pewna („Co do C. to wydaje mi się, że był kierowcą, bo jak się patrzy na dokument i widzi się nazwisko to jest inaczej, jeśli był to był kierowcą, ale na 100 procent nie wiem”). Dla Sądu istotne jest to, iż osoba, która faktycznie pracowała w (...) i miała wiedzę co do zatrudnionych w spółce osób tj. M. T. (1), zarówno w śledztwie jak i w postępowaniu sądowym zeznała, iż nazwiska A. M. czy D. C. nic jej nie mówią. W sytuacji gdyby A. M. faktycznie świadczyła pracę w (...) jako asystentka zarządu, M. T. (1) pracująca tam do stycznia 2012 r. i zajmująca się pracami biurowymi miałyby na ten temat wiedzę, tymczasem jak podała ani nazwisko A. M. ani D. C. w kontekście zatrudnienia w spółce (...) nie są jej znane („Zupełnie nie kojarzę osoby D. C. (1). Słyszałam to nazwisko w trakcie przesłuchań. Być może w rozmowach między panią G. a innymi pracownikami to nazwisko się pojawiło, ale nie jestem pewna. Jeżeli coś wnioskuje z pamięci, to wydaje mi się, że dotyczyło to jakiegoś kredytu. Ale było tyle tych nazwisk, że dokładnie nie pamiętam. Nie znam osoby o danych A. M. (2)” - t. 69, k. 6029).

Wprawdzie A. S. (t. 81, k. 8622-8625) podał, iż widywał D. C. u A. G. i wg. jego wiedzy był on kierowcą (kurierem), jak również w (...) pracowała także narzeczona D. C. A. M., pytany o szczegóły, w tym na podstawie jakich okoliczności opiera swoje spostrzeżenia co do zatrudnienia A. M. nie potrafił tego wyjaśnić. Podał, iż widywał ją w biurze, siedzącą przy komputerze. Zdaniem Sądu treść tych depozycji nie poświadcza w żaden sposób by D. C. czy A. M. wykonywali pracę, jaka wynikałaby z wystawionego im zaświadczenia. Nadto co do zeznań A. S. należy podchodzić z ostrożnością, albowiem zdaniem sądu zeznawał w taki sposób by nie obciążać innych znanych mu osób, w tym A. G. (1) czy D. C. (1), bądź nie wyjawiać okoliczności, które mogłyby działać na jego niekorzyść (ukrywając fakt znajomości z A. W.). To, iż jego intencją w zeznaniach przez sądem była ochrona A. G. świadczy chociażby fakt, iż pytany wprost czy ma wiedzę co do wystawiana „lewych” zaświadczeń przez oskarżoną podał, iż nie ma takiej wiedzy. Po ujawnieniu jego zeznań złożonych z innym postępowaniu karnym, w którym wskazał takie fakty (k. 8608- 8611 t. 81 „wielokrotnie Pani A. wypisywała w mojej obecności zaświadczenia o zatrudnieniu dla różnych osób dla różnych banków. Pieczętki wyjmowała z szuflady i są to te same pieczętki które zostały znalezione po zatrzymaniu w moim samochodzie. (...) Powiedziała, że zrobi wszystkie dokumenty potrzebne do banku wraz z zaświadczeniem o zatrudnieniu z potwierdzeniem wszystkich danych, nawet jeśli ktoś będzie dzwoniła z banku. (...) Pani G. podpisywała się również na zaświadczeniach jako prezes zarządu Pani M. K. (4), prezes zarządu P. C., W. P. (2)”) twierdził, iż jego poprzednia odmienna od tego co podał wcześniej odpowiedź była wynikiem niezrozumienia treści pytania. Takiemu tłumaczeniu dać wiary nie można, gdyż pytanie skierowane do świadka nie było skomplikowane. Reasumując, zeznania A. S. Sąd uznał za wiarygodne jedynie w zakresie w jakim korelują z uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym.

W świetle wyjaśnień oskarżonej A. G. czy zeznań świadków pojawiają się rozbieżności co do charakteru pracy jaką miałby wykonywać D. C. w (...). Wg. wystawionego zaświadczenia D. C. był zatrudniony jako specjalista ds. transportu i logistyki, wg. wyjaśnień oskarżonej A. G. był kierowcą, prosiła go żeby coś zawiózł czy przywiózł (k. 11 623 t. 59), z kolei wg. zeznań M. Ł. (1) D. C. (1) miał się zajmować pozyskiwaniem inwestycji budowlanych („Znam D. C. (1). (...) Na pewno zatrudniony był D. w firmie, nie pamiętam w jakim okresie i na jakim stanowisku. On m.in. pozyskiwał budowy. Np. pojawiła się budowa na G. trzeba było ta budowę załatwić czyli połączyć inwestora z wykonawcą, jak już się dogadali to robili sami budowę, a dla (...) pojawiała się prowizja,, i miał pracować w firmie (...) w latach 2011-2012 r. – t. LXXIV, k. 6959v-6964), a zatem w okresie nie pokrywającym się z okresem wynikającym z zaświadczenia. Te okoliczności także osłabiają wiarygodność dowodów jakie miałyby potwierdzać tezy obrony o faktycznym zatrudnieniu C. w spółce. Nawiązując natomiast do twierdzeń o zatrudnieniu C. jako kuriera to inni kurierzy faktycznie zatrudnieni w (...) i także zarejestrowani w (...) w tym samym czasie co D. C. (k. 6883 t. 73) nie znali oskarżonego i nie mieli wiedzy co do świadczonej przez niego pracy, a jak wynika z ich zeznań pomimo, iż nie znali pracowników biurowych np. M. T. (1)

znane im było środowisko kurierów (vide - zeznania świadków K. P. (4) t. LXXVI, k. 7574v-7575v; J. K. (4) t. LXXVIII, k. 7861v-7862v; S. Ś. (t. LXXVIII, k. 7862v-7863v) Nie znalazł także D. C. W. S. (2), który potwierdzając współpracę z A. G. w firmie (...) nadzorował kurierów i był z nimi w bezpośrednich relacjach. (t. LXXVIII, k. 8015-8016v). Oskarżona A. G. w uzupełniających wyjaśnieniach (k. 8300-8302 t. 80), złożonych po przesłuchaniu M. Ł. oraz w/w kurierów stwierdziła, iż C. zajmował się inwestycjami, jeździł z M. Ł., nie zajmował się już kurierką. W cenie sądu oskarżona próbowała „dopasować” swoje wyjaśnienia do zgromadzonego przez sąd materiału dowodowego i podanym przez nią okolicznościom nie można dać wiary.

Według M. Ł. (1) w spółce pracowała także A. M., ale nie potrafił określić czym się zajmowała, zaś wg. jego opisu funkcjonowanie A. M. w (...) („Nie wiem czym się zajmowała A. M. (2), ani na jakim stanowisku była zatrudniona. Widziałem ją w biurze kilkanaście może „dziesiąt” razy. Ja starałem się robić swoją robotę gdzie się zamykałem i robiłem swoje. Jak wchodziłem i widziałem panią M., to ona rozmawiała z A. G. (1) i A. S. (5). D. C. (1), panią T.. Nie kojarzę na jakie tematy rozmawiali”) było podobne do opisywanego przez świadków funkcjonowania A. W. czy M. J., a którzy to pracownikami spółki (...) nie byli.

Sąd nie dał wiary również wyjaśnieniom A. G. (1) w zakresie, w którym tłumaczyła, że nie zlecała M. T. (1) wypełnienia zaświadczeń niezgodnych z prawdą, gdyż M. T. (1) ciężko było cokolwiek nakazać. Przedstawione okoliczności są nie tylko sprzeczne w zeznaniach świadka w tym zakresie, ale również z zasadami doświadczenia życiowego. Trudno bowiem uwierzyć w to, by M. T. (1) – pracująca na stanowisku sekretarki – z powodu „charakteru” w ogóle nie słuchała poleceń dyrektora firmy. Co do tej okoliczności wypowiadał się świadek G. S. (1) (k. 7187-88 t. 75). Z jego zeznań wynika, iż w okresie wspólnej pracy z M. T. (1) w firmie (...) (były to lata 2008-2010) ta stosowała się jedynie do poleceń M. M. (16) pomimo, iż w pewnym okresie świadek zajmował wyższe stanowisko od M.. Nawet nie negując tej okoliczności, w ocenie sądu nie można na jej podstawie dowodzić, iż skoro M. T. nie stosowała się do poleceń świadka G. S. jako prezesa spółki M., nie wykonywała także poleceń A. G. jako szefowej firmy (...) zwłaszcza, iż jak wynika z dalszych depozycji świadka S. nie miał on wiedzy co do zasad współpracy między tymi osobami w ramach firmy (...). Jak podał po przejściu M. T. oraz innych pracowników M. do nowej firmy prowadzonej przez A. G., świadek miał z nimi sporadyczny kontakt, jak podał, w firmie tej był tylko raz.

W toku postępowania zabezpieczono dokumenty wypełnione przez M. T. (1), a podpisane przez A. G. (1). Zeznania świadka M. Ł. (1) potwierdzają relacje M. T., iż A. G. (1) dyktowała dane, a M. T. (1) wypisywała zaświadczenia (k. 6962 t. 74). Świadek M. T. (1) wypisała zaświadczenia jakie zostały wykorzystane przez A. W. w staraniach się o kredyt w (...) Bank w kwocie 950 tys. zł a które następnie zostało podpisane przez T. P. (1). Jak wynika z jej zeznań wypisywała także formularze kredytowe (k. 7428 t. 76). Tego typu zaświadczenia były także wypisywane przez M. B. (2) (t. LXXVI, k. 7571-7574), także na polecenie A. G. (1) („Tak jak powiedziałam może ze dwa, poproszono mnie żebym przepisała, napisała, ale ja nie miałam świadomości. Teraz wiedząc z perspektywy czasu że pani A. była oskarżona o wyłudzenie kredytu to ze dwa druki wypełniałam, ale nie miałam świadomości, że one mogą być „lewe”. Ja nie miałam świadomości i mogłam o wszystkim nie wiedzieć. Ze dwa razy wypełniałam dokument, ale ja się pod nim nie podpisałam, że ja potwierdzam”). M. B. (2) przesłuchana w postępowaniu sądowym przyznała, że w opisany przez siebie sposób wypełniała zaświadczenie o zatrudnieniu A. M. (2) (k. 6237-38 t. 32) M. T. (1) (k. 4715 t. 24). Przy czym zaświadczenie o zatrudnieniu A. M. było nieprawdziwe, podobnie jak zaświadczenia dot. A. W. wypełnione przez M. T.. Dlatego też twierdzeń świadka M. T. co do okoliczności wypełniania tych zaświadczeń oraz jej braku wiedzy o nieprawdziwości wpisanych tam danych nie można zdaniem sądu wykluczyć, ostatecznie jednak jej zamiar oraz świadomość zostanie ustalone w toczącym się wobec niej postępowaniu karnym w sprawie o sygn. akt XII K 222/17.

Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonej A. G. dot. osoby K. G. (1). W wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym podała ona, iż nie pracował on w (...), tylko w zamian za mieszkanie miał opiekować się posesją. Przed sądem wskazała, że – jak już był prezesem, to zajmował się ogrodnictwem na terenie posesji, ale również zajmował się sprawami spółki. Wskazane okoliczności stoją w całkowitej sprzeczności z zeznaniami świadka K. G. (1), które sąd ocenił jako wiarygodne. Świadek G. stanowczo zaprzeczył, by zajmował się sprawami spółki, zaś zanim – za namową A. G. (1) – został prezesem, pracował tam jako dozorca. Mając na uwadze wykształcenie świadka, jego wcześniejsze doświadczenie zawodowe funkcję prezesa pełnił jedynie formalnie „na papierze”. Bezpośredni

kontakt ze świadkiem na sali sądowej, wskazuje iż złożył szczerze zeznania nie ukrywając nawet faktu, iż razem z A. G. (1) udał się do banku w P. gdzie podpisywał dokumenty związane z pobraniem kredytu, a co nie było przedmiotem niniejszego postępowania. Nie krył także, iż jedynie z obawy przed utratą pracy i dochodów zgodził się na podpisanie papierów na prośbę swojego pracodawcy A. G., co korespondowałoby z zeznaniami M. T. (1) co do której A. G. zostawała podobny zabieg by osiągnąć swój cel (zeznania M. T. (1) „Pod wpływem stresu, nacisku A. G. (1) i braku pieniędzy na moje utrzymanie (..) zgodziłam się poręczyć ten kredyt „ k. 10 845 t. 55). Fakt wystawiania lewych zaświadczeń o zatrudnieniu i podrabianiu dokumentów w celu uzyskaniu kredytów znajduje także oparcie w szczegółowych depozycjach A. S. (k. 8606-8611 t. 81) ale także w złożonych przez A. G. wyjaśnieniach (k. 8599- 8602 t. 81). Nadto wśród dokumentów jakie były ujawnione w toku ówczesnego postępowania karnego (m.in. u oskarżonej A, G.) szereg dokumentów dotyczyło firm i osób powiązanych z niniejszą sprawą jak np. (...), (...) F., R. W. (1), W. P., A. M., R. K., umowy o pracę między P. a C., (...) „ czy (...) (k. 8541- 8563 t. 81). Te okoliczności dodatkowo potwierdzają powiązania między oskarżonymi w tym m.in. M. J., T. P., A. G. czy D. C..

Reasumując postawa oskarżonej A. G. w niniejszej sprawie miała – w ocenie Sądu – umniejszyć jej rolę i przenieść odpowiedzialność na inne osoby.

Sąd dał wiarę w części wyjaśnieniom oskarżonego D. C. (1) tj. w zakresie, w jakim przyznał on, że zawierał niektóre umowy kredytowe. W tym zakresie jego wyjaśnienia są bezsporne, znajdują potwierdzenie w zabezpieczonych dokumentach w postaci umów. Za niewiarygodne uznać jednak należy podnoszone przez niego, jakoby kredyty te były całkowicie legalne, a on nie działał w żadnej zorganizowanej grupie przestępczej. Postawa przyjęta przez oskarżonego stanowi jedynie linię obrony mającą na celu umniejszenie jego roli w procederze oraz uniknięcie konsekwencji swojego zachowania. D. C. (1) nie tylko pobierał kredyty w ramach grupy, ale również odpowiadał za pozyskiwanie tzw. słupów. To on m.in. przedstawił M. J. (1) swojego znajomego M. S. (2). To on w sytuacji gdy M. S. wzywany był na policję celem przesłuchania, działając w porozumieniu z M. J. instruował S. jak ma się zachowywać i co mówić. Natomiast jego tłumaczenia, jakoby zeznając w postępowaniu przygotowawczym nie powiedział o tym, że był legalnie zatrudniony i pozyskiwał dochody, gdyż nie chciał nikomu zaszkodzić, jest po prostu nielogiczne. Naturalnym jest, że osoba podejrzana lub nawet oskarżona przedstawia wszelkie okoliczności wskazujące na jej niewinność. Skoro – jak wyjaśnił sam oskarżony przed Sądem – gdyby to powiedział, to nie miałby zarzutów, to pominięcie tak istotnych okoliczności jest działaniem sprzecznym z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Dlatego też Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie w bardzo ograniczonym zakresie.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego M. S. (3), Sąd – jak już zostało wspomniane – nie dał im wiary w zakresie, w jakim nie przyznał się on do dokonania zarzucanych mu czynów. Za częściowo wiarygodne uznał natomiast potwierdzone przez niego wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego, w zakresie, w jakim M. S. (3) odniósł się do zakupu sprzętu komputerowego ze S., podał, że M. J. zapłacił 12 tys. złotych zaliczki i odebrał towar. W tym zakresie wskazane przez niego okoliczności są zgodne z zeznaniami świadka K. B. (1). Za wiarygodne Sąd uznał również wskazane przez oskarżonego okoliczności związane z zabraniem dowodu swojej matce D. S. (1), uzyskaniem przez M. J. pełnomocnictwa, przygotowaniem operatu szacunkowego i wyceny nieruchomości oraz pozyskaniem zaświadczenia z urzędu. W tym zakresie jego wyjaśnienia pozostają spójne z zeznaniami świadków D. S. (1), J. S. (3) (k. 7348 t. 75) oraz M. Z.. W świetle całokształtu materiału dowodowego, wykazanej relacji między nim a M. J. (1) oraz innymi oskarżonymi np. twierdzenia M. S. (3) co do tego, iż wypełniał dokumenty z uwagi na ładny charakter pisma (na marginesie, zdaniem Sądu, ładniejsze było pismo ręczne M. J.) i nie miał wiedzy do jakich celów miały służyć wypisywane przez niego zaświadczenia, uznać należy za przyjętą przez niego linię obrony.

Przechodząc do wyjaśnień oskarżonego K. P. (1), Sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom w zakresie, w jakim opisał okoliczności w jakich poznał J. M. (1) wypadku, w którym pojazd marki H. (...) brał udział. W tym zakresie jego wyjaśnienia są spójne z zeznaniami J. M. (1) oraz C. M. (1). Za niewiarygodne uznał twierdzenia, iż nie działał wspólnie i w porozumieniu z M. J. w wyłudzeniu kredytu na samochód i nie miał zamiaru wprowadzenia kredytodawcy w błąd, a sąd w szczegółowy sposób się do tych wyjaśnień odniesie w dalszej części uzasadnienia.

Sąd w całości uznał za wiarygodne wyjaśnienia złożone przez K. M. (2). Opisał on okoliczności, w jakich poznał M. J. (1), M. S. (3) i T. P. (1). Ponadto wskazał, jak przygotowywane były dokumenty, jak był instruowany i wysłany do odpowiednich banków. Przedstawione przez niego okoliczności znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim zaprzeczył on, iż działał w zorganizowanej grupie przestępczej. Sąd uniewinnił go od zarzutu dokonania tego czynu.

Sąd dostrzegł drobne sprzeczności w wyjaśnieniach oskarżonego składanymi w postępowaniu przygotowawczym, a tymi złożonymi bezpośrednio przed sądem. Należy wziąć pod uwagę, iż pomiędzy zdarzeniem będącym przedmiotem przypisanego mu czynu (18 października 2011 roku) a przesłuchaniem na rozprawie (13 stycznia 2017 roku) upłynęło niemal sześć lat. Biorąc pod uwagę tryb życia, prowadzony przez oskarżonego oraz upływ czasu naturalnym jest, że pamięć o niektórych szczegółach mogła się nieco zatrzeć. Nie są to jednak okoliczności na tyle istotne, by miały wpływ na ocenę wiarygodności całokształtu wyjaśnień złożonych przez K. M. (2). Mając powyższe na względzie, Sąd poczynił na ich podstawie ustalenia w rekonstruowanym stanie faktycznym.

Odnosząc się do relacji i wzajemnych powiązań między oskarżonymi poza tym, że na czele grupy usytuowany był M. J. (1), jego najbliższym bliskimi współpracownikami z oskarżonych występujących w tej sprawie zdaniem sądu był M. S. (3), N. J. (1) oraz T. P. (1). W zeznaniach wielu osób pojawiają się właśnie oni jako pomocnicy i współpracownicy M. J. czy T. P. (1) określane także jako „księgowy”. Na kolejnym, poziomie usytuowany był D. C. (1), którego zadaniem było wyszukiwanie tzw. słupów, chociaż w wynajdowaniu takich „słupów” brali udział inne nieustalone z imienia i nazwiska osoby np. M. za pośrednictwem którego został zwerbowany K. M. (2). Kolejną osobą, która współpracowała z M. J. była B. R. (1) której zadaniem, co wynika także z jej wyjaśnień, było wystawianie zaświadczeń i potwierdzanie zatrudnienia określonych osób (M. S. czy A. W.) czy udział w spotkaniach z pracownikami banku w sytuacji gdy weryfikowali zatrudnienie wnioskodawcy. W jej posiadaniu znajdowały się dokumenty czy pieczętki służące do „wyrobienia” właściwych zaświadczeń.

Przechodząc do analizy zeznań świadków wskazać należy, iż z uwagi na ich liczbę oraz niejako tożsamość wskazanych okoliczności, Sąd podzielił ich na grupy, w zależności od tego, w jakim stopniu i w jakich okolicznościach zetknęli się z działaniami oskarżonych.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania tych osób, które z działalnością oskarżonych zetknęli się w ramach wykonywanych przez siebie czynności służbowych oraz prowadzonej działalności gospodarczej. Świadcowie ci, tj. I. S. (k. 33-34, 5583v-84), M. Z. (3291-92, 6524-24v), M. C. (2) (k. 797 – 801, 1111 – 1112, 5590-91), A. M. (5) (k. 1121-1123, 5591-91v), R. J. (k. 1034-36, 5591v-92), T. B. (1) (k. 1113 – 1117, 1520 – 1521, 6195-6198), K. K. (6) (k. 1493-95, 5592-93), P. W. (1) (k. 976-979, 1178-80, 5626-5626v), K. S. (1) (k. 2029-2032, 2585-87, 5771-72), S. M. (1) (k. 2077-78, 5783-84), K. B. (1) (k. 2820-21, 2823-26, 3183-84, 5784), B. D. (2) (k. 3655-56, 5785-85v), K. K. (7) (k. 5637-39, 5838), A. K. (k. 5800-5803, 5839v), B. P. (1) (k. 603-608, 5933-34, 6793-98), Ł. Z. (k. 37-47, 5933-34), R. B. (1) (k. 1009-1010, 5936-40), R. M. (k. 7726-27, 6010v-13), K. D. (2) (k. 8180-82, 6014), M. B. (5) (k. 9734-35, 6027-28, 7745v-46v), S. W. (1) (k. 271-273, 278-279 z akt XII K 199/16, 6135-36), M. D. (1) (k. 1695-1696, 6138v-39), M. P. (1) (k. 5785-88, 6139-40v), R. K. (2) (k. 6312-15, 6199-6200), G. W. (k. 5935-37, 6231-31v), R. N. (3) (k. 11466-11467, 6525-27), P. J. (1) (k. 938-941, 6711v-13), A. S. (3) (k. 1269-1270, 6715-17), A. N. (1) (k. 972-974, 1162-66, 1189-92, 1250-51, 1293-96, 7184v-87), M. M. (18) (k. 6925-28), M. K. (5) (k. 6928-31), M. G. (3) (k. 7057-57v), W. M. (k. 2119-22, 5585-86, 9429-30), M. O. (k. 1004-1005, 5585-87), R. N. (2) (k. 7764-65, 11471-473, 6006 – 6010v), J. M. (3) (k. 7182-84v, 9528-28v), K. P. (3) (k. 7630-32, 6013v), A. Ś. (2) (k. 9505-07, 11210-212, 6318-18v), A. R. (1) (k. 11485-11486, 6322v-23) oraz P. B. (3) (k. 7221v-7222) w sposób spójny, konsekwentny i logiczny opisali, w jakich okolicznościach zetknęli się z działaniem grupy. Są osobami obcymi dla oskarżonych, nie mieli zatem żadnego interesu w tym, by przedstawiać przebieg wydarzeń w sposób odmienny od ich rzeczywistego przebiegu. Nadto złożone przez nich depozycje znajdują odzwierciedlenie w zabezpieczonych w toku postępowania dokumentach. Mając powyższe na względzie, Sąd poczynił na podstawie ich zeznań ustalenia w rekonstruowanym stanie faktycznym.

Sąd uznał również za w pełni wiarygodne depozycje złożone przez D. S. (1) i J. S. (3) – rodziców oskarżonego M. S. (3). Precyzyjnie opisali oni zdarzenia, w których brali udział bezpośrednio, oddzielając je od tych, o których tylko słyszeli.

Ich zeznania – pomimo iż dotyczą osoby im najbliższej – są obiektywne i szczerze. Nie starają się w żaden sposób „wybielić” działań swojego syna ani go usprawiedliwiać. Nadto złożone przez nich zeznania znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w szczególności w wyjaśnieniach oskarżonego M. S. (3), jak również w opinii biegłego potwierdzającej, iż podpis D. S. (1) na pełnomocnictwie dla M. J. (1) został podrobiony.

W ocenie sądu na wiarę zasługują również depozycje świadków, którzy z działalnością oskarżonych zetknęli się w ten sposób, że na podstawie przekazanych im dokumentów składali wnioski, lub też zaciągali zobowiązania w postaci kredytów lub leasingów. Do tej grupy zaliczają się m.in.: G. F. (1), J. Ż. (1), D. W. (1), G. K. (1), A. M. (2), D. P. (1), A. S. (1), W. P. (1), K. J. (1), P. S. (1). W części przypadków byli to tzw. słupy (często były to osoby uzależnione od alkoholu, znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej czy finansowej), które za niewielkie pieniądze (50-100 zł) zgadzali się na wzięcie kredytu z którego faktycznie korzystały inne osoby, bądź znajdując się w trudnej sytuacji zgadzały się na pobranie kredytu z użyciem poświadczających nieprawdę dokumentów dot. ich zatrudnienia czy osiągniętych dochodów. Byli to m.in. G. F. (1), P. S. (1), G. K. (1), D. W. (1). W znacznej części świadkowie ci przesłuchani w postępowaniu sądowym (o ile było to możliwe) składali zeznania zbieżne z tymi jakie złożyli wcześniej w śledztwie. Część z nich bądź już nie pamiętało owych zdarzeń część jednak w istotny sposób zeznawali odmiennie. Co do świadków, którzy składali zmienne relacje co do przebiegu opisywanych zdarzeń należeli m.in. G. F. (1), D. W. (1), G. K. (2),

Odnosząc się do zeznań G. F. (1) (k. 1715-1716 t. 9, 4787-90 t. 24 i 25, 6763-65 t., rozprawa w dniu 13 marca 2017 r.) wskazać należy, iż jego relacje były zmienne w toku śledztwa, ale przesłuchany przed Sądem podał z jakich powodów nie powiedział całej prawdy już w śledztwie. W ocenie sądu tłumaczenie świadka zasługuje na uwzględnienie i sąd uznał za wiarygodną jego relację złożoną w postępowaniu sądowym, zaś w śledztwie w zakresie w jakim koresponduje z zeznaniami świadka z rozprawy oraz znajduje odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowy. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka, z wyjątkiem tych zeznań w których twierdził, iż faktycznie był zatrudniony w firmie (...). B. oraz w firmie (...) (k. 1715 t. 9). Jak wynika z jego dalszych relacji, w tym złożonych w postępowaniu sądowym w czasie pobierania kredytów faktycznie nie pracował w w/w firmach (protokół rozprawy z dnia 13 marca 2017 r. – „ Podpisałem tylko umowę, ale faktycznie nie pracowałem w firmie (...), ani również nie dostałem żadnego wynagrodzenia z tej firmy (...) Ja wtedy nie pracowałem.”). Zatem jedynie na potrzeby uzyskania kredytu otrzymywał zaświadczenia potwierdzające zatrudnienie w tej firmie. Świadek wytłumaczył dlaczego złożył takiej treści zeznania w pierwszym przesłuchaniu - obawiał się o bezpieczeństwo swoje i swojej rodziny. W ocenie sądu tłumaczenie to jest w pełni logiczne, zwłaszcza w kontekście jego zeznań z rozprawy z których wynikało, iż kiedy zamierzał wycofać się z pobrania pożyczki w wysokości 25 000 zł miał „wizytę” nieznanych mu mężczyzn w swoim mieszkaniu (rozprawa w dniu 15 marca 2017 roku – „ Przyszło dwóch, ja wtedy byłem z konkubinią w mieszkaniu, ja się przed nimi chowałem na balkonie. Nie chciałem brać tej pożyczki. Oni przyszli z zamiarem pobicia mnie, ja wszystko słyszałem na balkonie. Zaczęli się czepić, jeden z nich zauważył, że jestem na balkonie i kazał mi wejść do kuchni. I powiedzieli, że wszystko jest załatwione, żebym wziął kredyt, że oni są grzeczni, ale że przyjdą inni i będzie już niemilo”). Wprawdzie o wizycie w/w mężczyzn nie wspomniał w czasie przesłuchania w śledztwie ale jak podał mogło ono być wynikiem niezapisania (co może mieć miejsce), czy zapomnienia. Biorąc dodatkowo pod uwagę fakt, iż na przesłuchanie świadek był dowieziony z W. do L. po uprzednim zatrzymaniu (k. 4784-4785 t. 24) mógł - z uwagi na zmęczenie czy stres – tej okoliczności nie podać. Świadek nie potwierdził także tych zeznań w których nawiązując do swojego zatrudnienia w firmie A. B. podał, iż rozprowadzał kosmetyki (k. 4789 t. 24). Jak przyznał na rozprawie takiej sytuacji nie było a zeznał w ten sposób zgodnie z udzielonymi mu przez S. instrukcjami („ S. kazał mi tak mówić, że gdyby coś to, żebym mówił, że jestem przedstawicielem, że chodzę po mieszkaniach”). W ocenie sądu takie tłumaczenie jest w pełni uzasadnione zwłaszcza, że fakt udzielania instrukcji tzw. słupom koresponduje z zeznaniami innych osób, w tym M. S. (2) (k. 3437 – „ Jak dostałem wezwanie z policji (...) to ja zadzwoniłem do C. że mam wezwanie. On przekazał to J.. Następnie C. przyjechał do mnie do domu i instruował mnie jak mam się zachowywać i co mam mówić na policji. (...) J. mi to potwierdził telefonicznie, żebym się nic nie bał żebym normalnie zgłosił się na policję. Mówił również żebym szedł w zaparte i potwierdzał, że ja naprawdę pracuję w tych firmach i wszystko będzie dobrze”). Pozostałe zeznania świadka złożone w śledztwie oraz na rozprawie są szczerze, logiczne i korespondują z innymi relacjami (w tym M. S. (2) czy K. M.) w zakresie sposobu pobrania pożyczki, pilnowania pożyczkobiorcy w czasie odbioru przez niego pieniędzy z banku,

instruowania pożyczkobiorcy co do sposobu zachowania się banku, w tym w czasie rozmowy z pracownikiem banku na temat wykonywanej pracy, czy przekazania większości pieniędzy z pożyczki m.in. J.. O szczerości zeznań świadka G. F. świadczy, iż nie krył on swojej faktycznej roli w procedurze m.in. szczerze przyznając, iż druga pożyczka została wzięta z jego inicjatywy („ To już jest moja wina, bo niepotrzebnie się zdecydowałem wziąć tę pożyczkę. Chciałem wziąć 15 tysięcy” – rozprawa w dniu 15.03. 2017 r.). Zeznania świadka w zakresie m.in. otrzymania zaświadczeń o zatrudnieniu od M. J. (1) znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego złożonych w śledztwie (k. 6761 t, 34). Zeznania G. F. (k. 4812 – 4819 t. 24 i 25 – protokoły okazania tablic poglądowych) w zakresie nieznamości z M. S. (3) (który na polecenie M. J. wypisywał oraz podpisywał zaświadczenia dot. zatrudnienia G. F. w przedmiotach firmach) znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach M. S. (3), który przyznał iż osoba G. F. nie była mu znana (k. 11 713 t. 59). Wprawdzie oskarżony M. S. twierdził, iż nieznanym mu był cel wypisywania tych zaświadczeń co w świetle innych dowodów, które potwierdzają ścisłą współpracę M. S. (3) z J. – twierdzenia oskarżonego są przyjętą przez oskarżonego linią obrony.

Wprawdzie świadek G. F. w postępowaniu sądowym nie wspominał o udziale M. J. w drugiej pożyczce, to fakt pominięcia M. J. (1) w zeznaniach złożonych przed sądem był spowodowany niepamięcią świadka zwłaszcza, iż udział M. J. (1) ograniczył się do przekazania świadkowi jedynie niezbędnych dla uzyskania kredytu dokumentów, w tym zaświadczenia o zatrudnieniu. Zatem nie ma wątpliwości co do udziału M. J. w wyłudzeniu kredytu w wysokości 20 000 zł i znajduje to oparcie m.in. w relacji świadka z dnia 2.10.2014 r. (k. 4789 t. 24). Jednak w odniesieniu do tej pożyczki nie można przyjąć, że dla jej uzyskania było wykorzystane zaświadczenie o zatrudnieniu G. F. w firmie (...) (k. 4789 t. 24) bowiem jak wynika z dokumentów bankowych pracownikowi banku przedstawiono zaświadczenie o zatrudnieniu świadka w firmie A. B. z dnia 18 sierpnia 2011 r. (k. 5491-5508 t. 28). Zaświadczenie to jak ustalił sąd wypełniał M. S. (3) działający wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) (k. 11713 t. 59). W związku z tym, że owo zaświadczenie było wypełnione w dniu 18 sierpnia 2011 r. – tym samym, co wniosek o przyznanie pożyczki – nie ulega wątpliwości, iż J. przywiózł świadkowi nie zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) a w firmie A. B.. Nadto świadek, z uwagi na niepamięć podał inną kwotę pożyczki jaką dostał do ręki (podał, że była to kwota 17.000 zł , faktycznie jednak była to kwota 14 735 zł), nadto podał, iż otrzymał ją tego samego dnia co wniosek o przyznanie pożyczki, faktycznie jednak te czynności dzielił jeden dzień (wniosek został złożony w dniu 18.08.2011 r., umowa i wypłata miały miejsce 19 sierpnia 2011 r.). Te okoliczności wskazują, iż świadek nie pamiętał w szczególności owego zdarzenia, co z uwagi na upływ czasu (pożyczka z 2011 r. – zeznania z 2014 r.) jak również ówczesną sytuację rodzinną świadka (k. 5528, śmierć konkubiny, konieczność wychowywania małoletnich dzieci, brak stałej pracy) brak precyzji w jego relacji jest usprawiedliwiony.

Co do zeznań D. W. (1), sąd uznał za wiarygodne zeznania tego świadka złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 1971-1973 t. 9, k. 3423-25 t. 17) które potwierdził zeznając na rozprawie. Nie znalazły natomiast prymatu wiarygodności te fragmenty zeznań świadka z postępowania sądowego w jakich twierdził on, iż dostawał zaświadczenia o zatrudnieniu od różnych osób, klientów swojej taksówki, których nie znał zaś z nazwiskiem T. P. (1) spotkał się jedynie w czasie przesłuchania w L. i faktycznie nie znał takiej osoby. Nie rozpoznał także obecnego na sali sądowej oskarżonego T. P.. Pomimo, że świadkowi faktycznie nie okazywano w czasie śledztwa wizerunku oskarżonego T. P. (1) to z kontekstu całości jego zeznań ze śledztwa (k. 1972-1973 t. 10) nie ulega wątpliwości, iż osobą od której otrzymywał zaświadczenia o zatrudnieniu w spółce (...) był znany mu osobiście T. P.. To, iż znajomość D. W. z T. P. (1) nie była jednorazowa i powierzchowna świadczy m.in. fakt zwrócenia się świadka do P. o pomoc w kupnie nowego samochodu, a P. skierował go do komisji samochodowego (...) w W. przy ul. (...), natomiast fakt powiązania P. z tym komisem wynika z innego materiału dowodowego. O znajomości W. z P. świadczy także jego wypowiedź, iż z racji uzależnienia P. od alkoholu zerwał z nim kontakty, natomiast o uzależnieniu T. P. od alkoholu / hazardu wypowiadali się świadek R. W. i świadek M. S.. Nadto jak wynika z zeznań D. W. ze śledztwa zaświadczenia o zatrudnieniu w spółce (...) miał wyłącznie od P. (k.1973), zaś od nieznanego mu mężczyzny – klienta miał jedynie zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...)(k. 3424-25 t. 17). Nadto sam oskarżony T. P. przyznał się do wystawienia zaświadczenia dot. rzekomego zatrudnienia D. W. w spółce (...) (k. 10 876 t. 55).

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka G. K. złożonym w toku postępowania sądowego (rozprawa z 13.03.2017 r.) w zakresie w jakim twierdził, iż nie zna T. P. (1) zwłaszcza, iż sam oskarżony tej znajomości się nie wypierał (t.

66 k. 5355-5358 - „G. K. (1) został zatrudniony w mojej firmie, doszedłem do wniosku, że taniej go zatrudnić na etat, ponieważ był glazurnikiem, niż płacić mu za wykonane roboty u mnie czy u znajomych. K. po wzięciu kredytu zwinął swoje graty i więcej się nie pokazał „). Z kolei związek (...) z zaświadczeniem jakie wystawił G. K. znajduje potwierdzenie w zeznaniach pracownika banku (...) („ (...) natomiast te informacje, które tam są dotyczące przeprowadzonej z T. P. (1) rozmowy i uzyskania tej informacji zatrzymania K. przez policję jak również informacji jakie uzyskano informacje z wizyty w firmie (...), to ode mnie pochodzą te informacje, były one na świeżo podawane. t. 73, k. 6711v-6713). Z kolei informacje udzielone P. J. korelują z zeznaniami G. K. w których podał, iż nie zdążył zapłacić rat bankowych z powodu osadzenia w ZK (k. „ Spłaciłem ratę kredytową z pierwszego banku, z drugiego już nie zdążyłem. W pierwszym banku wpłaciłem jakąś ratę. Nie zdążyłem spłacić, bo zostałem zamknięty”).

Wprawdzie oskarżony twierdził, iż zatrudnienie G. K. było legalne, czemu jednak nie można dać wiary w świetle innych dowodów zebranych w sprawie, w tym zeznań G. K., który przyznał, iż w firmie (...) nie pracował a w czasie kiedy uzyskał kredyt pracował jedynie dorywczo. (rozprawa z 13.03.2017 r. „Kiedy brałem kredyty pracowałem dorywczo. Zarabiałem miesięcznie ok. 1200 złotych, ale nie zawsze były te dorywcze prace”).

Na związek (...). P. wskazuje posiadanie przez oskarżonego dokumentów związanych ze świadkiem G. K. (k. 11 377 t. 58).

W ocenie sądu taka postawa świadków G. K. czy D. W. wynika zdaniem sądu ze swoiście pojętej „solidarności”. Świadkowie skorzystali z instytucji dobrowolnego poddania się karze i w momencie składania zeznań byli prawomocnie skazani dlatego też zeznając w obecności oskarżonych na sali sądowej nie chcieli już obciążać innych osób. Dlatego też ich zeznania zostały uznane za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim korelują z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd uznał za wiarygodną relację J. Ż. (1) (rozprawa z 13 03.2017 r.). Z opinii biegłego sądowego w zakresie psychologii P. W. (2) obecnej w czasie składania zeznań przez świadka wynika, iż wprawdzie zdolności świadka w zakresie postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania faktów oraz zjawisk są obniżone z uwagi na stan psychiczny w czasie zdarzeń, jednak dotyczy to jedynie szczegółów i co do zasady jest zdolna do ogólnego spostrzegania i ujmowania faktów i zdarzeń jej dotyczących (k.6403-6408 t. 71). Relacja świadka, pomimo, iż w postępowaniu sądowym nie pamiętała wielu okoliczności w tym tego, że posiadała zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) a nie (...) to w pozostałym zakresie jest zbieżna z pozostałym materiałem dowodowym. Nie ulega wątpliwości, iż jej rola w całym zdarzeniu była dalece mniejsza od roli J. S. (1) na potrzeby którego pobrane zostały kredyty i które jedynie deklarował chęć ich spłaty. On także, jak wynika z relacji świadka J. Ż. załatwiał całą dokumentację, w tym zaświadczenie o jej zatrudnieniu w firmie (...). Powiązanie tej okoliczności z faktem znajomości obu panów (J. S. i T. P.) czy potwierdzenie przez T. P. zatrudnienia Ż. w należącej do niego spółce, świadczy iż miał on świadomość w jakim celu owo zaświadczenie zostanie wykorzystane (wśród dokumentów bankowych znajduje się notatka weryfikacyjna – k. 4452 z której wynika, że zaświadczenie dot. zatrudnienia J. Ż. zostało potwierdzone podczas rozmowy telefonicznej z T. P. (1) właścicielem firmy) .

W związku z tym, że z kolei świadek J. S. starał się umniejszać swój faktyczny udział, jego zeznania zostały uznane za wiarygodne w zakresie w jakim znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania A. S. (1), świadek przesłuchana w charakterze podejrzanej (k. 6975-74 t. 74) oraz świadka w postępowaniu sądowym (k. 7033-37 t. 74) zbieżnie podała okoliczności usiłowania wyłudzenia przez nią pożyczki. Jej wypowiedzi były logiczne i szczerze, nie umniejszała swojej roli jak również ujawniła, iż w procedurze brała udział jej bratowa. Szczerze wyznawała jeżeli pewnych okoliczności nie pamiętała bądź nie była pewna, co świadczy o odpowiedzialności świadka. Zeznania świadka w zakresie opisu przebiegu zdarzenia czy co do faktu wcześniejszej nieznajomości korespondują z relacją M. S. (2). Pomimo, iż świadek przesłuchana w charakterze podejrzanej nie podała nazwisk mężczyzn z którymi spotkała się w banku określając jedynie ich role, zaś dopiero w postępowaniu sądowym wskazała, iż jednym z mężczyzn był obecny i wskazany przez nią M. J. (1) a drugim M. S. (2), nie przekreśla prawdziwości jej zeznań, zwłaszcza, iż jej relacja w postępowaniu sądowym był znacznie obszerniejsza

aniżeli w śledztwie, stąd zawierała więcej szczegółów. Dodatkowo wskazać należy, iż związek (...) z usiłowaniem wyłudzenia kredytu dla A. S. nie wynika z jedynie z jej relacji ale także z relacji M. S. (2) (k. 8333 t. 42) oraz wyjaśnień M. S. (3) (k. 11 713 t. 59)

Zeznania świadka W. P. (1) (k.8999- 9002 t. 45 , k. . LXIX, k. 6033v-6036) dotyczyły m.in. usiłowania wyłudzenia wspólnie i w porozumieniu z M. J. i T. P. kredytu z (...) Banku w dniu 29 listopada 2011 r. z wykorzystaniem zaświadczenia o jego zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...). Wobec świadka nadal toczy się postępowanie sądowe gdzie stoi on pod zarzutem udziału w grupie przestępczej oraz wyłudzenia bądź usiłowania wyłudzenia 8 kredytów bankowych (sprawa XII K 222/16). Świadek w niniejszej sprawie nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia z art. 182§3 kpk i złożył zeznania. Pomimo, iż generalnie jego relacja z postępowania sądowego była zbieżna z tym co podał w śledztwie jako podejrzany, sąd uznał jego zeznania za wiarygodne jedynie w części. Sąd uznał za wiarygodne jego zeznania w zakresie znajomości z A. G., M. J. czy T. P. (1), jak również co do znajomości między M. J. i A. G. - albowiem te okoliczności znajdują potwierdzenie w innych dowodach, w tym wyjaśnieniach oskarżonej A. G. czy D. C. (1). Sąd uznał za niewiarygodne twierdzenia świadka, iż faktycznie był on zatrudniony i wykonywał pracę na rzecz spółki (...) osiągając regularne miesięczne dochody w wysokości 6000 zł miesięcznie, tak jak wynikałoby to z zaświadczenia z dnia 29.11.2011 r. W ocenie sądu jak w przypadku innych świadków (M. S., G. K., A. S., D. P., P. S., A. M.) były to dokumenty wytworzone dla świadka na potrzeby uzyskania kredytów, zwłaszcza iż w czasie „pracy” w tej spółce złożonych zostało co do niego około 54 zapytań kredytowych przez różne banki (k. 6037 t. 31). Świadek nadto nie potrafił precyzyjnie określić czym się zajmował w spółce (...), enigmatycznie wskazując, iż przygotowywaniem ofert czy wycen sprzętu warsztatowego. To, iż W. P. faktycznie nie pracował na umowę o pracę na czas nieokreślony w spółce (...) i dokument ten służył jedynie „celom kredytowym” świadczy także fakt, iż starając się w podobnym okresie o kredyt w (...) Banku złożył zaświadczenie o swoim zatrudnieniu na umowę na czas nieokreślony od 1 czerwca 2006 r. w spółce telekomunikacyjnej (k. 6835- 6852 t. 35). Świadek odnosząc się do kredytów przyznał, że w czasie zatrudnienia w spółce (...) starał się uzyskać kredyt w (...) na kwotę 20 tys. zł, zaprzeczając by była to wyższa kwota kredytu. Zaprzeczył stanowczo, by w tym czasie starał się o kredyty w innych bankach, w tym nigdy nie był w (...) Banku a zaświadczenie jakie było tam złożone przypominało te, które uzyskał od J. i P. gdy wnioskował o kredyt w (...) (k. 9001-9002 t. 45). Twierdzenie świadka w tym zakresie są jednak sprzeczne z ustaleniami biegłego sądowego, który badał dostępną dokumentację bankową, w tym wnioski kredytowe czy oświadczenia wnioskującego o kredyt. Według biegłego sądowego z zakresu klasycznych badań dokumentów (k. 6099-6133, t. 70) na wnioskach kredytowych z 18 listopada 2011 r., 24 stycznia 2012 r., 2 marca 2012 r., 16 lutego 2012 r. (...) Banku oraz na oświadczeniu z 27 marca 2012 r. z (...) znajdują się autentyczne podpisy W. P.. Pomimo braku możliwości zweryfikowania dokumentów związanych z usiłowaniem wyłudzenia kredytu (...) Banku (zachowały się jedynie zapisy w systemie komputerowym oraz kopia zaświadczenia o zatrudnieniu k.8044- 61 t. 41) to w świetle w/w ustaleń biegłego w zakresie innych wniosków kredytowych, zdaniem sądu P. złożył także wniosek o kredyt w (...) Banku, przy użyciu stwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o jego zatrudnieniu w spółce (...). Zdaniem sądu postawa świadka P. ukierunkowana była ku temu by zaprzeczać obciążającym go faktom, identyfikującym z przestępczą działalnością J. czy P.. Zeznania świadka K. J. (1) (t. 74, k. 7051v-7054) w niniejszej sprawie dotyczyły m.in. usiłowania wyłudzenia wspólnie i w porozumieniu z M. J. leasingu na zakup samochodu C. C. (zarzut z pkt. XIII). Wobec świadka zakończyło się postępowanie sądowe wyrokiem skazującym. Zeznania świadka sąd uznał za wiarygodne w zakresie okoliczności podpisania umowy, czy wpłaty opłaty wstępnej, jak również iż inicjatorem podpisania umowy leasingowej był jego znajomy M. J. albowiem korelują z innymi dowodami, w tym zeznaniami R. W. czy R. B.. Natomiast twierdzenia świadka o braku próby wyłudzenia kredytu leasingowego jest to jego ocena. Skoro świadek, co wynika z jego zeznań, nawet nie miał wiedzy do jakiej wypożyczalni ma zostać wstawiony samochód C. nie mógł się spodziewać, iż opłata za wynajem tego samochodu faktycznie będzie regulowana, a jak sam podał jego sytuacja finansowa w tamtym okresie nie była dobra (k. 6625 t. 72 „Ja miałem wtedy trochę problemów finansowych”).

Zdaniem sądu zeznania świadka D. P. (1) (t. 71, k. 6323-6323v) należy uznać za wiarygodne, jego relacja dotycząca załatwiania zaświadczeń przez M. J., wskazywania przez niego banków czy znajomości przez J. procedur bankowych w zakresie udzielania kredytów (k. 11 670 t. 59) znajduje potwierdzenie w relacjach innych świadków (M. S. (2), G. F. (1)). Podobnie jak w przypadku np. kredytu dla A. S. (1), która nie знаła poręczyciela M. S. tak i D. P. (1), nie znała

drugiego kredytobiorcy A. W. (1), który do banku przyszedł z M. J.. Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia świadka o wykonywaniu na rzecz M. J. (1) drobnych usług transportowych, jednak nie było to zatrudnienie i wykonywanie pracy jak wynikałoby to z zaświadczenia jakie zostało wystawione D. P., a jakim posłużył się przy staraniach o kredyty. Wynika to wprost z wypowiedzi świadka z postępowania sądowego „Jeździłem dla M. jako kierowca, ciężko mi powiedzieć w jakim okresie. Nie byłem przez niego zatrudniony, to był koleżeński układ. Wozilem M. w różne miejsca jak też przywoziłem różne rzeczy np. od części samochodowych zaczynając po meble i raczej nic innego nie był (...). Nie zostałem zatrudniony o umowę o pracę bo to nie była stała praca. Ja wykonywałem te usługi dla M. w przeciągu kilku lat łącznie, ale to nie było bez przerwy. Mogło być tak, że mogłem jeździć cały miesiąc, a mogłem przez miesiąc nie jeździć. On mi płacił wynagrodzenie do ręki, nie zawsze były też pieniądze, pojechaliśmy na obiad. Rozliczaliśmy się różnie”. Podobne usługi wykonywali dla M. J. (1) jego inni znajomi - M. M. czy M. W.. Świadek faktycznie co do swojego zatrudnienia w D. (...) złożył odmiennej treści zeznania przesłuchany w charakterze świadka w dniu 30 czerwca 2015 r. (k. 148-149 akt XII K 289/16 tom I). Przed sądem okoliczności związanych ze swoim zatrudnieniem nie potwierdził, a jak podał informacje o wielkości firmy miał jedynie od M. J.. Świadek logicznie wytłumaczył powody złożenia takich zeznań na policji, a mając na uwadze ówczesną sytuację procesową D. P. te zeznania miały go uchronić przed ewentualną odpowiedzialnością karną i były przyjętą przez niego formą obrony. Po postawieniu zarzutów w dniu 19 września 2015 r. (k. 158 t. I, k. 603- 604, t. IV XII K 289/16) czy też w momencie składania zeznań w charakterze świadka w postępowaniu sądowym, po wydaniu już wobec niego wyroku skazującego, nie było przeszkód ku temu by powiedzieć jak naprawdę wyglądała jego współpraca z M. J.. Reasumując, sąd nie neguje faktu iż świadek D. P. wykonywał drobne, okazjonalne usługi na rzecz J., nie był jednak zatrudniony na umowę o pracę ze stałym miesięcznym wynagrodzeniem jak wynikałoby to z zaświadczenia (k. 140 XII K 289/16). Okoliczność ta znajduje także potwierdzenie w informacjach z Urzędu Skarbowego w L. dot. D. P. (k. 132, 157-159 XII K 289/16)

Pomimo, iż z przyczyn obiektywnych nie doszło do przesłuchania w toku postępowania sądowego świadka P. S., Sąd uznał za wiarygodne jego relacje jakie złożył w śledztwie. Pomimo uzależnienia świadka od alkoholu, co jak wynika z opinii nie miało wpływu na jego poczytalność (k. 9915 t. 50) świadek ten w sposób szczegółowy i logiczny zrelacjonował zdarzenia związane z próbą wyłudzenia kredytu. Jego zeznania w zakresie wizyt w banku znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach B. P., pracownika banku. Nadto jego stwierdzenie o niewypełnianiu przez niego złożonych do banku dokumentów znajduje potwierdzenie z opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego, wg. którego owo zaświadczenie o zatrudnieniu nie zostało wypełnione czy podpisane ani przez P. S. ani przez A. W. (k. 9892-93 t. 50).

Nie były podważane przez żadną ze stron oraz sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków D. M. (pośrednika finansowego), M. W. (2) (poprzedniej właścicielki samochodu A. W.) czy S. W. (2) (funkcjonariusza policji) - nie miały jednak one istotnego znaczenia dla ustaleń w zakresie tego zdarzenia.

Zeznania A. W. (3) (k. 9820 t. 50), podobnie jak P. S. odnoszą się do próby wyłudzenia kredytu bankowego z (...) (...) Bank w dniu 20 czerwca 2011r (zarzut V wyroku). Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka jakie wówczas złożył przesłuchany jako podejrzany (k. 9818 t. 50). Wówczas przesłuchany zaprzeczył, by miał jakiegokolwiek powiązaniem z kredytem, przyznał, że podwoził swojego znajomego P. S. (1) tego dnia do banku. Nie wiedział jednak w jakim celu S. chciał jechać do banku. Nie umiał powiedzieć, dlaczego S. twierdzi, że to właśnie od niego otrzymał zaświadczenie o zatrudnieniu bo nic takiego mu nie dawał. Nie potrafił także racjonalnie wyjaśnić w jaki sposób w jego plecaku znalazło się szereg dokumentów, w tym m.in. związanych z M. J. (1) (k. 9958 t. 50). Już w postępowaniu przygotowawczym powoływał się na swoje ubezwłasnowolnienie oraz stan zdrowia. A. W. przesłuchany w postępowaniu sądowym nie ustosunkował się do treści tych wyjaśnień, w pozostałym zakresie odmawiając składania zeznań z uwagi na treść art. 182 par. 3 kpk (t. 72, k. 6525). Obecna w czasie przesłuchania świadka biegła psycholog sądowa z zakresu psychologii podała, iż u świadka z uwagi na nieznaczne upośledzenie umysłowe czynności poznawcze (spozostreganie, zapamiętywanie i odtwarzanie) mają prawo być obniżone w nieznacznym stopniu. Prezentowane przez świadka ubytki pamięciowe, zatarte wspomnienia lub zniekształcenia mogą wynikać z mechanizmów obronnych. W ocenie psychologicznej podczas przesłuchania świadek demonstrował znaczny stopień nasilenia deficytów poznawczych, przy czym ich charakter może przemawiać za świadomym manifestowaniem deficytów i dysfunkcji pamięci (k. 6720-23 t. 73, 6831-34 t. 74)

Mając na uwadze podniesione okoliczności, jak również wnioski wynikające z opinii sądu psycho-logicznej zdaniem sądu zeznania świadka są przyjętą przez niego formą obrony (wobec niego nadal toczy się postępowanie karne). Nadto jego relacja złożona w charakterze podejrzanego jest sprzeczna z zebranymi w tej sprawie dowodami, w tym z wiarygodnymi zeznaniami P. S. (1) czy S. W. (2) (k. 9810). W ocenie sądu w świetle m.in. tych zeznań, P. S. (1) pełnił rolę tzw. słupa, w proceder wyłudzenia kredytu bardziej zaangażowany był A. W. (3) powiązany z M. J. (1), który przyznał się do wypełnienia zaświadczenia o zatrudnieniu P. S. w firmie (...) (k. 6760 t. 34). Nadto kontakty A. W. (3) z oskarżonym M. J. potwierdzają wyniki oględzin jego telefonu komórkowego (k. 9837-9885 t. 50) oraz wyniki przeszukania jego torby, w której znaleziono szereg dokumentów powiązanych z oskarżonym M. J. (1), spółką (...), spółką (...) (k. 9958-9996 t. 50) . W czasie oględzin telefonu zatrzymanego u A. W. (3), znaleziono w książce telefonicznej szereg numerów opisanych jako „ M. M. (20), M. M. (20) 2, -3, 4, 5. Są to numery (...), czy opisane jako (...) - (...), „ M. od M. „ – (...). Do M. M. (20)(...) była wiadomość – „ zadzwoń bo nie wiem jak podzielić kasę” nadana w lutym 2011 r. W ocenie sądu nie ma żadnych wątpliwości, iż opisane kontakty przy tych numerach dotyczą M. J. (1), M. S. (3) oraz N. J. (1) zwłaszcza w świetle ustaleń co do ich relacji i ścisłej współpracy, czy zamieszkiwania M. J. (1) przy ul. (...) w W..

W tym miejscu należy odnieść się również do zeznań świadków R. W. (1) i M. S. (2) jako jednych z istotnych dowodów osobowych. Każdy z nich współpracował z oskarżonymi, przede wszystkim z M. J. (1). R. W. (1) składał wnioski o zawarcie umów leasingu, zaś M. S. (2) – na podstawie podrobionych dokumentów – składał wnioski i zawierał umowy kredytowe, jak również został poręczycielem kredytów. Każdy z nich potwierdził, że „mózgiem” tej działalności był M. J. (1). Każdy z nich szczegółowo opisał sposób funkcjonowania grupy oraz poszczególne zdarzenia w których brali udział.

Odnosząc się do zeznań świadka M. S. (2) (postępowanie sądowe k. 6201- 6210, k. 6232-6235 t. 70, (...) -6420 t. 71) jako jednego z głównych dowodów w sprawie wskazać należy, że świadek kilkakrotnie wypowiadał się co do zdarzeń związanych z M. J., M. S. (3), D. C. (1), E. K. (2), B. R. (1). Zeznania świadka M. S. (2) przyczyniły się m.in. do ustalenia nie tylko poszczególnych zdarzeń w których bezpośrednio uczestniczył ale z racji swoich bliskich kontaktów z M. J. dostarczył wiedzy w zakresie funkcjonowania grupy przestępczej kierowanej przez oskarżonego M. J.. Co do zasady jego relacje były konsekwentne i zbieżne wewnątrz, a także były potwierdzone innymi dowodami w sprawie (o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia). Wprawdzie świadek M. S. w pierwszych relacjach (w dniu 13 lutego 2013 r. i 28 maja 2013 r.) jakie złożył w tej sprawie wskazał m.in. inne okoliczności poznania M. J. (przesłuchany w charakterze świadka w dniu 13.02.2013 r. i podejrzanego w dniu 28 maja 2013 r. podał, iż M. J. (1) poznał przypadkowo na Dworcu Ś. k. 2457 t. 13 i k. 2634 t. 14), jak również przedstawił inne okoliczności związane z zakupem telewizorów w A., nie ujawniając udziału w zdarzeniu D. C. (1) i E. K. (2) (k. 2457-2459 t. 13 oraz 2634 t. 14). Jednak w kolejnych relacjach w śledztwie oraz w postępowaniu sądowym ujawnił faktyczne okoliczności poznania M. J. oraz udział D. C., E. K. czy M. S. (3) (wyjaśnienia w charakterze podejrzanego z 4 września 2013 r. k.3415-18 t. 17), w tym w zakresie wyłudzenia kredytu na telewizory w A., jak również wytłumaczył powody dla jakich podał nieprawdziwe okoliczności poznania M. J. czy udziału C. i K. (k. 6234 ”Nie poznałem w takich okolicznościach M. J., poznałem go tak jak mówiłem wcześniej, przez D. C. (1) w M.. Ja tak jak mówiłem przed chwila miałem nie ujawniać w czasie tych zeznań D. C. (1)”). Tłumaczenie świadka jest dla sądu wiarygodne i logiczne.

Wskazać także należy, że o ile początkowe relacje M. S. (2) były ogólne i skąpe w szczegółach, to relacje złożone na dalszym etapie śledztwa dostarczały więcej szczegółów. Wprawdzie nie wszystkie relacje świadka znalazły potwierdzenie w zebranych dowodach, to wiedza świadka co do działań M. J. (1), M. S. (3), N. J. (1), T. P. (1), D. C. (1) czy B. R. (1) znajduje potwierdzenie w innych dowodach.

W relacjach świadka zdarzały się nieprecyzyjne wypowiedzi, ale wynikało to bądź z niepamięci świadka związanej z upływem czasu, bądź faktu, że świadek wiedzę o danym zdarzeniu miał jedynie z opowieści innych osób, najczęściej M. J. (1) czy M. S. (3) (np. świadek miał wiedzę o wyłudzeniu sprzętu warsztatowego z informacji uzyskanych od M. S. (3) - k. 3437), a fakt wyłudzenia miał miejsce (zdarzenie związane ze sprzętem z firmy (...)). Podobnie wiedzę o pilnowaniu tzw. żulików przez T. P. (1) miał jedynie od M. J. i nie był bezpośrednim świadkiem takiego zdarzenia.

Pomimo, że pierwsze depozycje świadka M. S. nie były pełne, szczegółowe w zakresie poszczególnych osób czy ujawniające wszystkie prawdziwe okoliczności sprawy, generalnie zeznaniom nie sposób odmówić wiarygodności. Świadek wskazał jakie okoliczności spowodowały taką postawę w czasie owych pierwszych zeznań. Wyjawił, iż kiedy otrzymał wezwanie na przesłuchanie skontaktował się z D. C. (1), który nakazał mu „zwalenie” całej winy na J. (k. 6232 t. 70) i zakazał ujawnienia jego osoby mającej związek z tym zdarzeniem. Podał także, iż wezwany na przesłuchania nie stawiał się (k. 6207 t. 70), co znajduje potwierdzenie w zgromadzonych aktach (k. 2149, 2169, 2174 t. 11, na przesłuchania nie stawiał się także M. J. w tym samym czasie). Z uwagi na obawę świadka przed D. C., którego znał jako mieszkańca M. oraz współosadzonego z jednego ZK, złożył zeznanie o treści oczekiwanej przez C.. W zeznaniach, nie tylko nie ujawniał D. C. ale także osób z którymi można by wiązać D. C. (np. E. K.). Jednak jadąc na kolejne przesłuchanie, tym razem do L., przemyślał swoją sytuację, postanawiając ujawnić wszystkie okoliczności sprawy o których miał bezpośrednią bądź pośrednią wiedzę. Faktycznie, jak wynika z akt sprawy świadek w czasie przesłuchania w Prokuraturze Apelacyjnej w L. pod raz pierwszy ujawnił wszystkie okoliczności sprawy (k. 3413-3418 t. 17), konsekwentnie je podtrzymując na kolejnych przesłuchaniach w śledztwie czy w postępowaniu sądowym. Zdaniem sądu tłumaczenie świadka M. S. w zakresie w/w okoliczności jest logiczne, zatem zasługuje na uwzględnienie.

Reasumując, depozycje świadka M. S. (2) były pełne, logiczne i szczerze. Istotne jest, że świadek nie ukrywał ani nie umniejszał swojej roli w tym zdarzeniach i pomimo, że jego zdaniem nie działał w grupie przestępczej (k. 6209 t. 70) to nie krył faktu, iż w pełni świadomie działał w charakterze tzw. słupa i miał świadomość, iż pobrane kredyty nie będą spłacane (vide zeznania świadka z postępowania sądowego – „nawet gdybym, wiedział, że nie będą płacone raty kredytu to i tak bym go zawarł bo szedłem na słupa” - k. 6233v t. 70). W postępowaniu sądowym nie pamiętał też już wielu szczegółów, ale nie było to wynikiem manipulacji z jego strony a spowodowanej upływem czasu niepamięci, świadek był bowiem słuchany po 7 latach od zdarzeń co do ich przebiegu. Świadek nie krył także swoich ułomności czy uzależnień (od alkoholu, środków odurzających k. 6232 v t. 70) jednak bezpośredni kontakt ze świadkiem na sali sądowej (w sądzie składał trzykrotnie zeznania) nie zrodziły wątpliwości co do jego poczytalności czy zdolności do spostrzegania czy odtwarzania spostrzeżeń. Jego wypowiedzi były logiczne i szczerze.

Relacje świadka M. S. (2) znalazły potwierdzenie w wielu innych dowodach czy relacjach innych świadków, w tym dla przykładu:

- w zakresie podrobienia dokumentów przez M. J. (1) oraz M. S. (3) jakie były składane w poszczególnych bankach w związku z wnioskami M. S. o przyznanie kredytu – znajduje odzwierciedlenie w opinii biegłego z zakresu badania wiarygodności dokumentów (k. 2309-2398, 2474 t. 12 i 13), w zeznaniach S. S. (1) (2079-2080 t. 11) oraz po części w wyjaśnieniach oskarżonych M. S. (3) czy M. J. (1);

- relacja świadka co do „lewej” dokumentacji na komputerach M. J. (1) znajduje potwierdzenie np. w zeznaniach świadka R. W. (1) (k. 3605 t. 18, t. 70 k. 6141-6145), potwierdza to także protokół oględzin komputera M. J. (k. 8696-8700, 10346-10672);

- kierownicza rola M. J. (1) opisywana przez świadka znajduje odzwierciedlenie w zeznaniach innych świadków, z tym dla przykładu R. W. (1) (t. 70 k. 6141-6145);

- informacje co do T. P. (1), jego współpracy z M. J. (1), M. S. (3) N. J. znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym np. dotyczącym wyłudzenia leasingów (np. zeznania T. B. (1), R. B. (3));

- wyjazdy do B. z poszukiwaniem tzw. żulików (k. 3437 t. 18) znajduje potwierdzenie w zdarzeniach związanych z K. M. (1);

- tworzenie dokumentacji przez B. R. (1) znajduje potwierdzenie w jej wyjaśnieniach czy zdarzeniach z jej udziałem;

- w zakresie okoliczności związanych z usiłowaniem wyłudzenia kredytu w (...) Banku w dniu 4 lipca 2011 r. (zarzut z pkt. XLII wyroku), składanymi dokumentami czy rozmowami z pracownikami banku znajduje potwierdzenie w

zeznaniach świadków, zwłaszcza okoliczności dot. zdenerwowania, nieporadności M. S. w czasie spotkania z S. M. (vide zeznania świadka S. M. (3) z k. 2078 t. 11 oraz zeznania M. S. z k. 6206 t. 70);

- w zakresie „wytworzenia” umowy pożyczki (k. 6205, 6207 t. 70) wg. której K. M. M. S. miał pożyczyć kwotę 50 tys. zł znajduje potwierdzenie w opinii biegłego wg. którego na umowie tej podpis K. M. nie jest jego autentycznym podpisem; (k. 2556-2557 t. 13).

Co do oskarżonej B. R. (1) świadek M. S. nie składał szczegółowych informacji, jednak jego relacja odnośnie udziału tej oskarżonej nie budzi wątpliwości sądu i znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach samej oskarżonej (k. 3589-3591 t. 18). To, iż świadek oskarżoną wiązał z L. a faktycznie B. R. w tej miejscowości nie zamieszkiwała, nie świadczy iż jego depozycje dotyczą innej osoby, zwłaszcza iż wiedza świadka co do tego że „jadą do księgowej do L.” pochodziła od M. J.. On nie znał L. i nie wiedział czy faktycznie byli w tej miejscowości. Wyraził natomiast swoją pewność co do tego iż R. pracowała dla J. i wystawiała wszystko co jej zlecał. (k. 3437 t. 18). Opisał natomiast, iż B. R. mieszkała w bloku, co korespondowałoby z faktycznym miejscem zamieszkania B. R. (jej adres zweryfikowany z mapą google), zaś okoliczność posiadania przez nią w mieszkaniu szeregu dokumentów, w tym powiązanych z M. S. (2), koresponduje z wynikami przeszukania jakie miało miejsce w dniu 19.10.2011 r. (k. 9387-9435) Okolicznością, która dodatkowo potwierdza, iż M. S. nie myli oskarżonej z inną osobą świadczy także jego wypowiedź z której wynika, iż był obecny przy rozmowie pomiędzy R. a J., w czasie której ta upominała się o wypłatę pieniędzy („Nie wiem jak się on z nią rozliczał, ale w mojej obecności pytała J. „kiedy się z nią rozliczy” on mówił jej że niedługo będzie miał pieniądze i że jej da. Wtedy chyba chodziło o 1000 zł” - k. 3437 t. 18) a to z kolei korespondowałoby z wyjaśnieniami oskarżonej, która podała, iż J. pomimo składanych obietnic nie rozliczył się z nią, pomimo, że znajdowała się wówczas w ciężkiej sytuacji materialnej (k.3590 – 91 t. 18).

Kolejnymi istotnymi zeznaniami dla niniejszej sprawy były zeznania R. W. (1) (k. 1581-83 t. 8, 3601-3605 t. 18) postępowanie sądowe t. LXX, k. 6141-6145. Zdaniem sądu relacje świadka są szczerze, logiczne i konsekwentne, a nadto zgodne ze zgromadzonymi w sprawie dowodami osobowymi jak i nieosobowymi w postaci zabezpieczonych dokumentów oraz opinii biegłych z zakresu badania dokumentów. Mając powyższe na uwadze, Sąd obdarzył zeznania świadka walorem wiarygodności i poczynił na ich podstawie ustalenia w rekonstruowanym stanie faktycznym. Świadek R. W. (1) szczegółowo zrelacjonował okoliczności poznania i charakter „współpracy „z M. J. (1). Jak podał J. poznał za pośrednictwem M. K. (2) (z którym jak ustalił sąd m.in. oskarżony M. J. wyłudził mienie z firmy (...)). J. miał załatwiać samochody leasingowe, które następnie miały być wstawiane do wypożyczalni (taki charakter działalności oskarżonych – M. J., T. P. czy M. S. wynika z materiału dowodowego związanego z innymi zdarzeniami). Z kolei zeznania świadka co do leasingu m.in. S. znajdują potwierdzenie w zeznaniach pracowników salonów samochodowych gdzie załatwiane były formalności (m.in. zeznania T. B. (1), dokumenty). Pomimo, iż R. W. (1) relacjonując te zdarzenia w postępowaniu sądowym nie pamiętał wielu okoliczności, czy szczegółów ogólne zarysy zdarzeń powiązanych z M. J. (1) były zbieżne z tym, co podał wcześniej w śledztwie. Istotne jest to iż, w składanych relacjach nie wybielał samego siebie. Szczerze przyznał, iż miał pełną wiedzę co do tego, że dokumenty związane z prowadzoną przez niego działalnością są wytworzone i nie są prawdziwe („To były jakieś rozliczenia, PIT-y, wszystkie dokumenty, które trzeba przedstawić w banku, żeby wykazać dochody i uzyskać ten leasing. To nie były prawdziwe dokumenty, potwierdzały „lipę”, ich treść była nieprawdziwa. Miałem tego świadomość, nawet mówiłem M.: „Słuchaj, nikt tego nie kupi”, on mówił, że damy sobie radę. Mówiłem mu: „Słuchaj, jak tam tych dokumentach jest napisane, że 40 tysięcy zarabiam to przecież, po co mam leasing brać?”). Z zeznań świadka wynika, co także znajduje pełne potwierdzenia w relacjach innych osób (M. S. (2), G. F. (1), K. M. (2)), że to M. J. (1) wszystkim dowodził (k. 1582 t. 8). W odniesieniu do kierowniczej roli oskarżonego M. J. (1) świadek w postępowaniu sądowym przyznał, iż nie miał wiedzy jak się np. załatwia leasing i sprawy te prowadzone były przez J. („M. J. (1) mówił, że wie, że tam można to załatwić, bo to M. mnie wszędzie prowadził. Ja się na takich rzeczach nie znałem, nigdy nie brałem w leasing samochodu”). Zeznania świadka korespondują z relacjami innych osób (m.in. M. S.) z których wynika, iż byli instruowani co mają mówić w rozmowie z pracownikami banków („Rozmowy w banku prowadził ten pracownik, a ja będąc poinstruowany, co mam tam powiedzieć i ja tak mówiłem. Ja może nawet byłem wiarygodny, ale papiery nie były.”). Zeznania świadka także w stosunku do innych oskarżonych, wiedzy jaką posiadał co do M. S. (3), którego określił jako „prawa ręką „M. J. (1)

(k. 3605 t. 18), T. P. (1) („, ja z otoczenia J. znałem księgowego, on był słupem z tego co się dowiedziałem od M. K. (2) na niego brali różne rzeczy bo on od czegoś był uzależniony, chyba od hazardu” k. 3605 t. 18) czy N. J. (1) (k. 3605 t. 18) znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym z niniejszej sprawie, w zeznaniach nie tylko pracowników np. R. B. (1) czy T. B. (1), ale także w zeznaniach świadka M. S. (2).

Istotnymi dla oceny prawnokarnej zachowania oskarżonych, w tym M. J. (1) czy M. S. (3) były zeznania występującej w niniejszej sprawie w charakterze świadka N. J. (1). W stosunku do N. J. (1) toczyło się równoległe postępowanie karne pod sygnaturą XII K 222/16, gdzie występuje jako oskarżona. Z uwagi na powiązanie jej zarzutów, w tym zarzutu udziału w grupie przestępczej kierowanej przez M. J. (1), z zarzutami w sprawie XIII K 143/16 została pouczone o uprawnieniu wynikającym z art. 182§3 kpk, z którego skorzystała (k. 7855 - 7856 t. 78). W tej sytuacji jej poprzednie wyjaśnienia złożone w charakterze podejrzanej zostały przez sąd jedynie ujawnione (k. 8446 t. 80).

N. J. (1), przesłuchana w dniu 8 stycznia 2014 r. (k. 3575- 3578 t. 18) nie przyznając się do zarzucanego jej przestępstwa złożyła obszernie wyjaśnienia. Odnosząc się do zarzutu wynajęcia S. (dot. samochodu marki S. (...)) pamiętała taki fakt, samochód faktycznie użytkowała przez okres 2 tygodni a następnie przekazała go M. J. (1), który utrzymywał, że opłacał z tytułu wynajęcia wszelkie opłaty. W związku z tym nie opłacała żadnych opłat związanych z wynajęciem samochodu. Pomysł dotyczący wynajmu S. pochodził od M. J. i z nim to przedyskutowała. S. została wynajęta by ją przetestować, a potem wziąć w leasing kolejne S. i na takich samych zasadach jak K. wypożyczyć innej firmie. Nie doszło jednak do wzięcia S. w leasing z powodu problemów finansowych związanych ze spłatą rat za K.. Potwierdziła, że na umowie dotyczącej wynajęcia samochodu widnieje jej podpis, a umowę podpisywała w obecności M. J. (k. 808-811 t. V). Z tego co pamięta nie było wówczas z nimi znanego jej T. P. (1). W trakcie użytkowania samochód S. został uszkodzony, nie oddawała samochodu ale wie, że pojazd został zwrócony. Nie pamiętała by ktoś kontaktował się z nią w sprawie opłat za wynajętą S. bądź w sprawie jej zwrotu. Podała, że planowany był także zakup samochodów S., które miały zostać wzięte w leasing, przez jej firmę która wówczas prowadziła. Nie składała jednak żadnego wniosku o leasing S.. Jak podała miała zarejestrowaną działalność gospodarczą na swoje nazwisko w czerwcu 2010 r. Początkowo prowadziła hurtownię kosmetyczną, która następnie została przekształcona w wypożyczalnię samochodów. Początkowo działalność gospodarcza była zarejestrowana pod adresem (...) w J., następnie w lokalu przy Al. (...), gdzie mieściło się biuro, a potem w okolicach Placu (...), gdzie mieszkała wspólnie z M. J. (1). W związku z tą działalnością były wyleasingowane 10 sztuk samochodów marki K.. (...) wzięty był w 2011 r. a samochody K. od razu wypożyczone były firmie (...), która miała spłacać raty leasingowe. Nie pamiętała czy i w jaki sposób zaangażowany był w ten leasing M. J., prawdopodobnie uczestniczył w tym, lecz nie pamiętała w jaki sposób. W związku z tym, że raty leasingowe nie były płacone, samochody zostały zwrócone leasingodawcy. Osobiście odebrała samochody firmie (...) i przekazała je leasingodawcy. Z jej wyjaśnień wynikało także, że z firmą (...) była podpisana umowa o wynajęcie tych samochodów. Podała także, że przez jakiś czas mieszkała razem z M. J. u M. S. (3) w kawalerce. Co do spółki (...) podała, że jak poznała M. i M. mieli już tę spółkę. Nie wie czym oni się w tej spółce zajmowali nie kojarzyła by mieli inne spółki. U M. w kawalerce był komputer, drukarka czy ksero ale nie wie co było na nim robione. Prowadziła także (...) (...) i w związku z prowadzoną działalnością było zatrudnionych kilku kurierów, jednym z nich był D. C. (1) polecony przez M. J. (1). Działalność (...) (...) zakończyła się z powodu braku zysku. Pamiętała, że wystawiła zaświadczenie o zatrudnieniu pracownicy o imieniu B., które służyło jej wzięciu telefonu komórkowego. Nie pamiętała by wystawiała inne zaświadczenia potwierdzające zatrudnienie w jej spółce. Z tego co pamiętała, była zatrudniona w spółce (...) przez M. J. (1), ale odmówiła dalszych pytań związanych z tą spółką. T. P. (1), M. S., M. K. znała jako znajomych M. J., ale nie wie czym się zajmowali i czy prowadzili z J. jakieś interesy.

W konfrontacji przeprowadzonej w dniu 8 stycznia 2014 r. z podejrzaną B. R. (1) (k. 3594-95 t. 18) podała, że nie była to ta (...) zatrudniona u niej w spółce (...) i nie zna B. R. (1). Nadto wyjaśniła, że jeździła z M. J. w różne miejsca, a on załatwiał różne sprawy. Nie była świadkiem wypełniania zaświadczeń o zatrudnieniu. Podała, że z firmą (...) jest związany R. N. (2), a w spółce (...) była zatrudniona jako asystenta zarządu ale nie wie czym się spółka zajmowała. Prace w związku z tą spółką wykonywała w domu, jeździła także na spotkania, nie było to nic konkretnego. Ponownie potwierdziła pobranie kredytów w (...) oraz w (...) (łącznie na kwotę około 80 000 zł), które były spłacane około roku, wyraziła gotowość zawarcia ugód z bankami.

Przesłuchana w dniu 16 maja 2017 r. (k. 6734-36 t. 73) podała, że była związana z M. J. od 2010 r. do maja 2013 (czyli do zatrzymania) M. J.. Podała, że nie pracowała, M. nie pozwalał jej pracować. Odnośnie kredytów nie pamiętała przebiegu zdarzeń, ale była zmuszona do podpisania dokumentów, zaś J. czekał na nią przed bankiem, wcześniej ją tam zawożąc. Ponad 90 % kwot z tych kredytów brał J. pozostawiając jej niewielką kwotę na spłatę pierwszej raty kredytu. Była w obu bankach. Potwierdziła, że na dokumentacji dotyczącej kredytów z dnia 21 i 22 października 2010 r. znajdują się jej podpisy. Odnosząc się do relacji z M. J. (1) podała, że żyli w konkubinacie i to on operował jej dokumentami. Kazał jej często podpisywać jakieś dokumenty, nawet nie wiedziała co podpisuje. Kiedy nie chciała ich podpisać, padały z jego strony groźby albo znęcanie psychiczne i fizyczne. Groził, że ją zabije albo skrzywdzi jej rodzinę. Obawiała się tych groźb bo był on czasem nieobliczalny. Z tego powodu wyjechała a w zasadzie uciekła do Anglii. M. J. wszystko kontrolował, bała się go dlatego też o tych zdarzeniach nikomu nie mówiła. Podała, że w tym okresie nie pracowała, J. nie pozwolił jej pracować. Nie pamiętała już okoliczności pobrania kredytów, ale zrobiła to na polecenie J., który czekał na nią przed bankami. Podała także, że nie zna A. W. czy M. T. (1), znany jest jej D. P. (1), jako kolega z tej samej miejscowości. Kończąc swoją wypowiedź określiła, że J. wykorzystał ją w tym fakt, że była w nim zakochana.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka N. J., w zakresie w jakim jej relacje znajdują odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym, dotyczącym m.in. pobrania kredytów gotówkowych czy wynajęcia samochodu S., wzięcia w leasing samochodów marki K. czy chęci wzięcia w leasing samochodów marki S.. Sąd uznał za wiarygodne jej zeznania dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej, czy faktu wynajmowania leasingowanych przez nią samochodów firmie (...). Jej zeznania w tym zakresie korelują z dokumentacją czy zeznaniami świadków. Sąd nie uwzględnił jednak jej wyjaśnień, zwłaszcza tych ostatnich w których całą odpowiedzialność „zrzuciła” na M. J. (1) kreując się przy tym „ofiara przemocy domowej”. Po pierwsze tego typu relacje podała w kilka lat po postawionych jej zarzutach w sprawie, nadto nie wynika z innych dowodów by była ona nic nie wiedzącą, wykorzystaną przez J. kobietą. Dla przykładu z zeznań T. B. (1) wypowiadającego się co do wynajmu samochodu marki S. i chęci zakupu dalszych samochodów w leasing podał, że rozmowy co do specyfikacji oraz warunków cenowych prowadził z N. J., nie zaś z M. J. (1), który był jedynie obecny przy rozmowie (k. 6196 t. 70). Z zeznań świadka M. S. (2), który miał bezpośredni z nią wówczas kontakt, wynika iż on jak i M. S. (3) mieli pełną wiedzę co do działań M. J.. O współpracy z N. J. (1) wypowiadał się także J. M. (3), pracownik firmy (...) a z która to firmą umowę podpisywała J.. Z zeznań m.in. tych świadków nie wynika, by N. J. działała pod presją M. J.. Pomimo, że rola M. J. (1) była wiodąca i to on jako pierwszy np. kontaktował się z T. B. (1) w sprawie samochodów S., w kolejne działania włączali się m.in. M. S. (3), N. J. czy T. P. to obecne twierdzenia N. J. są przyjętą formą uniknięcia bądź umniejszenia własnej odpowiedzialności za zachowania jakich się dopuściła. Wprawdzie matka N. J., B. B. (6) (t. 74, k. 7050v-7051) także potwierdziła negatywne zachowanie się J. względem N., to nie chciała się na ten temat szczegółowo wypowiadać. Przy czym nawet obecne stwierdzenia świadka budzą wątpliwości zwłaszcza w kontekście jej zeznań ze śledztwa z których wynikało, iż nie miała kontaktu z córką odkąd ta wyprowadziła się z rodzinnego domu (k. 4975 t. 25 z 10.09.2012 r. „nie utrzymuje z nią kontaktów od około półtora roku i nie mieszka pod tym adresem od dwóch lat. (...) Podejmowałam próby nawiązania z nią rozmowy jednak ona nie chciała ze mną rozmawiać”).

Do kolejnej grupy świadków należą m.in. W. T. (2), K. G. (1) i S. S. (1) tj. osoby, które rzekomo podpisywały zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach. Każdy z powołanych świadków zaprzeczył, by podpisywał jakikolwiek dokument zabezpieczony w toku postępowania. W. T. (2) stanowczo stwierdził, że nie zna żadnej z niby zatrudnianych przez siebie osób, zaś S. S. (1), zajmująca się księgowością, podała, iż zna M. J. (1), ale nigdy nie podpisywała dla niego żadnych dokumentów. Depozycje świadków W. T. (2) czy S. S. (1) znajdują potwierdzenie w opiniach biegłych z zakresu badania dokumentów. Zeznania tych świadków zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności.

Co do świadka K. G. (1) (k. 6485-86 t. 33, 8462-8463, t. XLIII, postępowanie sądowe - k. 6320v-6322v t. 71) sąd uznał jego relacje, zwłaszcza te jakie złożył w postępowaniu przygotowawczym, jako w pełni wiarygodne. Wprawdzie świadek w postępowaniu sądowym, poza tym, że kojarzył swoje zatrudnienie w firmie (...), w spontanicznym zeznaniu ani nie kojarzył A. G., czy np. wyjazdu do banku w P., czy także przesłuchań w tej sprawie na policji - to po odczytaniu zeznań ze śledztwa potwierdził je, przypominając sobie te okoliczności. Mając na uwadze, że od złożenia pierwszych zeznań na policji do złożenia zeznań w sądzie upłynął ponad 2 letni okres, ta niepamięć jest w pełni usprawiedliwiona. Nadto

jak wynika z relacji świadka kontakt świadka z firmą (...) nie był kilkuletni, a zaledwie kilkumiesięczny (październik –grudzień 2012 r.), zatem świadek miał prawo pewnych okoliczności nie pamiętać, jak np. nazwiska oskarżonej A. G.. Nadto bezpośredni kontakt ze świadkiem na sali sądowej, sposób formułowania przez niego wypowiedzi, przekonują sąd, iż jego zeznania były szczere i pozbawione cech manipulacji. Nadto relacja świadka co do wymuszeniu na nim presji co do wyrażenia zgody na zostanie prezesem firmy (...) czy pobrania kredytu na firmę („ Ona powiedziała mi, że jak się nie zgodę to zwolni mnie a mi na pracy zależało” k. 8462 v t. 343) koresponduje z zeznaniami M. T. (1). Zeznania świadka K. G. co do nieznamości z D. C. (1) korespondują także z wyjaśnieniami D. C..

Sąd dał również wiarę zeznaniom M. T. (1) w tym w zakresie, w jakim opisuje ona wpływ wywierany na nią przez A. G. (1) odnośnie poręczenia kredytu dla W. A. (2), jednocześnie odmawiając wiary wyjaśnieniom oskarżonej tego dotyczących. Depozycje świadka są spójne, konsekwentne, logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Co do M. S. (8) opierał się w ustaleniach stanu faktycznego przede wszystkim na jej wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym w charakterze podejrzanego, w zakresie depozycji złożonych w postępowaniu sądowym jedynie w zakresie w jakim nie dotyczyły zdarzeń związanych z postawionymi w akcie oskarżenia (XII K 222/16) zarzutami. Wprawdzie świadek zeznając po raz pierwszy przed sądem nie skorzystała z uprawnień z art. 182 par 3 kpk, to z uwagi na wiedzę sądu w zakresie postawienia jej zarzutów związanych z usiłowaniem wyłudzenia kredytu w (...) Bank na kwotę ponad 950 tys. zł, ponownie ją wezwał i pouczył o treści art. 182§3 kpk a świadek z uprawnień skorzystała. W związku z tym jej zeznania złożone w charakterze świadka zostały wykorzystane jedynie w zakresie nie powiązanych z jej zarzutami.

Co do zeznań E. K. (k. 6737 – 39 t. 73) to przesłuchany w charakterze świadka skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania zeznań (k. 6932 t. 74). Potwierdził ujawnione przez sąd wyjaśnienia złożone w charakterze podejrzanego. S. uznał za wiarygodne jedynie w tej części relacje E. K., w jakie znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. S. (2), a zatem w zakresie jego znajomości z D. C., M. S. czy M. J.. S. odmówił wiarygodności tej części jego relacji z której wynika iż nie brał on udziału w inkryminowanym zdarzeniu z udziałem C., S. czy J. uznając to za przyjętą przez świadka taktykę obronną przed zarzutami.

Zeznania m.in. świadków Z. K. (k. 7218-7221 t. 75); T. S. (6) (k. 7343 t. 75); R. W. (3) (k. 7344- 45 t. 75) J. Z. (k. 7505- 07 t. 76); M. K. (k. 7569-70 t. 76) ; P. B. (2) (k. 7570 – 71 t. 76) ; P. K. (1) (k. 7590- 92 t. 76); U. T. (k. 7746-7747 t. 77) ; B. P. (3) (k. 8075 t. 79); M. M. (14) (t. LXXIV, k. 7055-7056v), jak również dokumenty z k. 7753 t. 77, k. 8005 t. 78 potwierdziły jedynie, iż M. J. w tym w (...) spółki (...) wykonywał różnego rodzaju usługi np. transportowe czy zainteresowany był prowadzeniem usług (...), ten fakt jednak nie ma wpływu na prawnokarną ocenę zachowań objętych aktem oskarżenia. Nadto z części zeznań wynika, iż tego typu działalność była prowadzona w okresie wcześniejszym niż kierowanie przez J. grupą przestępczą np. z zeznań świadka J. Z. wynika, iż jego współpraca z J. dotyczyła 2008 r., z zeznań U. T. wynika, iż M. J. roznosił gazety w redakcji (...) w czasie kiedy jeszcze się uczył, z informacji (...) wynika, iż współpraca z M. J. w zakresie usług transportowych miała miejsce w okresie od kwietnia do lipca 2008 r. Częściowo dowody te także wykazywały nierzetelność M. J. w rozliczeniach z kontrahentami, zalegania z płatnościami oraz składanie obietnic bez pokrycia - vide zeznania świadka R. W. (3) – „ M. J. (1) nie tłumaczył dlaczego nie płacił, on za każdym razem obiecywał, że za chwilę zapłaci, że np. w piątek będzie miał pieniądze. Byłem tym poirytowany bo widziałem, że w tym samym czasie jeździł sportowym B.. Oni chwalili się tym na F., M. S. (3) też tym samochodem jeździł i to mnie zaskoczyło, bo z jednej strony twierdzili, że nie mają pieniędzy, a z drugiej jeździli sportowym (...). Wydaje mi się, że to było leasingowane auto, to chyba usłyszałem od kogoś ze znajomych. To było chyba B. (...)” k. 7345 t. 75. Podobne doświadczenia we współpracy z M. J. miał A. O. (1) (k. 6938 – 46 t. 74) czy M. M. (8) (t. LXVIII, k. 5772-5774. K. 4566-4568, t. XXIII), który pomagał J. w negocjacjach z firmą (...) odnośnie zakupu sprzętu komputerowego. Zeznał on, iż miał otrzymać 5% prowizję, lecz M. J. (1) nie wywiązał się ze zobowiązania, pomimo iż odebrał komputery.

W sprawie pojawiły się także dowody co do faktycznego prowadzenia działalności przez firmę (...) należącą do T. P. w zakresie usług (...). Sąd jednak nie dał wiary tym dowodom z uwagi na istotne sprzeczności. Dowodami mającymi potwierdzić prowadzenie w tym zakresie działalności miały być zeznania D. P. (3) oraz M. F. (1), prowadzących spółkę cywilną o nazwie Centrum (...) ((...)). Świadek D. P. (3) potwierdził, iż kontakt z firmą (...) był z racji korzystania z

usług tej firmy. Przy czym D. P. (3) nie potrafił wskazać na czym konkretnie miała polegać ta współpraca, czy wskazać dokumenty je potwierdzające. Pomimo, iż faktury opiewały na wysokie kwoty, rozliczenia między ich firmą a (...) były dokonywane gotówkowo. Zeznania w/w świadka pozostawały jednak w całkowitej sprzeczności w tym zakresie z zeznaniami drugiego współnika M. F., który potwierdzając fakt prowadzenia rozmów z firmą (...) zaprzeczył by doszło do podpisania umowy czy rozliczeń finansowych („Ja wiem, że rozmowy z (...) były prowadzone, ale tym zajmował się D., ale ja nie mam wiedzy by była podpisana z nią umowa i nie wiem by były rozliczenia finansowe z tą firmą, by były wystawiane faktury. Gdyby doszło do podpisania umowy, byłyby wystawiane faktury, byłyby płacone pieniądze, wiedziałbym o tym, ponieważ było tak skonstruowane nasze konto, że gdyby były płacone z konta to muszą być dwa podpisy, by mieć wiedzę na temat pełnej działalności spółki. Nie ma czegoś takiego, że ktoś coś zrobi bez udziału drugiego współnika myślę, że to samo dotyczy faktur „ k. 7865 t. 78). W tej sytuacji nie można wykluczyć iż D. P. miał kontakt z T. P. (1) czy M. J., firmą (...) lecz zapewne do żadnej współpracy nie doszło. O współpracy z firmą (...). P. wypowiadał się także Ł. C. (t. LXXVIII, k. 8013-8015), ale w świetle jego zeznań złożonych przed sądem z których wynikało, iż mimo podpisania dokumentów nie podjął pracy, jego zeznania nie mogą potwierdzać faktu zatrudnienia w tej firmie i wykonywania w niej pracy.

Części osób powiązanych z zarzutami oskarżonych nie udało się przesłuchać bowiem są nadal poszukiwani przez organa ścigania i postępowania wobec nich zostały zawieszony – dotyczy to np. J. M. (1) (prawdopodobnie przebywającej w T.) czy A. W. (także przebywającego za granicą). Co do J. M. (1) to sąd dysponował jej zeznaniami złożonymi w śledztwie (k. 4922-4923, 5452-53, 5456-57, 11544-545). Jej depozycje zostały uznane za wiarygodne w zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w innym uznanym za wiarygodny materiale dowodowym. Pozostałe zeznania świadków (przesłuchanych czy których zeznania zostały ujawnione za zgodą stron), a jakich sąd nie wymienił w uzasadnieniu nie miały istotnego znaczenia dla ustaleń faktycznych czy ustaleń w zakresie sprawstwa oskarżonych.

W toku postępowania przygotowawczego dopuszczone również zostały dowody z opinii biegłego z zakresu badania dokumentów. Zgromadzone w aktach opinie grafologiczne są w pełni wiarygodne. Zostały sporządzone przez kompetentne osoby, zaś zawarte w nich wnioski są logiczne i w sposób należyty uzasadnione. Podobnie należy ocenić również opinie psychologiczne dotyczącą świadków J. Ż. (1). A. W. czy E. K. (2).

Odnosząc się zaś do pozostałych dowodów nieosobowych zgromadzonych w aktach sprawy Sąd nie znalazł żadnych podstaw do ich kwestionowania i uznał je za w pełni wiarygodne. Zostały one sporządzone przez kompetentne podmioty zgodnie z przepisami prawa, a nadto żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości i wiarygodności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał oskarżonych za winnych przypisanych im czynów. Jednocześnie wskazać należy, iż Sąd dokonał modyfikacji czynów wskazanych w akcie oskarżenia zarówno w zakresie opisu czynów, jak i kwalifikacji prawnej, co zostanie szerzej omówione w dalszej części uzasadnienia.

Oskarżonych T. P. (1), D. C. (1), M. S. (3) i B. R. (1) uznano za winnych działania w zorganizowanej grupie przestępczej, zaś M. J. (1) – kierowania nią. Celem grupy było popełnianie przestępstw przeciwko mieniu i dokumentom na szkodę różnych podmiotów gospodarczych. Sąd od tego zarzutu uniewinnił oskarżonego K. M. (2) (pkt. 86 wyroku).

Zgodnie z art. 258 § 1 kk, kto bierze udział w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnianie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Zorganizowana grupa przestępcza jest ugrupowaniem co najmniej trzech osób, mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstw, które nie musi jednak posiadać trwałej, rozwiniętej struktury oraz długofalowego programu działania jak związek przestępczy, przy czym jednak charakteryzuje się elementami zorganizowania, w tym określonym podziałem ról i ustalonym kierownictwem. „Branie udziału” polega na przynależności do grupy, akceptowaniu zasad, które nimi rządzą oraz wykonywaniu poleceń i zadań wskazanych przez grupę lub osobę stojącą wyżej w hierarchii. „Branie udziału” polegać może na wspólnych akcjach przestępczych, ich planowaniu, odbywaniu spotkań, uzgadnianiu struktury, wyszukiwaniu kryjówek, zdobywania zaopatrzenia niezbędnego grupie do realizacji

założonych celów czy podejmowaniu czynności mających uniemożliwić wykrycie sprawców, ale także dzielenie łupów pochodzących z przestępstwa.

Jak wskazywał Sąd Apelacyjny w Lublinie (II AKa 148/01), „słuszny i zarazem przesądający o tym, czy, mamy do czynienia ze współsprawstwem osób, powiązanych porozumieniem (art. 18 § 1 k.k.), czy też z przestępstwem(-ami) popełnionym(-mi) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej (art. 285 § 1 k.k.), jest ten kierunek wykładni nauki prawa, który uwzględnia łączne aspekty: funkcjonalny - chodzi tu o cel i sposób popełniania określonych przestępstw; strukturalny - chodzi tu o taki poziom zorganizowania grupy, który już przez samo kierowanie nią zapewnia warunki dla dokonywania takich przestępstw, których dokonanie przekraczałoby możliwości jednego sprawcy i dynamiczny - chodzi tu o różne, mogące występować formy sprawowania funkcji kierowniczej (jednoosobowo, kolegialnie) i sposoby jej sprawowania (przywództwo całej grupie lub kierowanie konkretnymi, poszczególnymi działaniami grupy) oraz charakter tego kierownictwa (stały lub przejściowy), a także różnorodność i zmienność mogących występować czynności sprawczych określonych, jako "branie udziału"”.

Jak już zostało wcześniej wspomniane, działalność grupy polegała głównie na „wyłudzeniu” kredytów, przedmiotów leasingu i towarów od różnych podmiotów gospodarczych.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż działania objęte zarzutami aktu oskarżenia w stosunku do M. J. (1), M. S. (3), T. P. (1), D. C. (1) i B. R. (1) w ramach takiej właśnie struktury, na czele której stał M. J. (1). W ramach grupy istniał stosowny podział ról. J., P., S. i R. przygotowywali dokumenty niezbędne do zaciągania kredytów i zawierania umów. J., S., C. wyszukiwali odpowiednie osoby, przygotowywali je – pouczając do jakiego banku mają się udać, co mówić, a nawet jak się ubrać. W ramach rzekomej działalności pracodawców zgłaszali ich do ubezpieczenia społecznego, lecz nie odprowadzali żadnych składek. Następnie wręczali im odpowiednio przygotowane dokumenty i wysyłali do banków, gdzie wprowadzali oni w błąd pracowników banków co do swojego zatrudnienia, możliwości zarobkowych i zamiaru spłaty zaciągniętych zobowiązań. Po załatwieniu formalności w większości wypadków pieniądze trafiały do M. J. (1), zaś osoba podpisująca dokumenty otrzymywała niewielką sumę pieniędzy. W ocenie sądu zgromadzony a omówiony materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżeni skazani za udział a M. J. za kierowanie zdawali sobie sprawę z udziału w takiej grupie i podejmowali w jej zakresie określone przez sąd zachowania. Kierownicza rola oskarżonego nie znajduje oparcia jedynie w zeznaniach świadków M. S. czy R. W. (1), ale także w zeznaniach innych świadków, którzy z racji pracy w bankach czy podmiotach gospodarczych mieli z M. J. kontakt. Oskarżony ten tak jak sąd ustalił zasadniczo nie brał kredytów czy leasingów na „swoje nazwisko” lecz zajmował się logistyką, przygotowaniem dokumentów dla uzyskania np. kredytu, czy leasingu, o także podejmował działania mające na celu ukrycie wyłudzonych sprzętów (w tym samochodów) i koordynował działania poszczególnych oskarżonych. Dopiero całość materiału dowodowego uwidocznia cały schemat jego działania podejmowanych z innymi osobami. W ocenie sądu oskarżeni działali w ramach uzgodnionego podziału ról, zatem w niektórych przypadkach sąd eliminował z opisu czynów stwierdzenie, iż działali na „polecenie M. J.”, albowiem z tego sformułowania wynikałoby iż on wywoływał presję, nacisk np. na M. S. (3), T. P. (1), N. J. (1) czy M. S. (2), co nie znajduje potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym (vide m.in. zeznania M. S., R. W. (1), R. N. (2), K. J. (1)).

Kredyty, leasingi, zamawianie towarów odbywało się w zbliżonym do siebie okresie, by uniknąć dekonspiracji. Fakt istnienia grupy, jak również jej poziom zorganizowania pozwalał nie tylko na szybkie wyrobienie „niezbędnych dokumentów”, ale również na szybkie „upłynnienie” wyłudzonych rzeczy jak to nastąpiło w przypadku sprzętu warsztatowego z firmy (...) (vide zeznania A. N. z k. 1294 t. 7 „Towar (dot. towaru zamówionego przez M. K. działającego wspólnie i w porozumieniu z M. J.) w postaci urządzeń wulkanizacyjnych w magazynie firmy (...) w W., był odbierany przez kierowcę pana M. M. (10). Z tego co mi jest wiadomo, pan M. przy odbiorze towaru z U. poinformował pracowników firmy że towar wiezie do Ł.. W rzeczywistości towar trafił do W. na ul. (...) W trakcie rozmowy ze mną pan M. przyznał się, że powiedział tak dlatego, że kazał mu J.. Po towar zakupiony przez K. pojechał na polecenie J.”). Te okoliczności świadczą, iż oskarżeni nie działali jedynie w ramach zwykłego porozumienia na zasadzie współsprawstwa, ale były to już struktury grupy. O jej istnieniu świadczy także fakt np. wpływania na osoby, które chciały się np. wycofać z próby wzięcia kredytu (vide zeznania G. F.) czy też instruowania osób nie tylko co do sposobu zachowania np. w bankach, ale również przygotowania ich do składania zeznań w przypadku wezwań na policję (vide

zeznania M. S.). W ocenie sądu nie ma również wątpliwości, iż w okresie ustalonym przez sąd do grupy należała także B. R. pomimo, iż się do tego nie przyznała. Fakt wystawiania przez nią różnych zaświadczeń, w tym nie kilku ale co najmniej kilkudziesięciu, różnym osobom świadczy, iż miała wiedzę o charakterze grupy i pomimo, że przede wszystkim znała M. J. miała także kontakt z innymi osobami, w tym m.in. M. S. czy S. od którego także otrzymywała dokumenty. Przekonanie sądu co do tego, iż oskarżona akceptowała przynależność do tej grupy świadczy także to, iż w sytuacji kiedy miała spotkać się z przedstawicielem banku w sprawie potwierdzenia pracy M. S., skontaktowała się z J., a następnie udała się we wskazane przez J. miejsce by tam „odgrywać” rolę „kadrowej” spółki (...). Sąd w przypadku przynależności do grupy D. C., wyeliminował okres od 8 czerwca do 2 sierpnia 2011 r. albowiem oskarżony w tym czasie przebywał w warunkach izolacji – stosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania (vide informacja z NOE-SAD), również ustalił, iż w przypadku usiłowań wyłudzeń kredytów bankowych w 2013 r. (pkt.77, 78, 79, 80 wyroku) oskarżony nie działał w ramach grupy.

Reasumując, wbrew twierdzeniom oskarżonych, zdawali sobie oni sprawę z łączących ich powiązań. W przypadku jakimkolwiek problemów zaś kontaktowali się z M. J. (1). To on był mózgiem wszystkich operacji. Do niego trafiały pieniądze oraz towary czy przedmioty umów leasingu. To w mieszkaniu zajmowanym przez M. J. (1) znajdowały się wszystkie pieczętki niezbędne do przygotowywania potrzebnych dokumentów. Opinie biegłych z zakresu badania dokumentów potwierdziły, iż część znajdujących się na nich podpisów nie została nakreślona przez osoby, których dane tam widnieją, a przez M. J. (1), M. S. (3) i innych.

W ocenie sądu nie ma wystarczających dowodów na wykazanie przynależności do grupy K. M.. Nie negując jego roli w wyłudzeniach kredytów, w ocenie sądu nie miał on woli przynależenia do struktur tej grupy. Jego zgoda na wzięcia kredytów było ściśle powiązania z jego ówczesną sytuacją życiową oraz uzależnieniem od alkoholu. O tym jego sprzecznie może świadczyć fakt, iż przed wyjazdem do jednego z banków usiłował uciec z mieszkania J. i S., co się jednak nie powiodło. Wskazać należy, iż nie był inicjatorem ani pomysłodawcą pobrania kredytów (jak np. G. F.). Sam fakt zarejestrowania na swoje nazwisko działalności gospodarczej, na zlecenie M. J. i przekazania pełnomocnictwa do jej prowadzenia T. P. nie może być dowodem na popełnienie czynu z art. 258 kk czy identyfikowania się z grupą. R. K. M. była podobna do tych pełnionych przez P. S., G. F. czy G. K.. W ocenie sądu już większą wiedzę co do struktur grupy kierowanej przez J. miał np. R. W. (1) co wynika z jego zeznań, jednak zarzutu z art. 258 kk mu nie postawiono (k. 5781 t. 68).

Do znamion przestępstwa „oszustwa” z art. 286 § 1 kk należą trzy sposoby jego popełnienia: wprowadzenie innej osoby w błąd, wyzyskanie błędu, wyzyskanie niezdolności innej osoby do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Pierwszy i drugi opiera się na błędzie pokrzywdzonego, którego wyobrażenie o rzeczywistości nie odpowiada faktom w zakresie istotnym dla podjęcia decyzji o określonym rozporządzeniu mieniem. Sprawca albo błąd ten wywołuje, przedstawiając pokrzywdzonemu fałszywy obraz rzeczywistości, albo wykorzystuje fakt, że pokrzywdzony z innego powodu jest już w błędzie. Trzeci sposób popełnienia oszustwa wiąże się ze szczególnymi cechami osoby dokonującej rozporządzenia mieniem. Jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania może mieć charakter zarówno trwały (gdy przyczyną jest np. niedojrzałość), jak i przejściowy (gdy przyczyną jest np. stan odurzenia). Jeśli sposób popełnienia czynu z narusza też inny zakaz karny (np. użycie fałszywego dokumentu albo pieniądza), zazwyczaj należy stosować kwalifikację kumulatywną z art. 270 § 1 kk, zgodnie z którym karze podlega ten, kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. Przedmiotem wykonawczym oszustwa jest osoba, którą sprawca za pomocą oszukańczych metod skłania do aktywnego udziału w realizacji jego zamiaru, oraz mienie będące przedmiotem rozporządzenia przez tę osobę. Może to być mienie zarówno rozporządzającego, jak i innego podmiotu. Za pokrzywdzonego uznaje się tylko tę osobę, której mienie było przedmiotem rozporządzenia. Chociaż nie jest konieczne, aby rozporządzenia mieniem dokonał pokrzywdzony, to musi istnieć "tożsamość pomiędzy osobą wprowadzoną w błąd (lub której błąd wyzyskano albo też wyzyskano jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania) i osobą rozporządzającą mieniem własnym lub cudzym". Dla wyczerpania znamion oszustwa nie jest natomiast konieczne, aby sprawca wprowadził pokrzywdzonego w błąd osobiście. W art. 286 § 1 kk mieści się również wprowadzenie w błąd dokonane za pośrednictwem innych osób, nieświadomych tego, że tworzą u kogoś mylne wyobrażenie o rzeczywistym stanie rzeczy.

Zarówno w wyjaśnieniach czy w zeznaniach niektórych świadków pojawiała się stwierdzenie, iż chcieli wykorzystać kredyt zgodnie z jego przeznaczeniem, zamierzali go spłacać ale z uwagi na np. załamanie się sytuacji materialnej czy z powodu uzależnienia (D. C.) nie płacili rat zgodnie z ustalonym harmonogramem. Dla przykładu oskarżony T. P. (1) w odniesieniu do usiłowania wyleasingowania automatów (...) (zarzut z pkt L wyroku) wyjaśnił, iż jego zamiarem była wstawienie automatów (...) i regulowanie płatności leasingowych. Na poparcie swojej tezy zgłosił do przesłuchania świadka A. C. mającego zajmować się obsługą tych automatów, który przesłuchany w postępowaniu sądowym okoliczność tę potwierdził (k. 7571 t. 76). Te okoliczności dla przyjęcia usiłowania oszustwa nie mają jednak istotnego znaczenia, gdyż w tym przypadku istotą wprowadzenia w błąd leasingodawcy było przekazanie nieprawdziwych danych dotyczących sytuacji finansowej T. P.. Nadto deklaracje T. P. co do zamiaru spłaty rat leasingowych pozostają bez pokrycia w kontekście innych zdarzeń, gdzie dochodziło do wydania np. leasingowych samochodów, nie opłacano rat leasingowych, a przedmioty objęte leasingiem „znikały”.

Niemniej jednak istotne będzie uwypuklenie, czym jest „doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem” w rozumieniu art. 286 kk. Otóż jak wynika z Komentarza do Kodeksu Karnego opracowanego przez M. D. –Karda i P. K., „pojęcie niekorzystnego rozporządzenia mieniem ma szeroki zakres znaczeniowy, obejmuje zarówno rzeczywiste uszczerbki w majątku poszkodowanego (damnum emergens), jak i spodziewane, a utracone, w wyniku zachowania sprawcy prowadzącego do niekorzystnego rozporządzenia, korzyści (lucrum cessans) - (por. postanowienie SN z dnia 15 czerwca 2007 r., I KZP 13/07). Niekorzystne rozporządzenie mieniem może także sprowadzać się do sytuacji, w której interesy majątkowe pokrzywdzonego ulegają pogorszeniu, mimo że nie doszło do powstania po stronie rozporządzającego lub osoby, w imieniu której rozporządzenie nastąpiło, szkody majątkowej. Niekorzystność nie oznacza bowiem ani konieczności wyrządzenia rzeczywistej szkody, ani też jej niepowetowalności. Niekorzystne rozporządzenie mieniem to pojęcie szersze od terminów "szkoda" i "strata" (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 29 stycznia 2001 r., II AKa 74/01, Prok. i Pr.-wkł. 2002, nr 10, poz. 16; postanowienie SN z dnia 15 czerwca 2007 r., I KZP 13/07)/” Zgodnie w wyrażonym poglądem w/w komentatorów powstanie szkody w mieniu nie jest warunkiem koniecznym uznania rozporządzenia mieniem za niekorzystne. Taka teza znajduje oparcie w postanowieniu SN z dnia 27 czerwca 2001 r., V KKN 96/99, LEX nr 51672). Zatem ustawowe znamię stanowiące skutek przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 § 1 zostaje wypełnione wtedy, gdy sprawca, działając w sposób opisany w tym przepisie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem, w wyniku którego dochodzi do pogorszenia sytuacji majątkowej pokrzywdzonego i przyjmuje się, że niekorzystne rozporządzenie mieniem jako skutek przestępstwa oszustwa może polegać także na takiej zmianie w stanie majątkowym, która nie przejawia się ani w pozbawieniu poszkodowanego przyszłych dochodów, ani w stworzeniu podstaw prawnych do poniesienia w przyszłości określonych wydatków, lecz polega na pogorszeniu sytuacji majątkowej poszkodowanego, np. przez przesunięcie terminów spłaty długu, pogorszenie szans właściciela na odzyskanie należności, czy niezgodne z umową wpisanie go do hipoteki na gorszym miejscu, wreszcie na niekorzystnym lub niepełnowartościowym zabezpieczeniu spłaty długu (vide wyrok SN z dnia 26 lutego 1998 r., IV KKN 351/97, Prok. i Pr.-wkł. 1998, nr 11-12, poz. 4). Znamię oszustwa stanowiącego skutek przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wypełnione zostaje także i wtedy, gdy sprawca, działając w sposób opisany w tym przepisie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem w sposób niekorzystny z punktu widzenia instytucji kredytowej, np. dlatego, że wskutek wprowadzenia w błąd dochodzi do udzielenia kredytu o wyższym stopniu ryzyka niż ten, który istnieje w przekonaniu pokrzywdzonego. Konieczność windykacji kredytu drogą likwidacji jest niewątpliwie wyższym stopniem ryzyka niż spłata kredytu w gotówce". Podobny pogląd został wyrażony m.in. w wyroku SA w Lublinie z dnia 18 czerwca 2002 r., II AKa 343/01, KZS 2004, z. 1, SN z dnia 30 sierpnia 2000 r., V KKN 267/00, oraz postanowieniu SN z dnia 25 lutego 2002 r., I KZP 1/02, OSNKW 2002, nr 5-6, poz. 35). Identycznie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 stycznia 2006 r., wskazując, że: "Niekorzystnym rozporządzeniem mieniem przy zawarciu umowy kredytowej nie musi być powstanie rzeczywistej straty w sensie materialnym, lecz np. już sam fakt przyznania takiego kredytu bez odpowiedniego zabezpieczenia, z ryzykiem utraty wypłaconych środków i nieuzyskania odsetek" (wyrok SN z dnia 5 stycznia 2006 r., III KK 198/05, OSNKW 2006, nr 4, poz. 40).”

Sąd pogląd wyrażony w piśmiennictwie oraz licznych orzeczeniach w pełni podziela. Oskarżeni w sposób oszukańczy, przy pomocy spreparowanych dokumentów, wprowadzali banki, czy leasingodawców w błąd co do faktycznej sytuacji majątkowej wnioskujących o kredyt oraz pomimo deklaracji T. P. czy M. J., co do woli rozliczenia się z kredytów

czy rat leasingowych. Wprowadzenie w błąd dotyczyło także tego kto faktycznie będzie dysponował autem, którego zakup był finansowany w drodze pożyczki czy leasingu. Jak wynika z zeznań licznych świadków, w tym pracowników zajmujących się windykacją kontakt z oskarżonymi był coraz bardziej utrudniony, a po pewnym czasie niemożliwy, ich ustne deklaracje o zwrocie samochodów, umawianie się do przekazanie samochodów był jedynie „grą na zwłokę”. Faktycznie oskarżeni musieli w niektórych sytuacjach, zwłaszcza przy leasingach, wynajmowaniu aut uiszczać opłaty wstępne, co ich zdaniem tj. M. J. czy T. P., świadczyło o braku zamiaru oszustwa. W ocenie sądu taka ocena jest błędna, skoro wniesienie opłaty wstępnej było warunkiem koniecznym dla uzyskania leasingu. Nadto jak wynika z materiału dowodowego nawet przy tego typu opłatach czy zaliczkach starali się unikać ich zapłaty, tłumacząc się np. brakiem gotówki (vide zeznania K. B.).

Jeden z czynów przypisanych oskarżonemu M. S. (3) wyczerpuje dyspozycję art. 270 § 1 kk (pkt. 64 wyroku). W celu uzyskania zaświadczenia o niezameldowaniu w domu mieszkalnym z Urzędu Gminy J. podrobił upoważnienie do jego odebrania podpisując się nazwiskiem swojej matki D. S. (1) (właścicielki nieruchomości, której miało ono dotyczyć), a następnie tak podrobiony dokument przedstawił w urzędzie i odebrał wspomniane zaświadczenie.

Nadto przepis art. 297 § 1 kk penalizuje tzw. „oszustwo finansowe”. Zgodnie z jego dyspozycją kto, w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia.

Znamiona tego przestępstwa wyczerpał czyn przypisany D. C. (1) w punkcie 79 wyroku. Nie był on dokonany w ramach działalności w organizowanej grupie przestępczej. Starając się o uzyskanie kredytu ratalnego na zakup kuchenki mikrofalowej przedłożył nierzetelne oświadczenie dot. swojego zatrudnienia w (...) i osiągniętych tam dochodów, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż nie był tam zatrudniony.

W przypadku zdarzeń związanych z zawieraniem umów leasingowych Sąd wyeliminował z przyjętej przez prokuratora w akcie oskarżenia kwalifikacji prawnej art. 297 kk (dotyczyło to czynów m.in. z pkt L, LIV wyroku) Sąd Okręgowy podzielił w tym zakresie stanowisko i argumentację wyrażoną w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 7 lipca 2016 r. sygn. II AKa 168/16, zgodnie z którym „leasing nie został wprost wymieniony w przepisie art.297§1 k.k., ani też nie mieści się w żadnej kategorii instrumentów w nim wskazanych. Z brzmienia tego przepisu odnoszącego się do tzw. oszustwa kredytowego wynika, że mowa w nim o uzyskaniu wymienionych środków pieniężnych, które mają stanowić formę wsparcia finansowego na określone w nim cele. Do takich z pewnością nie można zaliczyć leasingu, zwłaszcza jeśli zważy się definicję umowy leasingu z art. 709 k.c. Nadawanie pojęciu kredytu, a także pozostałym instrumentom wymienionym w art. 297§1 kk szerszego, potocznego zakresu ich rozumienia, mogłoby w konsekwencji doprowadzić do nieuzasadnionego rozszerzenia ram odpowiedzialności karnej. W prawie karnym nie jest dopuszczalna analogia na niekorzyść. Wyjątków nie można interpretować rozszerzająco, a więc należy przyjąć, że wskazane określenia dotyczą tylko tego, co z nimi wiąże określone dziedziny prawa i jedynie tego zakresu dotyczy art. 297 kk.” Sąd wyeliminował również tę kwalifikację w odniesieniu do czynu z pkt XV, a odnoszącego się do wyłudzenia towarów z firmy (...) oraz (...) (pkt. 16 wyroku).

Część przypisanych oskarżonym czynów (pkt. 15, 19, 20, 29, 39, 65 wyroku) dotyczyła mienia, którego wartość przekraczała – na chwilę czynu – 200 tys. złotych, tj. mienia znacznej wartości, a zatem wyczerpywały również znamiona przestępstw z art. 294 kk.

Co do wynajmowania samochodów czy leasingów samochodów to zgromadzony materiał dowodowy wykazuje kierowniczą rolę oskarżonego M. J. (1) oraz powiązania między nim a osobami, które starały się o leasing takich samochodów czy podpisały umowy leasingowe tj. z T. P. (1), A. W. (2), M. K. (2), N. J. (1), K. J. (1), R. W. (1). W zakresie

np. leasingów od firmy (...) to w czasie od 27 września 2011 r. do 28 października 2011 r., zatem w stosunkowo krótkim okresie, doszło do podpisania szeregu umów leasingowych. Również w przypadku wyludzenia sprzętu warsztatowego z firmy (...) doszło do zamówienia towarów, w krótkim okresie czasu na kilka osób. W ocenie sądu po to angażowano kilka osób czy firm by w stosunkowo krótkim okresie tj. zanim rozpoczną się terminy płatności rat leasingowych czy wymagane terminy płatności za towary uzyskać jak najwięcej np. towarów, samochodów. Starano się także wydłużyć terminy płatności (vide zeznania A. N.). Było to działanie celowe, ponieważ w stosunkowo krótkim czasie firma, która zdecydowała się na sfinansowanie samochodu w formie leasingu czy wydała towar z przedłużonym terminem płatności nie była w stanie ocenić rzetelności takiego klienta. W sytuacji bowiem gdy orientowali się iż dany leasingobiorca, „polecony” przez M. J., nie wywiązuje się z płatności rat odmawiano podpisania umowy z kolejną osobą z kręgu M. J. (vide zeznania T. B. (1) z k. 1115 v).

Poza wypożyczalnią R. N. (2) do której trafiały samochody leasingowe za pośrednictwem S. czy J., samochody także trafiały do wypożyczalni prowadzonej przez S. H. (1) o nazwie (...). Do wypożyczalni tej trafiły m.in. dwa samochody K. S. (2) oraz K. P. (5) wyleasingowane przez T. P.. Z zeznań właścicieli tych wypożyczalni wynika, iż generalną zasadą było, iż to nie oni a leasingobiorcy byli zobowiązani do płacenia rat leasingowych, wypożyczalnia natomiast płaciła oskarżonym (m.in. M. J., czy T. P.) za wstawione do nich auta (vide zeznania S. H. i R. N.). Od tej zasady zdarzały się pojedyncze odstępstwa. (vide zeznania R. N.). Zeznania S. H. potwierdzają także aktywność T. P. (1) w zakresie wypożyczania wyleasingowanych aut. Zatem jego twierdzenia, iż nie miał wiedzy co do działalności J., któremu faktycznie przekazywał niektóre samochody, nie miał co do losów tych pojazdów - są nieprawdziwe.

Oprócz „wyludzeń” leasingów, kredytów i towarów M. J. (1) i M. S. (3), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, popełnili również czyn wyczerpujący dyspozycję art. 284 § 2 kk (pkt. 21 wyroku), zgodnie z którym karze podlega ten, kto przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą. Istotą przywłaszczenia jest jakikolwiek czyn uzewnętrzniający zamiar włączenia rzeczy lub prawa majątkowego do własnego majątku, zaś przedmiotem czynu z § 2 wskazanego przepisu jest powierzona sprawcy rzecz ruchoma. Czyn ten, podobnie jak oszustwo, może być popełniony jedynie umyślnie, z zamiarem kierunkowym.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż M. S. (3) i M. J. (1), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej zaciągnęli kredyt na zakup pojazdu marki B. (...). Zabezpieczeniem kredytu była umowa przewłaszczenia. Bank powierzył im ten samochód. W momencie, gdy zaprzestali spłacania kredytu, zdawali sobie w pełni sprawę, że pojazd powinien być zwrócony prawowitemu właścicielowi (bankowi), jednak nie uczynili tego i nadal użytkowali auto jak jego właściciele. Z przeprowadzonych przez sąd dowodów wynika iż oskarżeni nie zwracając pojazdu, uzewnętrznili zatem zamiar włączenia powierzonej im rzeczy ruchomej do swojego majątku. Nie budzi żadnych wątpliwości fakt, iż zachowanie to wyczerpuje dyspozycje przestępstwa „sprzeniewierzenia”.

W odniesieniu do tego samochodu w toku postępowania sądowego dołączono akta postępowania przygotowawczego prowadzonego przez PR W.-W., z zawiadomienia pokrzywdzonego Banku (...) z dnia 15 kwietnia 2011 r., zakończonego postanowieniem o umorzeniu dochodzenia w sprawie przywłaszczenia samochodu osobowego marki B. (...) wobec braku znamion czynu zabronionego tj. na podstawie art. 17§1 pkt 2 kpk (k. 7661-7695 t. 77). W związku z tym, iż było to umorzenie w sprawie, a zatem nastąpiło po przeprowadzeniu czynności niewykraczających poza fazę in rem nie spowodowało stanu rzeczy osądzonej w rozumieniu art. 17§1 pkt 7 kpk, a wniesienie aktu oskarżenia w niniejszej sprawie także i w zakresie tego czynu, wyraziło wolę oskarżyciela publicznego, co do ścigania tego przestępstwa.

Nadto z popełnianych przestępstw uczynili sobie oni stałe źródło dochodów (art. 65 § 1 kk). Zwrot ten oznacza trwałość oraz ciągłość uzyskiwanego dochodu. Sprawca powinien dopuszczać przestępstwa wielokrotnie i z pewną regularnością. Nie musi to być ani źródło główne, ani też jedyne (por. wyrok Sądu Najwyższego z 20 grudnia 1971 roku, I KR 249/71, OSNKW 1972, Nr 5, poz. 87). Nie jest istotna wysokość tego dochodu, jak również cel, na jaki przeznaczyl on osiągniętą z przestępstwa korzyść majątkową. Decydujący dla oceny, czy mamy do czynienia z realizacją tego znamienia jest sposób, w jaki doszło do pozyskania tej korzyści (sprzeczny z obowiązującym porządkiem prawnym, długotrwały, powtarzalny), natomiast późniejsze przeznaczenie tych bezprawnie uzyskanych środków jest obojętne z punktu widzenia treści tego przepisu.

Stwierdzić zatem należy, iż twierdzenia oskarżonych M. J. (1) i T. P. (1) jakoby nie mogło to być ich stałe źródło dochodów, gdyż prowadzili firmy, z działalności których uzyskiwali zyski nie mają znaczenia. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż do członków grupy, przede wszystkim do M. J. (1), trafiały pieniądze z zaciąganych przez tzw. słupy kredytów. Nadto członkowie grupy czerpali zyski z odsprzedaży pobranych towarów, czy też ze wstawionych do wypożyczalni samochodów, za które nie uiszczali ceny ani należnych rat. Jak zostało wyżej wskazane, dla oceny prawnokarnej nie ma znaczenia, że dochody uzyskane za pomocą przestępstw nie są jedynymi dochodami osiąganymi przez sprawcę. Zatem uzyskiwanie zysków z działalności firmy – abstrahując w tym miejscu od tego, czy rzeczywiście osiągały one zyski – nie wyklucza uznania działań oskarżonych za wyczerpujące dyspozycję art. 65 § 1 kk.

Nadto nie wszystkie zarzucane oskarżonym czyny doprowadziły do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Część z nich, z uwagi na reakcję pracowników podmiotów gospodarczych w procesie weryfikacji wniosków zakończyły się odmową udzielenia kredytów lub podpisania umów leasingowych. Nie oznacza to jednak, że nie stanowią one przestępstw. Sprawcy działali bowiem z zamiarem dokonania oszustwa, a jedynie reakcja pracowników spowodowała, że czyny te zakończyły się w fazie usiłowania opisanego w art. 13 § 1 kk. Natomiast zgodnie z dyspozycją art. 14 § 1 kk kara za usiłowanie jest równa karze za dokonanie czynu zabronionego.

Czyn przypisany T. P. (1) w punkcie 49 wyroku stanowił pomocnictwo w dokonaniu czynu zabronionego. Zgodnie z dyspozycją art. 18 § 3 kk odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji. Natomiast odpowiedzialność za pomocnictwo jest tożsama z odpowiedzialnością ponoszoną przez sprawcę przestępstwa. T. P. (1) wystawił J. Ż. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), podczas gdy nie była ona tam zatrudniona. Dokumentem tym J. Ż. (1) posłużyła się w banku, czym wprowadziła pracownika w błąd co do swojej sytuacji materialnej i uzyskała kredyt w łącznej wysokości 38 210,33 złotych. O świadomości iż owo zaświadczenie będzie służyło celom kredytowym świadczy zespół dowodów zebranych w tej sprawie, zaś dodatkowymi okolicznościami potwierdzającymi świadomość oraz zamiar oskarżonego potwierdzają nie tylko jego wyjaśnienia w których przyznał się do wystawienia zaświadczenia w celu uzyskania kredytu (wyjaśnienia oskarżonego T. P. (1) z k. 5355- 5356 t. 66), dodatkowo wystawienie zaświadczenia o dochodach na specjalnym druku bankowym ((...) Bank (...) k. 4441 t. 23) czy potwierdzenia zatrudnienia J. Ż. w firmie (...) w rozmowie telefonicznej z pracownikiem banku (dokumentacja bankowa k. 4452 t. 23).

Sąd w pkt 2 wyroku ustalił, iż oskarżony M. J. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą (N. J. (1)) doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 35 tys. zł z tytułu pożyczki oraz 2 tys. zł z tytułu używania karty kredytowej, czyli jego działania były związane z podpisaniem przez N. J. (1) umów z bankiem (...) w dniu 21.10.2010 r. W akcie oskarżenia zarzucono mu także działanie z N. J. (1) w zakresie umowy, z tym samym bankiem, w dniu 22.10.2018 r. w zakresie kredytu w wysokości 10.000 zł. Z opisu czynu wynikałoby, iż działania podjęte w dniu 21 i 22 października 2010 r. były jednym czynem w rozumieniu art. 12 kk, z uzasadnienia a/o (strona 38 a/o) wynikało iż w/w umowy były podpisane w tym samym oddziale zaś do tych kredytów było złożone wystawione przez M. J. zaświadczenie o zatrudnieniu N. J. w (...). Tymczasem z ustaleń sądu dokonanych po analizie materiału dowodowego, w tym dodatkowej informacji przesłanej przez (...) w dniu 27 marca 2018 r. (k. 8633-8649 t. 81) wynika, iż działania podjęte w dniu 21 i 22 października były dwoma różnymi zdarzeniami. Umowy podpisane były w różnych oddziałach banku (...) (umowa z 21.10.2010 r. w Oddziale w Ł. zaś 22.10.2010 r. w 3 oddziale w W.), nadto w zakresie umowy z dnia 22.10.2010 r. w dokumentacji kredytowej nie odnaleziono zaświadczenia z miejsca zatrudnienia N. J., z danych elektronicznych wynikało, iż kredytobiorczyni osiągała dochody z tytułu zatrudnienia na stanowisku asystentki zarządu w (...). W tej sytuacji sąd w ramach II zarzutu przypisał oskarżonemu M. J. sprawstwo w zakresie zdarzenia z dnia 21.10.2010 r. , w związku z tym iż tego dnia podpisane zostały umowa o kredyt (...) i umowa o wydanie karty kredytowej z limitem w wysokości 2 00 zł - były to dwa zachowania w rozumieniu art. 12 kk i zachowanie oskarżonego polegało m.in. na wystawieniu poświadczającego nieprawdę dokumentu potwierdzającego zatrudnienie N. J. w spółce (...).

Sąd w przypadku m.in. tego czynu wyeliminował z kwalifikacji prawnej przestępstwo z art. 270 kk a rozważania co do tego, iż wystawianie poświadczających nieprawdę dokumentów nie stanowi ich podrobienia w rozumieniu art. 270 kk - znajdują się w innej części uzasadnienia.

Jednak obok czynu z art. 286 § 1 kk, oskarżony M. J. w ocenie sądu wyczerpał także znamiona przestępstwa z art. 297 § 1 kk tj. oszustwa kredytowego polegającego na przedłożeniu poświadczającego nieprawdę dokumentu. To, iż M. J. osobiście nie przedkładał tego dokumentu w banku nie eliminuje jego odpowiedzialności, gdyż miał wiedzę w jakim celu taki dokument przez inną osobę (w tym wypadku N. J. (1)) zostanie przedłożony. W zakresie wyrażonej oceny prawnokarnej Sąd podziela pogląd wyrażony m.in. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 6 kwietnia 2017 r. II Aka 10/17 : 1. Skoro oskarżeni działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, skoro działali wspólnie i w porozumieniu z osobami zawierającymi transakcje, skoro mieli świadomość co do niewiarygodności przedkładanych zaświadczeń i przebiegu całego proceduru, a więc również konieczności przedłożenia w banku stosownego zaświadczenia o zarobkach, to ponoszą odpowiedzialność karną za dokonanie przestępstwa z art. 297 § 1 k.k., nawet jeżeli nie we wszystkich sytuacjach osobiście dokumenty objęte dyspozycją tego przepisu przedkładali.

2. Wprawdzie do znamion przestępstwa określonego w art. 297 § 1 k.k. nie jest konieczne wystąpienie konkretnej szkody, albowiem przestępstwo to ma charakter formalny, a tym samym dokonane zostaje z chwilą przedłożenia podrobionego, przerobionego, poświadczającego nieprawdę albo nierzetelnego dokumentu albo nierzetelnego, pisemnego oświadczenia dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania m.in. kredytu, ale nie oznacza to, że rzeczywistym następstwem owego przestępstwa nie może być powstanie konkretnej szkody. Brak bowiem tej okoliczności wśród znamion rozważanego tutaj przestępstwa nie wyłącza możliwości ustalenia, że szkoda taka realnie powstała. Jest to tym bardziej oczywiste, że rozważane tutaj przestępstwo stanowi niejako przygotowanie do wyłudzenia kredytu, a tym samym w sytuacji przypisania sprawcy jego popełnienia związek pomiędzy powstaniem szkody w postaci nieuzasadnionego przyznania kredytu, a działaniem oskarżonego jawi się jako oczywisty. Ponadto treść art. 297 § 3 k.k. wskazuje, że ustawodawca wyraźnie wiązał możliwość powstania szkody w związku z popełnieniem przestępstwa określonego w art. 297 § 1 k.k., skoro jako jedną z przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary wymienił zaspokojenie roszczeń pokrzywdzonego”

Mając na uwadze przedmiotowe orzeczenie, Sąd uzupełnił kwalifikację o czyn z art. 297 kk w przypadku m.in. czynów z pkt. III,V co do M. J. (1), XLV co do M. S. (3), XLVIII co do M. J., LXII co do M. J. (1) i B. R.; XL, XVIII, XIX, XXIII, XXIV, LVII, LXV co do T. P. (1), LVI co do M. J. i T. P. (1); LX co do M. J. i D. C.; LXI co do M. J. i B. R.; LVIII, LXV wobec A. G..

W przypadku czynu z pkt. LXI wyroku sąd ustalił, iż zaświadczenie o zatrudnieniu M. S. w spółce (...) zostało podrobione przez B. R., nie zaś przez M. J. dlatego też sąd wyeliminował z przyjętej wobec niego kwalifikacji prawnej art. 270§1 kk, przypisując go jedynie B. R. (pkt 43 wyroku).

Wskazać także należy, iż sąd w przypadku czynu z pkt V (dot. usiłowania wyłudzenia kredytu wspólnie i w porozumieniu z P. S. i A. W. z (...) (...) Bank) gdzie P. S. przedłożył w banku podrobione przez M. J. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), powinien pozostawić przyjętą przez prokuratora kwalifikację także z art. 270§1 kk. (pkt 5 wyroku).

Sąd w pkt 39 wyroku ustalił, iż oskarżeni M. S., M. J., T. P. (1) działając także z innymi ustalonymi osobami (A. W., A. G. (1) przy czym oskarżona nie miała postawionego w tym zakresie zarzutu) usiłowali wyłudzić kredyt w wysokości 950 tys. zł z (...) Bank. W ocenie sądu czyn wskazany w pkt XXI wyroku, który dotyczył jedynie podrobienia zaświadczenia z 23 listopada 2011 r. przez T. P. dla A. W. i udzielenia mu jedynie pomocy do uzyskania kredytu (przy czym w opisie czynu a/o nieprawidłowo wskazano iż usiłowano wyłudzić mienie w wysokości 95 tys. zł) mieścił się w ramach porozumienia związanego z wyłudzeniem tego kredytu o jakim mowa w zarzucie z pkt LVII wyroku - obejmującego już T. P., M. J. i M. S.. Jak wynika z akt sprawy A. W. wniosek o kredyt hipoteczny w kwocie 950 000zł na zakup nieruchomości w miejscowości K. przy ul. (...) po raz pierwszy złożył w dniu 19 grudnia 2011r. pośrednika kredytowego D. B. (k. 64 t. I), w związku z tym wnioskiem złożył także wystawione przez T. P. zaświadczenie o zatrudnieniu w

spółce (...) z 23.11.2011 r. (k. 81 t. I). A. W. wniosku tego nie wycofał, oświadczeniem z dnia 22 stycznia 2012 r. (k. 48 t.I) wskazał jedynie innego pośrednika finansowego potwierdzając aktualność dostarczonych pierwotnie w listopadzie 2011 dokumentów (w tym zaświadczenie z 23 listopada 2011 r.) i wyrażając zgodę na ich przekazanie M. M. (18) z (...) C.. Jak wynika z akt sprawy w dalszym ciągu sprawy prowadził M. G. (3) oraz M. M. (18). W związku z upływem czasu ważności zaświadczenia o zatrudnieniu (k. 81 - 30 dni) konieczne było uzupełnienie dokumentów kredytowych i złożenie aktualnego zaświadczenia. Takie zaświadczenie zostało wystawione przez T. P. w dniu 23 stycznia 2012 r. również potwierdzające zatrudnienie A. W. w spółce (...) (k. 467 t. III). Co istotne oba „zaświadczenia od pracodawcy” to specjalne formularze (...) Bank, zatem, twierdzenia oskarżonego T. P. by nie miał świadomości jakim celem będą służyły wystawione przez niego zaświadczenia uznać należy za niewiarygodne. Podobnie za niewiarygodne uznać należy jego twierdzenia by podpisywał jeszcze niewypełnione treścią zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach , in blanco (k.). Ta okoliczność jest sprzeczna m. in. z wiarygodnymi zeznaniami M. T. (1) która przyznając fakt wypełnienia takich dokumentów wskazała iż w momencie ich wypełnienia nie były one podpisane. (k. 7427-28 t. 76 – „ Nie uważam abym zrobiła cokolwiek niezgodnego z prawem wypełniając puste druki zaświadczeń. Przecież istotne jest to kto taki dokument podpisuje a nie kto go wypełnia”). Podobnie jak M. T. (1) wypełniała tego typu dokumenty M. B. (2) i także na prośbę A. G..

W tej sytuacji dzielenie tych dwóch zdarzeń w przypadku T. P. na dwa oddzielne czyny także inaczej kwalifikowane przez prokuratora, bo wg. niego wystawienie zaświadczenia z 23 11.2011 r. miało być podrobieniem dokumentu i udzieleniem przez T. P. pomocy A. W. w uzyskaniu kredytu (czyn z pkt XXI wyroku), zaś w przypadku czynu z pkt LVII już działaniem tego samego oskarżonego w charakterze współsprawcy - nie ma uzasadnienia. Pomimo iż w kontaktach z pośrednikami finansowymi aktywną osobą był A. W. (2), co wynika z zeznań m.in. M. G. (3) (t. LXXIV, k. 7057-7057v) mającego bezpośredni kontakt z wnioskodawcą i nie było w baku innych osób (w tym M. S. (3) czy M. J. co do których świadek zeznał iż nie zna ich) to fakt przedstawienia przez A. W. (który przecież nie miał dostępu do dokumentów D. S. (1), czy należących do niej nieruchomości) dokumentów z którymi bezpośredni związek mieli M. J. i M. S. potwierdza ich zaangażowanie. Dokumentami z którymi jak ustalił sąd mieli związek (...). J. i M. S. były dokumenty związane z nieruchomością przy ul. (...) w W., która miała być zabezpieczeniem udzielonego A. W. kredytu. Faktycznie było to mieszkanie należące do D. S., która nie miała o powyższym wiedzy ani nie wyrażała na to zgody. Zeznała iż nigdy nie była w banku w tej sprawie. Wprawdzie na dokumentacji bankowej dotyczącej wyrażenia zgody na obciążenie nieruchomości przy ul. (...), widnieje podpis o treści „ D. S.” (k. 60 t. I, k. 294-295) a tożsamość tej osoby powinna zostać zweryfikowana przez pracownika banku, co wynika m.in. z zeznań świadków M. M. (t. LXXIV, k. 6925-6928) oraz M. G. (t. LXXIV, k. 7057-7057v), to jednak nie dowodzi by D. S. (1) kłamała w tym zakresie. W ocenie sądu bądź dokumenty z rzekomym podpisem D. S. zostały podpisane poza bankiem przez nieustaloną osobę, nie w obecności pracownika a potem doniesione do banku, mogła być i taka sytuacja, iż w celu podpisania w/w dokumentów do banku - tak jak to było w przypadku wizyty w Kancelarii Notarialnej A. C. (k. 3079, k. 3113 t. 16) - przyszła kobieta podająca się za D. S. (1) i na tyle do niej podobna, że nie wzbudziło to w osobach trzecich wątpliwości co do jej tożsamości.

Z kolei nie ma żadnych wątpliwości co do tego, iż zlecenie wykonania operatów szacunkowych dot. w/w nieruchomości ale także innej należącej do D. S. nieruchomości (nieruchomości w m. B.) wydał M. J. (1) działający z tym zakresie w porozumieniu z M. S. (3). Ich wspólne zaangażowanie wynika m.in. zeznań przeprowadzających tę wycenę D. S. (4) (k. 1570 i k. 1577 t. 8) oraz F. P. (1) (k. 1572 t. 8, k. 3309 t.), który dodatkowo na tablicy poglądowej rozpoznał M. J. (1) oraz M. S. (3), jako uczestniczących w wizji lokalnej poprzedzającej sporządzenie operatu. Dodatkowo F. P. pamiętał iż wycena służyła celom kredytowym, gdyż M. J. namawiał go do zawyżenia wartości mieszkania (k. 1572 t. 8, k. 3309 t.). O celu kredytowym jaki przyświecał zleceniu operatu wypowiedział się M. S. (3) w rozmowie ze swoimi rodzicami (vide zeznania świadka J. S. (3) – „ M. powiedział, że zrobił operat szacunkowy, bo było mu potrzebne do celów kredytowych, powiem szczerze, że nie wiem co dokładnie przyświecało M., by zrobić ten operat szacunkowy, to trzeba by się jego zapytać. Byliśmy tym zaskoczeni bo w naszej ocenie było to zupełnie niepotrzebnie” k. 7348v t. 75) .

Dodatkowo, wśród dokumentów bankowych znajduje się także ksero dowodu osobistego D. S. (1) (k. 300- 301 t. II) do którego to dokumentu miał dostęp M. S. (3) i przyznał, że przekazał go M. J. (1) bez wiedzy oraz zgody swojej matki. Ponadto jak wynika z zeznań J. M. (5) miał dostęp do dokumentów związanych z nieruchomościami , w tym aktów

notarialnych (k. 7348v t. 75). M. S. (3) przyznał się nie tylko do zaboru dowodu osobistego ale także do podrobienia zaświadczenia w UG J., gdzie podrobił podpis swojej matki. Dlatego też tłumaczenia oskarżonego M. S. (3), że M. J. działał w tym zakresie samodzielnie, w tym by nie miał on wiedzy w jakim celu m.in. M. J. potrzebował dowodu osobistego jego matki w świetle wskazanych dowodów, jak również innych potwierdzających ścisłą współpracę obu oskarżonych - uznać należy za przyjętą formę obrony. Mając powyższe na uwadze, w tym biorąc pod uwagę inne zdarzenia w które zaangażowani byli oskarżeni z A. W. nie ulega wątpliwości, iż podjęli także wspólnie w ramach uzgodnionego podziału ról próbę wyłudzenia kredytu z (...) Banku.

Zdaniem sądu nie ulega wątpliwości, iż zaangażowana w starania o ten kredyt była także A. G., pomimo braku zarzutu prokuratorskiego w zakresie tego zdarzenia co do jej osoby. W zakresie tego czynu postawiony został zarzut M. T.. Tymczasem wynika z zeznań M. T. (1) to A. G. gromadziła niezbędną dokumentację, w tym nakłoniła M. T. do wypełniania formularzy bankowych czy zaświadczenia o zatrudnieniu A. W. w spółce (...) przed podpisaniem przez T. P.. Zeznania M. T. (1) w tym zakresie uznać należy za wiarygodne, bo wiele okoliczności podanych przez nią znajduje odzwierciedlenie w zgromadzonych dowodach. Dla przykładu jak podała M. T. pośrednikiem finansowym była D. B. (co znajduje potwierdzenie w zeznaniach pracownika banku (...). Z. k. 43); nadto wg. informacji świadka przeszkodą dla uzyskania kredytu w (...) Bank były zaległości W. w ZUS- ie i US dlatego też potrzebował kolejnego kredytu w mniejszej kwocie (20 tys. zł). Faktycznie w dniu 8 grudnia 2011 r. (zatem w czasie trwania procedury kredytowej w (...) Banku) A. W. uzyskał kredyt w (...) w wysokości 25 400 zł który to na prośbę A. G. poręczyła M. T. (czyn z pkt LXV dotyczący oskarżonych T. P. i A. G.). Jak wynika też z zeznań M. T. pomimo iż formalnie (...) nie trudniło się pośrednictwem finansowym, pośredniczyło w załatwianiu kredytów co potwierdziła także A. G. w swoich wyjaśnieniach (k. 11 622 t. 59), czy fakt zaangażowania w kredyt jaki zamierzał uzyskać A. W. na zakup nieruchomości M. Ł..

Istotą czynów jakich dopuszczali się poszczególni oskarżeni, było m.in. posługiwanie czy wystawianie zaświadczeń o zatrudnieniu czy osiągniętych dochodach. Zdaniem prokuratora zachowania te wyczerpywały także znamiona czynu z art. 270 kk dotyczącego podrobienia dokumentów. Nie negując ustaleń prokuratora w tym zakresie w związku z tym, że w większości wypadków owe zaświadczenia były wystawiane przez uprawnione do tego osoby np. w przypadku firmy (...) jej właściciela T. P. (1), nie doszło do podrobienia ani przerobienia dokumentu, a do wystawienia dokumentu potwierdzającego nieprawdę co do zatrudnienia poszczególnych osób, który to dokument miał istotne znaczenia dla uzyskania finansowania w postaci kredytu czy leasingu. Sąd w zakresie takiej oceny prawnokarnej zachowania podziela pogląd wyrażony w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2016 r. IV KK 405/15, który stwierdził iż „ Przepis art. 270 § 1 k.k. może być popełnione albo przez podrobienie bądź przerobienie dokumentu w celu użycia za autentyczny, albo przez używanie tak sfalszowanego dokumentu jako autentycznego. Podrobieniem dokumentu jest jego sporządzenie stwarzające pozory, że dokument pochodzi od innej osoby niż ta, która była jego rzeczywistym autorem. Przerobienie dokumentu zachodzi wówczas, gdy osoba nieupoważniona zmieni jego treść na inną od autentycznej. Autentyczność dokumentu, którą chroni art. 270 § 1 k.k., wiąże się z prawdziwością pochodzenia jego treści od osoby będącej wystawcą, a nie z treścią wyrażoną przez taki dokument. Nie wyczerpuje znamion przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. odzwierciedlenie w dokumencie nieprawdy, tzn. stanu niezgodnego z rzeczywistością, o ile dokument taki nie jest porobiony lub przerobiony. Nie jest więc tym przestępstwem zmiana treści dokumentu przez osobę, która była jego pierwotnym autorem, tj. od której dokument pochodził. Innymi słowy, nie jest przerobieniem dokumentu nadanie mu innej treści przez osobę, od której ten dokument pochodzi” . Dlatego też w przypadku czynów m.in. z pkt II, III, XXVII, LVI, LVII, XXI, LVIII, LIX, XXIII, XXIV, LXV, XVIII, XIX wyroku a dotyczących m.in. wystawiania zaświadczeń przez T. P. (1) jako właściciela firmy (...) czy jako właściciela firmy (...), M. J. (1) jako współwłaściciela firmy (...) i prezesa (...), A. G. (1) jako główną księgową firmy (...) a zatem osoby mające uprawnienia do wystawiania w imieniu tych spółek bądź podmiotów gospodarczych zaświadczeń, Sąd w kwalifikacji prawnej nie uwzględnił art. 270 kk eliminując z opisu czynów, iż owe zaświadczenia wystawione m.in. G. K. (1), D. W. (1), M. S. (2), D. P. (1), N. J. (1), D. C. (1), A. M. (2), W. P. (1), J. Ż. (1) były dokumentami podrobionymi, faktycznie potwierdzały nieprawdę. W przypadku niektórych dokumentów np. wystawionych w imieniu UR A. B. (2) gdzie bądź to M. S. bądź M. J. podpisywali się danymi innymi osobami, doszło do podrobienia przez nich dokumentów, ponieważ nie mieli prawa tego typu dokumentów w imieniu tego istniejącego podmiotu gospodarczego i podszywali się pod osoby

uprawnione, podpisując się np. jako właściciel firmy (...) (dotyczy to m.in. czynu z pkt XL wyroku). Sąd w zakresie czynów związanych z wystawieniem A. W. zaświadczeń o zatrudnieniu w spółce (...) (zarzut z pkt.LV, LXII wyroku – pkt 35;) ustalił, iż zaświadczenia te zostały podrobione albowiem nie zostały wystawione przez uprawnioną do tego osobę. W odniesieniu np. do zaświadczenia z dnia 28.10.2011 (k. 3945 t. 20) dot. A. W. M. J. przyznał, iż zarówno wypisywał treść tego zaświadczenia jak również je podpisał (jako P. G. (2) główny księgowy spółki (...)).

Co do zarzutu z pkt LV odnoszącego się do M. J. (1) i T. P. (1), Sąd uznając winę oskarżonego M. J. (pkt. 35 wyroku) uniewinnił T. P. (pkt. 36 wyroku). Zarzut ten dotyczył udzielonego kredytu w dniu 28.10.2011 r. A. W. przez Bank (...) SA. Wg. zarzutu aktu oskarżenia w charakterze współsprawców działali M. J., A. W. oraz T. P. (1), zaś udział T. P. polegać miał na podrobieniu przez niego faktury nr (...) r. wystawionej w imieniu firmy (...), którą posłużył się W. A. (1) celem udokumentowania wydatkowania pobranej pożyczki. W świetle owego zarzutu przypomnieć należy, iż pożyczka była na dowolny cel i kredytobiorca nie był zobowiązany do wskazywania sposobu jej wykorzystania.

Jak wynika z dokumentacji bankowej (k. 3950 t. 20) faktura z 2 listopada 2011 roku, potwierdzała, że nabywca W. A. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą A. zapłacił kwotę 15 000 zł na rzecz spółki (...) za usługi remontowo-budowlane w dniu 2.11.2011 r. W ocenie sądu owa faktura nie miała wpływu na decyzję banku w zakresie udzielenia, bądź nie kredytu. Istotne dla banku było zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach, ewentualnie inne informacje dot. wydatków wnioskującego. Obojętność owej faktury dla oceny zdolności kredytowej wnioskującego o pożyczkę potwierdzili przesłuchani w postępowaniu sądowym świadkowie, pracownicy banku – M. K. dyrektora oddziału t. LXXIV, k. 6928-6931 – „ Nie mam pojęcia w jakim celu była składana ta faktura, nie widzę tutaj związku. Tutaj są pity, ale wynika z nich, że prowadził działalność gospodarczą. Biorąc pod uwagę, że w tym wypadku jest zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, jest zaświadczenie z ZUS, to moim zdaniem to są wystarczające dokumenty by starać się o pożyczkę konsumencką dla osoby fizycznej (...) Nie potrafię stwierdzić po co w tym przypadku miała być ta faktura. Na tyle na ile jestem w stanie przypomnieć procedury to wydaje mi się, że ta faktura nie jest potrzebna do zweryfikowania klienta, oceny jego zdolności kredytowej” oraz P. B. (3) (t. LXXV, k. 7221v-7222) („ Ta faktura nie miała wpływu na ocenę zdolności kredytowej, ani też na decyzję w sprawie kredytu”).

To, iż faktura była obojętna świadczy data wpłynięcia do banku czyli 4 listopada 2011 roku zatem już po udzieleniu A. W. pożyczki.

Wskazać także należy, iż T. P. (1) był uprawniony do wystawiania w imieniu firmy (...) dokumentów, zatem w świetle cytowanego już orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2016 r. IV KK 405/16 dokument ten nie był dokumentem podrobionym, czy faktycznie był dokumentem rzetelnym - faktyczne odzwierciedlającym zdarzenie gospodarcze, nie miało znaczenia dla oceny zachowania T. P. w zakresie postawionego w a/o zarzutu.

Sąd, w zakresie tego czynu zasądził od oskarżonego M. J. (jako jedyne go skazanego za ten czyn) naprawienie szkody (pkt 36 wyroku). Sprecyzowany wniosek o naprawienie szkody został przedstawiony przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego pismem z dnia 15 marca 2018 r. (k. 8488 t. 81). Pełnomocnik wnosił o naprawienie szkody poprzez zasądzenie od oskarżonych kwoty 106.707, 95 zł wskazując, iż na wysokość tego zobowiązania składa się kwota niespłaconego kapitału oraz odsetek. Sąd uwzględnił w części ten wniosek zasadzając określoną kwotę w wyroku, ale nie w zakresie żądanych odsetek. W ocenie Sądu odsetki nie są bowiem odszkodowaniem bowiem nie wynikają z wyrządzenia szkody, a z opóźnienia w jej naprawieniu. Sąd w tym zakresie podziela pogląd wyrażony m.in. przez Sąd Najwyższy: "Środek [...] w postaci obowiązku naprawienia szkody nałożonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. jest ograniczony jedynie do rozmiaru rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa i nie obejmuje odsetek stanowiących element szkody wynikły z następstw czynu sprawcy" (wyroki SN: z 1 lutego 2011 r., III KK 243/10, Prok. i Pr.-wkł. 2011, nr 7-8, poz. 1; z 17 lipca 2014 r., III KK 54/14, OSNKW 2015, nr 1, poz. 4; z 4 lutego 2002 r., II KKN 385/01, LEX nr 53028; wyrok SO w Tarnowie z 19 lutego 2004 r., II Ka 30/04, KZS 2004, z. 3, poz. 37).

Sąd przyznaje, iż w wyroku sąd nieprawidłowo określił uprawnionego na którego rzecz został ten obowiązek orzeczony. Mianowicie w wyroku Sąd wskazał Bank (...), podczas gdy nie ma żadnych wątpliwości, iż powinien to być Bank (...) SA

W pkt. 6 wyroku sąd uniewinnił oskarżonego M. J. (1) od popełnienia czynu podrobienia dokumentów oraz posłużenia się nimi przedkładając je M. S. (2) i polecając mu ich przedłożenie jako poręczycielowi w (...), w związku z ubieganiem się przez N. J. o leasingi na zakup 10 samochodów marki K.. Sąd nie negując udziału M. J. w tym zdarzeniu polegającym na nakłonieniu M. S. (2) do poręczenia kredytu o jaki starała się jego ówczesna narzeczona N. J., nie miał wystarczając podstaw do przypisania oskarżonemu podrobienia dokumentów, a następnie przekazaniu ich M. S. celem przedłożenia w (...).

Jak wynika z dokumentacji bankowej (k. 4000 t. 20 i dalsze) dokumenty dotyczące M. S. (2) nie były składane w oryginale, były potwierdzone za zgodność przez P. Z. i są tożsame do tych, jakie zostały zabezpieczone przy kredycie z 4 lipca 2011 r. Skoro z zeznań M. S. (2) wynika, iż poza tym, że zgodził się na bycie poręczycielem i podpisał umowę nie składał żadnej dokumentacji bowiem została ona złożona już wcześniej (k. 3417 t. 17) jest niewykluczone, iż była to ta sama dokumentacja jaka została złożona w związku ze staraniem się, w tym samym banku o kwotę 1 878 000 zł, a za ten czyn oskarżony M. J. został skazany, w tym za podrobienie z art. 270 kk (pkt 20 wyroku). Sąd w zakresie czynu z pkt VI wyroku nie mógł skazać oskarżonego M. J. za czyn z art. 297§1 kk, gdyż zgodnie z przywołanym wcześniej orzeczeniami kwalifikacja ta nie ma zastosowania do tzw. „oszustw leasingowych”.

Sąd ustalił iż M. J. był odpowiedzialny za logistykę i mimo, iż nie podpisywał umów to np. w przypadku wynajmowania samochodów oraz leasingowania reprezentował T. P., N. J., A. W., K. J., R. W.. Sąd ustalił jego winę w zakresie m.in. wynajęcia samochodów marki S. przez T. P. i N. J. (1) (pkt VII wyroku) przy czym w ocenie sądu nie był to jeden czyn ciągły w rozumieniu art. 12 kk, a dwa oddzielne zachowania, oddzielone czasowo od siebie, brak jest dowodów iż oskarżony działał z góry powziętym zamiarem. Dlatego też Sąd ten czyn rozbił na dwa oddzielne przestępstwa oszustwa (pkt 7 i 8 wyroku). Co do T. P. (1), jego obrońca wnosił w zakresie tego czynu (XIX z a/o, a XX wyroku) o umorzenie, albowiem oskarżony został już za ten czyn skazany. Wniosek ten nie mógł zostać uwzględniony, albowiem oskarżony nie został skazany za czyn dotyczący samochodu marki S. rej. (...). Faktycznie toczyło się postępowanie karne zakończone wyrokiem skazującym wobec T. P. w sprawie przywłaszczenia 3 samochodów marki S. (II K 17/13) jakie zostały oddane oskarżonemu w leasing przez (...) na mocy umowy z dnia 3 listopada 2011 r. Wobec skazania T. P., w tym zakresie ma jedynie zarzut M. J. (pkt. XII wyroku).

W odniesieniu do czynu z pkt VIII wyroku (pkt 9 sentencji wyroku) Sąd ustalił, iż M. J. działający w tym zakresie wspólnie i w porozumieniu z N. J. ostatecznie byli zainteresowani zakupem w systemie leasingowym jednej S. i w tym zakresie była podejmowana procedura oceny złożonej dokumentacji. Sąd ustalenie te opiera na zeznaniach pracownika (...) K. K. (6). Świadek podała, iż N. J. była zainteresowana zakupem jednej S., w jej przypadku nie doszło jednak do podpisania ostatecznej umowy z uwagi wątpliwości co do wiarygodności złożonych dokumentów firmowych (k. 1493-1495 t. 8). W ocenie sądu najbardziej wiarygodnym w tym zakresie dowodem są zeznania K. K. pracownika instytucji, która miała udzielać leasingu aniżeli T. B. (1), pracownika salonu samochodowego (...) (k. 1520). W związku z tym, iż T. B. (1), mający jako pierwszy kontakt z J. i osobami przez niego „polecanymi” wysyłał wiele zapytań o leasingi do różnych banków, w tym nie tylko do K. K. (6) z (...) ale także np. do R. B. (1) z (...) Bank, mógł te okoliczności mylić zwłaszcza, iż w swoich pierwszych zeznaniach mówił o zainteresowaniu N. J. 10 samochodami marki S.. W tej sytuacji konieczne były zmiany w zakresie opisu tego czynu.

W przypadku czynu z pkt XIV wyroku w zarzucie była podana przez prokuratora nieprawidłowa kwota mienia, jakie usiłowano wyłudzić tj. kwota 462 500 zł. Faktycznie zostały złożone trzy wnioski leasingowe dotyczące 5 samochodów na kwotę mniejszą tj. łącznie kwotę 357 500 zł. Ta zmiana nie miała to wpływu na kwalifikację prawną, nadal jest to bowiem mienie znacznej wartości w rozumieniu art. 294 par 1 kk (pkt 15 wyroku).

sąd ustalił, firma (...) istniała i funkcjonowała, o czym świadczą zeznania licznych świadków, w tym osób postronnych, nie mających żadnego interesu by podawać przed sądem niezgodne z rzeczywistością fakty, by chronić siebie bądź osoby sobie znane. Sąd ustalił także, iż M. T. (1) faktycznie pracowała w (...), zatem w jej przypadku A. G. nie podrobiła zaświadczenia o jej zatrudnieniu ale wystawiła nierzetelny dokument, co do którego wiedziała, iż zostanie wykorzystany na potrzeby kredytu udzielonego A. W. w dniu 8 grudnia 2011 r. (czyn z pkt LVIII wyroku). Nierzetelność w przypadku tego dokumentu polegała na wskazaniu niewłaściwego okresu zatrudnienia, osiągniętych

dochodów oraz zajmowanego stanowiska zaś zgodnie z przyjętym orzecznictwem nierzetelność to informacje nieprawdziwe lub niepełne, które mogą sugerować adresatowi istnienie stanu rzeczy niezgodnego z prawdą. Natomiast w świetle zeznań K. G. (1) (k.6486 t. 33), który zanegował podpisanie zaświadczenia z dnia 25 czerwca 2013 r. dot. potwierdzenia zatrudnienia w firmie (...). C., nie ulega wątpliwości iż zaświadczenie było podrobione a wypełniała je A. G. do czego się przyznała (k. 11 623), zatem wobec niej kwalifikacja prawna m.in. z art. 270 § 1 kk w zakresie tego zdarzenia została uwzględniona (pkt. 80 wyroku).

Co do D. C. (1) to poza tym, iż oskarżonemu zostały postawione zarzuty działania wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, postawiono mu także zarzuty samodzielnego wyłudzenia kredytów przy pomocy nieprawdziwych zaświadczeń o zatrudnieniu. Dotyczyło to czynów z pkt. od XXXIII do XXXIX wyroku tj. usiłowania doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez (...), (...) Bank (...) oraz popełnienie oszustwa kredytowego z art. 297 kk przy zakupie kuchenki mikrofalowej. W większości wypadków Sąd ustalił sprawstwo oraz wykazał winę oskarżonego D. C. (1), w przypadku jednak czynów z pkt XXXIII (2 kwietnia 2012 r. (...)) oraz z pkt. XXXVI (26 czerwca 2012 r. w a/o, powinno być 26 czerwca 2013 r.) Sąd wydał wyrok uniewinniający (pkt. 74 wyroku).

Odnosnie czynu z pkt. XXXIII (2 kwietnia 2012 r. (...)), Sąd ustalił iż oskarżony D. C. wbrew temu co twierdził w wyjaśnieniach, złożył zapytanie ofertowe u pośrednika finansowego w M., o czym zdaniem sądu świadczy fakt, iż zgodnie z zeznaniami świadka M. K. (t. LXXIX, k. 8075v-8076v) prowadzącego owo pośrednictwo pracownicy sprawdzali tożsamość osób składających takie zapytania. Były to jednak jedynie zapytania ofertowe i w ich przypadku klienci, otrzymywali bądź też nie ofertę od banku zawierającą maksymalną kwotę kredytu, jaka może być przyznana oraz warunki kredytowe niezbędne do uzyskania kredytu. Co wynika także z zeznań przesłuchanego świadka, przy zapytaniu ofertowym jedynie wstępnie jest analizowana ocena zdolności kredytowej i w takiej sytuacji informacja o dochodach mogła opierać się na oświadczeniu wnioskującego. W sytuacji gdy bank wyraziłby gotowość udzielenia konkretnej osobie kredytu dopiero wówczas byłby przygotowywany wniosek kredytowy oraz uzupełniano dokumenty związane z zatrudnieniem i dochodami wnioskującego. Dlatego też w ocenie Sądu skierowanie zapytań ofertowych stanowiło jedynie niekaralne przygotowanie do przestępstwa z art. 286 kk. Z przygotowaniem w rozumieniu art. 16 kk możemy mieć do czynienia w sytuacji, gdy sprawca w celu popełnienia przestępstwa nabywa lub przysposabia środki, zbiera informacje, sporządza plan działania lub też podejmuje inne czynności mające stworzyć warunki do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio ku dokonaniu, bądź wchodzi w porozumienie z inną osobą celem popełnienia tego przestępstwa. Złożenie zapytań ofertowych było de facto zebraniem informacji co do tego, czy zostanie udzielony kredyt a jeżeli tak, to po spełnieniu jakich warunków. Nie była to faza bezpośrednio poprzedzająca wydanie decyzji kredytowej, konieczne było, po zapytaniu ofertowym, złożenie wniosku kredytowego i dopiero złożenie takiego wniosku wkraczało w fazę usiłowania jako bezpośrednio zmierzającą do popełnienia oszustwa z art. 286 kk.

Co do czynu z pkt. XXXVI wyroku ((...)) w pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż prokurator podał nieprawidłową datę czynu, jak wynika z informacji dotyczących tego wniosku zdarzenie miało miejsce w dniu 26 czerwca 2013 r. (nie zaś jak podano w a.o 26.06.2012 r.). Co do tego zdarzenia, Sąd dysponuje jedynie kopią wniosku nr (...) (k.6772), którego wiarygodność w zakresie podpisu jaki na nim widnieje podważył D. C. (1), podając, iż to nie on go nakreślił ((...)-40 t. 46). W przypadku wniosku z dnia 26 czerwca 2013 r. nr (...) obecny następca prawny (...) Bank pismem z dnia 7.11.2018 r. poinformował, że nie posiada oryginalnego dokumentu (k.7623 t. 77) przysyłając jedynie oryginały dokumentacji w zakresie wniosku z 13.06.2012 r.(k. 7931-34 t. 78) zatem nie było możliwości zbadania tego dokumentu ponieważ opinia mogła być jedynie wydana na podstawie oryginałów.

W odniesieniu do tego wniosku sąd podjął próbę wezwania A. G. (3) z D. (...), bowiem jak wynika z wniosku (k. 6772 t. 34) był agentem obsługującym klienta. Próby wezwania tego świadka nie powiodły się z uwagi na niemożność ustalenia aktualnego miejsca pobytu tej osoby (informacja z policji k. 8154 t. 79). Poza tym wnioskiem, który w świetle wyjaśnień oskarżonego nie może być wiarygodnym i jedynym dowodem, brak jest innych dowodów, które potwierdzałyby, iż to oskarżony złożył u pośrednika finansowego przedmiotowy wniosek kredytowy.

Natomiast w ocenie sądu, nie ma wątpliwości co do tego, iż D. C. (1) w dniach 5 i 13 czerwca 2012 r. w E., w dniach 25-27 czerwca 2013 r. w W. oraz 4 lipca 2013 w W. starał się o kredyty bankowe we wskazanych bankach składając tam nieprawdziwe dokumenty dotyczące swojego zatrudnienia i osiąganych przez niego dochodów. Co do kredytu z dnia 13 czerwca 2012 r. sąd dysponował wnioskiem kredytowym (k. k. 7931-34 t. 78). Jak wynika z opinii biegłego z zakresu badań dokumentów z 20 grudnia 2017 r. (7917-7934 t. 78) wprowadzie dane tego wniosku, jak również podpisy widniejące na poszczególnych stronach tego wniosku, nie nakreślił D. C., lecz podpisał się w miejscu wnioskodawcy, zatem akceptował treść tego wniosku o produkt bankowy w (...).

Co do kredytu z dnia 5 czerwca 2012 r. i 25- 27 czerwca 2013 r. (w akcie oskarżenia był błąd co do daty czynu poprzez określenie tej daty na 25-27 czerwiec 2012 r.) Sąd dysponował oświadczeniami wnioskującego o kredyt. Po okazaniu mu oświadczenia 5 czerwca 2012 r (k. 6265, k. 7980 t. 78) oskarżony D. C. potwierdził swój podpis, co do oświadczenia z 27 czerwca 2013 r. (k 6266 t. 32. 7981 t. 78) oskarżony także potwierdził, że znajdujące się pod tym oświadczeniem podpis należy do niego, ale nie wypełniał ich treści. W ocenie sądu dowodzi to, iż to oskarżony a nie ktoś inny podszywający się pod niego złożył wskazane wniosku kredytowe. Oskarżony podał, iż zabezpieczone w postępowaniu oświadczenia podpisał na prośbę J., lecz nie pamięta po co to podpisywał, na pewno nie było w celu pobrania kredytu, bowiem nie miał zamiaru pobierać żadnych kredytów. Zdaniem sądu w świetle innych dowodów dotyczących innych zdarzeń z udziałem m.in. oskarżonego D. C. (1) oraz innych osób, oraz w świetle zeznań M. S. (2) wypowiadającego się co do roli oskarżonego w działaniach grupy kierowanej przez J. - wyjaśnieniom tym sąd nie dał wiary. Nie udało się ustalić osób która przyjmowały wnioski czy zapytania ofertowe u pośredników finansowych (informacje banku k. 7978 t. 78, informacja (...) k. 7892 i k. 7910 t. 78, informacja z (...) sp. Z o.o. k. 7911 t. 78).

Odnosząc się zaś do czynu z pkt LXIII wyroku (LX aktu oskarżenia) dotyczącego wyłudzenia kredytu przez M. J. (1) i K. P., to w ocenie sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał sprawstwo oskarżonych, ustalając iż przedstawiciel banku został wprowadzony w błąd co do tego kto faktycznie będzie dysponował samochodem marki H. (...) oraz płacił raty. Istotą w zakresie tego przestępstwa oraz oceny zamiaru K. P. w zakresie czynu z art. 286 kk było ustalenie na jakim etapie doszło do porozumienia między M. J. i K. P. w zakresie wstawienia H. do wypożyczalni. W świetle wyjaśnień oskarżonego K. P. wynikałoby, iż ten etap był już po podpisaniu umowy kredytowej (k.7905 t. 40 „Jeździłem, tym samochodem dość krótko, miałem go przekształcić na taksówkę ale J. mi zaproponowała, że ma znajomego który ma wypożyczalnię samochodu i poszukuje samochodu właśnie takiego. Miało to być tak, że jak ja ten pojazd wypożyczę do tej wypożyczalni to rata kredytu w kwocie 2500 zł będzie spłacana przez wypożyczalnię, a dodatkowo ja dostane jeszcze jakieś profity. Wtedy po raz pierwszy spotkałem się z M. J. (1)”). Jednak zestawiając twierdzenia oskarżonego z innymi dowodami oraz faktami odnoszącymi się do złożenia wniosku kredytowego, zakupu samochodu czy podpisania umowy kredytowej dot. samochodu marki H. (...) nie polegają one na prawdzie. Jak wynika z akt sprawy K. P. wniosek kredytowy na zakup samochodu złożył we wrześniu 2011 r. (k. 6860 t. 35), do zakupu samochodu doszło 15 grudnia 2011 a podpisania umowy kredytowej w dniu 16 grudnia 2011 r., następnie doszło do wstawienia samochodu do wypożyczalni R. N. (2) na kilka dni przed kolizją drogową do jakiej doszło w dniu 21 grudnia 2011 r. Te okoliczności wykluczają wersję podaną przez oskarżonego, iż do porozumienia z M. J. doszło po podpisaniu umowy kredytowej a chronologia wydarzeń przemawia za przyjęciem jako wiarygodnej wersji zaprezentowanej przez świadka J. M. z której wynika, iż ustalenia co do wstawienia samochodu do wypożyczalni miały miejsce jeszcze przed podpisaniem umowy (vide zeznania J. M. z k.4922 v t. 25 – „ W kupnie samochodu marki H. (...) pomagała Panu P. moja koleżanka tzn. ona prowadziła do niedawna pośrednictwo finansowe, pomagała załatwić mu kredyt na samochód. P. gdy już załatwiała formalności związane z kredytem pytał się między innymi mnie, czy nie znam kogoś komu mógłby wynająć to auto (...) Ja dałam mu kontakt do M. J. (1), wiedziałam, że on w tamtym czasie prowadził kilka wypożyczalni samochodowych. (...) Wydaje mi się, że ich skontaktowałam w listopadzie lub grudniu tamtego roku. „) Nadto w widniejącej w aktach sprawy projekcie umowy najmu łączącej K. P. z firmą (...) reprezentowaną przez M. J., czas wynajęcie tego samochodu był przewidziany od 5 września 2011 r. do marca 2012 r. Zatem K. P. podpisując umowę na zakup samochodu miał wiedzę, iż z zapisów tej umowy się nie wywiąże, w tym zakresie bank został wprowadzony w błąd. Nadto podpisana przez K. P. umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie nakładała na niego obowiązek nieprzekazywanie osobie trzeciej pojazdu bez zgody banku (k. 6858 t. 35).

Do sprawy niewiele wniosło przesłuchanie w charakterze świadka T. N. (k. 8479- 86 t., 81) albowiem poza potwierdzeniem swojego podpisu na umowach nie pamiętała okoliczności sprawy, w tym K. P. (1), potwierdziła natomiast iż razem córką zajmowała się pośrednictwem finansowym. Niemożliwe było bezpośrednie przesłuchanie świadka R. N. (1), albowiem świadek nie przebywa w (...). (k. 8689- 90, k. 8731 t. 82) ujawniono jej zeznania złożone w innym postępowaniu (k. 8721- 8729 t. 82). R. N. (1) przesłuchana w charakterze świadka, jak również konfrontowana z K. P. przyznała okoliczności wynikające także z jego wyjaśnień a związane z załatwieniem kredytu na zakup samochodu, przyznała iż razem z mamą na którą formalnie zarejestrowana była działalność gospodarcza zajmowała się pośrednictwem finansowym, potwierdziła znajomość z J. M. (1), przyznała, że załatwiała dla osób podesłanych przez M. leasingi czy kredyty na samochody, w ten sposób poznała K. P.. W trakcie konfrontacji poznała oskarżonego jako swojego klienta, któremu załatwiała kredyt, przy czym nie pamiętała ani kwoty kredytu ani marki samochodu. Świadek jednocześnie zaprzeczyła by wyszukiwała samochód, brała udział w jego sprowadzeniu do W. czy odbierała od K. P. pieniądze na samochód czy za swoje usługi. Pomimo wyraźnych sprzeczności (między wyjaśnieniami K. P. i zeznaniami R. N.) co do wskazanych okoliczności, nie mają one żadnego znaczenia dla oceny zamiaru oskarżonego w kontekście stawianego mu zarzutu oszustwa. Świadek nie pamiętała w sposób szczegółowy okoliczności związanych z kredytem, poza tym nie znając M. J. (1) nie mogła mieć wiedzy co do umowy jaka łączyła te dwie osoby (P.-J.), w tym tego kiedy została zawarta.

Zdaniem Sądu w świetle całokształtu materiału dowodowego w zakresie wyłudzeń kredytowych współdziałali ze sobą m.in. M. J. (1), M. S. (3) i B. R. (1). Jej zadaniem było m.in. wypełnianie zaświadczeń na potrzeby kredytu dla innych osób, w tym dla m.in. M. S. (2) czy A. W., ponadto brała ona także bezpośredni udział w wyłudzeniu kredytów, w tym wspólnie z córką M. R. (1) (kredyt z 19.10.2011 r.) za który obie zostały prawomocnie skazane (wyrok SR dla Warszawy Śródmieścia II K 242/12).

Według opisu czynu (zarzut z pkt XLVIII wyroku) udział M. S. (3) w zakresie tego zdarzenia polegał na podrobieniu zaświadczenia z 17.10.2011 r. potwierdzającego zatrudnienie M. R.. Nie negując faktu wystawiania nieprawdziwych i podrobionych zaświadczeń o zatrudnieniu w firmie A (...) przez M. S. (3), w przypadku usiłowania wyłudzenia tego kredytu, brak jest dowodów by zaświadczenie z dnia 17.10.2011 r. jakie zostało użyte w Banku (...) SA zostało podrobione przez M. S. (3). Tak jak sąd ustalił, wobec B. R. (1) i M. R. (1) toczyło się wcześniej postępowanie karne przed SR dla Warszawy Śródmieścia pod sygn. akt II K 242/12 zakończone prawomocnym skazaniem. Jak wynika z akt tej sprawy, owo zaświadczenie zostało zabezpieczone od pracownika banku (...) i uznane za jeden z dowodów rzeczowych. Zgodnie z treścią wyroku Sądu Rejonowego (pkt.5) dowód ten został zwrócony bankowi. Natomiast z informacji banku (...) SA o jaką zwrócił się sąd wynika, iż obecnie bank nie dysponuje już tym dokumentem (k. 8121 t. 79).

Wprawdzie M. S. (3) po okazaniu mu zaświadczenia z 18.10.2011 r. (k. 9433 t. 47) i 8 września 2011 r. (k. 9433 t. 47) przyznał się do ich wypełnienia, na polecenie M. J., jednak w/w zaświadczenia nie były wykorzystane przy kredycie z 19.10.2011 r., zaświadczenia te były odnalezione w trakcie przeszukania mieszkania B. R. w dniu 19.10.2011 r. Pomimo, iż w/w zaświadczenia, podobnie jak te z 17.10.2011 r., także potwierdzały zatrudnienie M. R. w firmie (...). B. nie można przyjąć, że skoro wypisał je M. S. podrobił także zaświadczenie z 17.10.2011 r., zwłaszcza iż, co wynika z zebranych dowodów, zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...). B. wypisywał nie tylko M. S. (3), lecz także M. J. (1) (np. w przypadku A. S.). Stąd nie można wykluczyć, iż przedmiotowe zaświadczenie nie zostało wypisane przez M. S.. Z uwagi na brak tego dokumentu nie można obecnie tego zweryfikować, zaś poza tym zaświadczeniem inne dowody nie łączą oskarżonego M. S. z tą próbą wyłudzenia kredytu. Dodać należy, iż przesłuchana jedynie na te okoliczności tj. w zakresie wiedzy dot. M. S. (3) i zaświadczenia z 17.10.2011 r M. R. (1) (t. LXXVIII, k. 8017v-8018) podała, iż nie zna M. S. (3), nie ma wiedzy kto sporządzał zaświadczenie z 17.10.2011, nie pamiętała także jakie dokumenty wówczas składała.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, brak jest dowodów na popełnienie przez M. S. (3) zarzucanego aktem oskarżenia czynu z pkt XLVIII, dlatego też sąd go uniewinnił (pkt 26 wyroku). Jednocześnie Sąd skazał M. J. (1) za usiłowanie wyłudzenia tego kredytu wspólnie i w porozumieniu z M. R. i B. R. (1) (pkt 25 wyroku). Pomimo, iż M. J. nie był

w banku, przekazał on podrobione przez nieustaloną osobę zaświadczenie o zatrudnieniu M. R. w firmie (...). B., co wynika z wyjaśnień B. R. (k. 9411 t. 48). W świetle całokształtu materiału dowodowego M. J. wiedział w jakim celu owo zaświadczenie zostanie wykorzystane.

Wskazać również należy, iż K. M. (2) czynu przypisanego mu w punkcie 28 wyroku, zaś D. C. (1) czynów przypisanych mu w punktach 40, 41, 42, 75, 76, 77, 78, 80 dopuścili się w warunkach recydywy. Zgodnie z dyspozycją art. 64 § 1 k.k. jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Zarówno K. M. (2), jak również D. C. (1) spełnili warunki recydywy z art. 64 § 1 kk. D. C. (1) był wielokrotnie karany (k. 11 705-708), w tym za przestępstwa przeciwko mieniu m.in. w sprawie II K 502/04 został skazany za czyn z art. 282 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności (k. 8336-38 t. 42). Karę odbywał w okresie od 16 lipca 2009 r. do 6 maja 2011 r. z której został warunkowo przedterminowo zwolniony. (k. 8335 t. 42).

Oskarżony K. M. (1) był także wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu (k. 830-832 akt XII K 256/16), w tym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 5 września 2005 roku w sprawie II K 238/05 na karę 2 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk (k. 408-409 t. III XII K 256/16). Karę tę odbywał w okresie od 13.02.2007 r. do 13.02.2009 r.

Wymierzając oskarżonym kary sąd wziął pod uwagę wszystkie wskazane wyżej okoliczności i kierował się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanym oskarżonym jako znaczny. Wziął pod uwagę sposób popełniania przestępstw w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, z wykorzystaniem tzw. słupów, charakter naruszonych dóbr w postaci mienia i bezpieczeństwa dokumentów oraz łączną kwotę strat, jakie ponieśli pokrzywdzeni i na jaką byli narażeni, w przypadku gdyby doszło do rozporządzenia mieniem. Nie wyłączając winy osób które godziły się wziąć kredyt w zamian za niewielką finansową gratyfikację (tzw. słupów) stopień zawinienia osób je angażujących (oskarżonych M. J., T. P. czy M. S.) uznać należy za znaczny. Sąd uznał za znaczny stopień winy oskarżonych za to skazanych, w przypadku wyłudzeń towarów od takich firm jak F., (...) czy M. przyłączając się w tym zakresie do stanowiska wyrażonego m.in. przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 28.03.2018 r. II Aka 58/2018 zdaniem którego „Przestępstwa oszustwa, dokonane w obrocie gospodarczym, cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości, zakłócają prawidłowy obrót, powodując często upadek zakładów, a przez to utratę miejsc pracy dla zatrudnionych tamże pracowników”. Wprawdzie z materiału dowodowego nie wynika by działania oskarżonych wprost doprowadziły do upadku tych firm, lecz niewątpliwie odbiły się na ich sytuacji finansowej - vide zeznania K. B. z postępowania sądowego – „My już nie prowadzimy działalności gospodarczej. Po sytuacji z (...) firma był wtedy w dość dobrej kondycji, byliśmy w stanie kredytem pokryć należność do hurtowni. Niestety kredyt nie był tani, rata była wysoka. Jeden taki kredyt spłaciliśmy, niestety w 2014 roku zmieniły się ceny na rynku komputerowym. My sprzęt kupowaliśmy w euro, w dolarach. Kiedy kursy walut podskoczyły, nasze oferty nie były atrakcyjne, nie byliśmy w stanie na bieżąco opłacać. W 2015 roku został złożony wniosek o upadłość. Postępowanie upadłościowe toczy się do dzisiaj. Sytuacja z 2010 roku nie była w stu procentach odpowiedzialna za to, co się stało w 2014 roku, ale to od niej zaczęły się problemy”.

Mając powyższe na względzie, Sąd wymierzył odpowiednio oskarżonym za czyny:

1. M. J. (1) za:

a) czyn I wyroku karę 2 lat pozbawienia wolności,

b) czyn XLIII wyroku – 1 rok pozbawienia wolności,

c) przyjmując, że czynów przypisanych w pkt od 2 do 5, od 7 do 14, od 17 do 19, od 22 do 25, od 27 do 28, od 30 do 31, od 33 do 35, 38, od 40 do 45 wyroku dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk - 4 lata pozbawienia wolności i kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 złotych;

d) przyjmując, że czynów opisanych w pkt 15, 16, 20, 29, 39 wyroku dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk - 6 lat pozbawienia wolności i grzywna w wysokości 400 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 złotych,

e) na podstawie art. 85§1 kk w zw. art. 86§1 i 2 kk w zw. z art. 91§2 kk - karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 500 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 złotych,

2. T. P. (1) za:

a) czyn XVII – 1 rok i 3 miesiące pozbawienia wolności,

b) przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 8, 17, 30, 31, 33, 34, 38, 40, 41, 47, 49 i od 50 do 55 wyroku dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk – 4 lata pozbawienia wolności i kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

c) przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 29 i 39 wyroku dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk - 2 lata pozbawienia wolności i kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

d) na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 85§1 kk w zw. art. 86§1 i 2 kk - karę łączną 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

3. M. S. (3) za:

a) czyn XLIII wyroku – 1 rok pozbawienia wolności,

b) czyn XXVIII wyroku – 1 rok i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

c) czyn XXIX wyroku – 3 miesiące pozbawienia wolności,

d) przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 18, 22 do 24, 27 i 28 dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk - 3 lata pozbawienia wolności i kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

e) przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 19, 20, 39, 65 wyroku dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk - 4 lata pozbawienia wolności i kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

f) a podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 85§1 kk w zw. art. 86§1 i 2 kk - karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

4. B. R. (3) za:

a) czyn XXXI wyroku – 4 miesiące pozbawienia wolności,

b) przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 18, 43, 44 wyroku dopuściła się w warunkach określonych w art. 91§1 kk - 1 rok pozbawienia wolności i kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

c) na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 85§1 kk w zw. art. 86§1 i 2 kk - karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

5. D. C. (1) za:

a) czyn XXXII wyroku – 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b) czyn XXXIX wyroku – 3 miesiące pozbawienia wolności,

c) przyjmując, że czynów przypisanych w pkt 40 do 42, 75 do 78 i 80 wyroku dopuścił się w warunkach określonych w art. 91§1 kk - 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności i kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

d) na podstawie art. 91§2 kk w zw. z art. 85§1 kk w zw. art. 86§1 i 2 kk - karę łączną 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych

6. A. G. (1) - przyjmując, że czynów opisanych w pkt 40, 55, 80 wyroku dopuściła się w warunkach określonych w art. 91§1 kk - 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

7. K. M. (2) za czyn XLVII wyroku – 8 miesięcy pozbawienia wolności

8. K. P. (1) za czyn LXIII wyroku – 7 miesięcy pozbawienia wolności i grzywna w wymiarze 60 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki na kwotę 10 złotych.

W stosunku do oskarżonych B. R. (1) i A. G. (1) Sąd, na podstawie art. 4 § 1 k.k. zastosował przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym przed 30 czerwca 2015 roku, jako względniejsze dla sprawczyń.

Wobec oskarżonych K. P. (1), B. R. (1) i A. G. (1) Sąd skorzystał z dobrodziejstwa instytucji zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, wyznaczając im odpowiednio rok (K. P.), dwa (B. R.) i cztery lata (A. G.) okresu próby. Ponadto zobowiązał K. P. (1) do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, zaś A. G. (1) oddał pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych wobec oskarżonych kar łącznych pozbawienia wolności Sąd zaliczył każdemu z nich okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie. M. J. (1) - od dnia 26 stycznia 2015 roku do dnia 13 lutego 2018 roku, zaś D. C. (1) - od dnia 1 października 2015 roku do dnia 2 października 2015 roku.

Wymierzając oskarżonym, obok kary pozbawienia wolności, również kary łączne grzywny sąd uznał, iż powinni oni również ponieść konsekwencje majątkowe dokonanych przez siebie przestępstw. Ustalając ilość stawek dziennych grzywny oraz wysokość poszczególnych stawek sąd wziął pod uwagę wysokość spowodowanych przez oskarżonych szkód oraz ich sytuację majątkową.

W ocenie sądu tak ukształtowany wymiar kary w stosunku do każdego z oskarżonych spełni wobec każdego z nich cele wychowawcze, a także cele prewencji ogólnej – obroni społeczeństwo przed ich działaniami. Każdy z oskarżonych w stopniu dostatecznym odczuje dolegliwość kary, jednocześnie nie przekreśli to ich możliwości prowadzenia normalnego trybu życia po przebyciu procesu resocjalizacji. Tak ukształtowany wymiar kary będzie również miał znaczenie w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa ukazując nieopłacalność przestępczych zachowań, jak

również pokaże, iż sprawcy dopuszczający się oszustw w ramach zorganizowanej grupy przestępczej zostaną surowo napiętnowani.

Orzekając o kosztach sądowych, sąd kierując się dyspozycją art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych M. J. (1), M. S. (3), K. P. (1), B. R. (1), A. G. (1) opłatę sądową oraz częściowe koszty procesu, stwierdzając, iż ich sytuacja majątkowa pozwala każdemu z nich na ich poniesienie bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny.

Natomiast biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonych T. P. (1), D. C. (1) i K. M. (2) Sąd, na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił ich od ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Ponadto sąd, zgodnie z dyspozycją art. 630 kpk, stwierdził, iż wydatki związane z oskarżeniem w części uniewinniającej ponosi Skarb Państwa.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, sąd orzekł jak w sentencji wyroku.